

பன்னிரு திருமுறைகள்

A.No.17671

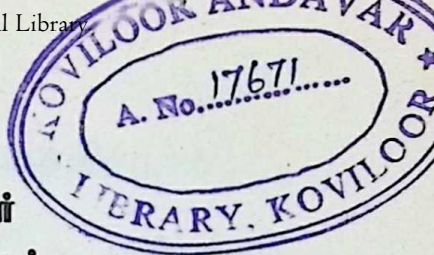
Q:23

பத்தாம் திருமுறை திருமந்திரம்

மூலம் உரையும்

5-5

திருமூலர்
அருளிச் செய்த
திருமந்திரம்

(பத்தாம் திருமுறை)
(மூலமும் தெளிவுரையும்)

இரண்டாம் பாகம்

தெளிவுரை ஆசிரியர்
வித்துவான் M. நாராயணவேலுப்பிள்ளை
ஒய்வு பெற்ற தமிழாசிரியர்.

தமிழ் நிலையம்
ஏ.ஆர்.ஆர். காமப்ளெக்ஸ்
141, உஸ்மான் சாலை,
தியாகராய நகர், சென்னை - 17.

முதற்பதிப்பு 1994

இரண்டாம் பதிப்பு 1995

உரிமை : பதிப்பகத்திற்கே

மூன்று தொகுதிகள் விலை : ரூ. 200.00

Laser by: Varthamanan Computer Systems, Madras - 17.

Printed at : Sankar Printers, Madras - 42.

திருமுலரும் திருமந்திரமும்

திருமுலர்

திருமுலர் நந்தியிடம் உபதேசம் பெற்றவர்; தமிழகத்தில் ஒரு ஞானப் பரம்பரையை உருவாக்கிய பெருமை பெற்றவர். மூவாயிரம் பாடல்களை முத்தமிழுக்குத் தந்தவர். நந்தியெம் பெருமான்பால் உபதேசம் பெற்றவர். தில்லையில் பதுஞ்சலி முனிவருடன் இறைவனது திருக்கூத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தவர்.

திருக்கூத்துக் கண்டபின் இவ்வுலகில் நீண்ட நாள் உயிர் வாழ்ந்தவர்.

திருமந்திரம்

தமிழ் வேதாகம முழுமுதற் கருவுலமாகத் திகழ்வது திருமந்திரம். இதனை முதல் நூலாகக் கொண்டே மற்ற பதினொரு திருமுறைகளும் பதினான்கு சித்தாந்த நூற்களும் எழுந்தன என்பர். இந்நூல் சமய உண்மைகளையும் உலகியல் ஒழுக்கங்களையும் சாற்றுகிறது. திருக்கோயில் வழிபாடுகளையும் திருவுருவச் சிறப்புக்களையும் செப்புகிறது. மந்திர மாண்பையும் சக்கர அமைப்பையும் அடியார் பெருமையையும் அழகுடன் எடுத்து ஒதுகிறது. சித்தாந்தம் என்ற தொடரை முதன்முதல் வழங்கியது இந்நூலே. தந்திரம், மந்திரம், உபதேசம் என்ற மூவகைப் பகுப்பும் அமைந்த ஒரே செந்தமிழ் நூல் இதுதான்.

திருமந்திரம் யாப்பு வகையிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்தது. நாற் சீரடி நான்கு கொண்ட கலிப்பா வகையில் வெண்டளை பிழையாமல் அடிதோறும் 11 அல்லது 12

எழுத்துக் கொண்ட திருமந்திர யாப்பு நம் நெஞ்சங்களையெல்லாம் பிணிக்கும் பெருமை வாய்ந்தது. தெய்வ நூலாக மட்டுமின்றி நீதி நூலாகவும் இலங்குவது திருமந்திரம்.

திருமந்திரம் ஒன்பது பகுதிகளாக உள்ளது. ஒவ்வொரு பகுதியும் திருமந்திரம் என்று பெயர் பெற்றுச் சிறக்கிறது. இப்பாடல்களில் சமய சாத்திரக் குறியீடுகள் பல உள்ளன. இது பத்தாம் திருமுறையாக வைத்துப் போற்றப்படுகிறது.

உள்ளுறை
திருமுலர் திருமந்திரம்
இரண்டாம் தொகுதி

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
நான்காம் தந்திரம்		
1.	அசபை	10
2.	திரு அம்பலச் சக்கரம்	22
3.	அருச்சுணை	56
4.	நவகுண்டம்	61
5.	சத்தி பேதம் - திருபுரைச் சக்கரம்	75
6.	வயிரவி மந்திரம்	87
7.	பூரண சத்தி	106
8.	ஆதார ஆதேயம்	118
9.	ஏரொளிச் சக்கரம்	155
10.	வயிரவச் சக்கரம்	168
11.	சாம்பவி மண்டலிச் சக்கரம்	170
12.	புவனாபதிச் சக்கரம்	174
13.	நவாக்கரி சக்கரம்	179

ஐந்தாம் தந்திரம்

1.	சுத்த சைவம்	216
2.	அசுத்த சைவம்	218
3.	மார்க்க சைவம்	220

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
4.	கடுஞ்சுத்த சைவம்	226
5.	சரியை	228
6.	கிரியை	232
7.	யோகம்	234
8.	ஞானம்	238
9.	சன்மார்க்கம்	243
10.	சுகமார்க்கம்	247
11.	சற்புத்திர மார்க்கம்	250
12.	தாச மார்க்கம்	253
13.	சாலோகம்	255
14.	சாமீபம்	256
15.	சாரூபம்	257
16.	சாயுச்சியம்	258
17.	சத்தி நிபாதம்	259
18.	புறச்சமய தூஷணம்	267
19.	நிராகரம்	275
20.	உட்சமயம்	278

ஆறாம் தந்திரம்

1.	சிவகுரு தரிசனம்	284
2.	திருவடிப் பேறு	291
3.	ஞாதுரு ஞான நேயம்	297
4.	துறவு	301
5.	தவம்	306

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
6.	தவதூடணம்	309
7.	அருளுடைமையின் ஞானம் வருதல்	314
8.	அவவேடம்	318
9.	தவவேடம்	321
10.	திருநீறு	322
11.	ஞான வேடம்	324
12.	சிவ வேடம்	327
13.	அபக்குவன்	329
14.	பக்குவன்	333
	செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி	339

திருமுலரின்
திருமந்திரம்

மூலமும் - தெளிவுரையும்
இரண்டாம் பாகம்

திருமந்திரம் நான்காம் தந்திரம்

(சித்த ஆசமம்)

1. அசபை

(அசபை என்பது செபிக்கப் படாமலே பிராணனோடு சேர்ந்து இயங்கும் மந்திரம் என்றபடி இதுவே மந்திரம் என்றும், பிரணவம் என்றும் கூறப் பெறும். மூச்சுக் காற்று ஹ என்ற ஒலியுடன் வெளிப்படுகிறது. ஸ என்ற ஒலியுடன் உள் நுழைகிறது. இம் மந்திரத்தை எல்லா உயிர்களும் செபிக்கின்றன.)

884. போற்றுகின் ரேன்புகழ்ந் தும்புகல் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் ரேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுக்கின் ரேன்அறை யோசிவ யோகத்தை
ஏற்றுக்கின் ரேன்நம் பிரான்ஓர் எழுத்தே (1)

புகழ்ந்து சொல்லப் படுகின்ற ஞானத்தை இடைவிடாது நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மனத்தில் உலக நாயகனாகிய சிவன் திருவடியைத் தெளிகின்றேன். சேவடி யடையும் சிவயோக நெறியை உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். எம் பெருமானாகிய சிவபரம்பொருளின் ஒரெழுத்து மந்திரத்தை ஒதுகின்றேன். (ஒரெழுத்து - ஓம் என்பது. இதுவே அசபா மந்திரம். பிரணவத்தை எண்ணுவதே தவிர ஜெபிப்பது இல்லையாதலின் அசபை என்க.)

885. ஒரெழுத் தாலே உலகெங்கும் தானாகி
ஈரெழுத் தாலே இசைந்துஅங்கு இருவராய்
முவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதியை
மாவெழுத் தாலே மயக்கமே உற்றதே (2)

திருமூலர்

அகரமாகிய ஓரெழுத்தால் உலகமெல்லாம் பரவி அது அதுவாய் விளங்கி, உகரம் என்ற இரண்டாவது பாதத்தால் உடம்பினுள் பொருந்திச் சிவசத்தியாய் மூன்றாவது பாதமாகிய மகரத்தால் தோன்றுகின்ற ஒளிப்பொருளை மாயையால் மயக்கத்தைப் பொருந்தும்படி செய்தது. (அகரம் -சாக் கிரம், உகரம் -சொப்பனம், மகரம்-சுழுத்தி. ஓம் -அ+உ+ம்.)

886. தேவர் உறைகின்ற சிற்றம் பலமென்றும்
தேவர் உறைகின்ற சிதம்பரம் என்றும்
தேவர் உறைகின்ற திருஅம் பலமென்றும்
தேவர் உறைகின்ற தென்பொது வாமே (3)

தேவர்க்கும் மூவர்க்கும் மற்று யாவர்க்கும் பெருமானாகிய முழுமுதற் சிவன் என்றும் உறைகின்ற திருவிடம் சிற்றம்பலம் என்ப. இதனையே சிதம்பரம் எனவும் கூறுவர். இதனையே திரு அம்பலம் எனவும் கூறுவர். இவை எல்லாம் அழகிய அம்பலம் என்னும் தென்பொதுவேயாகும்.

887. ஆமே பொன் னம்பலம் அற்புதம் ஆனந்தம்
ஆமே திருக்கூத்து அனவரத தாண்டவம்
ஆமே பிரளயம் ஆகும்அத் தாண்டவம்
ஆமேசங் காரத்து அருந்தாண் டவங்களே. (4)

பொன்னம்பலத்தில் என்றும் இடையறாது நிகழும் திருக்கூத்து ஐவகைக் குறிப்பாகும். தாண்டவம் சீவர்களை முன்னேற்றப் புரியும் அருட் செயலாகும். அவை 1. அற்புதக் கூத்து- சிருஷ்டிக்கின்ற நடனம், 2. ஆனந்தக் கூத்து - இன்பம் தருகின்ற நடனம், 3. அனவரதக் கூத்து - சுவாச இயக்க நடனம், 4. ஊழிக் கூத்து - தூக்கத்தைச் செய்யும் நடனம், 5. பேரொடுக்கக் கூத்து - தன்பால் அணைத்துக் கொள்வதற் குரிய நடனம். தாண்டவம் - பிறப்பு அறச் செய்கின்ற கூத்து.

888. தாண்டவ மான தனியெழுத்து ஒரெழுத்து
தாண்டவ மானது அனுக்கிரகத் தொழில்
தாண்டவக் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரம்
தாண்டவக் கூத்துத் தமனியம் தானே. (5)

தாண்டவமான ஒப்பற்ற எழுத்து பிரணவம், அத்தாண்டவம் அனுக்கிரகத்தையே முதல் தொழிலாகக் கொண்டு இயங்குவது. அஃது எல்லாவற்றிலும் மேலாக நின்ற தற்பரசிவநிலையாகும். அக் கூத்துப் பொன்னம்பலத்துள் நிகழ்வதாகும்.

889. தானே பரஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்கும்
தானே அகார உகாரம் தாய்நிற்கும்
தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே தனக்குத் தராதலம் தானே. (6)

சிவபரம் பொருளாகிய பரஞ்சோதி தத்துவ ரூபமாக விளக்கப் பட்டவைகளில் கலந்துள்ளது. அதுவே பிரணவத்தின் உறுப்புகளான அகர உகர கலைகளாயும் உள்ளது. தத்துவங்களை இயக்குவதற்குத் தானே ஒளி தருவது. அது வேறு ஆதாரமின்றித் தன்னையே தனக்கு ஆதாரமாயும் கொண்டுள்ளது. (தராதலம் -பூமி ஆதாரம் என்பது. தத்துவம் - மெய்ப்பொருள்.)

890. தராதல மூலைக்குத் தற்பர மாபரன்
தராதலம் வெப்பு நமவா சியவாம்
தராதலம் சொல்லில் தான்வா சியவாகும்
தராதல யோகம் தயாவாசி யாமே. (7)

ஆதாரமாகிய மூலாதாரத்தில் தற்பரமாக எழுந்தருளியுள்ள சிவம் அக்கினி மண்டலத்தில் நமவாசிய என நிற்கும். மேல் ஆதாரமாக விளங்கும் ஒளி மண்டலத்தைச் சொல்லப்

போனால் நவாசிய என்றமையும். அதற்கு மேல் விளங்கும் சகஸ்ரதள ஆதாரத்தில் யவாசியாம்.

891. ஆமே சிவங்கள் அகார உகாரங்கள்
ஆமே பரங்கள் அறியா இடம்என்ப
ஆமே திருக்கூத்து அடங்கிய சிற்பரம்
ஆமே சிவகதி ஆனந்த மாமே. (8)

அகரம் சிவமாகவும், உகரம் சிவையாகவும் ஆகும். இவை இரண்டும் சுட்டறிவுக்கு எட்டாத துணைப் பொருள்கள். ஆதலால் அறியா இடம் என்ப. அறிவுருவாம் முழுமுதல் ஐந்தொழில் திருக்கூத்து அடங்கிய பெரும்பொருள் ஆகும். இறவாத இன்ப நிலையமாக இயங்குவது சிவகதியேயாம். மரங்கள் - மேலாம் மெய்ப் பொருள்கள். சிற்பரம் -மேலாம் அறிவுரு சிவகதி -இன்பநிலையம்.

892. ஆனந்த மூன்றும் அறிவுஇரண்டு ஒன்றாகும்
ஆனந்தம் சிவாய அறிவார் பலரில்லை
ஆனந்த மோடும் அறியவல் லார்கூடு
ஆனந்தக் கூத்தாய் அகப்படும் தானே. (9)

இறவாத இன்ப நிலையம் அகர உகர மகரங்களென்னும் மூன்றுமாம். அறிவு ஆற்றல், அறிவு என அறிவு இரண்டாம். அறிவாற்றல் -ஆணை; சத்தி. அறிவு -சிவம். இவற்றுடன் யகரம் ஒன்று கூட்ட அறிவு (சிவய) மூன்றாகும். இம் மூன்றணையும் திருவருள் துணையால் அறிவார் பலரில்லை; சிலரேயாவர். இறவாத இன்பத்தினை அதனுடன் சேர்த்து அறிய வல்லார்க்கு அவ் இன்பம் ஒளியாது வெளிப்படும் என்க.

893. படுவது இரண்டும் பலகலை வல்லார்
படுவது ஓங்காரம் பஞ்சாக் கரங்கள்
படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பத்தி
படுவது கோணம் பரந்திடும் வாறே. (10)

இணைந்திருக்கும் அம்ச மந்திரம் (சிவ) இரண்டும் புரிவார் பல்கலை வல்லவராவர். அம்ச மந்திரம் இரண்டும் அறிவும் ஆணையுமாகக் கூறலாம். அறிவே சிவம். ஆணையே சத்தி. இவ்விரண்டின் விரிவே ஓங்கார பஞ்சாட்சரங்கள். இம்முறை குறிப்பதே சங்காரத் தாண்டவம். இத்தாண்டவத்தின் முறைமையால் எல்லா இடங்களிலும் சிவப்பேறு பரவும் என்க. (வாறு -பேறு -சிவப்பேறு. சங்காரம் - பேரொடுக்கம்.)

894. வாறே சதாசிவ மாறிலா ஆகமம்
வாறே சிவகதி வண்டுறை புன்னையும்
வாறே திருக்கூத்து ஆகம வசனங்கள்
வாறே பொதுவாகும் மன்றின் அமலமே (11)

இவ்வாறே சதாசிவ மூர்த்தியால் அருளிச் செய்யப் பட்டது. வேத நெறி சைவ நெறிக்கு மாறுபடாத ஆகமம் ஆகும். இவ்வாறு சிவகதியில் வளப்பம் மிகுந்த துறையை அடையின் பாச நீக்கம் உண்டாகும். சைவ ஆகமங்களால் கூறப்பட்ட உண்மை இவ்வாறுள்ளது. இதுவே எல்லோரும் சென்றடையும் பொதுச் சபையாகவும், அதன் கண் விளங்கும் நின்மல சிவமாகவும் உள்ளது. (வண்டுறை - வண்+துறை =வளப்பான முறை புன்னையும் -புல்+னையும் =பாசம் கெடும். அமலம் -நின் மலசிவம். நெறி நூல் -வேதம். துறைநூல் -ஆகமம்.)

895. அமலம் பதிபசு பாசங்கள் ஆகமம்
அமலம் திரோதாயி யாகும்ஆ னந்தமாம்
அமலம்சொல் ஆணவம் மாயை காமியம்
அமலம் திருக்கூத்தங்கு ஆமிடம் தானே. (12)

நின்மல சிவமே பதிபசு பாசங்களுக்குத் தாரகம் என்று கூறும். நின்மல சிவமே மறைப்புக்கும் ஆனந்தத்துக்கும் தாரகமாம். நின்மல சிவமே சொல்லப்பட்ட ஆணவம்

மாயை கன்மத்துக்குத் தாரகம் நின்மல சிவம் விளங்குவது
சங்காரத் தாண்டவம் செய்யும் இடமாகும். (திரோதாயி -
மறைப்பாற்றல்.)

896. தானே தனக்குத் தலைவனு மாய்நிற்கும்
தானே தனக்குத் தன்மலை யாய்நிற்கும்
தானே தனக்குத் தன்மய மாய்நிற்கும்
தானே தனக்குத் தலைவனும் ஆமே. (13)

அச்சிவமே சிவசத்தி பிரிப்பின்றி நின்றலால் சத்திக்குத்
தலைவனாக உள்ளான். தான் விளங்கும் அருள் மலையாக
வும் அவனே உள்ளான். தான் பிறவற்றோடு கலந்திருந்தா
லும் தன் சுபாவம் குன்றாது நிற்கிறான். தன்னை ஒருவர்
ஏவப்படுவார் இன்றித் தானே தனக்குத் தலைவனாய்
விளங்குகிறான்.

897. தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக் கூத்தனைத்
தலைவனு மாய்நின்ற சற்பாத் திரத்தைத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாதவிழ் ஞானத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாளிணை தானே. (14)

அடிமையாகிய உயிருலகம், உடைமையாகிய உயிரல்
உலகம் அனைத்திற்கும் என்றும் பொன்றாத் தலைவனுமாய்
நின்றருள்பவன் தற்பரக் கூத்தன். அவனே என்றும் ஒன்று
போல் விளங்கும் நிலைப் பொருளாகிய சற்பாத்திரமா
வான். மணத்தூளாகிய பேருணர்வுத் தாளிணை என்னும்
தாமரை போலும் திருவடியை உடையவனாக விளங்கு
பவனும் அவனேயாவன்.

898. இணையார் திருவடி எட்டெழுத் தாகும்
இணையார் கழலிணை ஈர்ஐஞ்ச தாகும்
இணையார் கழலிணை ஐம்பத்தொன் றாகும்
இணையார் கழலிணை ஏழா யிரமே. (15)

அவனது திருவடியே அகரமாகிய பெரும் பொருளாம். அப் பெரும்பொருளே யகரமாகிய ஆன்மாவில் விளங்கும். அதுவே ஐம்பத்தோர் எழுத்துக்களாம். அதுவே எல்லா மந்திரங்களுக்கும் தலைவனாக உள்ளது. (எட்டெழுத்து - அ. ஈரைந்து - பத்து - ய. ஐம்பத்தொன்று - ஆசிரியர் காலத்தில் வழங்கப்பட்ட தமிழ் எழுத்துக்களின் எண் 51. தமிழ் எண்கள் 8-அ 10 -ய. ஏழாயிரம் - இறைவனது ஆற்றல்களைக் குறிக்கும் ஒரு பேரெண்.)

899. ஏழா யிரமாய் இருபதாய் முப்பதாய்
ஏழா யிரத்தும் எழுகோடி தானாகி
ஏழா யிரத்துயிர் எண்ணிலா மந்திரம்
ஏழா யிரண்டாய் இருக்கின்ற வாறே. (16)

ஏழாயிரமாய்க் கூறப்பட்ட மந்திரங்கள் இருபது முப்பது என்ற எண்ணிக்கையிலுள்ள எழுத்துக்களால் ஆனவை. ஏழாயிர வகையான மந்திரங்களும் ஏழு முடிவில் பொருந்து வனவாய் ஏழாயிரம் பிரிவில் எண்ண முடியாத பேதங்களாக விரியும். ஏழு முடிவுகளையுடைய மந்திரங்கள் எல்லாம் இரண்டு ஆகிய விந்து நாதத்தில் முடிவனவாம்.

900. இருக்கின்ற மந்திரம் ஏழா யிரமாய்
இருக்கின்ற மந்திரம் எத்திறம் இல்லை
இருக்கின்ற மந்திரம் சிவன்திரு மேனி
இருக்கின்ற மந்திரம் இவ்வண்ணம் தானே. (17)

அசபையாகிய பிரணவமே ஏழாயிர மந்திரங்களாகும். அசபையாகிய மந்திரம் எத்தன்மையதாக இல்லை? அசபையே சிவனது வடிவாக உள்ளது. அசபையே இவ்வாறு எல்லா மாய் உள்ளது. அசபையே மந்திரமாகவும் மந்திரப் பொரு ளாகவும் உள்ளது.

901. தானே தனக்குத் தகுநட்டம் தானாகும்
தானே அகார உகாரம் தாய்நிற்கும்
தானே ரீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே உலகில் தனிநுந் தானே.

(18)

சிவ என்னும் ஈரெழுத்தும் ஒப்பில்லாத சிறந்த திருக் கூத்தாகும். அவையே அகர உகரங்களாவும் நிற்கும். மேலும் உலகத் தோற்ற ஒடுக்கங்களுக்கு முதற் காரணமாயுள்ள மாயைக்கு அடிப்படை மந்திரமாயுள்ள இரீங்கார மந்திரமும் அதுவேயாம். (ரீம் -மாயையின் பீச மந்திரம்.)

902. நடம்இரண்டு ஒன்றே நளினம தாகும்
நடம்இரண்டு ஒன்றே நமன்செய்யும் கூத்து
நடம்இரண்டு ஒன்றே நகைசெயா மந்திரம்
நடம்சிவ லிங்கம் நலஞ்செம்பு பொன்னே.

(19)

நடனம் இரண்டில் சங்காரத் தாண்டவம் அருள் பற்றினது; ஆனபடியால் நன்மையைச் செய்வதாகும். மற்றொன்றாகிய அற்புதத் தாண்டவம் பிறவியில் செலுத்தலால் நமனுக்கு வேலை கொடுக்கும் கூத்து. சங்காரத் தாண்டவமே உலகோர் பழிப்புக்கு ஆளாகாத பிரணவ மந்திரமாகும். இத்தாண்டவப் பயன், எடுத்த உடம்பு செம்பு பொன்னாவது போல் சிவகாரமாய் விடும். (அற்புதத் தாண்டவம் - ஆன்மாக்களைப் பிறவியிற் செலுத்தும். (சங்காரத் தாண்டவம் -பிறவியினின்றும் ஆன்மாக்களை மீட்டும்.)

903. செம்பொன் ஆகும் சிவாய நமன்னில
செம்பொன் ஆகத் திரண்டது சிற்பரம்
செம்பொன் ஆகும் ஸூயும் கிரீயுமெனச்
செம்பொன் ஆன திருஅம் பலமே

(20)

சிவாய நம எனத் திரு ஐந்தெழுத்து ஒதினால் செம்பின் குற்றம் நீங்கிப் பொன்னாவது போல் உயிரின் குற்றமாகிய ஆணவம், கன்மம், மாயை கெட்டுத் தூய்மை பெறும். அப்போது உயிரின் அறிவு மயமான பரம் அமையும். ஸ்ரீம், கிரீம் என்று ஜெபித்தாலும் அவ்விதமே உடம்பு பொன்னாகும். செம்பு பொன்னானது போல் திரு அம்பலம் சமைந்த போது உயிரின் குற்றம் நீங்கிச் சிவாகாரமாய் விளங்கும். (சிரீயும் கிரீயும் சத்த பீச மந்திரங்கள்.)

904. திருஅம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத்

திருஅம் பலமாக ஈராறு கீறித்

திருஅம் பலமாக இருபத்தைஞ் சாக்கித்

திருஅம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாறே. (21)

திரு அம்பலமாக விளங்கும் சிறப்பான சக்கரத்தைச் சபை அமைக்கக் குறுக்கும் நெடுக்குமாக முறையே ஆறு ஆறு கோடுகள் இட்டு அதனை இருபத்தைந்து அறைகளாக்கி அந்த இருபத்தைந்து அறைகளிலும் முறையாகப் பஞ்சாட்சரம் அமைத்துச் செபிக்கவும்.

905. வாறே சிவாய நமச்சி வாயநம

வாறே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை

வாறே அருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம்

வாறே செபிக்கில் வரும்செம்பு பொன்னே. (22)

சிவாய நம சிவாயநம என்ற முறையில் வலிமையாக எண்ணிச் செபித்தால் பிறப்பில்லாது ஒழியும். அவ்வாறே வளர்ச்சியைத் தருகின்ற திருக் கூத்துத் தரிசனம் காணலாம். அப்போது ஆன்மா மலமற்றுப் பொன்போல் விளங்கும். (வாறு பேறு, வலிமை, ஆறு.)

திருமூலர்

906. பொன்னான மந்திரம் புகலவும் ஒண்ணாது
பொன்னான மந்திரம் பொறிகிஞ்சு கத்தாகும்
பொன்னான மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கில்
பொன்னாகும் வல்லோர்க்கு உடம்புபொற்
பாதமே. (23)

சிவாயநம என்ற பொன் போன்ற மந்திரத்தை வாய் விட்டுச் சொல்லலாகாது. இப்பொன் போன்ற மந்திரம் உதட்டளவில் ஒலியின்றி எண்ணத்தக்கது. இந்த மந்திரத்தை எண்ணும்போது உடம்பு பொன்னாகும் திருவடிப் பேறு கிட்டும். (கிஞ்சகம் சிவப்பு. இங்குச் செந்நிறமுடைய உதட்டுக்கு ஆயிற்று. புகை சுவாசம்.)

907. பொற்பாதம் காணலாம் புத்திரர் உண்டாகும்
பொற்பாதத்து ஆணையே செம்புபொன் ஆயிடும்
பொற்பாதம் காணத் திருமேனி ஆயிடும்
பொற்பாத நன்னடம் சிந்தனை சொல்லுமே (24)

பொன்னான திருவடி தரிசனம் கிட்டும். பஞ்சாட்சர செபத்தால் சிறந்த ஆசாரியனாகச் சீடர்கள் உண்டாவர். சிவ அனுக்கிரகத்தால் சீடனின் மலக் குற்றம் நீங்கும். பொற்பாதத்தைக் காணத் தக்க உடம்பாயிடும் திருவடி நடனச் சிந்தனையை உபதேசியுங்கள். பஞ்சாட்சர செபத்தால் சிறந்த ஆசாரியனாகலாம்.

908. சொல்லும் ஒருகூட்டில் புக்குச் சுகிக்கலாம்
நல்ல மடவார் நயத்துட னேவரும்
சொல்லினும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடும்
சொல்லும் திருக்கூத்தின் சூக்குமம் தானே. (25)

சொல்லப் படுகின்ற வேறோர் உடம்பில் புகுந்து அங்குள்ள இன்பத்தைப் பெறலாம். இவரிடம் வச்சுரத் தன்மை இருப்பதால் அழகிய பெண்கள் விரும்பித்

தொடருவர். இவர்கள் சொன்னால் உலகினர்க்கு ஆசா
பாசம் நீங்கும். இவை திருக் கூத்தினால் அடையும் பயன்கள்.

909. சூக்குமம் எண்ணா யிரஞ்செபித் தாலும்மேல்
சூக்கும மான வழியிடைக் காணலாம்
சூக்கும மான வினையைக் கெடுக்கலாம்
சூக்கும மான சிவனதுஆ னந்தமே. (26)

மானசீகமாக எண்ணப்படுகின்ற ஆயிரம் உரு செபித்
தாலும் மேலுள்ள நுண்மையான உச்சித் தொளை வழியை
யும் காணலாம். வாசனா ரூபமாகப் பந்தித்துள்ள வினை
களைக் கெடுக்கலாம். சூக்குமமான சிவானந்தம் விளையும்.
(சூக்குமவழி - பிரமரந்திரம்.)

910. ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஒன்றென்று அறைந்திட
ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆஈஊஏஓம் என்று
அறைந்திடும்
ஆனந்தம் ஆனந்தம் அஞ்சுமது ஆயிடும்
ஆனந்தம் ஆனந்தம் அம் ஹ்ரீம்அம் கூம்
ஆம்ஆகுமே. (27)

சீவன் உச்சித் தொளையைக் கடந்து சிவனோடு ஒன்றிய
நிலையைச் சொல்வது ஆனந்தம். இவ்வாறு சிவனின்
சமஷ்டித் தன்மையும் சீவனின் வியஷ்டித் தன்மையும் பிரித்
தறிய முடியாதபடி இருக்கும் இடத்தை அடைவது அதைவிட
ஆனந்தம். இவ்வைந்தும் ஒன்றிய நாதாந்தம் அமைந்த போது
ஆனந்தமாம். இந்த வித்து எழுத்துக்களான இவை ஐந்துமே
சிறந்த ஆனந்தத்தை அளிப்பன. (முன்னர் உள்ள குற்றெழுத்
துக்களைச் சிவமாகவும், பின்னர் உள்ள நெட்டெழுத்துக்
களைச் சத்தியாகவும் கொள்வர்.)

911. மேனி இரண்டும் விலங்காமல் மேற்கொள்ள
மேனி இரண்டும் மிக்கார்அ விகாரியாம்
மேனி இரண்டும் ஊஆஈஏஓ என்று
மேனி இரண்டும் ஈஓஊஆஏ கூத்ததே. (28)

தூல உடம்பும் சூக்கும் உடம்பும் ஒன்றுக் கொன்று தடையாக இராமல் அவை மிகுந்து ஒளி பொருந்தி விகாரப் படாமல் நின்றால் தூல சூக்கும் உடல் இரண்டும் விளங்கி அவையே திருக் கூத்தாகும். சொல்லுருவம் என்பது மந்திர உருவம். பொருளுருவம் என்பது உறுப்புக்களோடு கூடிய திருவுருவம். இவை இருவேறு வகையாக சிவாயநம, நமசிவய எனவும் வழங்கப் பெறும்.

912. கூத்தே சிவாய நமமசி வாயிடும்

கூத்தே ஈஊஆஏஓம் சிவாய நம வாயிடும்

கூத்தே ஈஊஆஏஓம் சிவயநம வாயிடும்

கூத்தே இஊஆஏஓம் நமசிவாய கோளொன்று

மாறே. (29)

சிவயநம என்னும் செந்தமிழ்த் திருமறை ஐந்தெழுத்தால் ஆகிய திருக்கூத்து ஆருயிர்களை உருகிக் குழைவிக்கும். இக் குழைவினையே சிவனின் ஒப்படைப்பாகிய ஆத்தம நிவேதனம் என்ப. சிவயநம நமசிவாய என்னும் நுண்மையும் பருமையும் ஆகிய இருவகை ஐந்தெழுத்துடன் மேற்கூடிய நெட்டெழுத்து ஐந்தினையும் இணைத்துக் கணித்து வழிபடுதலே செந்நெறிக் கொள்கை என்க.

913. ஒன்றிரண்டு ஆடவோர் ஒன்றும் உடனாட

ஒன்றினின் மூன்றாட ஒரேமும் ஒத்தாட

ஒன்றினில் ஆடவோர் ஒன்பதும் உடனாட

மன்றினில் ஆடனான் மாணிக்கக் கூத்தே (30)

திருச்சிற்றம்பலச் சிவனார் செய்தருளும் திருஐந்து எழுத்தானாம் திருக் கூத்தினுள் மாணிக்கக் கூத்தென்பதும் ஒன்று. அக் கூத்தானே உலகுயிர்கள் ஆடும் உண்மை இதன்கண் காணப்படும். ஐந்துபூதங்கள் சூரியர் சந்திரர் அக்கினி மும்மூர்த்திகள் இவைகளை இணைத்துப் பலவாறாகக் கூறுவர். அசபை கூறப்படுந்த இதன்கண்

அஞ்செழுத்தருட் கூத்தும் கூறியருளினார். (அசபையும் ஐந்தெழுத்தும் முறையே நுண்மையும் பருமையும் என்னும் இணைவால் என்க)

2. திருஅம்பலச் சக்கரம்

(சக்கரம் என்பது கோடுகள் குறுக்கும் நெடுக்குமாக இட்டு எழுத்துக்களைக் கட்டங்களில் அடைத்து வழிபடுவதற் குரியது. திரு அம்பலச் சக்கரம் என்றால் சிதாகாயப் பெருவெளியில் ஆனந்தக் கூத்தாடும் பெருமான் சத்தியோடு மந்திர வடிவமாய் நின்று நிலவும் சக்கரம் என்க)

914. இருந்தஇவ் வட்டங்கள் ஈராறி ரேகை
 இருந்த இரேகைமேல் ஈராறு இருத்தி
 இருந்த மனைகளும் ஈராறு பத்தொன்று
 இருந்த மனையொன்றில் எய்துவன் தானே. (1)

இருந்த இச்சக்கரங்களில் பன்னிரண்டு கோடுகளைக் குறுக்கும், பன்னிரண்டு கோடுகளை நெடுக்குமாக இட்டு அமைந்த கட்டங்கள் 121 ஆகும். அமைந்த இச்சக்கரத்தின் நடுக்கட்டத்தில் சிவன் பொருந்துவன். (ஈராறுபத்து ஒன்று என்பது $2 \times 6 \times 10 + 1 = 121$. சிவன் சிவ அட்சரமாகிய சி.)

915. தான்ஒன்றி வாழிடம் தன்எழுத் தேயாகும்
 தான்ஒன்றும் அந்நான்கும் தன்பே ரெழுத்தாகும்
 தான்ஒன்று நாற்கோணம் தன்ஐந் தெழுத்தாகும்
 தான்ஒன்றி லேஒன்றும் அவ்அரன் தானே. (2)

சிவமாகிய தான்பொருந்தி விளங்கும் இடம் தனக்குரிய எழுத்தாகிய சிகரமாகும். தான் பொருந்துவதற்கு இடமாயி ருக்கும் ஏனைய வய நம என்னும் நான்கு எழுத்துக்களும் தன் பெயரினை உணர்த்தும் எழுத்துக்களாகும். சிவம் பொருந்தி யுள்ள அமைப்பில் நாற்கோணத்திலும் சூழவுள்ளவை தன்

திருமூலர்

அஞ்செழுத்தாகும். சிவமாகிய தான் ஏனைய எழுத்துக்களு
டனும் பொருந்தி நிற்கும்.

916. அரகர என்ன அரியதொன்று இல்லை
அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்
அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்
அரகர என்ன அறும்பிறப்பு அன்றே. (3)

அரகர என்னும் நாமத்தைப் பயின்றவர்க்கு எல்லாம்
எளிமையில் முடியும்; அவ்வளவு பெருமை யிருந்தும் மனிதர்
கள் அரகர என்று வணங்கிப் பயன் அடையவில்லை. அவர்
அழியாத ஒளியுடல் பெறுவர். மேலும் வினை இன்மையால்
பிறப்பு இல்லை.

917. எட்டு நிலையுள எங்கோன் இருப்பிடம்
எட்டினில் ஒன்றும் இருமூன்றும் ஈரேழும்
ஒட்டிய விந்துவும் நாதமும் ஒங்கிடப்
பட்டது மந்திரம் பான்மொழி யாலே. (4)

எமது தலைவன் வாழும் இடம் மேற்குறித்த சக்கரத்தில்
நான்கு திசைகளிலும் நான்கு கோணங்களிலும் உள்ளது.
இந்த எட்டு இடங்களிலும் பஞ்சாட்சரம் பொருந்தும். ஒம்
நமசிவய என்னும் ஆறெழுத்து அரு மறையும் பதினான்கு
உலகங்களும் ஒளியும் ஒலியும் ஆகிய எல்லாம் திருவருள்
தங்குதலினின்று தோன்றின. இந்த எண்களுக்கு வேறு
பொருளும் கூறுவர்.

918. மட்டவீழ் தாமரை மாதுநல் லாளுடன்
ஒட்டி இருந்த ஊபாயம் அறிகிலர்
விட்ட எழுத்தை விடாத எழுத்துடன்
கூட்டவல் லாருயிர் காக்கவல் லாரே. (5)

சிவனும் சிவையும் ஒட்டி யுறையும் வழிவகை அறியின்
விட்ட எழுத்தாகிய 'வ', விடாத எழுத்தாகிய 'சி' இவ்
விரண்டும் மா முதல் என்னும் உண்மை வெளியாகும். மா

முதல் - மகாகாரணம். இவ் இரு பெரும் எழுத்தாகிய சிவ என்னும் செந்தமிழ்த் தனிமறையினை இடையறாது கணிக்கவல்லார் தம்முயிர் திருவடியிற் கூடிப் பேரின்பம் எய்தும் நிலையினைப் பேண வல்லவர் ஆவர்.

919. ஆலய மாக அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
 ஆலய மாக அமர்ந்தஇத் தூலம்போய்
 ஆலய மாக அறிகின்ற சூக்குமம்
 ஆலய மாக அமர்ந்திருந் தானே. (6)

கோயிலாக அமர்ந்த பஞ்சாட்சரம், கோயிலாக இருந்த இத்தூல நிலைமாறி, கோயிலாக எண்ணுகின்ற ஒளியை முதலாகவுடைய சூக்குமத்தில் சிவன் கோயில் கொண்டிருந்தான். இவற்றுள் பருமையாகிய நமசிவய என்பதன் மேல் நுண்மையாக அறிகின்ற சிவயநம என்னும் அதுவே திருக் கோவிலாக அமர்ந்திருந்தான் என்க. இந்நிலை இரண்டும் முறையே உலகியலைப் பெரியதாகவும், வீட்டி யலைப் பெரியதாகவும் கொள்ளும் குறிப்பினவாகும்.

920. இருந்த இவ்வட்டம் இருமுன்றுஇ ரேகை
 இருந்த அதனுள் இரேகை ஐந்தாக
 இருந்த அறைகள் இருபத்துஐஞ் சாக
 இருந்த அறையொன்றில் எய்தும் அகாரமே (7)

இருந்த இச்சக்கரம் ஆறுகோடுகளை உடையதாக, அதனுள் சுட்டங்கள் ஐந்தாக, அவற்றுள் ஐ ஐந்து சுட்டங்கள் இருபத்தைந்தாக, அங்கு ஒரு நடுக்கட்டத்தில் அகாரம் பொருந்தும். (அகரம் சிவபெருமானின் அடையாள எழுத்தாகும்.)

921. மகார நடுவே வளைத்திடும் சத்தியை
 ஓகாரம் வளைத்திட்டு உம்பிளந்து ஏற்றி
 அகாரம் தலையாய் இருகண் சிகாரமாய்
 நகார வகாரந் காலது நாடுமே (8)

இதன்கண் திருஅம்பலச் சக்கரம் எழுத்துமுறை அமைப்
பினால் தலை, கண், கால் முதலிய உறுப்புக்களோடு
அமைந்த ஓர் ஆள் வடிவமாகத் தோன்றுமுறை ஓதப் பெற்
றுள்ளது. இதில் சிதம்பரச் சக்கர நடுவில் ஈசனை மனித
உருவமாகக் காணும் முறை கூறப்பட்டுள்ளது. குருமுகமாகத்
தீட்சை பெற்றுச் சாதனம் செய்தால் சூக்கும சிவாலயம்
அமையும் என்பதாம்.

922. நாடும் பிரணவம் நடுஇரு பக்கமும்

ஆடும் அவர்வாய் அமர்ந்தங்கு நின்றது

நாடும் நடுவுள் முகம்நம சிவாய

ஆடும் சிவாயநம புறவட்டத்து ஆயதே

(9)

விரும்பும் பிரணவத்தை ஆஞ்ஞையில் நடுவாக இரு
பக்கமும் பொருந்திய சிவாக்கினியான் ஒளியைக் கொண்டு
நோக்குங்கள். அது அசைவினை உண்டாக்கும் சாதகரது
வாயில் பொருந்தி நின்றது. அப்போது அண்ணாக்
கினுள்ளே உண்டாவது நமசிவாயமாம். பின் வெளியில்
சிரசைச் சூழவுள்ள பகுதியில் விளங்குவது 'சிவாய நம'
என்பது.

923. ஆயும் சிவாய நமமசி வாயந

ஆயும் நமசிவா யயநம சிவா

வாயுமே வாய நமசியெனும் மந்திரம்

ஆயும் சிகாரம் தொட்டந்தத்து அடைவிலே (10)

சி வாய ந ம

ம சி வாய ந

ந ம சி வாய

ய ந ம சி வா

வாய ந ம சி.

‘சிவய நம’ என்னும் மந்திரத்தை நான்கு முறை எழுத்துக் களை மாற்றியமைக்கும் நிலை ஒதப்படுகின்றது. அந்நான்கும் ஈற்றிலிருந்து முறையே ஒவ்வோர் எழுத்தும் முதலெழுத்தாக எழுதுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் எழுதின **«திரு அம்பலச் சக்கரம் இருபத்தைந்திலும் திரு ஐந்தெழுத்து அமைந்திருக்கும்.**

924. அடைவினில் ஐம்பதும் ஐஐந்து அறையின்
அடையும் அறையொன்றுக்கு ஈரெழுத்து ஆக்கி
அடையும் மகாரத்தில் அந்தமாம் கூவ்வும்
அடைவின் எழுத்துஐம் பத்தொன்றும்
அமர்ந்ததே. (11)

வரிசையாகிய கூசு காரம் நீங்கிய ஐம்பது எழுத்துக் களையும் இருபத்தைந்து அறைகளில் அறை ஒன்றுக்கு ஈரெழுத்தாக அடைத்துப் பிரணவ வட்ட மகாரத்தில் கூவ்வை அடைப்பின் ஐம்பத்தோர் அட்சரங்களும் முறையாக அடைப்பட்டுவிடும். ஐம்பத்தொரு கிரந்த அட்சரங்களும் அடைக்கப்படும் விதம் கூறியவாறு.

925. அமர்ந்த அரசுர வாய்புற வட்டம்
அமர்ந்த அரிகரி யாம்அத னுள்வட்டம்
அமர்ந்த அசபை யாம்அத னுள்வட்டம்
அமர்ந்தஇ ரேகையும் ஆகின்ற சூலமே. (12)

சக்கரத்தின் வெளி வட்டத்தில் ஹரஹர என்றும், அதனை அடுத்த உள்வட்டத்தில் ஹரிஹரி என்றும், அதற்கு அடுத்த உள்வட்டத்தில் ஹம்சம் என்னும் அசபையும், சக்கரத்தின் இரேகைகள் முடிவில் சூலமும் இடுக. சக்கரத்தின் புறத்தே இவ்வாறு அமைக்க வேண்டும் என்பதாம்.

திருமூலர்

926. குலத் தலையினில் தோற்றிடும் சத்தியும்
 குலத் தலையினில் குழும்ஓங் காரத்தால்
 குலத்து இடைவெளி தோற்றிடும் அஞ்செழுத்து
 ஆலப் பதிக்கும் அடைவதும் ஆமே (13)

முத்தலை வேலாகிய குலத்தின் முனையில் சிவையின்
 எழுத்தாகிய வகரம் அமைத்தல் வேண்டும். அச் குலத்தைச்
 சூழ ஓங்காரம் அமைத்தல் வேண்டும். குலத்தின் இடை
 வெளியில் திரு ஐந்தெழுத்தை அமைத்தல் வேண்டும்.
 அதுவே இறையாகிய சிவத்தின் நிலைக்களமாகும். (இறை
 -பதி.)

927. அதுவாம் அகார இகார உகாரம்
 அதுவாம் எகாரம் ஓகாரமது ஐந்தாம்
 அதுவாகும் சக்கர வட்டமேல் வட்டம்
 பொதுவாம் இடைவெளி பொங்குநம் பேரே. (14)

அப் பஞ்சாட்சரமே அஇஉஎஓ ஆகிய ஐந்தாம்.
 இதனைச் சக்கர வட்டம் மேல் வட்டத்து இடை வெளியில்
 இடுக. அதைச் சூழ நம் பேரான, சிவ சிவ என்ற எழுத்துக்
 களை வட்டம் சூழ அமைக்கவும். குலத்து இடை வெளியில்
 அஇஉஎஓ இட்டுச் சூழ ஒரு வட்டமிட்டுச் சிவ சிவ
 அமைக்கலாம் என்க.

928. பேர்பெற் ரதுமூல மந்திரம் பின்னது
 சோர்வுற்ற சக்கர வட்டத்துள் சந்தியின்
 நேர்பெற் றிருந்திட நின்றது சக்கரம்
 ஏர்பெற் றிருந்த இயல்பிது வாமே. (15)

திருப் பெயராகப் பெற்ற 'நமசிவய, என்பதே சிவ மூல
 மந்திரமாகும். மற்றை எழுத்துக்கள் உள் வட்டம் வெளி
 வட்டங்களில் முன்னைத் திருப் பாட்டில் சுண்டமுறை

போல் திகழ்வனவாகும். இதுவே சம்பத்தைத் தரும் முறையான சக்கரமாகும்.

929. இயலும்இம் மந்திரம் எய்தும் வழியின்
செயலும் அறியத் தெளிவிக்கு நாதன்
புயலும் புனலும் பொருந்துஅங்கி மண்விண்
முயலும் எழுத்துக்கு முன்னா இருந்ததே (16)

1. பிருதிவி நாற்கோணம்	ல
2. அப்பு பிறைவட்டம்	வ
3. தேயு முக்கோணம்	ர
4. வாயு அறுகோணம்	ய
5. ஆகாயம் வட்டம்	அ

முறையான இம்மந்திரம் அடையும் நெறியில் அதன் கிரியையும் அறியும்படியாகத் தெளிவு படுத்திய குருநாதன் காற்று, நீர், பொருந்திய தீ, நிலம், ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களுக்கு உரியவாகிய பீசங்களையும் முயலும் பஞ்சாக்கரத்தின் மூலம் அடையுங்கள் என்று அருளினான். பஞ்சாக்கரம் தொழிற்படும் போது பஞ்சபூத பீசாக்கரங்களும் அவைகளின் உருவங்களும் தேவைப்படும் என்க.

930. ஆறெட்டு எழுத்தின்மேல் ஆறும் பதினாலும்
ஏறிட்டு அதன்மேலே விந்துவும் நாதமும்
சீறிட்டு நின்று சிவாய நமவென்னக்
கூறிட்டு மும்மலம் கூப்பிட்டுப் போமே (17)

ஐம்பது எழுத்தாக அமைக்கப் படும் காலத்து உயிரினத்தில் ஆறாவது எழுத்து 'ஊ'. பதினான்காவது எழுத்து 'ஒன்' எட்டு என்பது 'அ' ஆகும். அதன்மேல் ஒளியும் ஒலியும் கணிக்குமாறு கூட்டுதல் வேண்டும். 'சிவயநம்' என

இடையறாது கணித்துக் கொண்டிருந்தால் மும்மலங்களும் பிளவுபட்டு இன்னலுற்றுப் புலம்பி அகலும். (சத்தி ஒளி, விந்து. சிவன் ஒலி, நாதம். ஆதியில் தமிழ் எழுத்துக்கள் ஐம்பது ஆகும்)

931. அண்ணல் இருப்பது அவன் அக் கரத்துளே
பெண்ணின்நல் லாளும் பிரான் அக் கரத்துளே
எண்ணி இருவர் இசைந்து அங்கு இருந்திடப்
புண்ணிய வாளர் பொருளறி வார்களே. (18)

முன்னர் கூறிய ஸௌ என்பதில் தலைவனாகிய சிவமும் இருப்பன். உமாதேவியும் அப்பிரான் அக்கரத்தில் சிறந்து விளங்குவான். இவ்விதமாகச் சிவசத்தி ஈசானத்தில் பொருந்தியிருப்பதைப் புண்ணிய சீலர்கள் நாதமாக விளங்குவதை அறிவார்கள் (அ+உ என்பது ஓள ஆகி ஸகரத்தைச் சேர்க்க ஸௌ ஆயிற்று என்றபடி) 'சிவயசிவ' என்பதைக் குறிப்பதாக மற்றொரு சாரார் கூறுவர்.

932. அவ்விட்டு வைத்தங்கு அரவிட்டு மேல்வைத்து
இவ்விட்டுப் பார்க்கில் இலிங்கம் தாய்நிற்கும்
மவ்விட்டு மேலே வளியுறக் கண்டபின்
தொம்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொழுந்து ஆமே (19)

அகரத்தை எழுதி, அதன்மேல் அ ர என்பது எழுதி, அதன்மேல் இ எழுதிப் பார்க்கில் சிவலிங்கமாம். சிவலிங்கம் அருவம், உருவம் என்னும் இரண்டிற்கும் காரணமாம். இது அருவுருத் திருவுரு என்று ஒதப் பெற்றுள்ளது. (அ -அறிவு; அர -தொழில்; இ-இன்பம். ம கரத்தை இட்டு உச்சித் தொளையின் கண் உயிர்ப்புச் செல்லுவதை உணர்ந்தபின் அங்குத் தொம் என்ற ஒலி கேட்கும்)

933. அவ்வுண்டு சவ்வுண்டு அனைத்தும் அங்கு உள்ளது
கவ்வுண்டு நிற்கும் சுருத்தறி வார்இல்லை
கவ்வுண்டு நிற்கும் சுருத்தறி வாளர்க்குச்
சவ்வுண்டு சத்தி சதாசிவன் தானே. (20)

அகரமும் சகரமும் அங்குண்டு, இவ்விரண்டும் சிவம், சிவை என்னும் அத்தன் அன்னையைக் குறிக்கும். ஈண்டுக் கூறப்படும் அகரம் அடியையும், சகரம் சடையையும் குறிக்கும். இவ்விரண்டும் ஆருயிர்களுடன் பின்னிச் கொண்டு நிற்கும் திருவுள்ளப் பெற்றி அறிவார் இல்லை. அத்தன்மையின் மெய்மையினை அறியும் அடியவர்க்கு அச்சுரத்தின் வண்ணமாம் சதாசிவன் தோன்றும். (சவ்வுண்ட சத்தி -ச என்னும் பீச மந்திரத்தின் சத்தி. கவ்வுண்டு -கலந்து.)

934. அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தனை நந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
அஞ்செழுத் தாகிய அக்கர சக்கரம்
அஞ்செழுத் துள்ளே அமர்ந்திருந் தானே. (21)

நந்தியாகிய சிவபெருமான் திரு ஐந்து எழுத்தாகவே அமர்ந்து அருளினன். அஞ்சு சொற்களின் முதலெழுத்துக் களாகிய அஞ்சு எழுத்துக்களால் ஆகியது பஞ்சாக்கரம். இந்த ஐந்து எழுத்துக்களாலேயே சக்கரங்கள் அமைக்கப்படும். அதனுள் அமர்ந்து உறைபவன் விழுமிய முழுமுதற் சிவன். (அஞ்செழுத்தின் விரிவு வருமாறு: சி-சிறப்பு; வ-வணப்பு; ய -யாப்பு; ந -நடப்பு; ம -மறைப்பு)

935. கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடில்
கூத்தன் எழுத்தின் முதலெழுத்து ஒதினார்
கூத்தனோடு ஒன்றிய கொள்ளைய ராய்நிற்பர்
கூத்தனைக் காணும் குறியது வாமே. (22)

கூத்தனாகிய சிவபெருமானைக் காணும் நெறிகள் நான் காகப் பேசப்படினும், அவன் திரு ஐந்தெழுத்தின் முதலெழுத்தாகிய சிவ என்பதனைச் சிறந்து எடுத்து ஓதும் மெய்யடியார் கூத்தப் பெருமானுடன் பிரிவின்றிக் கலந்த புணர்ப் பினராவர். இதுவே திருவடிசேரும் பெரு நெறியாகும்.

936. அத்திசைக் குள்நின்ற அனலை எழுப்பியே
அத்திசைக் குள்நின்ற நவ்எழுத்து ஒதினால்
அத்திசைக் குள்நின்ற அந்த மறையனை
அத்திசைக் குள்ளுறவு ஆக்கினள் தானே. (23)

அகர கலை விளங்கும் திசையாகிய மூலாதாரத்திலுள்ள மூலக்கனலை எழுப்பி, அத்திசையில் விளங்கும் நகாரத்தை அறிந்து ஒதினதால், அந்தத் திசையில் மறைந்து கிடந்த சிவனை அந்தத் திசையில் சிந்தித்து நின்று உறவாக்கிக் கொண்டேன். நகரம் தூலப் பஞ்சாக்கிரமாகிய நம சிவாயவைக் குறிக்கும்.

937. தானே அளித்திடும் தையலை நோக்கினால்
தானே அளித்திட்டு மேலுற வைத்திடும்
தானே அளித்த மகாரத்தை ஒதிடத்
தானே அளித்ததோர் கல்லொளி யாமுமே (24)

சிவபெருமான் தானாகவே அளித்தருளும் தூமாயை என்னும் குண்டலியினை ஆராய்ந்தால், சிவம் தானாகவே மேல் நிலையில் வைத்திடும். அதுபோல் மகரமாகிய ஒலியினை ஒதிட முழுமாணிக்க ஒளியாகிய சிவபெருமான் தோன்றுவன். (கல் -மாணிக்கம். தையல்-குண்டலினி. மகாரம் -நாதம். கல்லொளி -மாணிக்க சோதி.)

938. கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை
கல்லொளி யேயென நின்ற இந்திரன்
கல்லொளி யேயென நின்ற சிகாரத்தைக்
கல்லொளி யேயெனக் காட்டிநின் றானே. (25)

சிவபெருமான் வடதிசையிலுள்ள திருக்கயிலாய மலையைத் தனக்கு உறைவிடமாகக் கொண்டவன். அங்கு அவன் புண்ணிய வேந்தனாகப் போகும் அருளுகிறான். அவனுக்குரிய செந்தமிழ் மந்திர ஐந்தெழுத்தின் முதலெழுத்துச்

சிகரம். இது வைர ஒளி போன்று திகழ்வது. இதனைக் குன்றின் மேல் இட்ட விளக்கெனக் காட்டினான். (இந்திரன் -வேந்தன்; சிவபெருமான்; மருத நிலக்கடவுள். இந்திரன் -இந்திரியத்தை அவித்தவன்; பொறிவாயில் ஐந்து அவித்தவன் சிவன்.)

939. தானே எழுகுணம் தண்கூட ராய்நிற்கும்
தானே எழுகுணம் வேதமு மாய்நிற்கும்
தானே எழுகுணம் ஆவதும் ஓதிடில்
தானே எழுந்த மறையவன் ஆமே. (26)

எழுத்துக்கள் தோன்றுவதற்குரிய பண்பமைந்த ஒலி யாகிய அருட்கூடரும் சிவனே. அவ் எழுத்துக்களால் ஆகிய அறிவு நூலாம் மறையும் அவனே. எல்லா நற்பண்புகளுமாய் நிற்பவனும் அவனே. தானாகத் தோன்றிய உள்ளங்கவர் கள் வனும் அவனே. (மறையவன் -கள்வன்; தானே எழுகுணம் -நாதம்.)

940. மறையவ னாக மதித்த பிறவி
மறையவ னாக மதித்திடக் காண்பர்
மறையவன் அஞ்செழுத்து உள்நிற்கப் பெற்ற
மறையவன் அஞ்செழுத்து தாம்அது வாகுமே (27)

ஆண்டவன் ஆருயிர் அனைத்தையும் தன்வண்ணம் ஆக்குவன். அதன் பொருட்டு மானுடப் பிறவியை மதித்து அருளினன். அவ் வுண்மையை உணர்ந்து செந்நெறி ஒழுக்கி மறையவனாக மதித்திடக் காண்பர். அந்நிலை எய்து வதற்குத் திரு ஐந்தெழுத்தின் உள்ளிடாய் நிற்பவன் சிவன். அந்த ஐந்தெழுத்து ஒதுவார் சிவமாகி வாழ்வார். (அஞ்செழுத்து சிவயநம் சிவமாதல் சிவனுக்கு அடிமையாதல்.)

941. ஆகின்ற பாதமும் அந்நவாய் நின்றிடும்
ஆகின்ற நாபியுள் அங்கே மகாரமாய்
ஆகின்ற சீயிரு தோள்வவ்வாய்க் கண்டபின்
ஆகின்ற வச்சுடர் யவ்வியல் பாமே (28)

அன்பாகிய உலகியலும் அருளாகிய வீட்டியலும் சிவன் திருவடியால் ஆகுவன. அத்திருவடிக்கண் நகரம் கொப் பூழின் கண் மகரம். இரு தோளின்கண் சிகரம் வாயின் கண் வகரம். திருமுடியின் கண் யகரம். இம்முறையாக அம்பல வாணரின் அருமுறைத் தமிழ்த்திரு அமைப்பர். (சுடர் திருமுடி சி சீ என நீண்டது)

942. அவ்வியல் பாய இருமூன்று எழுத்தையும்
செவ்வியல் பாகச் சிறந்தனன் நந்தியும்
ஒவ்வியல் பாக ஒளியுற நோக்கிடில்
பவ்வியல் பாகப் பரந்துநின் றானே. (29)

மூன்னர்க் கூறிய இயல்பை அறிந்து, இரண்டாகவும் மூன்றாகவும் உள்ள பஞ்சாட்சரத்தை அறிந்தவர்களிடம் செம்மையாகிய இயல்போடு சிவபரம்பொருள் விளங்கும் ஓகரமாகிய பிரணவமாய் உணர்ந்து ஒளிபொருந்த தியானிக்கில் அக்கரங்களாலான பாவின் தன்மையாய் அஃதாவது நாத மயமாய் எங்கும் வியாபித்து நின்றான். இரண்டு, மூன்று எனப்பிரிந்து நம என்பவை விடத் தக்கவை. சிவாய என்பவை கொள்ளத் தக்கவை. (ஓ ஓ ஆயிற்று)

943. பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
வரந்தரு மந்திரம் வாய்த்திட வாங்கித்
துரந்திடு மந்திரம் சூழ்பகை போக
உரந்தரு மந்திரம் ஓமென்று எழுப்பே. (30)

அவ்வுண்டு (933) என்பது முதல் இதுவரையும் சிவ மந்திரங்கள் விளக்கப்பட்டன. இவை எல்லா உயிர்கட்கும் வேண்டும் வரந்தரு மந்திரமாகும். அம் மந்திரம் பிறவியாகிய பெரும் பகையை நீக்கும். ஓம் என்று உள்ளன்புடன்

கணிக்கத் திருவருள் ஆற்றல் கைகூடும். (எழுப்பவே என்பது எழுபே என்று திரிந்து நின்றது. துரந்திடும் -நீக்கும்)

944. ஓமென்று எழுப்பிதன் உத்தம் நந்தியை
நாமென்று எழுப்பி நடுவெழு தீபத்தை
ஆமென்று எழுப்பிஅவ் வாறுஅறி வார்கள்
மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே. (31)

ஓம் என முதற்கண் ஓசையை எழுப்புதல் வேண்டும். பின்பு நவசிவய என்னும் தமிழ் மந்திரத்தை நவிலுதல் வேண்டும். இதன்கண் நடுவெழு திருவிளக்குச் சிகரமாகும். சிவயநம என்று ஒதுவதே திருவடி சேர வழியாகும். இவ் வுண்மையை அறிபவர்கள் திருச்சிற்றம்பலம் கண்டு என்றும் இன்புற்றிருப்பார்கள். (மாமன்று -திருச் சிற்றம்பலம்.)

945. ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே எழுத்துஐந்தும்
பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வார்த்திக்கும்
ஆகின்ற ஐம்பத்து ஒரெழுத்து உள்நிற்கப்
யாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் தானே. (32)

924இல் ஓதியபடி திரு அம்பலச் சக்கரத்தில் அமைக்கப் படும் எழுத்துத் திரு ஐந்தெழுத்தாகும். இந்த ஐந்தெழுத்தும் ஐந்து சொற்களின் முதல் எழுத்தாகும். அவை அச்சொற் களின் மூலம் விளக்கமுறும். இந்த ஐந்தெழுத்தின் பொரு ளாக விரிவனவேயாம் ஐம்பத்தோர் எழுத்தும். இவ் அனைத்தையும் உள்நின்று உய்க்கும் முழுமுதல் சிவ பெரு மான் ஒருவனேயாம். (பாகுஒன்றி -பகுத்தல் பொருந்தி இப்பாட்டு -அகவழிபாடு. 904 ஆம் பாட்டு புறவழிவாடு)

946. பரமாய் அஞ்செழுத்து உள்நடு வாகப்
பரமாய நவசிவ பார்க்கில் மவயரசி
பரகாய சியநம வம்பரத்து ஒதில்
பரமாய வாசி மயநமாய் நின்றே. (33)

எவ்வகை மந்திரங்களுக்கும் முதன்மை வாய்ந்ததாய்த் தாயாய்த் திகழும் திரு ஐந்தெழுத்துள் நடுவாய் விளங்குவது 'ய' கரமாகும். இந்த ஐந்தெழுத்து: யநவசிம, மவயநசி, சியநமவ, வசிமயந - என நான்கு வகையாகக் கணிக்கப் படும். இங்ஙனம் எழுத்துக்களை நிலைமாறிக் கணித்தல் பொருள் உண்மை நன்கு புலனாய்ப் பதிதற்கே யாம். ஐந்து எழுத்துள் நடு -யகரம்.

947. நின்ற எழுத்துகள் நேர்தரு பூதமும்
நின்ற எழுத்துகள் நேர்தரு வண்ணமும்
நின்ற எழுத்துகள் நேர்தர நின்றிடி
நின்ற எழுத்துள்ளும் நின்றனன் தானே. (34)

பஞ்சாட்சரமாய் நின்ற எழுத்துக்களே பூதங்களை இயக்குவனவாம். அங்கு அமைந்துள்ள எழுத்துக்கள் பஞ்சாட்சரத்தின் சொருபத்தை உணர்த்துவன. சக்கரத் திலுள்ள எழுத்துக்கள் முறையாக நின்றால் பஞ்சாக்கர சொருபமான சிவமும் அவைகளில் சிறந்து விளங்குவான். (ந -பிருதிவி; ம -அப்பு; சி-அக்கினி. வ-வாயு; ய-ஆகாயம். பஞ்சாட்சரமே வடிவமாகக் கொண்டு சிவன் விளங்குவான்.)

948. நின்றது சக்கரம் நீளும் புவியெல்லாம்
மன்றது வாய்நின்ற மாயநன் னாடனைக்
கன்றது வாசக் கறந்தனன் நந்தியும்
குன்றிடை நின்றிடும் கொள்கையன் ஆமே. (35)

அழிவில்லாத திருஅம்பலச் சக்கரத்தினால் எல்லா உலகமும் நிலை பெறுகின்றன. இத்திரு அம்பலச் சக்கரத்து நிலை பேறாகவுள்ள சிவபெருமானை அச் சக்கர வழிபாட்டி னால் நந்தியெம் பெருமான் ஆன்கன்றின் வாயிலாகப் பால் பெறுவது போல் பெற்றுக் கொண்டனன். குன்றிடை நிற்பார் நிலைத்த கொள்கை போல் திருஅம்பலச் சக்கரத்தினால் பெறும் பேறு நிலைத்த பேறாகும். மாய நன்னாடன் -மாயா காரியமாகிய நல்ல நாட்டின் தலை

வனும் நடத்து வோனும் ஆகின்றவன். (இத்திரு அம்பலச் சக்கரத்தைப் பூசித்து நந்திதேவர் சுயிலையில் காவல் தலைமை எய்தினார் என்பர்.)

949. கொண்டிச் சக்கரத் துள்ளே குணம்பல
கொண்டிச் சக்கரத் துள்ளே குறிஐந்து
கொண்டிச் சக்கரங் கூத்தன் எழுத்துஐந்தும்
கொண்டிச் சக்கரத் துள்ளிந்ந் கூத்தே (36)

திரு அம்பலச் சக்கரத்தால் பெறப்படும் நன்மைகள் பல. அவற்றுள் படைத்தல், காத்தல், துடைத்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஐந்தொழிற் பெயராகும். மேலும் கூத்தப் பெருமான் தன்திருவுருவினைக் கீழிருந்து மேல் நோக்கின் 'நமசிவய' எனவும், மேலிருந்து கீழ் நோக்கின் 'சிவயநம்' எனவும் வழங்கும் செந்தமிழ்த் திரு ஐந்தெழுத்தின் சீருமாகும்.

950. வெளியில் இரேகை இரேகையில் அத்தலை
சுளியில் உகாரமாம் சுற்றிய வன்னி
நெளிதரும் கால்கொம்பு நோவிந்து நாதம்
தெளியும் பிரகாரம் சிவமந் திரமே (37)

திரு அம்பலமாகிய பரவெளியில் சக்கரக் கீற்றுக்கள் இல்லை. திரு அம்பலச் சக்கரத்துள் கீற்றுக்கள் உண்டு. குற்றமற்ற உகரம் தீயின் அடையாளம். நெளிவு சேர்ந்த கோடு ஒளியாகிய விந்துவாகும். நெளிவு இல்லாத நேர்க்கோடு ஒளியாகிய நாதமாகும். இவற்றைத் தெளியும் போது 'சிவ' என்னும் மந்திரமாகும். இரேகை கீற்று.

951. அகார உகார சிகார நடுவாய்
வகாரமோடு ஆறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய
ஓகார முதல்வன் உவந்துநின் றானே. (38)

அகர உகரம் ஓங்காரத்தைக் குறிக்கும். சிகர வகரம் திரு ஐந்தெழுத்தைக் குறிக்கும். இவை ஓம் நமசிவய என ஆகும். இவற்றை ஆறெழுத்து மந்திரம் என்ப. சிவசிவ என்று இடையறாது உயிர்ப்புடன் எண்ணிக் கொண்டிருக்க ஓங்கார முதற் பொருளாகிய சிவபெருமான் தோன்றியருள்வான்.

952. அற்ற இடத்தே அகாரமது ஆவது
உற்ற இடத்தே உறுபொருள் கண்டிடச்
செற்றம் அறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்பொருள்
குற்றம் அறுத்த பொன்போலும் குளிகையே. (39)

துயிலற்ற இடமாகிய புருவ நடுவின்கண் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவது அகரமாகும். அந்த அகரம் நேர்ந்த இடத்து முழுமுதற் சிவத்தைக் கண்டிடச் செய்யும். ஆருயிர்களின் மாசு அகற்றிய விழுச்சுடர் மெய்ப்பொருளாகிய சிவன் செம்பின் குற்றமாகிய களிம்பு அகற்றிப் பசும் பொன்னாக்கும் குளிகையை ஒப்பன். (போலும் ஒப்பில் போலி.)

953. அவ்வென்ற போதினில் உவ்வெழுத்து ஆவித்தால்
உவ்வென்ற முத்தி உருகிக் கலந்திடும்
மவ்வென்று என்னுள்ளே வழிப்பட்ட நந்தியை
எவ்வணஞ் சொல்லுகேன் எந்தை இயற்கையே (40)

அகரத்துடனே உகரத்தையும் ஒலித்தால் அடியார் நடுவுள் இருக்கும் குறிப்பினை உணர்த்துவதாகிய உவ்வென்ற வீடுபேறு பிரிவின்றி எய்தும். மகர நிலையாகிய மனத்தின் கண் விளங்கும் நந்தியாகிய சிவம் என்னை முன்னின்று வழிப்படுத்தும். எம் தந்தையாகிய சிவபெருமான் புரியும் அருளிப் பாட்டை எச் சொல்லால் எடுத்து இயம்புவேன். (உவ்-நடு இடத்தைக் குறிக்கும் அடையாளம், பிரணவத்தின் உச்சரிப்பைக் குறிக்கின்றது இப்பாடல்.)

954. நீரில் எழுத்துஇவ் வுலகர் அறிவது
 வானில் எழுத்தொன்று கண்டறிவார் இல்லை
 யாரிவ் எழுத்தை அறிவார் அவர்கள்
 ஊனில் எழுத்தை உணர்கிலர் தாமே (41)

நீர்மேல் எழுத்துப் போல் இவ்வுலகியல் அறிவு நிலை
 யற்றதாகும். சிதாகாய மண்டலத்தில் விளங்கும்
 பிரணவமாகிய ஓர் எழுத்தைக் கண்டு, அதன் அறிவைப்
 பெறுபவர் யாரும் இல்லை. யார் ஒருவர் இவ் எழுத்தை
 அறிந்தாரோ அவர் பிரமனால் தலையில் எழுதப்படும்
 எழுத்தை மீளவும் அடைய மாட்டார்கள். அதாவது
 மீண்டும் பிறக்க மாட்டார்கள்.

955. காலை நடுவுறக் காயத்தில் அக்கரம்
 மாலை நடுவுற ஐம்பதும் ஆவன
 மேலை நடுவுற வேதம் விளம்பிய
 மூலம் நடுவுற முத்திதந் தானே.

உயிர்ப்பு ஆறுநிலைக் களங்களுள் நடுவாகிய நெஞ்சத்
 தின் கண்நிற்ப, பெரு வெளியில் தோன்றிய ஓங்காரம்
 ஐம்பத்தோர் எழுத்துக்களாகிய சொன் மாலையின்
 நடுமணியாக விளங்கும். மேலும் மறைகளின் நடுவாக
 விளங்கும் திரு ஐந்தெழுத்தே சிவமூல மந்திரமாகும். அதனை
 இடையறாது நாட வீடு பேறு ஆகும். (நாட சிந்திக்க)

956. நாவியின் கீழ்து நல்ல எழுத்தொன்று
 பாவிகள் அத்தின் பயனறி வாரில்லை
 ஓவிய ராலும் அறியவொண் ணாதது
 தேவியும் தானும் திகழ்ந்திருந் தானே. (43)

கொப்பூழின் கீழ் மூலத்திடத்துத் திகழும் ஒன்று நல்ல
 எழுத்தாகிய ஓங்காரம். சிவசிவ என்கிலாத் தீவினையாளர்
 இதன் பயனை அறிகின்றிலர். இது படைப்போன்
 முதலாகிய தேவர்களாலும் அறிதற்கு அரியது. அம்மை

யோடு சிவபெருமான் ஆண்டுச் சிறந்திருந்தான். (நாவி - நாபி, கொப்பூழ் பாவிகள் - தீவினையாளர். ஓவியர் - படைப்போன் முதலிய தேவர்கள்.)

957. அவ்வொரு சவ்வென்ற சரனுற்ற மந்திரம்
அவ்வொரு சவ்வென்றது ஆரும் அறிகிலர்
அவ்வொரு சவ்வென்றது ஆரும் அறிந்தபின்
அவ்வொரு சவ்வும் அனாதியும் ஆமே. (44)

அகரமும் சகரமும் அரனுக்குரிய மந்திரமாகும். மகரத்துடன் கூடிய சகரம் சம். இதனை யாரும் அறிகிலர். அகரத்துடன் கூடிய சகரமாகிய ச, என்னும் மறையினை எல்லாரும் அறிந்தபின் அகர சகரங்கள் தொன்மைய னவாகும். (அனாதி - தொன்மை இதனை அசபை என்பர். அசபை-அசபா சபிக்கப்படாதது (அசம்))

958. மந்திரம் ஒன்றுள் மலரால் உதிப்பது
உந்தியின் உள்ளே உதயம்பண் ணாநிற்கும்
சந்திசெய் யாநிற்பர் தாமது அறிகிலர்
அந்தி தொழுதுநோய் ஆர்த்துஅகண் றார்களே(45)

திரு ஐந்தெழுத்தே வழிபாட்டு முதன்மை மந்திரம். அதனை நெஞ்சத்தினிடத்து உயிர்ப்புடன் கணிக்க மலர் வழிபாடு அருச்சனையாகும். கொப்பூழின் உள்ளே உயிர்ப்புடன் கணிக்க ஓம வேள்வியாகும். புறத்தே சந்தி செய்கின்றவர் இவ்வுண்மையினை உணரார். சந்தியா தேவியை வழிபடுவதாகக் கூறிக் கொண்டு வீண் ஆரவாரம் செய்து உண்மையினின்றும் நழுவினவர்கள் ஆகின்றனர்.

959. சேவிக்கு மந்திரம் செல்லும் திசைபெற
ஆவிக்குள் மந்திரம் ஆதார மாவன
பூவுக்குள் மந்திரம் போக்கற நோக்கிமில்
ஆவிக்குள் மந்திரம் அங்குச மாமே. (46)

தொழுகை மந்திரம் யாண்டும் கணிக்கப்படும். அம் மந்திரத்திற்கு உயிரினைப் போன்று நிற்பது ஆறு நிலைக்கள மந்திரமாகும். நெஞ்சத் தாமரைக்குள் நிலைபெறு மந்திரம். எது என்று குற்றமற ஆராயின் ஆருயிருக்கு உயிராகிய திரு ஐந்து எழுத்தாகும். அவை ஐம் பொறிகளாகிய மதயாணைகளை அடக்க வல்ல அங்குசமாகும்.

960. அருவினில் அம்பரம் அங்கெழு நாதம்

பெருகு துடியிடை பேணிய விந்து

மருவி யகார சிகார நடுவாய்

உருவிட ஊறும் உறுமந் திரமே.

(47)

கண்ணுக்குப் புலனாகாத பரவெளியில் தோன்றுவது நாதம். அவ்விதம் பெருகி நிற்கின்ற ஒலியிடை நிலவுவது ஒளியாகிய விந்து. ஆன்மாவாகிய யகாரத்தைச் சிகாரமாகிய இருகண் பார்வைக்கும் நடுவாய் கொண்டு தியானிக்கச் சபியாத பிரணவம் சிறந்து விளங்கும்.

961. விந்துவும் நாதமும் மேவி யுடன்கூடிச்

சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடிஸ்

அந்தர வானத்து அமுதம்வந்து ஊறிடும்

அங்குதி மந்திரம் ஆகுதி யாமே.

(48)

விந்துவும் நாதமும் அருளால் பொருந்தி உடன்கூடித் திங்களுடன் தலைப்படுமாயின் ஆயிர இதழ்த் தாமரைப் பரவெளியினின்று ஊற்றெழும் அமிழ்தம் வந்து வெள்ளம் போன்று இடையறாது பெருகும். அவ்விடத்துத் திரு ஐந்தெழுத்து மந்திரமே ஆகுதியாகும். (சந்திரன் - இடைதலை. அங்குதி மந்திரம் - அப்போது உண்டாகும் உறுதிப்பாடு)

962. ஆறெழுத்து ஒதும் அறிவார் அறிகிலர்

ஆறெழுத்து ஒன்றாக ஒதி உணரார்கள்

வேறெழுத்து இன்றி விளம்பவல் லார்குக்கு

ஒரெழுத் தாலே உயிர்பெற லாமே.

(49)

ஆறெழுத்து (ஓம் நமசிவய) மந்திரத்தை ஓ
அறிவுடையவர்கள், இதனால் அமையவேண்டிய உண்டை
நிலையை உணரவில்லை. பஞ்சாட்சரத் தியானத்தால்
ஒரெழுத்தாகிய (ஓம்) பிரணவத்தை உதிக்கச் செய்யவில்லை.
பிரணவத்துடன் வேறுஎழுத்துக்கள் சேர்க்காமலே பிரணவ
வித்தையை அறிவார்க்குப் பிரணவத்தாலேயே உயிரின்
விளக்கம் காணலாம்.

963. ஓதும் எழுத்தோடு உயிர்க்கலை மூவைஞ்சும்
ஆதி எழுத்தவை ஐம்பதோடு ஒன்றென்பர்
சோதி எழுத்தினில் ஐயிரு மூன்றுள
நாத எழுத்திட்டு நாடிக்கொள் வீரே. (50)

எழுத்துக்கள் எல்லாம் முதற்கண் அங்காத்தலில்
உண்டாகும் அகரத்தோடு உயிரெழுத்துக்கள் பதினைந்தும்
பழமையான மெய்யெழுத்துக்கள் முப்பத்தைந்தும் அவற்
றோடு சேர்த்து எழுத்துக்கள் ஐம்பத்தொன்றாகும்.
சோதியை உண்டாக்கும் அகர கலையில் ஏனைய எழுத்துக்
களும் குக்கும் மாய் இடம் பெற்றுள்ளன. நாத எழுத்தாகிய
உகரத்தை அத்துடன் சேர்த்து அறியுங்கள். (பழைய தமிழ்
எழுத்துக்கள் 16+35=51)

964. விந்துவி லும்சுழி நாதம் எழுந்திடப்
பந்தத் தலைவி பதினாறு கலையதாம்
கந்தர வாகரங் கால்உடம்பு ஆயினாள்
அந்தமும் இன்றியே ஐம்பத்தொன்று ஆயதே (51)

சுழியாகிய விந்துவினின்று எழுத்தோசை தோன்றும்.
அவ் எழுத்து ஐம்பத்தொன்று என்ப. அவ் எழுத்துக்களின்
முதல்வி திருவருள் ஆற்றலாகும். அவள் பதினாறு கலையாக
விளங்குவள். இந்த ஐம்பத்தோர் எழுத்தும் அம்மையின்
வடிவமாக அமைக்கப்படும்.

- ஐம்பது எழுத்தே அனைத்தும்வே தங்கனும்
 ஐம்பது எழுத்தே அனைத்துஆக மங்கனும்
 ஐம்பது எழுத்தேயும் ஆவது அறிந்தபின்
 ஐம்பது எழுத்தும்போய் அஞ்செழுத் தாமே (52)

ஒங்காரத்துடன் கூடிய ஐம்பத்தோர் எழுத்தக்களால் ஆகியதே பொதுவும் சிறப்புமாகக் கூறப்படும் தொன்மைத் தமிழ் மறையும் முறையும் என்ப. மறையை வேதம் எனவும், முறையை ஆகமம் எனவும் கூறுப. இவ் எழுத்துக்களால் ஆகிய பயனை உணர்ந்த பின் இவையனைத்தும் ஒடுங்கி ஐந்தெழுத்தே நின்று நிலவி முதன்மையுறும் என்க.

966. அஞ்செழுத் தால்ஐந்து பூதம் படைத்தனன்
 அஞ்செழுத் தால்பல யோனி படைத்தனன்
 அஞ்செழுத் தால்இவ் அகலிடம் தாங்கினான்
 அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்து நின்றானே. (53)

நமசிவாய என்ற ஐந்து எழுத்துக்கள் முறையே பிரதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்களை உற்பத்தி செய்தன. அருவமான உயிர்களுக்கு இப்பூதங்களுடன் பொருந்தி வாழ அவற்றுக்கேற்ற யோனியில் சிருஷ்டியைச் செய்தருளினான். இவ்விருந்த உலகை ஐம்பூத மயமாக இருந்து தாங்கினான். இத்தகைய ஐந்தெழுத்தாலே உயிர்கள் ஊடேயும் விளங்கி நின்றான். இறைவன் உயிர்களுக்குச் செய்யும் உபகாரம் கூறப்பட்டது.

967. வீழ்ந்தெழ லாம்விகிர் தன்திரு நாமத்தைச்
 சோர்ந்தொழி யாமல் தொடங்கும் ஒருவற்குச்
 சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும்
 போந்திடும் என்னும் புரிசடை யோனே. (54)

விகிர்தனாகிய இறைவனது திருநாமத்தை மனம் சோர்வு அடையாமல் ஒதுவார் இன்ப மயக்கத்திலிருந்து தெளிந்து எழலாம். தலைவனாகிய சடாதரன் ஆன்மாக்களைச் சார்ந்துள்ள வினைகளும் அவற்றால் உண்டாகும் துன்பங்களும்

திருமுலர்

நீங்கப் பிரணவ தொனியினால் என்னுடன் வாருங்கள்
என்று அழைப்பான். (புரிசடையோன் - திருவாதிரை,
நாளை விரும்புவோன். சடை - திருவாதிரை நாள்.)

968. உண்ணும் முருந்தும் உலப்பிலி காலமும்
பண்ணுறு கேள்வியும் பாடலு மாய்நிற்கும்
விண்ணின்று அமரர் விரும்பி அடிதொழ
எண்ணின்று எழுத்துஅஞ்சும் ஆகிநின் றானே(55)

சிவன், அடியவர் உண்ணும் முடிவிலா அமிழ்தம்
ஆவான். கால தத்துவம் கடந்த நித்தியப் பொருளாயும் இசை
பொருந்திய வேதப் பொருளாயும் பாடலாயும் விளங்கு
வான். ஆகாய மண்டலத்திலுள்ள தேவர்கள் வணங்க
ஆராயுமிடத்துப் பஞ்சட்சரமாகிய நமசிவாய வடிவ
மாகவும் இருப்பான்.

969. ஐந்தின் பெருமையே அகவிடம் ஆவதும்
ஐந்தின் பெருமையே ஆலயம் ஆவதும்
ஐந்தின் பெருமையே அறவோன் வழக்கமும்
ஐந்தின் வகைசெயப் பாலனும் ஆமே. (56)

விரிந்த உலகமாகச் காட்சி யளிப்பது நமசிவாய என்ற
ஐந்து எழுத்தின் பெருமையாகும். தேவாலயம் விளங்குவதும்
ஐந்தெழுத்தின் பெருமையாலேயாம். அறவழியிலே நீதி
நிலை பெறுவதும் ஐந்தெழுத்தின் பெருமையாலேயாம்.
பஞ்ச பூதங்களிலும் விளங்கி அவன் அவற்றின் காவலனாக
உள்ளான். (கோயிலில் கருப்பக்கிரகம் சிகாரம்; அர்த்த
மண்டபம் வகாரம்; யகாரம் நந்திபீடம்; நகாரம் -நடராச
சபை; மகாரம் -பலிபீடம்.)

970. வேரெழுத் தாய்விண்ணாய் அப்புறமாய் நிற்கும்
நீரெழுத் தாய்நிலந் தாங்கியும் அங்குள்ள
சீரெழுத் தாய்அங்கி யாய்உயி ராம்எழுத்து
ஓரெழுத்து ஈசனும் ஒண்குட ராமே. (57)

அகரமாயும் ஆகாயமாயும் அதற்கு மேலுள்ள நாதமாயும் உள்ளான். மகாரமாகவும் நகாரமாகவும் உள்ளான். பெருமை மிக்க சிகாரமாய் அக்கினியாய் உயிரான யகாரமாய் உள்ள பிரணவ சொரூபமாய் இருப்பன் சிவன். (நீர் எழுத்து ம; நிலஎழுத்து -ந; சி -அக்கினி; உயர் -ய.)

971. நாலாம் எழுத்துஓசை ஞாலம் உருவது
நாலாம் எழுத்தினுள் ஞாலம் அடங்கிற்று
நாலாம் எழுத்தே நவிலவல் லார்கட்கு
நாலாம் எழுத்தது நன்னெறி தானே. (58)

(நமசிவய) உலகம் சத்தி மயமாய் உள்ளது. வகரமாகிய சத்தியில் இவ்வுலகம் ஒடுங்கியது. நாலாம் எழுத்தாகிய வகாரத்தைப் செப்பிப்பவருக்கு அதுவே ஆதாரமாய் நின்று மேன்மையான நெறியிணைக் காட்டும். சிவாய நம என்பதில் நாலாம் எழுத்தாகிய ந எனக் கொண்டு பொருள் கூறுவாரும் உளர்.

972. இயைந்தனள் ஏந்திழை என்னுளம் மேவி
நயந்தனள் அங்கே நமசிவ என்னும்
பயந்தனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனன் மற்றும் பிதற்றுஅறுத் தேனே. (59)

முன்னர் கூறிய சத்தி ஆன்மாவாகிய என்னுடைய உள்ளத்தை விரும்பிப் பொருந்தினான். அதனையே விரும்பி அங்கே அமர்ந்தனன். நாம் சிவத்துக்கு அடிமை என்ற பயனை ஆராய்ந்து தெளியுங்கள். பிரணவமான பதத்தைப் பற்றுங்கள். உலகப் பற்றை நீங்கினேன். வேறு பிதற்றல் களையும் ஒழித்தேன். தெளிந்த ஞானம் பெற்றேன்.

973. ஆமத்து இனிதிருந்து அன்ன மயத்தினை
ஓமத்தி லேயுதம் பண்ணும் ஒருத்திதன்
நாம நமசிவ என்றிருப் பாருக்கு
நேமத் தலைவி நிலவிநின் றாளே. (60)

திருமூலர்

சீவர்கள் உயிர்வாழத் தானியத்தில் பொருந்தி அன்ன மயமாகப் பக்குவமாகச் செய்ததை, ஓம குண்டமாகிய வயிற்றுத் தீயில் ஆகுதி பண்ணுகின்ற சத்தியின், நாமமாகிய நமசிவ என்று தான் அற்று நிற்பார்க்குக் கிரியையைத் தூண்டும் குண்டலினி சத்தி விளங்குவாள். துணையாவாள் எனினுமாம்.

974. பட்ட பரிசே பரமஞ் செழுத்ததின்
இட்டம் அறிந்திட்டு இரவு பகல்வர்
நட்டமது ஆடும் நடுவே நிலையங்கொண்டு
அட்டதே சப்பொருள் ஆகிநின் றானே. (61)

பூர்வ புண்ணியத்தால் கிடைத்த பரிசே மேலான சிவாய நம என்னும் ஐந்தெழுத்தாம். இவ் ஐந்து எழுத்தில் ஆன்மாக்கள் விருப்பத்துக்கு ஏற்றவாறு இரவு பகலாக நடுவே இடங்கொண்டு சிவன் நடிப்பான். அவனே அஷ்டமூர்த்தமாகவும் உள்ளான். (எண்பொருள்: நிலம், நீர், தீ, காற்று, வான், திங்கள், ஞாயிறு ஆருயிர் என்பன. இட்டம் தியான உறைப்பு)

975. அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே
மகார மலமாய் வருமுப் பதத்தில்
சிகாரம் சிவமாய் வகாரம் வடிவமாய்
யகாரம் உயிரென்று அறையலும் ஆமே (62)

(அ -உயிராயும், உ-பரமாயும், ம-மலமாயும் பிரணவம் இவ்வாறு மூன்று பதங்களில் வரும். சி -சிவமாய், வ-வடிவுடைய சத்தியாய், ய-உயிராயும் சொல்லுமாகும்.)

976. நகார மகார சிகார நடுவாய்
வகாரம் இரண்டும் வளியுடன் கூடி
ஓகார முதற்கொண்டு ஒருக்கால் உரைக்க
மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே. (63)

நமசிவய என்பதன் கண் சிகரம் நடுவாகும். இரண்டு வளி என்பது இடப்பால், வலப்பால் மூச்சு. இஃது உயிர் அடையாளமாகிய யகரத்தைக் குறிக்கும். இவ் ஐந்துடன் ஓ மொழியை முதற் கொண்டு உள்ளன்புடன் ஒருமுறை ஒதினால் மகாரமாகிய நாத மெய்க்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமான் ஒதுவார் நெஞ்சை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருள்வான்.

977. அஞ்சுள ஆனை அடவியுள் வாழ்வன
அஞ்சுக்கும் அஞ்செழுத்து அங்குசம் ஆவன
அஞ்சையும் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே
அஞ்சாதி ஆதி அகம்புக லாமே (64)

தேகமாகிய காட்டில் இந்திரியங்களாகிய ஐந்து யானைகள் வாழ்கின்றன. அவ்விதமான இந்திரியங்களாகிய யானைகளை அடக்க ஐந்தெழுத்தாகிய நமசிவய என்பது அங்குசம் போன்றது. அவ் ஐந்தெழுத்தாகிய எழுத்து ஐந்தனைக் கொண்டு ஒருசேர அடக்க வல்லார்கட்கு ஐந்துக்கும் முதலாய ஆன்மாவிடம் புகமுடியும்.

978. ஐந்து கலையில் அகராதி தன்னிலே
வந்த நகராதி மாற்றி மகராதி
நந்தியை மூலத்தே நாடிப் பரையொடும்
சந்திசெய் வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே. (65)

நீக்கல், நிலைப்பித்தல், நுகர்வித்தல், அமைதி யாக்கல், அப்பால் ஆக்கல் ஆகிய ஐந்து திருவருள் ஆற்றல்களால் செலுத்தப்படுவன அகர முதலிய எழுத்துக்கள். நமசிவய எஃபதைச் சிவயநம எனக் கணித்தல் வேண்டும். மகர முதல் வனாகிய நந்தியை மூலத்திடத்து நாடித் திருவருளோடும் சேர்த்து வழிபடுவார்க்குப் புறச் சடங்குகள் வேண்டா.

979. மருவும் சிவாயமே மன்னும் உயிரும்
 அருமந்த போகமும் ஞானமும் ஆகும்
 தெருள்வந்த சீவனார் சென்றுஇவற் றாலே
 அருள்தங்கி அச்சிவமம் ஆவது வீடே (66)

பொருந்திய சிவய என்னும் மூன்று எழுத்துக்களும் முறையே அறிவும் செறிவும் ஆவியுமாகும். அறிவு ஞானம். செறிவு யோகம். ஆவி-உயிர். யோகம் என்பது உயிர் திருவருளுடன் கூடுதல். அஃதாவது முழுமுதற் சிவத்தை அகத்தே திருவுருவிற் கண்டு வழிபடுதல். இந்நிலை அருமருந்தன்ன நிலையாகும். திருவடியுணர்வு கைவரப் பெற்ற உயிர் இம்முறை யுணர்ந்து வழிபடத் திருவருளுடன் உயிர் கூடிய நிலையில் அவ்வுயிர் சிவம் என்று அழைக்கப்படும். அதுவே வீடாகும் (பின் பேறு என்பது சிவத்துடன் கூடுதலாகும்.)

980. அஞ்சுக அஞ்செழுத்து உண்மை அறிந்தபின்
 நெஞ்சுகத்து உள்ளே நிலையும் பராபரம் .
 வஞ்சகம் இல்லை மனைக்கும் அழிவில்லை
 தஞ்சம் இதுவென்று சாற்றுகின் றேனே. (67)

ஐந்து மலங்களும் நீங்குதற்குத் திரு ஐந்தெழுத்தின் உண்மை அறிந்து ஒதி ஒழுகுதல் வேண்டும். அப்பொழுது சிவபெருமான் நெஞ்சத்திடத்து நிறைந்து வெளிப்படுவன. அந் நெஞ்சத்தில் பிறவிக்கு வித்தாகிய தீய நினைவுகள் தோன்றா. இவ்வுடம்பும் விரும்பும் நாள் வரையும் அழியா திருக்கும். இந்நிலையே நமக்கு நிலைத்த புகலிடமாகச் சொல்லப் பெறும். (அஞ்சு+உசு= அஞ்சு மலங்கள் நசிக்க அம்+சுகம் இன்பம் தரும் என்பது மற்றொரு பொருள்.)

981. சிவாயவொடு அவ்வே தெளிந்துஉளத்து ஒதச்
 சிவாயவொடு அவ்வே சிவனுரு வாகும்
 சிவாயவொடு அவ்வும் தெளியவல் லார்க்கள்
 சிவாயவொடு அவ்வே தெளிந்திருந் தாரே. (68)

சிவய என்பதனோடு முதலாய சிவ என்னும் அவ்விரண்டு எழுத்தையும் கூட்டிச் சிவயசிவ எனத் தெளிந்து உள்ளன் புடன் ஒதுதல் வேண்டும். சிவயசிவ என்பதே சிவபெருமானின் மந்திர வருவாகும். இவ்வுண்மையினைத் தெளிய வல்லார்கள் சிவசிவ என்று சிறந்திருப்பார்கள்.

982. சிகார வகார யகார முடனே

நகார மகார நடுவுற நாடி

ஒகார முடனே ஒருகால் உரைக்க

மகார முதல்வன் மதித்துநின் றானே. (69)

சிவய நம என்னும் திரு ஐந்தெழுத்தையும் ஓ மொழியுடன் ஒதுதலும் உண்டு அங்ஙனம் ஒதுவாரையும், உலகமே உருவமாகக் கொண்டு நடத்தும் சிவபெருமான் திருவுளங் கொண்டு நிற்பன். 976 ஆம் திருப்பாட்டில் ஓம் நமசிவய என உலகியலும், இத் திருப்பாட்டில் ஓம் சிவயநம என வீட்டியலும் ஒதப் பெறுகின்றன. உலகியலை வேத நெறியெனவும், வீட்டியலை ஆகம நெறியெனவும் கூறுவர்.

983. நம்முதல் ஓர்ஐந்தின் நாடுங் கருமங்கள்

அம்முதல் ஐந்தில் அடங்கிய வல்வினை

சிம்முதல் உள்ளே தெளியவல் லார்கட்குத்

தம்முதல் ஆகும் சதாசிவந் தானே. (70)

விரும்பிய கருமங்களைச் செய்ய நமசிவாய என்ற மந்திரத்தைக் கொள்ளவும். அந்த முதலாகிய உருத்திரர் வலிய வினைகளைச் செய்து முடிப்பார். சிகாரத்தைத் தம்முள்ளே தெளிய வல்லார்கட்குச் சதாசிவரே நம் முதலான உருத்திரை இயக்கித் தொழிற் படுத்துவார். உலகத்தில் காரியங்கள் கைகூட ந முதலாக ஒதவேண்டும் சி முதலாக ஒதினாலா முத்தி இன்பம் கிட்டும்.

திருமுலர்

984. நவமும் சிவமும் உயிர்பர மாகும்
தவமொன்று இலாதன தத்துவம் ஆகும்
சிவமஒன்றி ஆய்பவர் ஆதர வால்அச்
சிவம்என்ப தானாம் எனும்தெளி வுற்றதே (71)

தோழமையால் - சிவத்தைப் பொருந்தின போது உயிர் பரமாக விளங்கும். சிவத்தைத் தோழமையால் கொள்ள, உடலை வருத்தும் தவங்கள் வேண்டாமையோடு ஆன்மா சிவத்துடன் சார்ந்து பரமாதல் தன்மை அமையும். சிவத்துடன் பொருந்தி உணர்பவர் அருளால் அச்சிவமே தான் என்ற தெளிவு உண்டாயிற்று. (நவம் - தோழமை தத்துவங்களைக் கூடியபோது உயிருக்கு ஆன்மா என்றும், நீங்கிய போது பரம் என்றும் பெயர்.)

985. கூடிய எட்டும் இரண்டும் குவிந்தறி
நாடிய நந்தியை ஞானத்துள் ளேவைத்து
ஆடிய ஐவரும் அங்குஉறவு ஆவார்கள்
தேடி அதனைத் தெளிந்தறி யீரே. (72)

எட்டும் இரண்டும் அகர உகரம். இவை டயிரும் இறையும் என்று கூறப்படும். எட்டும் இரண்டும் கூடுங்கால் பத்தாகும். பத்தென்பது யகரம். அஃதுயிர், உயிர் சிவத்துடன் ஒன்றி ஒரு மணப்பட்டு நாடப்படும் நந்தியை நாடித் திருவடியு ணர்வினுள் வைத்தால் வாடுதலைச் செய்விக்கும் ஐம்புல னும் சிவத்தைத் தேடுதலுக்குத் துணை செய்யும். இங்ஙனம் தேடு நிலையைத் தெளிந்துணர்க.

986. எட்டும் இரண்டும் இனிதுஅறி கின்றிலர்
எட்டும் இரண்டும் அறியாத ஏழையர்
எட்டும் இரண்டும் இருமுன்று நான்கெனப்
பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே. (73)

எட்டும் இரண்டும் பத்து. இதன் அடையாளம் ய யகரம் உயிர். உயிரின் அடையாளக் குறி. இவற்றை யாவரும்

இனிதறிய மாட்டார். இதை யறியவல்ல அறிவிலார் இருமுன்று நான்கு கூட்டும் கணக்குப் போல் பத்தென்பர். சிவபெருமான் திருவடியே பத்தென்பதாகும். செந்நெறியில் கூறப்படும் பருமை நுண்மையாகிய திரு ஐந்தெழுத்து பத்தாகும். (சிவக்குறி சிவக் கொழுந்து சிவலிங்கம்)

987. எட்டு வரையின்மேல் எட்டு வரைகீறி
இட்ட நடுவுள் இறைவன் எழுத்தொன்றில்
வட்டத்தி லேயறை நாற்பத்தெட் டும்இட்டுச்
சிட்டஞ்சு எழுத்தும் செபிசீக் கிரமே. (74)

குறுக்கும் நெடுக்குமாக எட்டு வரைகள் கீறப்பட்டால் அதன்கண் அறைகள் நாற்பத்தொன்பது அமையும். இதன் கண் நடுவரையில் சிகரம் பொறிக்கப்படுதல் வேண்டும். சுற்றிலுமுள்ள நாற்பத்தெட்டு அறைகளிலும் எஞ்சிய எழுத்துக்களை அடைத்து மேன்மையான ஐந்தெழுத்தை விரைவில் செபிப்பாயாக.

988. தானவர் சட்டர் சதிரர் இருவர்கள்
ஆனஇம் முவரோடு ஆற்றவர் ஆதிகள்
ஏனைப் பதினைந்தும் விந்துவும் நாதமும்
சேனையும் செய்சிவ சக்கரந் தானே. (75)

நிருதி முதலிய அட்டதிக்குப் பாலகர்கள் பைரவர் எண்மர், நந்தி முதலிய சிவ கணங்கள் எண்மர் ஆகிய இம் முவகையினரும் வழிப்படுத்துபவர்கள். அகரம் முதல் உயிர் எழுத்துக்களும் விந்து நாத எழுத்துக்களும் ஆகிய சேனையும் சிவ சக்கரமாகும். இந்த தேவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு தேவர்களின் பெயர்களை வேறு சிலர் கூறுவர்.

989. பட்டனம் மாதவம் ஆறும் பராபரன்
விட்டனர் தம்மை விகிர்தா நமஎன்பர்
எட்டனை யாயினும் ஈசன் திறத்திறம்
ஒட்டுவன் பேசுவன் ஒன்றறி யேனே. (76)

சிவ சக்கரத்தினுள்ளே சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்னும் நான்கு நெறி நற்றவம் ஆற்றுவிக்கும் சிவபெருமான் திருவடிக்குத் தம்மை ஒப்புவித்தவர்கள் முழுமுதலே நமசிவய என வழுத்துவர். எள்ளளவு காலமும் சிவன் திறமே பேசுவர். அவன் திருவடியினையே உணர்வர். இவையன்றி வேறொன்றும் அறியார். (பட்டனம் சிவசக்கரம். எட்டணை -எள் +தனை.)

990. சிவன்முதல் மூவரோடு ஐவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண்டு ஒன்றோடுஒன்று ஆன
அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஒங்கச்
சவைமுதல் சங்கரன் தன்பெயர் தானே. (77)

சிவன் மூவராகவும் ஐவராகவும் திருச்சிற்றம்பலமான சபையில் விளங்குவார். அந்தச் சபையானது ஆறு ஆதாரங்களும் மகேசுர சதாசிவம் பொருந்தியதாய்க் கவிழ்ந்துள்ளன. அவற்றின் விந்துவும் நாதமும் விளங்க அந்நிலையில் அதற்குச் சங்கரன் என்று பெயர். (சங்கரன் -உயிருக்கு இதம் செய்பவன். சவை சபை. இந்த எண்ணுப் பெயர்களுக்கு வேறு பொருள் கூறுவாரும் உளர்.)

991. வித்தாம் செகமய மாக வரைகீறி
நத்தார் கலைகள் பதினாறு நாட்டிப்பின்
உத்தாரம் பன்னிரண்டு ஆதி கலைதொகும்
பத்தாம் பிரம சடங்குபார்த்து ஒதிடே (78)

விந்து மயமான சந்திர கலையைப் பிருதிவியிலிருந்து கணக்கிட்டு, விருப்பமுள்ள சந்திரகலைகள் பதினாறையும் நிலை நிறுத்திக் கொண்டு பிறகு மறுபகுதியான பன்னிரண்டு கலைகளில் விளங்கும் சூரியனைச் சேர்க்கப் பத்தான அக்கினி கலைகள் அமையும். இது பிரமத்தை அறியும்

சிரியை என்று பஞ்சாட்சரம் ஓதவும். (வித்து விந்து. உத்தாரம் -பங்கு)

992. கண்டெழுந் தேன்கம லம்மலர் உள்ளிடை
கொண்டெழுந் தேன்உன் கூடிய காலத்துப்
பண்டழி யாத பதிவழி யேசென்று
நண்பழி யாமே நமவென வாமே (79)

நெஞ்சத் தாமரை யினிடத்துச் சிவபெருமானைக்
கண்டெழுந்தேன். அகத்துள் ஒற்றித்து ஒண்மை கொண்டுள்
ளேன். சிவசக்கரத்தின் பண்பகலாது அம்முறையைக்
கைக்கொண்டு அடிமையாம் உறவெய்தி 'நமசிவய' வாழ்க
என வாழ்த்துவோமாக.

993. புண்ணிய வானவர் பூமழை தூவிநின்று
எண்ணுவர் அண்ணல் இணையடி மந்திரம்
நண்ணுவர் நண்ணி நமஎன்று நாமத்தைக்
கண்ணென உன்னிக் கலந்துநின் றாரே. (80)

சிவ உலகத்தில் வாழும் சிவ புண்ணியப் பேறு பெற்ற
வானவர்கள் அகமலர்ந்த அன்பின் அடையாளமாக
முகமலர்ந்து மணங்கமழும் முழுநெறி மலர்கள் தூவி நின்று
தொழுவர். சிவபெருமான் திருவடியிணைகளைச் சிவசிவ
என இடையறாது வழுத்திச் சேர்வர். நமசிவய என்றும்
திருழுத்தைக் கண்போன்று கருதிக் கணிப்பர். கணித்துக்
கலந்து நின்று களிப்பர். (கணித்தல் -செபித்தல்.)

994. ஆறெழுத் தாவது ஆறு சமயங்கள்
ஆறுக்கு நாலே இருபத்து நாலென்பர்
சாவித் திரியில் தலையெழுத்து ஒன்றுள
பேதிக்க வல்லார் பிறவியற் றார்களே. (81)

ஆறு எழுத்துக்களால் ஆயது ஆறு சமயங்கள் என்பர். ஒவ்வோர் எழுத்தையும் நான்கு பாகுபாடு செய்ய ஆறுக்கும் இருபத்து நான்கு எழுத்தாகும். இவ் இருபத்து நான்கு எழுத்தும் காயத்திரி என்ப. காயத்திரியின் முன் சேர்ந்து மொழியும் எழுத்து ஒங்காரம். அவ் ஒங்காரத்து அறிவதாகிய உண்மை காண வல்லார் பிறவா பெருவாழ்வு எய்துவர். (சாவித்திரி - காயத்திரி. 24 எழுத்துக்கள் கொண்டது. தலை எழுத்து -பிரணவம். பேதிக்க -பிரித்தறிய.)

995. எட்டினில் எட்டறை யிட்டு அறையிலே
 சுட்டிய ஒன்றெட்டாய்க் காண நிறையிட்டுச் சுட்டி
 இவற்றைப் பிரணவம் சூழ்ந்திட்டு
 மட்டும் உயிர்கட்கு உமாபதி யானுண்டே (82)

முன்பு 987 இல் கூறியபடி அறை யமைத்து, ஓர் அறையின் கண் எட்டு வீடமைத்து, இவ்வீடுகளைச் சூழ ஓ மொழிய மைத்து வழிபடின உயிர்கள் எய்தும் முடிந்த எல்லையாகிய பெருமுதல் அங்கு வெளிப்படும். (உமாபதி சிவபெருமான்.)

996. நம்முதல் அவ்வொடு நாவின் ஆகியே
 அம்முதல் ஆகிய எட்டிடை யுற்றிட்டு
 உம்முதல் ஆகவே உணர்பவர் உச்சிமேல்
 உம்முதல் ஆயவன் உற்றுநின் றானே. (83)

நமசிவாய என்ற தூல பஞ்சாட்சரத்துடன் தியானம் செய்து, அகரம் முதலாகிய எட்டு அறைகளை அறிந்து அவற்றின் இடையே பொருந்தி, உகரத்தை முதலாகக் கொண்டு உணர்பவரின் உச்சியில் உகரமாகிய சத்தியின் தலைவன் பொருந்தி நிற்பான்.

தம்பனம்

997. நின்ற அரசம் பலகைமேல் நேராக
ஒன்றிட மவ்விட்டு ஓலையிற் சாதகம்
துன்று மெழுமையுள் பூசிச் சுடரிடைத்
தன்ற வெதுப்பிடத் தம்பனங் காணுமே (84)

நிலையான அரசம் பலகைமேல் நேராகப் பொருத்த மகரத்தை முதலாக மாற்றி எழுதிப் பனை ஓலையில் அவ் வாறே அடைத்து சாதகன் பொருந்தும் தேன் மெழுகை ஓலையுள் பூசிச் சுடரில் சிறிது வெதுப்பத் தம்பன கன்மமாகும். (தம்பனம் சுட்டுதல் அரசமரம் மெய்யுணர்வு விளங்குவதற்கு நிலைக்களமாகும்.)

மோகனம்

998. கரண இரளிப் பலகை யமன்திசை
மரணம்இட்டு எட்டின் மகார எழுத்திட்டு
வரணமில் ஐங்காயம் பூசி அடுப்பிடை
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே (85)

கொன்றை மரப் பலகையைக் கருவியாகக் கொண்டு யமன் திசையாகிய தெற்குத் திசையில் அப் பலகையை அமைத்துத் தீமையாகிய பகையை ஒழித்தற்கு மாரக மந்திரத்தை எழுதி எட்டில் மகாரம் மட்டும் இட்டு மறைப்பற்ற ஐங்காயத்தைப் பூசி அடுப்பில் தலை கீழாகப் புதைத்தால் மோகன சத்தியுண்டாம். (நசி என்றது மரண மந்திரம். ஐங்காயம் சுக்கு, மிளகு, கடுகு, உள்ளி, காயம் ஆகிய ஐந்து. மோகனம் -மயங்க வைத்தல்.)

உச்சாடனம்

999. ஆங்கு வடமேற்கில் ஐயனார் கோட்டத்தில்
பாங்கு படவே பலாசப் பலகையில்
காங்குரு மேட்டில் சுடுப்பூசி விந்துவிட்டு
ஓங்காமல் வைத்திடும் உச்சா டனத்துக்கே (86)

அவ்விடம் வடமேற்குப் புலமாகிய வாயுதிக்கில் ஐயனார்
கோயிலில் தொழும் படியாகப் புரசப் பலகையில் காரீயத்
தகட்டில் நஞ்சு பூசி விந்துவாகிய வட்டம் அமைத்து
அதன்மேல் ஓங்காரம் குழ உச்சாடனத்திற்கு இடவும்
(உச்சாடனம் ஏவுதல்; பேயோட்டுதல்.)

மாரணம்

1000. உச்சியம் போதில் ஒளிவன்னி மூலையில்
பச்சோலை யில்பஞ்ச காயத்தைப் பாரித்து
முச்சது ரத்தின் முதுகாட்டில் வைத்திட
அச்சமற மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே (87)

நண்பகற் போதில் ஒளி உடைத்தாகிய தென் கிழக்கு
மூலையில் பச்சையான பனைமூலையில் ஐங்காயத்தைத்
தடவி முச்சந்தியிலோ சுடுகாட்டிலோ புதைத்து வைத்திட
பகையை அழிக்கும் மாரணமாக அஃது அமையும். (மாரணம்
ஏவலால் செய்யும் கொலை. வசியம்)

1001. ஏய்ந்த அரிதாரம் ஏட்டின்மே லேபூசி
ஏய்ந்த அகாரம் உகாரம் எழுத்திட்டு
வாய்ந்ததோர் வில்லம் பலகை வசியத்துக்கு
ஏய்ந்தவைத்து எண்பதி னாயிரம் வேண்டிலே. (88)

பொருந்த அரிதாரம் ஏட்டின் மேலே தடவி அகார
உகாரங்களை எழுதி, வசியத்துக்குப் பொருந்திய வில்வப்

பலகையில் வைத்து எண்பதினாயிரம் உருச் செய்க.
(அரிதாரம் தாளகம்)

ஆகர்ஷணம்

1002. எண்ணாக் சுருடனை ஏட்டில் உகாரமிட்டு
எண்ணாப் பொண்ணாளில் எழுவெள்ளி பூசிடா
வெண்ணாவல் பலகையில் இட்டுமேற் கேநோக்கி
எண்ணா எழுத்தோடுஎண் ணாயிரம்
வேண்டிலே. (89)

எண்ணப்படுகின்ற ஆகர்ஷண முறையாவது ஏட்டில்
உகாரத்தையிட்டு, எண்ணுதற்கு அருமையான வியாழக்
கிழமைகளில் வெள்ளிப் பொடிப் பூசி, வெண்ணாவல்
பலகையில் வைத்து மேற்கு நோக்கி பிரணவத் தியானம்
எண்ணாயிரம் செய்க. (சுருடனை - என்றும் பாடம்.
ஒப்பாம் நிலைமை - என்று பொருள்.)

3. அருச்சனை

(அருச்சனை என்பது பூசை அல்லது தேவாராதனை.
இங்கு இயந்திரத்திலே மந்திர வடிவிலே இறைவனை
எழுந்தருளச் செய்து தியானித்தில் கூறப்பெறும்.)

1003. அம்புயம் நீலம் சுமுநீர் அணிநெய்தல்
வம்பவிழ் பூகமும் மாதவி மந்தாரம்
தும்பை வகுளம் சுரபுன்னை மல்லிகை
செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே (1)

இயந்திரத்தில், மந்திர வடிவில் எழுந்தருளச் செய்து
தாமரை, நீலோற்பலம், செங்குமுநீர், அழகிய சுருநெய்தல்,
மணம் விரியும் பாக்குப்பூ, மாதவி, மந்தாரம், தும்பை,
மகிழம்பூ, புன்னை, மல்லிகை, சண்பகம், பாதிரி, செவ்வந்தி

ஆகிய பதினான்கு வகையான நறுமணமிக்க பூக்களைக் கொண்டு வழிபாடு செய்வாயாக.

(மாதவி குருக்கத்தி; வகுளம் -மகிழம்பூ; அருச்சனை - வழிபாடு. இவற்றில் நால்வகைப்பூக்களும் உண்டு என்க.)

1004. சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனம்

தேங்கமழ் குங்குமம் கர்ப்பூரம் காரகில்

பாங்கு படப்பணி நீரால் குழைத்துவைத்து

ஆங்கே அணிந்துநீர் அர்ச்சியும் அன்பொடே (2)

புனுகு கஸ்தூரி முதலிய சாந்துடன் சந்தனம், மண மிகுந்த குங்குமம், பச்சைக் கருப்பூரம், வயிரம் ஏறிய அகில், ஆகிய இவற்றுடன் அளவாகப் பணி நீர் சேர்த்துக் குழைத்து அவற்றை அணிய வேண்டிய இடங்களில் முறையாக அணிந்து அன்புடன் வழிபடுவாயாக. (சாங்கம் -முறைமை. இவை வாசனைத் திரவியங்கள்.)

1005. அன்புடனே நின்று அமுதமும் ஏற்றியே

பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபம் திசைதொறும்

துன்பம் அகற்றித் தொழுவோர் நினைபுங்கால்

இன்புட னேவந்து எய்திடும் முத்தியே. (3)

அன்புடனே அமுதத்தை நிவேதித்து, பொன்னொளி தரும் விளக்கு ஏற்றி வைத்துத் திக்கு பந்தனம் செய்து தூப தீபம் கொடுத்து வழிபடுவோர் இம்மைப் பேறும் மறுமை முத்தியும் பெறுவர். (அமுதம் -தளிகை. இனம்பற்றி மணியும் இயமும் இயம்புக. செந்தமிழ் மாமறைத்திரு முறை ஓதுக. இயம் -வாத்தியம்.)

1006. எய்தி வழிப்படி ள் எய்தா தனஇல்லை

எய்தி வழிப்படி ள் இந்திரன் செல்வமுன்

எய்தி வழிப்படி ள் எண்சித்தி உண்டாகும்

எய்தி வழிப்படி ள் எய்திடும் முத்தியே. (4)

இவ்வண்ணம் எய்தி வழிபட்டால் தாமே வந்து எய்தாத பேறுகள் இல்லை. இவ்வாறு வழிபட்டின் இந்திரனுடைய செல்வமும் பெற்று எண்வகைச் சித்திகளும் உண்டாகும். இனி இவ்வழிபாட்டால் மறுமைக்கு முத்தியும் சித்திக்கும் வழிப்படிஸ் என்பது செந்நெறிச் செல்வர்கள் சென்ற நெறிப்படியே சென்று வழிபடுதல் என்றாகும்.

1007. நண்ணும் பிறதார நீத்தார் அவித்தார்
மண்ணிய நைவேத் தியம்அனு சந்தானம்
நண்ணிய பஞ்சாங்கம் நண்ணும் செபமென்னும்
மன்னும் மனம்பவ னத்தொடு வைகுமே. (5)

இவ்வண்ணம் எய்திப் பூசிப்பவர்தானே வந்தனையும் பிறர் மனைவியையும் விரும்பாதவராய் இந்திரியங்களை வென்றவராவர். இவரது தூய்மையான நிவேதனம், இடைவிடா யோகம், பொருந்திய பஞ்ச அங்க நமஸ்காரம் பொருந்தும் செபம் ஆகியவை பொருந்தும் மனம் பிராணனோடு நிலை பெற்று நிற்கும். மனம் அடங்க வாயு அடங்கும் என்க. முழங்கை இரண்டு, முழந்தாள் இரண்டு, நெற்றி ஒன்று ஆக ஐந்து உறுப்பும் நிலத்தே படும்படி புரியும் வணக்கம். (மண்ணிய -நன்கு சமைத்த எனினுமாம்.)

1008. வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக்கு ஆட்பட்டோர்
வேண்டார்கள் கன்மம் அதிலிச்சை அற்றபேர்
வேண்டார்கள் கன்மம் மிகுசிவ யோகிகள்
வேண்டார்கள் கன்மம் மிகுதியோர் ஆய்ந்தனே(6)

சிவ பெருமானுக்கு மீளா அடிமை யானவர்கள் முனைப் பொடு செய்யும் இருவினைகளையும் வேண்டார். பயன் வேண்டிச் செய்யும் கன்மங்களையும் விரும்பார். சிவயோகமாகிய செறிவு நிலையில் உள்ளார் எவ்வினையும் விரும்பார். தலையன்பு வாய்ந்தவராகிய அறிவு நிலையில் உள்ளாரும் பணியே அன்றிப் பிறப்புக்கு வித்தாகிய வினைகளை

திருமூலர்

விரும்பார். பின் இரண்டடியும் செறிவும் அறிவும் குறிப்பதால் முன் இரண்டு அடியும் முறையே சீலமும் நோன்பும் முறைப்பனவாகக் கொள்க.

1009. அறிவரு ஞானத்து எவரும் அறியார்
பொறிவழி தேடிப் புலம்புகின் றார்கள்
நெறிமனை யுள்ளே நிலைபெற நோக்கில்
எறிமணி யுள்ளே இருக்கலும் ஆமே (7)

சிவயோகம் அறிவு ஒன்றாலேயே அடையத் தக்கது என்பதைக் கிரியை வழி நிற்போர் உணர்வதில்லை. அவர்கள் நாட்டம் எல்லாம் புறத்தேயுள்ள மூர்த்திப் பூசைத் திரவியம் மந்திரம் செபம் ஆகியவற்றால்தான் அலைந்து கொண்டிருக்கும். நியதிக்கு உட்பட்டுக் கிடைத்த உடம்பினுள் ஒரு நெறிய மனத்தோடு காணில் பிரகாசம் பொருந்தி மணிக்கு உள்ளே விளங்கும் ஒளிபோல இறைவனைக் காணலாம்.

1010. இருளும் வெளியும்போல் இரண்டாம் இதயம்
அருள்அறி யாமையும் மன்னும் அறிவு
மருளிவை விட்டெறி யாமை மயங்கும்
மருளும் சிதைத்தோர் அவர்களாம் அன்றே. (8)

வெளியும் இருளும் போல் நெஞ்சமும் மயக்கம் தருவதாய அறியாமையும் உயிரில் கலந்திருக்கும். ஆருயிரின் அறிவு அறியாமையை விட்டொழிக்கும் ஆற்றல் உடையதன்று. அதனால் மயங்கும். திருவருள் துணையால் அறியாமையை அகற்றியவர் சிவவழிபாட்டினராவர். (இருளும் வெளி - இருளோடு கூடிய ஆகாயம். எறியாமை - நீங்காமை)

1011. தான்அவ னாக அவனேதான் ஆயிட
ஆன இரண்டில் அறிவன் சிவனாகப்
போனவன் அன்பிது நாலாம் மரபுறத்
தான்அவன் ஆகும்ஓ ராசித்த தேவரே. (9)

தான்சிவன் சிவன்தான் என இரண்டன் வழி தன்னைச் சிவமாகக் காண்பன். சித்திடம் காதல் கொண்டு தன் அறிவைச் சிவ அறிவில் ஒன்று படுத்திய நாலாம் நிலையாகிய சாயுச்சிய நிலையை அடையும் மார்க்கம் இது வாகும். இச்சித்தி பெற்ற சிவஞானிகள் தம்மைச் சிவம் நடத்தும் என்று தாம் ஒன்றையும் சிந்தியாதவர்களாய் இருப்பர்.

1012. ஓங்காரம் உந்திக்கீழ் உற்றிடும் எந்நாளும்
நீங்கா வகாரமும் நீள்கண்டத்து ஆயிடும்
பாங்கார் நகாரம் பயில்நெற்றி உற்றிடும்
வீங்காகும் விந்துவும் நாதம்மே லாகுமே (10)

உந்திக்குக் கீழ் எந்நாளும் நிலை பெற்றிருப்பது சுவாதிட்டானத்திலுள்ள அணையா நெருப்பான அக்கினி கலையாகும். இந்த அக்கினியைச் சிவாக்கினியாக்கச் சிவத்தியானம் செய்தால் சீவர்களை விட்டு அகலாத குண்டலினிசத்தி கண்டத் தானத்தில் வந்து பொருந்துவாள். அழகிய ஒளியுடன் கூடிய நகாரம் சுவாதிட்டானத்தினின்றும் நெற்றியை இடமாகப் பொருந்தும். இந்த இடத்திலிருந்து விந்து நாதங்கள் (ஒளி, ஒலி) உதித்து மேலே செல்லும்.

1013. நமவது ஆசனம் ஆன பசுவே
சிவமது சித்திச் சிவமாம் பதியே
நமவற ஆதி நாடுவது அன்றாம்
சிவமாகும் மாமோனம் சேர்தல்மெய் வீடே (11)

சிவக் கொழுந்தாகிய சிவலிங்கத்தின் இருக்கையாகிய ஆவுடையார் நம என்னும் எழுத்துக்களாகும். அவ் இருக்கை உயிரே. (உயிர் அடையாளம்) ஆவுடையாருக்கு மேலுள்ள தூண் ஒத்துக் காணும் ஒளிப்பகுதி சிவ என்னும் எழுத்துக்களாகும். இச்சிவமே வேண்டும் சித்திகளை அருள்வதாகிய இறையாகும். (மாமோனம் -பெரிய விடுதலை. ஆசனம் - ஆவுடையார்.)

திருமுலர்

1014. தெளிவரு நாளில் சிவஅமுது ஊறும்
 ஒளிவரு நாளில் ஓர்எட்டில் உசுளும்
 ஒளிவரும் அப்பதத்து ஓர் இரண்டு ஆகில்
 வெளிதரு நாதன் வெளியாய் இருந்தே (12)

உடல் தான்அல்ல என்று தெளிந்த அந்நாளில்
 சீவனுடைய அண்டத்தில் சிவ ஒளி பிரகாசிக்கும். ஒளி வரும்
 காலத்தில் அது சந்திர கலையாக விளங்கும். ஒளி
 வரும்போது பிரிப்புற்றிருந்த சீவனுடைய நிலை சிவத்தோடு
 ஒன்றாயின் சீவ ஒளி சிவ ஒளியுடன் கலந்து விளங்கும்.
 (எட்டில் உசுளும் ஒளி -அகாரத்தில் விளங்கும் ஆன்ம ஒளி.)

4. நவகுண்டம்

(நவகுண்டமாவது மந்திர சித்தி பெற்றவர் அவர்
 வேண்டும் தொழிலுக்கு ஏற்பக் குண்டம், அமைத்து,
 அதற்குரிய திரவியத்தால் ஓமம் செய்யும் ஒன்பது வகைக்
 குண்டம். ஒன்பது குண்டம் -சதுரம், யோனி, பிறை, முக்
 கோணம், வட்டம், அறுகோணம், பதுமம், அட்ட கோணம்,
 வர்த்துவம் என்பன. அதைக் கிழக்கு, தென்கிழக்கு, தெற்கு,
 தென்மேற்கு, மேற்கு, வடமேற்கு, வடக்கு, ஈசானியம்
 ஈசானியத்திற்கும் கிழக்குக்கும் நடுவு ஆகிய ஒன்பது இடங்
 களிலும் ஆம். இப் பகுதியில் புறத்தே வழிபடுவது போன்றே
 அகத்தே வழிபட வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது)

1015. நவகுண்டம் ஆனவை நான்உரை செய்யின்
 நவகுண்டத்து உள்ளெழும் நற்றீபம் தானும்
 நவகுண்டத்து உள்ளெழும் நன்மைகள் எல்லாம்
 நவகுண்டம் ஆனவை நான்உரைப் பேனே. (1)

அனல் ஒம்பும் குண்டங்கள் ஒன்பது. அதன் தன்மையைச்
 சொல்லுமிடத்து அதன்கண் சிவமாகிய பேரொளிப்

பிழம்பு தோன்றா நிற்கும். எல்லா நன்மைகளும் அவ் அனல்
ஓம்புதலால் உண்டாகும். அதன் விளக்கத்தை இனிச்
கூறுவாம்.

1016. உரைத்திடும் குண்டத்தின் உள்ளே முக்காலும்
நகைத்தெழு நாற்கோணம் நன்மை கள்ஐந்தும்
பகைத்திடு முப்புரம் பாரங்கி யோடே
மிகைத்தெழு கண்டங்கள் மேலறி யோமே. (2)

சொல்லப்படுகின்ற குண்டத்தில் முப்போதும் சிவக்
காதலினால் பிருதிவி மயமான நாற்கோணம் மகிழ்ச்
சிவினைத் தரும். அதனால் சிருட்டியாதி ஐந்தொழில்களும்
நன்மையாம். ஆணவாதி மும்மலங்களும் சிவானுக் கிரகத்
தால் கெடும். மூலாதாரத்திலிருந்து அக்கினியானது ஊர்த்
துவ முகமாகவும் மண்டலங்களைக் கடந்தும் விளங்கும்.
அதன் விளைவு சொல்ல முடியாது. (ஊர்த்துவம் - மேல்.)

1017. மேலெறிந்து உள்ளே வெளிசெய்த அப்பொருள்
கால்அறிந்து உள்ளே சுருத்துற்ற செஞ்சுடர்
பார்அறிந்து அண்டம் சிறகற நின்றது
நான்அறிந்து உள்ளே நாடிக்கொண் டேனே. (3)

மேல்நிலை அறிந்து ஆருயிர்க்கு உள்ளேயே வெளி
செய்தருளிய சிவனை, உயிர்ப்பாகிய மூச்சுப் பழக்கத்தால்
உள்ளேயே நாடுக அப்பொழுது சிவமாகிய செஞ்சுடர்
விளங்கும். தாங்கும் நிலைக் களங்களை ஆராய்ந்தால்
பரவெளி என்னும் ஆகாயம் ஏதொரு தாக்குதலும் இன்றி
நின்றது விளங்கும். இவ் உண்மைகளை அருளால் நான்
அறிந்து அகத்துள் நாடிக் கொண்டேன். (கால் -
பிராணவாயு. சிறகற -ஆதாரம் இன்றி.)

திருமூலர்

1018. கொண்டிக் குண்டத்தின் உள்ளெழு சோதியாய்
அண்டங்கள் ஈரேழும் ஆக்கி அழிக்கலாம்
பண்டையுள் வேதம் பரந்த பரப்பெலாம்
இன்றுசொல் நூலாய் எடுத்துரைத் தேனே. (4)

இக் குண்டத்தினுள் அனலோம்பும் அந்தணர் அவ் ஆற்றலால் உள்ளெழும் ஒளியாய்த் திகழ்வார். அத்தன்மையால் பதிநான்கு என்னும் எண்ணுள் அடங்கிய உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆக்கி, நிறுத்தி, அழிக்கும் வலிமை உண்டாகும். விரிந்த அண்டங்கள் எங்கணும் விரிந்து நிலவியுள்ள பண்டைச் செந்தமிழ் அறிவு நூல்களின் பொருளெல்லாம் திருவருள் துணையால் இந்நாள் இந் நூலாக எடுத்துரைத்தேன். (நூல் -திருமந்திரம்.)

1019. எடுத்தஅக் குண்டத் திடம்பதி னாறில்
பதித்த கலைகளும் பாலித்து நிற்கும்
கதித்தனல் உள்ளெழக் கண்டுகொள் வார்க்கே
கொதித்தெழும் வல்வினை கூகி லாவே. (5)

முறையான் அமைக்கப்பட்ட அனற்குண்டத்துள் பதினாறு இதழ்களில் உரிய எழுத்துக்கள் வரையப்படும். கொழுந்து விட்டெரியும் அச்சடரினைக் காணும் பேற்றினர்பால் மிக்க கொதிப்புடன் தோன்றும் தீவினைகள் சேரமாட்டா. (கலைகள் -அட்சரங்கள்.)

1020. கூழுக் கூத்தின் உள்ளெழு குண்டத்துள்
ஆடிய ஐந்தும் அகம்புறம் பாய்நிற்கும்
பாடிய பன்னீர் இராசியும் அங்குஎழ
நாடிக்கொள் வார்குக்கு நற்குடர் தானே. (6)

முந்திச் சந்திப்புக்களோடு கூடிய முக்கோணத்துள் கூத்தப் பெருமான் ஆற்றியருளும் ஐந்தொழிலும் அகம்புறமாய் நிற்கும். சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் பன்னிரண்டு

கலையுள்ள உயிர்ப்பும் அங்குத் தோன்றும் அந்நிலையினை
எண்ணிப் பார்ப்பார்க்குச் சிவனொளி தோன்றும்.

1021. நற்கூட ராகும் சிரமுக வட்டமாக
கைக்கூட ராகும் கருத்துற்ற கைகளிற்
பைச்சுடர் மேனி பதைப்புற்று இலிங்கமும்
நற்கூட ராய்எழு நல்லதென் றானே. (7)

நல்ல அனற்சுடர் உச்சியும் முகமும் வட்டமாக அமைந்தி
ருக்கும். அச்சுடரே கைமேல் பயன் தருதற்குரிய ஒன்றாகும்.
அதனை இடையறாது கருதுவார்க்கு அழகிய உடம்பு
அசைவற்று இருக்கும். அவ்வாறு இருப்பார்க்குச் சிவலிங்கம்
ஒளிப்பிழம்பாக விளங்கும். இதுவே நன்னெறி என்று
அருளினான். (கருத்துற்றகை -தியானிப்பவர் கையில்.)

1022. நல்லதென் றானே நமக்குற்ற நாயகம்
சொல்லதென் றானே சுடர்முடி பாதமோ
மெல்லநின் றானை வினவகில் லாதவர்
கல்லதன் றானையும் கற்றும் வின்னாளே. (8)

நம் உயிருக்கு உயிராக விளங்கும் திருவருள் அம்மை
அனலோம்பும் முறைமை நல்லது என்று அருளினான். திரு
ஐந்தெழுத்துமே அருமறையாகிய உபதேசம் என்று அருளி
னான். அவனே திருவடி நிலையாக மென்மையுற்று நின்ற
னான். அவ் அம்மையின் உண்மைத் தன்மையை உணராதவர்
கலைகளையும் அதற்கு அடியாகிய மறைகளையும்
உணர்ந்தவராயினும் அம்மையும் வேறாகவே நிற்பான்.
(நாயகம் -அம்மை; வின்னாள் -வேறானவள்.)

1023. வின்னாஇ ளம்பிறை மேவிய குண்டத்துச்
சொன்னால் இரண்டும் சுடர்நாகம் திக்செங்கும்
பன்னாலு நாகம் பரந்த பரஞ்சுடர்
என்ஆகத் துள்ளே இடங்கொண்ட வாறே. (9)

ஒளியையே நாவாகவுடைய இளம்பிறை போல் அமையப் பெற்ற அனற் குண்டத்துச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் சிவனும் சிவையும் எல்லாத் திசைகளிலும் சுடர்விட்டு விளங்குவார். முதுகுந் தண்டாகிய மேருவின் இடத்தில் அச் சிவச் சுடர் பல்வகையாகத் தோன்றும். அச் சுடர் ஆருயிரின் அகத்து நிலை கொண்டு விளங்கும். (நாகம் - மேரு)

1024. இடங்கொண்ட பாதம் எழிற்குடர் ஏக
நடங்கொண்ட பாதங்கள் நண்ணீர் அதற்குச்
சகங்கொண்ட கையிரண்டு ஆறும் தழைப்ப
முகங்கொண்ட செஞ்சுடர் முக்கண னார்க்கே (10)

அனற் குண்டத்தை இடமாகக் கொண்ட அழகிய திரு வடிச்சுடர் ஒப்பில்லாத என்றும் மாறாத திருக்கூத்து இயற்றும் தன்மையாகும். உலகெலாம் விளங்கும் பன்னிரண்டு கலைகளும் நாளும் பெருகத் திருமுகம் கொண்ட ருளிய செஞ்சுடர் முக்கணப் பராகும். (கை-கலை.)

1025. முக்கணன் தானே முழுச்சுடர் ஆயவன்
அக்கணன் தானே அகிலமும் உண்டவன்
திக்கணன் ஆகித் திகைஎட்டும் கண்டவன்
எக்கணன் தானுக்கும் எந்தை பிரானே (11)

இயற்கைப் பேர் அன்பு அறிவு ஆற்றல்கள் உடைய சிவன் முக்கண்ணன் என்று அழைக்கப் படுவான். முக்கண்-திங்கள் ஞாயிறு தீ. திங்கள் என்பது அன்பாகிய இடக்கண், ஞாயிறு என்பது ஆற்றலாகிய வலக்கண், தீ என்பது அறிவு ஆகிய நெற்றிக்கண். அம்முக்கண்ணன் எப்பொருட்கும் அந் தத்தைச் செய்பவன். அதனால் அகிலமும் உண்டவன் எனப்படுவன். அவனே எட்டுத் திசைகளிலும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்பவன். உலகோர் கண்ணன் என்று எவனைக்

கூறுகின்றனரோ அவனுக்கும் இறைவனாவான். அவனே எந்தை என்க.

1026. எந்தை பிரானுக்கு இருமுன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகம் தோன்றலால்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங்கு இருத்தலான்
மைந்தன் இவனென்று மாட்டிக்கொள் ளீரே. (12)

எம் தந்தையாகிய கடவுளுக்குச் சுடரே திருவுரு அவ்வுரு ஆறு வட்டமாகத் திகழ்ந்து நின்றது. அவ்வட்டத்தினின்றும் அறுமுகக் கடவுள் தோன்றினன். அவனைக் கந்தக் கடவுள் என்றும் வழங்குவர். கந்தக் கடவுளும் சிவபெருமானும் பிரிப்பின்றிக் கலந்து விளங்குகின்றனர். அதனால் தந்தையும் மைந்தனும் ஒருபுடை யொப்பு முறை சாற்றுவர். (கந்தன் ஒன்று பட்டவன்.)

1027. மாட்டிய குண்டத்தின் உள்ளெழு வேதத்துள்
ஆட்டிய காலொன்றும் இரண்டும் அலர்ந்திடும்
வாட்டிய கையிரண்டு ஒன்று பதைத்தெழு
நாட்டும் சுரரிவர் நல்லொளி தாளே. (13)

ஓம் குண்டத்தில் ஓம்ம் செய்யுங்கால் ஓதப் பெறும். ஓ மொழி மந்திரத்தின் அகர உகர மகரமாகிய மூன்றும் வெளிப்பட்டு இலங்கும். தீ வினையை வாட்டும் தன்மை வாய்ந்த ஞாயிறு திங்கள், தீ ஆகிய முச்சுடரும் அத் தீவினைகள் பதைத்து எழும்படி நாட்டப் பெறும். அங்ஙனம் நாட்டப் பெறுவார் ஒளியுருவினர் ஆவார்.

1028. நல்லொளி யாக நடந்துல கெங்கும்
கல்லொளி யாகக் கலந்துள் இருந்திடும்
சொல்லொளி யாகத் தொடர்ந்த உயிர்க்கெலாம்
கல்லொளி கண்ணுள மாகிநின் றாளே. (14)

திருமூலர்

திருவருள் ஒளி உலகமெங்கும் நடந்து நன்மையருளும்; உயிர்க்குயிராய் உணர்வொளியாகக் கலந்து உள்ளுறையும்; ஆசான் அருளிய குருமொழி கொண்டு ஒழுகுவார்க்கு நிலைபெற்ற ஒளியாய்க் கண்ணுள்ளும் நிற்கும். அதுவே திருவருள் என்க. (சொல்லொளி - குருமொழி. கல்லொளி - உணர்வொளி.)

1029. நின்றஇக் குண்டம் நிலையாறு கோணமாய்ப் பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாறாறும் கொண்டஇத் தத்துவம் உள்ளே கலந்தெழு விண்ணுளம் என்ன எடுக்கலு மாமே. (15)

ஓம் குண்டம் அறுகோணமாய் அமைக்கப்படும். இவ் அமைப்பு மூலாதாரம் முதலாகச் சொல்லப்படும் ஆறு நிலைக் களங்களையும் குறிக்கும். ஒலி உலகுக்கு முன் முதலாய் வட்டம் ஓ மொழி என்க. தொடர்ந்து தோன்று வனவும் சேர்ந்து தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு என்ப. இவைகள் கலந்தெழுப் பெரு வெளியிலும் உள்ளதாம்படி காண்டலும் ஆகும். (ஒலியுலகு - சத்தப் பிரபஞ்சம்.)

1030. எடுக்கின்ற பாதங்கள் மூன்றது எழுத்தைக் கடுத்த முகம்இரண்டு ஆறுகண் ஆகப் படித்துஎண்ணும் நாவெழு கொம்பொரு நாலும் அடுத்தெழு கண்ணானது அந்தமி லாற்கே. (16)

சிவ என்னும் எழுத்திரண்டினையும் ஒத்துத் துலங்கும் அம்மையப்பர் திருமுகங்கள் இரண்டு. ஒவ்வொரு முகத்திலும் கண்கள் மூன்று. ஆகக் கண்கள் ஆறு. மெய்யுணர்வினர் நாவின் கண் இடையறாது படித்தெழு கொழுமொம்பாயுள் ளது. சிவசிவ என்னும் நாவெழுத்தாகும். முடிவு பேற்றில்லாத முழு முதற்சிவனை அடையும் திருவடிப் பேற்றினர்க்கு அதுவே மெய்யுணர்வுக் கண்ணாகும்.

1031. அந்தமில் லானுக்கு அகலிடம் தானில்லை .
 அந்தமில் லானை அளப்பவர் தாமில்லை
 அந்தமில் லானுக்கு அடுத்தசொல் தானில்லை
 அந்தமில் லானை அறிந்துகொள் பத்தே (17)

முடிவு பேறில்லாத சிவனைப் போன்று ஆன்மாவும் முடிவு பேறு இல்லாததே அவ் ஆன்மாவுக்கு உரியதாகக் கொள்ளப்படும் இடம் ஒன்றும் இல்லை. அந்த ஆன்மாக்கள் அளவிறந்தன. அவைகளைத் தனி முறையில் குறிக்கும் சொல் ஏதும் இல்லை. சார்பு முறையில் யகரம் என்ப. யகரம் என்பது யாப்பு என்றாகும். (யாப்பு சுட்டு இஃது உலுடனும் அருளுடனும் பிணிப்புறும் தன்மையாகும். பத்து என்பது தமிழ் எண்ணால் எழுதினால் யகரமாகும். அந்தமில்லான் - ஆன்மா.)

1032. பத்திட்டுஅங்கு எட்டிட்டு ஆறிட்டு நாலிட்டு
 மட்டிட்ட குண்டம் மலர்ந்தெழு தாமரை
 சுட்டிட்டு நின்று கலந்தமெய் யாகவும்
 பட்டிட்டு நின்றது பார்ப்பதி பாலே. (18)

பத்து, எட்டு, ஆறு, நாலு முதலிய இதழ்களையுடைய தாமரை போல் அமைக்கப்படுவது மூலம் முதலிய நிலைகள். அதற்குமேல் ஓம குண்டத்தில் மலர்ந்தெழு தாமரை சுட்டுற்று நின்ற கலந்த உம்பு என்ப. இவ்வுடம்பகத்து நின்ற உயிர் திருவருளாகிய பார்ப்பதியைப் பொருந்தியுள்ள தென்கு எட்டு அகரமெனவும் கூறுவதுண்டு; ஓம குண்டத்தின் மேல் விரிந்துள்ள தீ மண்டலம் எனவும் கூறுப.

1033. பார்ப்பதி பாகன் பரந்தகை நால்ஐஞ்சு
 காற்பதி பத்து முகம்பத்துக் கண்களும்
 பூப்பதி பாதம் இரண்டு சுடர்முடி
 நாற்பது சோத்திரம் நல்லிரு பத்தஞ்சே. (19)

திருமுலர்

அம்மையப்பராய் விளங்கும் சிவபெருமான் ஐந்து திருமுகங்களுடன் விளங்குங்கால் அவனைவிட்டு விலகாத அம்மையும் ஐந்து திருமுகங்களுடன் விளங்குவள். இவ் இருவார்க்கும் திருவுடம்பு ஒருடம்பாய் திகழும். அப்போது முகம்பத்து, கண்முப்பது, செவி இருபது, கை இருபது, திருமுடி பத்து, திருவடி இரண்டு என்னும் (62) எண்களை இத்திருப்பாட்டுக் குறிக்கின்றது. இறுதியிலுள்ள இருபத் தஞ்சே என்பதை இருபது தஞ்சே எனப் பிரித்தல் வேண்டும். ஆருயிர்கட்கு இத்திருவுருவே தஞ்ச மென்கே. (தஞ்சே-தஞ்சம். இருபது - இருவகை ஐமுகம்)

1034. அஞ்சிட்ட கோலம் அளப்பன ஐஐந்தும்
மஞ்சிட்ட குண்டம் மலர்ந்தங்கு இருத்தலால்
பஞ்சிட்ட சோதி பரந்த பரஞ்சுடர்
கொஞ்சிட்ட வன்னியைக் கூடுதல் முத்தியே. (20)

ஐந்து திருமுகங்களோடு கூடிய அருளோன் நிலையாகிய சதாசிவத் திருமேனியும் அதன் விரிவாகிய இருபத்தைந்து என்னும் ஏனைச் சிவத் திருவுருவங்களும், அழகு மிக்கதாகிய ஓம் குண்டங்களும் மலர்ந்துள்ளன. அதன்கண் எழும் பரஞ்சுடர் செம்பஞ்சு போலும் ஒளிமிக்கதாகிய பேரொளிப் பிழம்பாகும். அத்தகைய அருமையான ஒளி பிழம்பினைக் கூடுவதே வீடு பேறாகும்

1035. முத்திநற் சோதி முழுச்சுடர் ஆயவன்
கற்றுற்று நின்றார் கருத்துள் இருந்திடும்
பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூடு போய்ச்
செற்றற்று இருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே. (21)

வீடு பேற்றை அருள்பவனும், என்றும் ஒருபடித்தாய் பேரொளிப் பிழம்பாய் உள்ளவனுமாய் சிவன் ஐயம் திரிபறச் செந்தமிழ்த் திருமுறையும் சித்தாந்தமும் ஒளி

யுணர்ந்து ஒழுகும் மெய்யடியார் உள்ளத்துள் மிக்கு விளங்குவன். உற்ற பற்றறும் வழிவகைகள் யாதென்று எண்ணி அதன்வழி, ஒழுகுதல் வேண்டும். அவ் வழியாவது செய்யும் செயலெல்லாம் சிவன் செயல் என்னும் உண்மை கண்டு நடத்தல். அது வழிநடப்பார் வெளிச்சத்தின் துணையாக நடக்கின்றோம் என்று எண்ணுவதை ஒக்கும். இறைவனை மறவாது காமம் முதலிய குற்றம் கடிந்திருந்தவர் அவன் திருவடியிற் கலந்து இன்புறுவர்.

1036. சேர்ந்த கலையஞ்சம் சேரும்இக் குண்டமும்
ஆர்ந்த திசைகளும் அங்கே அமர்ந்திடும்
பாய்ந்தஐம் பூதமும் பார்க்கின்ற வன்னியைக்
காய்ந்தவர் என்றும் கலந்தவர் தாமே. (22)

நீக்கல், நிலைப்பித்தல், நுகர்வித்தல், அமைதி யாக்கல், அப்பாலாக்கல் என்று சொல்லப்படும் ஐங்கலையும் சேர்ந்தது ஆகும் ஓம் குண்டம். ஐங்கலை என்பது ஐவகைத் திருவருள் ஆற்றல்கள். நிறைந்த திசைவிளக்கமும் அங்கே காணப்பெறும். பரந்த நில முதலிய ஐம்பூத உண்மையும் அங்கே புலனாகும். இவற்றைத் திரு நோக்கம் செய்வது செஞ்சுடர்ச் சிவபெருமான். உலக உண்மை உணர்ந்து பற்றற்றவர் அச் சிவபெருமான் திருவடியிற் கலந்து இன்புறுவர்.

1037. மெய்கண்ட மாம்விரி நீர்உலகு ஏழையும்
உய்கண்டம் செய்த ஒருவனைச் சேருமின்
செய்கண்ட ஞானம் திருந்திய தேவர்கள்
பொய்கண்டம் இல்லாப் பொருள்கலந் தாரே. (23)

புலனாம்படி வரையறை செய்யப்பட்ட கடலாற் சூழப் பட்ட உலகங்கள் ஏழு அவ் ஏழையும் உய்யுமாறு வரையறை செய்த ஒப்பில்லா முழுமுதலைச் சேருங்கள். வரையறை செய்யப்பெற்ற அறிவினால் உணர்வார் தேவரே யாவர்.

திருமூலர்

அவர்கள் நிலையில்லாததும் எல்லைப் படுத்தப்பட்டது
இல்லாததுமாகிய மெய்ப் பொருளாம் சிவத்துடன்
கலந்திருப்பர்.

1038. கலந்திரு பாதம் இருகர மாகும்
மலர்ந்திரு குண்ட மகாரத்தார் மூக்கு
மலர்ந்தெழு செம்முகம் மற்றைக்கண் நெற்றி
உணர்ந்திரு குஞ்சிஅங்கு உத்தம னார்க்கே (24)

ஓம் குண்டத்து விளங்கும் இறைவன் திருவுருவினை
வருமாறு கருதுதல் வேண்டும். செம்மைநிறம் பொருந்திய
திருமுகமும் குழிந்த குங்கும நிறமாகிய மூக்கும், நெற்றிக்
கண்ணோடு கூடிய முக்கண்ணும் நீண்ட கரிய தலைமயிரும்,
இரண்டு திருக்கைகளும், இரண்டு திருவடிகளும் உடைய ஒரு
பெரும் பொருளாகக் கருதுக.

1039. உத்தமன் சோதி உளனொரு பாலனாய்
மத்திம னாகி மலர்ந்தங்கு இருந்திடும்
பச்சிம திக்கும் பரந்து குழிந்தன
சத்திமா னாகத் தழைத்த கொடியே. (25)

பெரியோனாகிய சிவபெருமான் பேரொளியாய் இருப்
பான். அவன் கட்டிளைஞனாய் காளையாய் விளங்கித்
தோன்றுவன், மேற்குத் திக்கிலும் பரந்து குழிந்த விடத்துத்
திருவருள் உருவாய்த் திகழ்வான். அச் சிவனார்க்குத் திரு
வருவாய் அம்மையும் அமைவன்.

1040. கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்டம்
அடியிரு கோணமாய் அந்தமும் ஓக்கும்
படிஏழ் உலகும் பரந்த கூரை
மடியாது கண்டவர் மாதன மாமே. (26)

ஓம குண்டத்தின் கண் வரையப்பட்ட கோட்டின் வழியே சென்று விளங்கும் அடிப்பகுதியில் இருகோணம் முதலும் முடிவும் ஒத்துள்ள பான்மையாக வரைக முறையாக ஏழ் உலகும் நிறைந்திருக்கும் பேரொளிப் பிழம்பாகிய சிவனைச் சோர்வு அறாது அகக்கண் கொண்டு நோக்குவோர் செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் எய்தியவராவர்.

1041. மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியைச்
சாதன மாகச் சமைந்த குருவென்று
போதன மாகப் பொருந்த உலகாளும்
பாதன மாகப் பரிந்தது பார்த்தே (27)

இறவாப் பெருஞ் செல்வமாக விளங்கும் ஓமத் தீயினைப் பயிற்சி முறையாகச் சமைந்த அறிவிப்பு முறையென்று கொள்ள உலகெலாம் ஆளும் சிவபெருமான் பேரருளோடு ஆழ்ந்து நோக்கியருள்வன். (போதனம் - அறிவிப்பு)

1042. பார்த்திடம் எங்கும் பரந்தெழு சோதியை
ஆத்தம் தாகவே ஆய்ந்தறி வார்இல்லை
காத்துடல் உள்ளே கருதி இருந்தவர்
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண்ட வாறே. (28)

எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து விளங்குகின்ற பேரொளியை நமக்கு எஞ்ஞான்றுமுள்ள திருவருள் துணை என்று அறிவாரிலர். அப் பேரொளியினை ஓம குண்டத்து அவி யாது காத்து அதன் வழியாகச் சிவபெருமாணை எண்ணி யிருந்தவர் மெய்யுணர்வு பழுத்து உடல் கெடாது கோடிக் கணக்கான ஊழிகள் கண்டு வாழ்வார். (ஆத்தம் - துணை)

1043. உகங்கண்ட ஒன்பது குண்டமும் ஒக்க
அகங்கண்ட யோகியுள் நாடி எழுப்பும்
பகங்கண்டு கொண்டஇப் பாய்கரு ஒப்பச்
சகங்கண்டு கொண்டது சாதன மாமே. (29)

அன்பர்கள் கவனத்திற்கு!

பக்கம் 73,74 விடுபட்டுள்ளனவே தவிர

பாட்டு எண் தொடர்ச்சியாக உள்ளது காண்க!

தொன்மை தொட்டுப் போற்றி வருகின்ற ஒன்பது திருவருள் ஆற்றலைக் குறிக்கும் ஒன்பது (346) ஓம குண்டமும் அகத் தவத்தராகிய யோசிகள் அகத்தே வளர்த்துப் பயிலுவார். சுருவுக்கு அஞ்சி வாழும் அவர்களின் பிறப்பு நீங்குவது ஒப்ப இவ்வுலகப் பிணிப்பும் நீங்கும். அங்ஙனம் நீங்க இவ் ஓமப் பயிற்சி துணையாகும்.

1044. சாதனை நாலு தழல்மூன்று வில்வயம்
வேதனை வட்டம் விளையாறு பூநிலை
போதனை போதுஐஞ்சு பொற்கய வாரணம்
நாதனை நாடு நவகோடி தானே. (30)

நாற்கோணம், முக்கோணம், அர்த்தசந்திரன், வட்டம், அறுகோணம், அட்டகோணம், பதுமம், யோனி, நீள் வட்டம் ஒவ்வொன்பதும் நாதனை நாகும் ஒன்பது கோணமுடைய குண்டங்களாம். (குண்டங்களைப் பரியாயமாக மறைத்துக் கூறியவாறு.)

5. சத்தி பேதம் - திரிபுரை சக்கரம்

(சத்தி பேதமாவது, சத்தியே கலைமகள், அலைமகள், மலை மகளாகவுள்ள பேதம். திரிபுரை - மும்மண்டல நாயகி இவளே பரமேஸ்வரனோடு அபின்னமாகப் பிரிப்பின்றி யிருந்து பஞ்ச கிருத்தியம் செய்ய வல்லவள். இதனைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுவது இப்பகுதி என்க.)

1045. மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைகரி
ஓமையை உள்ளொளி ஓராறு கோடியில்
தாமான மந்திரம் சத்திதன் மூர்த்திகள்
ஆமாய் அலவாந் திரிபுரை யாங்கே (1)

காரிய உலகு உடல் பொருள்களுக்குக் காரணமாகிய மாமாயையும், அக்காரிய மாயையும் ஒளியாகிய வைந்தவ

மும் செவி ஓசையும், ஓமொழியும் அதன் உள் ஒளியாகிய எழுத்துக்களும் அறுபகைக்கு உடனாகும் அறுகோடி மாயையின் ஆற்றல்களும் தாமே இயங்கும் தன்மையவல்ல. மந்திர உருவமாகிய திருவருள் ஆற்றல் இவற்றை இயைந்து இயக்குகின்றது. அதனால் அவை இயக்க இயங்கும் பொருளாகும். அவ் ஆற்றலே திரிபுரை என்று வழங்கப்படும். அவ்வாறு இயைந்து இயக்கினும் அவ் ஆற்றல் பொருள் தன்மையால் வேறாகும். அறுகோடி வகையாயுள்ள மந்திரங்கள் என்றலும் ஒன்று. சத்தி தன் மூர்த்திகளாம் என்பதற்குச் சத்தியின் எழுத்துருவங்கள் என்றலும் ஒன்று. (வயிந்தவம் - விந்து. ஓ மாயை - பிரணவம்.)

1046. திரிபுரை சுந்தரி அந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பல வன்னத்தி
இருள்புரை ஈசி மனோன்மனி என்ன
வருபல வாய்நிற்கும் மாமாது தானே. (2)

திரிபுரை யானவள் அக்கினி, சூரியன், சந்திரன் என்ற மூன்று கண்டங்களாக விளங்குபவள். பேரழகு வாய்ந்தவள், ஆகாய வடிவானவள். உலகைப் பரிந்து காக்கும் செவ்வொளியுள் உள்ளவள். நாரணனுக்குத் திதித் தொழிலை நடத்த மாயா உருவை வழங்கியவள். பலவாகிய நிறத்தையுடைவள். மகேசன் சத்தியாகிக் கருநிறத்தில் விளங்குபவள். சதாசிவ சத்தியாகி நினைப்பவர் மனத்தில் விளங்குபவள். இவ்வாறாகத் திரிபுர தேவி ஒருத்தியே பல சத்திகளாக விளங்குகிறாள். ஒன்பது திருப் பெயர்களும் ஒன்பது ஆற்றல்களைக் குறிப்பினவாகும். (ஸ்திதி - திதி - காத்தல்.)

1047. தானா அமைந்தஅம் முப்புரம் தன்னிடைத்
தானான முவுரு ஒருருத் தன்மையன்
தானான பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள்கல்வி
தானான போகமும் முத்தியும் நல்குமே. (3)

இயல்பாகவே அமைந்த முப்புரங்களில் தானே மூவுருவம் ஓர் உருவாம் தன்மையுடையவள். தானே பொன் செம்மை வெண்ணிறத்தை உடையவள். போகத்தையும் மோட்சத்தையும் கல்வியையும் அளிப்பவளாக விளங்கும். வெண்ணிறத் தலைவு கலைமகள் கல்வியையும், பொன்னிறத் தலைவி திருமகள் போகத்தையும், செந் நிறத்தலைவி உமாதேவி முத்தியையும் அளிப்பாள் என்க.

1048. நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள்
பல்கும் பரவிந்து பாரண்ட மானவை
நல்கும் பரைஅபி ராமி அகோசரி
புல்கும் அருளும்அப் போதந்தந் தாளுமே (4)

திரிபுரை நாதத்தையும் நாதம் கடந்து நாதாந்த நிலையையும் தந்தருளுவாள். பரவிந்துவாக இருந்து பெருகுகின்ற உலகம் முதலான அண்டங்களை நல்குவாள். பரையும் அபிராமியும் அகோரியும் ஆகிய அன்னை அன்போடு தழுவி அருளுவாள். பின் அறிவினை வழங்கி ஆட் கொள்வாள். (அபிராமி - பேரழகி; அகோரி - வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் அப்பாற் பட்டவள்.)

1049. தாளணி நூபுரம் செம்பட்டுத் தானுடை
வாரணி கொங்கை மலர்க்கன்னல் வாளிவில்
ஏரணி அங்குச பாசம் எழில்முடி
காரணி மாமணிக் குண்டலக் காதிக்கே (5)

அழகிய காலணி சிலம்பு; செம்பட்டு உடை; கச்சு கொங்கையில் அணி செய்வது; மலர் அம்பு; கரும்பு வில்; எழுச்சியைத் தரும் அங்குச பாசமும், அழகிய கிரீடத்தையும் கருமையான நீலநிறக் குண்டலத்தையும் உடைய தேவிக்கு ஆம். இராஜேஸ்வரியின் உருவம் கூறியவாறு.

1050. குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள்
கொண்ட அரத்த நிறமன்னு கோலத்தள்
கண்டிகை ஆரம் சுதிர்முடி மாமதிச்
சண்டிகை நாற்றிசை தாங்கிநின் றாளே. (6)

குண்டலங்களைக் காதில் அணிந்தவள்; கொல்லும் தன்மையுள்ள வில் போன்ற வளைந்த புருவத்தை உடையவள்; செந் நிறத் திருமேனி கொண்டு விளங்குபவள். தோளணியையும் கழுத்தணியையும் ஒளி விடுகின்ற முடியினையும் சந்திரனையும் உடைய சண்டிகா தேவி நான்கு திசைகளையுடைய உலகங்களைக் காப்பவளானாள்.

1051. நின்ற திரிபுரை நீளும் புராதனி

குன்றலில் மோகினி மாதிருக் கும்சிகை
நன்றறி கண்டிகை நாற்கால் கரீடணி
துன்றிய நற்சுத்த தாமரைச் சுத்தையே.

(7)

உயிர் உய்யக் கலந்து நிற்கும் அம்மை திரிபுரை யாவாள். நிலைபெற்ற தொன்மையள். குறையாத அழகுடையவள். இவள் சீர்களின் சிரசுக்கு மேலுள்ள சிகையில் விளங்குபவள். நன்றாக அறியும் கண்களையுடையவள். நான்கு திசை இடங்களில் உள்ளவற்றைத் தன்பால் இழுக்கும் செயல் புரிபவள். சுத்த தாமரையாகிய சகஸ்ரதளத்தில் விளங்கும் சுத்த வித்தியா தேவியாகும். (நாற்காற் கரீடணி என்பதற்கு யானைவாகனம் உடையவள் எனினுமாம்.)

1052. சுத்தவம்பு ஆரத் தனத்தி சுகோதயள்

வத்துவம் ஆய் ஆ ளும்மாசத்தி மாபரை
அத்தகை யான மனஆரணி தானுமாய்
வைத்தஅக் கோல மதியவள் ஆகுமே

(8)

தூய்மையான கச்சினையும் மாஸையையும் அணிந்தவள்; இன்ப ஊற்றாகும் இயல்பினள்; பொருளாகக் கொண்டு சீவர்களை ஆட்கொள்கின்ற பெரிய சத்தி; பராபரை; அவ்வாறான மனமாகிய காட்டில் வசிப்பவள்; தானேயாகப் படைத்துக் கொண்ட வடிவத்தையுடைய ஞான சொருபியாக ஆவாள் அல்லது தானேயாக விளங்கும் சந்திரமண்டலம் ஆவாள்.

திருமூலர்

1053. அவளை அறியா அமரரும் இல்லை
 அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
 அவளன்றி ஐவரால் ஆவதொன்று இல்லை
 அவளன்றி ஊர்புகும் ஆறறி யேனே. (9)

திருவருள் ஆற்றலை உணராத தேவர்களும் இலர்.
 திருவருள் துணையின்றிச் செய்யும் சீரிய தவமும் இல்லை.
 அவள் துணையின்றி அருந்தவப் பேற்றால் படைத்தல்
 முதலிய ஐந்தொழில்களைச் செய்யும் ஐங்கடவுளராலும்
 ஆவதொன்று இல்லை. அவள் தன் அருள் துணையில்லா
 மல் திருவடிப் பேறு கைகூடச் செய்யும் செந் நெறியும்
 இல்லை. (ஊர் - முத்தியுலகம்)

1054. அறிவார் பராசத்தி ஆனந்தம் என்பர்
 அறிவார் அறிவுரு வாம்அவள் என்பர்
 அறிவார் சுருமம் அவள்இச்சை என்பர்
 அறிவார் பரனும் அவளிடத் தானே. (10)

திருவடி உணர்வு கைவந்த மெய்கண்டார் அருள்
 அம்மையின் திருவுருப் பேரின்பம் என்பர். அறிவுரு எனவும்
 கூறுவர். ஐந் தொழிலும் அவளது விழைவாகிய திருவுள்ளம்
 என்பர். விழுமிய முழுமுதற் சிவனும் அவளிடமாகக்
 கொண்டு திகழ்பவன் என்பர். சத்தி, சிவம் வேறின்றி உள்ள
 நிலையைக் கூறிற்று இம்மந்திரம்.

1055. தான்எங்கு உளன்அங்கு உளதுதையல் மாதேவி
 ஊன்எங் குளஅங்கு உள்ளுயிர்க் காவலன்
 வான் எங் குளஅங் குளேவந்தும் அப்பாலாம்
 கோன் எங்கும் நின்ற குறிபல பாரே. (11)

சிவமாகிய தான் எங்கு உள்ளதோ அங்கு உள்ளது. தைய
 லாகிய பராசக்தி. ஊனலாகிய உடல் எங்கோ அங்கு உயிர்க்
 குயிராகிப் காவலானாக இருப்பவள். ஆகாயம் எங்கெங்கு

உள்ளதோ அங்கு அங்கு எல்லாமும் அதற்கு அப்பாலாம்
பரவெளியிலும் விளங்கும். அவ்வாறு தலைவனாகத்
தேவியே நின்ற குறிப்புக்களை ஆராய்ந்து அறிசு 'வந்தும்
அப்பாலாம்' என்பதற்கு 'மந்த மாருதம்' என்றும் பாடபேதம்
உள்ளது. (மந்தமாருதம் - தென்றற் காற்று.)

1056. பராசத்தி மாசத்தி பலவகை யாலும்
தராசத்தி யாய்நின்ற தன்மை யுணராய்
உராசத்தி ஊழிகள் தோறும் உடனே
பராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே. (12)

பராசத்தியே பலவகையாலும் மேன்மை வாய்ந்தவள்.
யாவற்றையும் தாங்கும் ஆதார சத்தியாய் நின்ற தன்மையை
உணர்க. எங்கும் பரவுகின்ற சத்தியும் அவளே. எல்லா
ஊழிகளிலும் ஆருயிர்களைக் காக்கும் ஆற்றல் உடைய
வளும் அவளே. புண்ணிய பயனைத் தந்தருளும் வாழ்வும்
அவளேயாம்.

1057. போகஞ்செய் சத்தி புரிசூழ லாளொடும்
பாகஞ்செய்து ஆங்கே பராசத்தி யாய்நிற்கும்
ஆகஞ்செய்து ஆங்கே அடியவர் நாள்தொறும்
பாகஞ்செய் ஞானம் படர்கின்ற கொம்பே. (13)

சீவர்களுக்குப் போகத்தை ஊட்டுபவள். குண்டலினி
சத்தியோடு பொருந்திச் சீவர்களுக்குப் பரிபாகத்தைச்
செய்து பராசத்தியாய் நிற்கும். அடியார்களுக்கு நாள்
தோறும் வளர்கின்ற ஒளியுடலை அளித்துப் பரிபாகம்
உண்டாகும்படி செய்யும் கொழு கொம்பாகவும் விளங்கு
வாள். பராசத்தியே போகத்தையும் ஞானத்தையும்
கொடுப்பவள் ஆவாள்.

1058. கொம்புஅனை யானைக் குவிமுலை மங்கையை
வம்பவிழ் கோதையை வானவர் நாடியைச்
செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமியை
நம்பிஎன் உள்ளே நயந்துவைத் தேனே. (14)

கொம்பு போன்று துவளும் இடையினை யுடையானை, குவிந்த அழகிய மார்பிணையுடைய மங்கையை, மணங்கமழ்கின்ற மலர் சூடிய கூந்தலை யுடையானைச் சிவவுலகத் துள்ளார் இடையறாது சிந்தித்துத் தொழும் செல்வியைச் செம்மையான பவழம் போலும் திருமேனியை யுடைய இள நங்கையை மும்மைக்கும் பெருந்துணை யென்று உறுதியாக நம்பி மிக விரும்பி என் உள்ளத்துள் வைத்தேன். (சிறுமி - கௌரி.)

1059. வைத்த பொருளும் மருவுயிர்ப் பன்மையும்

பத்து முகமும் பரையும் பராபரைச்

சித்தக் கரணச் செயல்களும் செய்திடும்

சத்தியும் வித்தைத் தலையவ ளாமே

(15)

உலகில் உண்டு பண்ணி வைத்த பொருளும் அவற்றோடு பொருந்திய உயிர்க்கூட்டமும், பத்துத் திசையிலும் நிறைந்து காக்கும் பத்து முகங்களை உடையவளும் பரையும் பராபரையும், அந்தக் கரணம் நான்களையும் செயல்படுத்துபவளும் ஆகிய தேவி ஸ்ரீ வித்தைக்கும் தலைவியாம். ஸ்திரீ தேவதையால் கிடைக்கும் ஞானத்துக்கு வித்தை என்றும் புருஷ தேவதையால் கிடைக்கும் ஞானத்துக்கு கல்பம் என்றும் பெயர். (பரை - நடப்பாற்றல்; பராபரை - வனப்பாற்றல்.)

1060. தலைவி தடமுலை மேல்நின்ற தையல்

தொலைவில் தவம்செய்யும் தூய்நெறித் தோகை

கலைபல வென்றிடும் கன்னியென் உள்ளம்

நிலைபெற இங்கே நிறைந்துநின் றாளே.

(16)

திருவருளம்மை அண்ணாந்து ஏந்திய வனமுலையிணையுடைய தையலாகிய தலைவி. அவளே கெடாத நற்றவஞ் செய்யும் செந் நெறித் தோகை. மறைமுறை முதலாகிய உறுதி நூல்களும் இலக்கண இலக்கிய முதலிய எழில் நூல்களும் உல

சூய்ய உள்நின்ற உணர்த்தியருளிய என்றும் ஒரு படித்தாம்
சன்னியாவளும் அவளே. என்னுள்ளம் அவள்பால் நிலை
பெற்று நிற்பதன் பொருட்டு வெளிப்பட்டு நின்றனள். (மறை
- வேதம். முறை - ஆசமம்)

1061. நின்றவள் நேரிழை நீள்கலை யோடுற
என்றன் அகம்படிந்து ஏழுல கும்தொழ
மன்றது ஒன்றி மனோன்மனி மங்கலி
ஒன்றெனோடு ஒன்றிநின்று ஒத்துஅடைந்
தாளே. (17)

நிறைந்து நின்ற அத் திருவருள் அம்மை சிறந்த அணிகலன்
களை உடையவள். அழிவில்லாத நிறைந்த முழுக் கலைகளு
டன் என் நெஞ்சத்து வீற்றிருந்தனள். அவளே எல்லா உலகி
ளரும் வந்து எளிதாகத் தொழும்படி பொன்னம்பலத்தின்
கண் பொருந்தி நின்றனள். மனோன்மனி எனவும் மங்கலம்
உடையவள் எனவும் அழைக்கப் படுபவளும் அவளே.
அவள் சிவத்துடன் வேறு அற ஒன்றி நின்று யாண்டும் ஒத்து
உறைந்தனள் என்க.

1062. ஒத்தடங் கும்சும லத்திடை ஆயிழை
அத்தகை செய்கின்ற ஆய பெரும்பதி
மத்தடை கின்ற மனோன்மனி மங்கலி
சித்தடைக் கும்வழி தேர்ந்துண ரார்களே. (18)

சிவத்துடன் யாண்டும் மரமும் காழ்ப்பும்போல
உன்ஒத்து அடங்கிநிற்கும். தாமரை யிருக்கையினையு
டைய செல்வி, தகுதிவாய்ந்த அருட்செயல் புரிகின்ற பெரு
முதல்வி. களிப்படையச் செய்யும் மனோன்மனி. மங்கல
மாண்பினள் என்னும் திருவருள் தன்னை வழிபடுவார்க்குப்
பல்வேறு சித்திகளையும் எளிதாக அடைவிக்கும் நன்னெறி
யினைச் சிலர் உணராது இருக்கின்றனர். (மத்து - களிப்பு.
சித்தடைக்கும் வழி - சித்துக்களை அடையும் மார்க்கம்)

திருமூலர்

1063. உணர்ந்துட னேறிந்கும் உள்ளொளி யாகி
மணங்கமழ் பூங்குழல் மங்கையும் தானும்
புணர்ந்துட னேறிந்கும் போதருங் காலைக்
கணிந்தெழு வார்க்குக் கதியளிப் பாளே. (19)

ஆருயிர்கட்கு விளக்கும் கருவியாக அமைந்து சிவத்துடன் கூடி உடனாய் நிற்பன். அக வொளியாய் விளங்குவான். மலர் சூடிய கூந்தலையுடைய மங்கையும் அத்திருவுருவுள் விளங்கும் சிவமுடன் ஒன்றாய் வெளிப்பட்டு அருள்வன். அப்பொழுது அவ் அம்மையைத் தூய மனத்துள் நாடி முயல்வார்க்கு அவள் நன்னிலையை நல்கி யருள்வள். (கணிந்தெழுதல் - நாடி முயலுதல். கதி - நன்னிலை.)

1064. அளியொத்த பெண்பிள்ளை ஆனந்த சுந்தரி
புளியுறு புன்பழம் போலுள்ளே நோக்கித்
தெளியுறு வித்துச் சிவகதி காட்டி
ஒளியுற வைத்தென்னை உய்யவுண் டாளே. (20)

அனைத்து உயிர்களிடத்தும் சமமான தலையளி செய்யும் பெண் பிள்ளை. பேரின்பப் பேரழகி. மெய்யடியார் உள்ளம் புளியம் பழமும் தோடும் ஒன்றாயிருந்தும் ஒட்டுப் பற்றின்றி நிற்பது போல் உலகியலில் பற்றின்றி நிற்கும். அந்நிலையினை நோக்கி உண்மையினைத் தெளிவிப்பன். உயிரின் அழியாத் தன்மையினையும் சிவனுடன் கூடும் பேரின்ப நிலையினையும் காட்டுவன். அதன்பின் திருவடியுணர்வு வண்ணமாய் நம்மை ஆக்குவன். அம் முறையில் அடியேனையும் உய்யக் கொண்டாள் என்க.

1065. உண்டில்லை என்றது உருச்செய்து நின்றது
வண்தில்லை மன்றினுள் மன்னி நிறைந்தது
கண்டிலர் காரண காரணி தம்மொடு
மண்டல முன்றுற மன்னிநின் றாளே. (21)

உலகோர் உண்டு என்றும் இல்லை என்றும் கூறிய சத்தியே, குக்குமத்தைத் தூலமாகச் செய்து வளப்பம்

பொருந்திய தில்லை மன்று என்று கூறப்பெறும் சிற்றம் பலத்தில் நிலைபெற்று நின்றது. ஆன்மாவின் பந்த மோட்சங்களுக்குக் காரணம் அறிவுருவான சிவத்தினிடம் உள்ளது என்பதையும் உலகோர் அறிவதில்லை. ஆன்மாக்களது மூன்று மண்டலங்களிலும் நிலைபெற்று விளங்கினாள்.

1066. நின்றாள் அவன்தன் உடலும் உயிருமாய்ச்
சென்றாள் சிவகதி சேரும் பராசத்தி
ஒன்றாக என்னுள் புகுந்துணர் வாகியே
நின்றாள் பரஞ்சுடர் ஏடுஅங்கை யாளே. (22)

சிவபெருமானின் உடலும் உயிருமாக என்றும் நிற்பவள் திருவருள் அம்மை மெய்யடியார்களைச் சிவனிலையில் சேர்ப்பிக்கும் வனப்பாற்றலாகிய அருளம்மை என் நெஞ்சத்தால் கலப்பால் ஒன்றாய்ப் பொருள் தன்மையால் வேறாய் உயிர்க்கு உயிராதல் தன்மையால் உடனாய்ப் புகுந்து நின்றனள். பேருணர்வாகவே நின்றனள். பேரொளியாகவும் நின்றனள். செந்தமிழ் மறையும் முறையும் வரைந்த திருஏடு அங்கையில் உள்ளவள். (அவன் சிவபெருமான், பராசத்தி - வனப்பாற்றல்.)

1067. ஏடங்கை நங்கை இறைஎங்கள் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்பும்வெண் தாமரை
பாடும் திருமுறை பார்ப்பதி பாதங்கள்
சூடுமின் சென்னிவாய்த் தோத்திரம் சொல்லுமே (23)

வாக்கு ரூபத்தில் விளங்குபவள். எங்களது இறைவி மூன்று கண்களையுடையவள். படிகம் போன்ற தூய வெண்ணிறத்தாள். வெண் தாமரையில் விரும்பி இருப்பவள். நாத மயமாய் விளங்குபவள். இவளைச் சிரசில் அணியுங்கள். புகழ்ந்து இவளைத் துதியுங்கள்.

1068. தோத்திரம் செய்து தொழுது துணையடி
வாய்த்திட ஏத்தி வழிபடு மாறிடும்
பார்த்திடும் அங்குச பாசம் பசுங்கரும்பு
ஆர்த்திடும் பூம்பிள்ளை ஆருமாம் ஆதிக்கே. (24)

திருமுலர்

திருமுறைகளை ஒதிப் புகழ்ந்து தொழுக இரண்டு திருவடிகளையும் பேறு வாய்க்குமாறு ஏத்தி என்றும் வழிபடு நெறியில் உரைத்து நிற்க தோட்டியும் கயிறும், சுரும்பு வில்லும், பூங்கணையும் உடையவள் அம்மை சிவமெய்யினின்றும் சிவை மெய் தோன்றினமையால் ஆதித் திருவருளுக்கு அவள் பிள்ளை முறையுமாம். (சிவை சத்தி; மெய் - தத்துவம். வழிபடும் ஆறு இரும் - வழிபாடு செய்யும் நெறியில் நில்லுங்கள்.)

1069. ஆதி விதமிகத் தண்தந்த மால்தங்கை
நீதி மலரின்மேல் நேரிழை நாமத்தைப்
பாதியில் வைத்துப் பல்காற் பயில்விரல்
சோதி மிகுந்துமுகக் காலமும் தோன்றுமே. (25)

சிவபெருமானின் ஆதித் தொழிலாகிய படைப்புப் பெருகச் செய்தவள் குளிர்ச்சி பொருந்திய நீர்ப்பிரதேசத்திலுள்ள திருமாலின் தங்கையாகிய நாராயணி. அந்நேரிழையின் திருப் பெயராகிய நமசிவய என்னும் தமிழ் ஐந்தெழுத்து அருள் மந்திரத்தை முறையாக எட்டிதழ்த் தாமரை அதன் மத்தியில் அமைக்கப் பலமுறை உருவேற்றத் திருவருள் ஓளி பெருகும். அது பெருக, அகக்கண் திறந்து முக்கால வுணர்ச்சியும் கைகூடும். இதனை யோகக் காட்சி என்ப.

1070. மேதாதி ஈரெட்டும் ஆகிய மெல்லியல்
வேதாதி நூலின் விளங்கும் பராபரை
ஆதார மாகியே ஆயந்த பரப்பினள்
நாதாதி நாதத்து நல்லரு ளாளே. (26)

அகரம் முதல் உன்மனை ஈறாகவுள்ள பதினாறு கலைகளையும் வடிவமாக உடையவள். வேதம் முதலாகவுள்ள நூல்களில் பரமாகவும் அபரமாகவும் புகழ்ந்து பேசப்பட்டவள். சீவர்களின் இருப்புக்கு ஆதாரமாய் விளங்குபவள். நாதம் நாதாந்தத்தில் விளங்கும் சிவத்துக்கு இவளே அருட் சத்தியும் ஆவாள்.

1071. அருள்பெற் றவர்கொல்ல வாரீர் மனிதர்
பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவனா பதியார்
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவன் நானே. (27)

மெய்ப் பொருளைத் தனக்கே உரிமையாகப் பெற்ற
அருள் வழங்கும் தன்மையுடைய சகல புவன நாயகியான
திரிபுரை மயக்கத்தைத் தரும் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய
சீவர்களது சித்தத்தை மாற்றி, நிலையான பந்தமற்ற
புவனங்களைப் பொருந்திய திருவடியை நான் வணங்கு
வேன். மனிதர்காள்! இவ்வுண்மையை அனுபவத்தில் கண்ட
நீங்கள் பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முன் வாருங்கள்.

1072. ஆன வராக முகத்தி பதத்தினள்
ஈன வர்ஆகம் இடிக்கும் முசலத்தோடு
ஏனை உழுபடை ஏந்திய வெண்ணகை
ஊன மறஊர்ந் தார்உளத்து ஒங்குமே. (28)

தேவியைச் சூழவுள்ள சப்த மாதர்களில் ஒருத்தியானவ
ராகி என்பவள் வராக முகத்தோடு கூடிய அடையாளத்தை
உடையவள். இழிந்தோர் உடலை இடித்து வருத்துகின்ற
உலக்கையோடு, மற்றை கலப்பை ஏந்திய கைகளும் வெண்
மையான நகையினையும் உடையவள். அவள் குற்றமற்ற
ஊனுடலைக் கடந்து தியானிப்பவர் உள்ளத்தில் சிறந்து
விளங்குபவள். தேவியைத் தண்ட நாயகியாக வணங்கு
வார்க்கு வெற்றியை அளிப்பாள் என்பதாம். (வராகம் -
பன்றி.)

1073. ஓங்காரி என்பாள் அவளொரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை உடையவள்
ஆங்காரி யாகியே ஐவரைப் பெற்றிட்டு
ரீங்காரத் துள்ளே இனிதிருந் தானே. (29)

ஓ மொழிக்கு உரியவளாகிய பெண்பிள்ளை என்றும் நீங்காத மரகத மாகிய பச்சை நிறத்தை யுடையவள். எழுச்சி யுடையவளாய் அருளோன் ஆண்டான் அரன் அரி அயன் என்னும் ஐவர் நிலைகளையும் படைத்து ஐவரையும் தொழிற் படுத்தும் ஆற்றலன். ரீங்காரத்துள்ளே இனிதிருந்த னள் என்க. ரீங்காரம் மாயையின் வித்தெழுத் தென்ப. தேனுண்டு மயங்கி வீழும் வண்டொலியை ஒத்திருப்பதும் காண்க. (ஆங்காரி - எழுச்சி யுடையவள்.)

1074. தானே தலைவி எனநின்ற தற்பரை
தானே உயிர்வித்துத் தந்த பதினாலும்
வானோர் தலமும் மனமும்நற் புத்தியும்
தானே சிவகதி தன்மையும் ஆமே

(30)

தானே எல்லாவற்றிற்கும் தலைவியென நின்ற பராசத்தி! தானே வாக்கு ரூபமாக விளங்கும் பதினான்கு வித்தைகளும் தேவ லோகங்களையும் மன மண்டலத்தையும் நுண்ணறி வையும் கடந்த நாதாந்தமும் தானே சிவகதியை அளிப் பவளும் ஆவாள். பதினான்கு வித்தைகள்: வேதம் 4, அங்கம் 6, நியாயம் 1, மீமாம்சை 1, மிருதி 1, புராணம் 1 ஆக 14.

6. வயிரவி மந்திரம்

(வயிரவி - வயிரவக் கடவுளின் சக்தி. வயிரவியை நினைவு கூர்வது வயிரவி மந்திரம்.)

1075 பன்னிரண் டாங்கலை ஆதி பயிரவி
தன்னில் ஆகாரமும் மாயையும் கற்பித்துப்
பன்னிரண்டு ஆதியோடு அந்தம் பதினாலும்
சொல்நிலை சோடம் அந்தம்என்று ஒதிடே (1)

பன்னிரண்டு கலைவடிவான ஆதி வயிரவி இடமிருந்து அகாரமாகிய ஓசையும் மாயையாகிய ஒளியும் கூட்டி நினைந்து நோக்கக் கலை பதினான்காகும். இப்பதினான்கும் புகழ்ந்து சொல்லப்படுகின்ற அம்மையின் இருப்பிடம். திங்குகளின் கலை பதினாறும் செல்வியின் சிறந்த இருப்பிடமாகும். (சோடசம்-பதினாறு)

1076 அந்தப் பதினாலும் அதுவே வயிரவி
முந்து நடுவும் முடிவும் முதலாகச்
சிந்தை கமலத்து எழுகின்ற மாசத்தி
அந்தமும் ஆதியும் ஆகின்றாளே. (2)

வயிரவியின் இருப்பிடம் முன் ஓதிய பதினான்கு கலையாகும் முதல்நடு இறுதியாகத் திகழ்பவள். நெஞ்சத் தாமரையிடத்து விளங்கும் பேராற்றல்; அந்தமும் ஆதியும் ஆகி நின்றவள். இஃது ஒடுக்கத்தையும் தோற்றத்தையும் செய்விக்கும் உரிமை உடையவள் என்ப.

1077 ஆகின்ற மூவரும் அங்கே அடங்குவர்
போகின்ற பூதம் பொருந்து புராதரர்
சார்கின்ற சார்வுழிச் சாரார் 'சதி'ர்பெறப்
போகுந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே. (3)

வயிரவியாகிய பேராற்றலி னிடத்துப் படைப்போன் காப்போன் துடைப்போனாகிய முத் தேவரும் அடங்குவர். தோன்றி மறையும் மண்முதற் பூதங்கள் அங்கே ஒடுங்கும், இப் பூதங்களுடன் இயைந்து விணைக்கும் ஈடாக உலவும் தொன்மை வாய்ந்த ஆருயிர்கள் உண்மை உணர்ந்து இப் பிறப்பினிற் சாராது அம்மையாகிய வயிரவியைச் சார்தல் வேண்டும். உடலைச் சாராது வயிரவி அம்மையின் திருவடியைச் சார்வோர் புண்ணியப் பேற்றினையுடைய பெரியோராவர்.

திருமுலர்

1078 புண்ணிய நந்தி புனிதன் திருவாகும்
 எண்ணிய நாட்கள் இருபத்தேழ் சூழ்மதி
 பண்ணிய வன்னி பசுலோன் மதியீறு
 திண்ணிய சிந்தைதன் தென்னனும் ஆமே (4)

ஆருயிர்களுக்கு இன்ப வாழ்வு நல்கும் இயல்பினால் புண்ணியன் என்பர். ஆக்க நினைக்கள மாதலின் நந்தி என்பர் இயற்கைத் தூயோனாதலின் புனிதன். குறைவிலா நிறைசெல்வன். ஆதலின் திருவாகும் என்பர். விண்மீனாகிய நாட்கள் இருபத்தேழும், அவை சூழ்ந்த நடுவில் திகழும் திங்களும், விறகு முதலியன பற்றி ஒளிதரும் தீயும் ஞாயிறும் ஆகிய இப்பொருட்கள் முடிந்த முடிவாக விளங்கும் பேரறிவுப் பொருளாகிய தென்னன் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் சிவபெருமான் திருவுள்ளத்தால் ஆக்கப் பெற்றன. (தென்னன்-சிவன்; தென்பாண்டி நாட்டான். (திருவாசகம்))

1079 தென்னன் திருநந்தி சேவகன் தன்னொடும்
 பொன்னங் கிரியில் பூதலம் போற்றிடும்
 பன்னும் பரிபிடி அந்தம் பசுவனோடு
 உன்னும் திரிபுரை ஒதிநின் றானுக்கே (5)

அழகிய சிவபெருமான், திருநந்தியாகிய காவலனாவான், அவனொடும் திருவெள்ளிமலையில் அனைத்துலகும் காத்தருளும் பெண் யானை யணைய அம்மை வீற்றிருக்கின்றாள். திருவடிப்பேர் உன்னித் திருமுறைகளை நாளும் இடைய ராது ஒதி நிற்பார்க்கு அந்தம் ஆகிய பசுவன் என்னும் அண்ணலோடு உறைந்து திரிபுரை ஆரஞ் புரிவன்.

1080 ஓதிய நந்தி உணரும் திருவருள்
 நீதியில் வேத நெறிவந்து உரைசெய்யும்
 போதம் இருபத்து எழுநாள் புணர்மதி
 சோதி வயிரவி சூலம்வந்து ஆளுமே (6)

மறைநூல் அருளால் ஓதியருளிய சிவபெருமானை அவன் அருளால் உணருங்கள் மறைவழியே முறை அருளி னன். நாண்மீன் இருபத்தேழையும் பொருந்தும் திங்களை இடமாகக் கொண்டு அதற்கு அறிவு விளக்கியருள்வன். அம்மையாகிய வயிரவியும் தன்கையில் திகழும் முத்தலை வேலாகிய சூலத்தால் உலகனைத்தையும் காத்தருள்வன்.

1081 சூலம் கபாலம்கை ஏந்திய சூலிக்கு
நாலாங் கரமுள நாகபா சாங்குச
மால்கங்கு அயன்அறி யாத வடிவுக்கு
மேல்அங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே. (7)

சூலத்தையும் விண்ணோர் தலை மண்டை ஓட்டையும் ஏந்தி விளங்கும் சூலியாகிய சிவபெருமானுக்கு அழகிய திருக்கைகள் நான்குள. சூலமும் கபாலமும் தாங்கிய இரு திருக்கைகள் போக எஞ்சிய திருக்கைகள் இரண்டிலும் முறையே பாம்பாகிய கயிறும் தோட்டியும் உள்ளன. மாலும் அயனும் அளந் தறியமுடியாத அனற் பிழம்பாய்த் தோன்றிய முழு முதற் சிவபெருமான் தன் திருவுருவின்கண் செம்பாக வடிவம் தனதாகக் கொண்டு திகழும் அம்மை காத்தருள்வன். (தோட்டி - அங்குசம்.)

1082 மெல்லியல் வஞ்சி விடமி கலைஞானி
சொல்லிய கிஞ்சக நிறமன்னு சேயிழை
கல்லியல் ஒன்பது கானும் திருமேனி
பல்லியல் ஆடையும் பன்மணி தாளே. (8)

இயற்கையாகவே பேரிரக்கம் வாய்ந்த மெல்லியல் ஆவன். ஆருயிர்களின் வினைக்கு ஈடாக வஞ்சித்தலும் தண்டித் தலும் உடையவன். எனினும் உண்மையான நோக்கமும் திருவடி உணர்வு சேர் கலைஞானிகள் ஒதுகின்ற முள்முருக் கம். பூ நிறம் போன்ற நிலைத்த செம்மை நிறமுடையவன், அவன் மாணிக்க மணியொத்த செந்நிறம் வாய்ந்த திரு

திருமுலர்

மேனியுடையவளும் அவளே. அவள் கரையிற் பலமணிகள்
சேர் பொன்னாடை யுடையவள். (விடமிதண்டிப்பவள்.)

1083 பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி
சொன்மணி குண்டலக்காதி உழைக்கண்ணி
நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தன்
பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் றாளே. (9)

பலமணிகள் அழுத்திய ஒளிமிக்க பல உறுப்புக்களையு
டைய திருமுடியும் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் மணிகள்
இழைத்த குண்டலம் அணிந்த காதும் உடையவள். மான்
போலும் கண்ணையுடையவள். நல்ல விளக்கமுள்ள
ஞாயிறு திங்கள் தீ என்னும் மூன்றையும் கண்களாக உடைய
வள். பொன்போல் விளங்குகின்ற தீ வண்ணத்தம்மை
மிகவும் களிப்புறுகின்றாள்.

1084 பூரித்த பூவிதழ் எட்டினுக்கு உள்ளேயோர்
ஆரியத் தாள்உண்டுஅங்கு எண்மர் கன்னியர்
பாரித்த பெண்கள் அறுபத்து நால்வரும்
சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள்கண் டாரே. (10)

செழிப்பான தாமரை இதழ் எட்டினுக்குள் அருமை மிக்க
தாளுண்டு. அங்கே மாறா ஆற்றலும் அருளும் மிக்க
கன்னியர் எண்மர் உறைவர். அவர்கள்பால் தோன்றும்
கலை முதல்வியர் அறுபத்து நால்வர் ஆவர். அவர்கள்
அனைவரும் திருவருள் ஆற்றலைச் சார்ந்து உண்மை
உணர்ந்து திகழ் பவராவர்.

1085 கண்ட சிலம்பு வளைசங்கு சக்கரம்
எண்டிசை யோகி இறைவி பராசக்தி
அண்டமோடு எண்டிசை தாங்கும் அருட்செல்வி
புண்டரி கத்தினுள் பூசனை யாளே. (11)

ஆராய்ந்து எடுக்கப்பெற்ற சிலம்பும், வலம்புரிச்சங்கும், சக்கரமும் உடையவள்; எட்டுத் திசைகளிலும் நிறைந்திருப்பவள்; முதல்வி; திருவருளாற்றல்; பல்வேறு அண்டங்களையும் பல்வேறு திசைகளையும் படைத்து ஆருயிர்களுக்கு அளித்துக் காக்கும் திருவருட்செல்வி; அன்பர்களின் நெஞ்சத்தாமரையின்கண் அவர்கள் ஆர்வமுடன் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள எழுந்தருளும் அம்மை

1086 பூசனை கெந்தம் புனைமலர் மாகொடி
யோசனை பஞ்சத்து ஒலிவந்து உரைசெய்யும்
வாசம்இ லாத மணிமந் திரயோகம்
தேசம் திகழும் திரிபுரை கானே. (12)

வழிபாட்டிற்கு வேண்டிய மணப் பொருள்களும், அழகிய மணமுள்ள பூக்களும், சிறந்த புதிய ஆடைகளும், நெடுந் தொலைவுக்குக் கேட்கும் ஐவகையான இயக்க முழக்கமும் சொல்லுதற்கரிய தலையான திரு ஐந்தெழுத்து ஆகிய மந்திரமும் கூடிச் செய்யும் பூசையினை ஏற்றருளும் ஒலி மிகுந்த திரிபுரையாவள். (இயம்-வாத்தியம் தோற்கருவி தொளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி தாளக்கருவி மிடற்றுக்கருவி என ஐந்து)

1087 கானும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு
பூனும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும்
பேனும் சிவனும் பிரமனும் மாயனும்
கானும் தலைவிநற் காரணி கானே. (13)

கானுகின்ற பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு அணிகலன்களாகத் தோன்றும் பொன் போலத் தேவியின் பேதமாக விளங்கிடும். பெருமையாகப் போற்றும் சிவனும் பிரமனும் திருமாலும் பிற தெய்வங்களாக விளங்குவது சுகத்துக்குக் காரணமாகிய தேவியால்தான் என்று அறிவாயாக.

திருமூலர்

1088 காரணி மந்திரம் ஓதுங் கமலத்துப்
பூரண கும்ப விரேசம் பொருந்திய
நாரணி நந்தி நடுஅங்கு உரைசெய்த
ஆரண வேதநூல் அந்தமும் ஆமே. (14)

ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத்து என்னும் உண்மையால் அக்காரண மந்திரத்தை இடையறாது ஓதும் மெய்யடியார் களது நெஞ்சத் தாமரையின்கண் உட்கொளல், நிறுத்தல், விடுதல் என்னும் உயிர்ப்புப் பயிற்சிக்குத் துணையாக திரு வருள் அம்மை எழுந்தருள்வன். அங்ஙனம் எழுந்தரு ளும்போது நாரணி என்னும் பெயர் பெறுவன் சிவபெரு மான் அருளிச் செய்த மறைநூலின் முதலும் முடிவுமாய் விளங்குவதும் திருவருள் அம்மையேயாம். (பூரகம்-மூச்சை உட்கொளல்; கும்பதும்-நிறுத்தல்; இரேசகம்-வெளிவிடுதல் நந்தி-சிவபெருமான்.)

1089 அந்த நடுவிரல் ஆதி சிறுவிரல்
வந்த வழிமுறை மாறி உரை செய்யும்
செந்தமிழ் ஆதி தெளிந்து வழிபடு
நந்தி இதனை நவம்உரைத் தானே. (15)

அந்தத்தைச் செய்யும் கடவுளாகிய சிவபெருமான் நடுவிர லாகவும், படைத்தலைச் செய்யும் ஆதியாகிய நடப்பாற்றல் சிறு விரலாகவும் கொண்டு ஓதும் உலகியல் 'நமசிவாய' என்று ஆகும். இம்முறையினை ஊன நனம் என்ப. இதனை மாற்றி உரை செய்தலாவது சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் ஈறாகச் 'சிவநயம்' என்று ஆகும். இதுஞான நம் என்ப. இந்த ஐந்து எழுத்தும் இம்முறை வைப்பும் செந்தமிழுக்கே உடைய சிறப்பென்பது விளங்கச் செந்தமிழாதி தெளிந்து என்று ஓதியருளினார்.

1090 உரைத்த நவசத்தி ஒன்று முடிய
நிரைத்த இராசி நெடுமுறை எண்ணிப்
பிரைச்சதம் எட்டுமுன் பேசிய நந்தி
நிரைத்து நியதி நியமம்செய் தானே. (16)

சொல்லப்பட்ட சத்திகளுள் ஒன்றாகிய மனோன் மனியை முடியின் மேலும், ஏனைய சத்திகள் வரிசையாகச் சிரசைச் சூழவும் அமைய எண்ணிப் பிராசாத கலைகளில் உடம்பில் விளங்கும் எட்டுக் கலைகளை முன்னே பேசிய நந்தி, ஏனைய எட்டும் நிரம்பினதாய் உயிரில் விளங்கும்படி ஒழுங்கு செய்தான்.

1091 தாமக் குழலி தயைக்கண்ணி உள்நின்ற
ஏமத்து இருளற வீசும் இளங்கொடி
ஓம்பப் பெருஞ்சுடர் உள்ளழு நுண்புகை
மேவித்து அழுதொடு மீண்டது கானே. (17)

மணம் கமழும் மலர் கூடிய நீண்ட கூந்தலை யுடையவள்; பேரருள் வாய்ந்த கண்ணை யுடையவள்; ஆருயிர்களின் அக இருளைக் கடிந்தோட்டும் பேரொளிப் பிழம்பாம் இளங்கொடிக் கண்ணி; அகத்தே கொப்பூழின்கண் அஞ்செழுத்தால் வளர்க்கப்படும் ஓம்ப்பெருஞ்சுடர்; அதன் அகத்தெழும் நறுமண நுண்புகை; அத்தகைய திருவருள் ஆற்றல் நமக்கு வேண்டும் எல்லா நலமும் மேவுவித்து அருளமுது ஊட்டிக் காத்தது என்க.

1092 கானும் இருதய மந்திர முங்கண்டு
பேனும் நமஎன்று பேசும் தலைமேலே
வேணு நடுவு மிகநின்ற ஆகுதி
பூணு நடுஎன்ற அந்தம் சிசையே. (18)

சொல்லும் இருதய மந்திரப்பொருள் உணர்ந்து, சிரசின் மேலுள்ள பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் திரிபுரை தேவிக்கு நம என்று நமஸ்காரத்தைச் செய்க! மூங்கில் குழாய் போன்றுள்ள நடுநாடியின் வரியாக உச்சியில் பொருந்தி உன்னுடைய ஆகுதியை ஏற்பாள். உச்சியின் நடுவே விளங்குவது சிகாமந்திரம் என்று அறிவாயாக.

திருமூலர்

1093 சிகைநின்ற அந்தக் கவசங்கொண்டு ஆதிப்
பகைநின்ற அங்கத்தைப் பாரென்று மாறித்
தொகைநின்ற நேத்திர முத்திரை சூலம்
வகைநின்ற யோனி வருத்தலும் ஆமே (19)

முதன்மையாய் விளங்கும் கவசமாகிய காப்புச்
சட்டையை ஒதி உடம்பினைக் காத்தருள் என்று வேண்டுக.
மீட்டும் அறிவுப் பொறியினைக் காட்டுக அறிவுப்பொறி
சின்முத்திரை சூலம் யோனி என்னும் இரண்டும் வருத்தலும்
கூறப்படும். இவ்விரு மந்திரப் பாட்டுக்களிலும் ஆறங்க
மந்திரங்களைப் பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

1094 வருத்தம் இரண்டும் சிறுவிரல் மாறிப்
பொருத்தி அணிவிரல் சுட்டிப் பிடித்து
நெரித்தொன்ற வைத்து நெடிது நடுவே
பெருத்த விரல்திரண்டு உள்புக்குப் பேசே. (20)

சூலம் யோனி என்னும் முத்திரைகள் இரண்டும் கைவிரல்
களைச் சிறிது வருத்தத்துடன் அமைத்தல் வேண்டும். சிறு
விரல்களை ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக மாறி வைத்து அணி
விரலை நீட்டிப்பிடித்து அமைப்பது சூல முத்திரையாகும்.
இவற்றுடன் நடுவிரல் இரண்டும் உட்பு கு மாறு அமைப்பது
யோனி முத்திரையாகும்.

1095 பேசிய மந்திரம் இராகம் பிரித்துரை
கூசமி லாத சகாரத்தை முன்கொண்டு
வாசிப் பிராணன் உபதேசம் ஆகைக்குக்
கூசியவிந்து வுடன் கொண்டு கூடவே. (21)

சிறப்பித்துக் கூறப்படும் சிகார மந்திரத்தில் சிகரத்தைப்
பிரித்தல் சகரமாகும். இம் மெய்யெழுத்து மேற் சேரும் எழுத்
தின்மையால் கூடமில்லாத சகரம் என்றாயிற்று. அச்
சகரத்தின் மேல் இரகத்தையும் கூசிய விந்துவாகிய மகரத்
தையும் கூட்டினால் (ச்+இ+ம்) சிம் என்று ஆகும். இஃது

உயிர்ப் புப்பழக்கத்திற் குரிய மந்திரமாகும். பேசிய மந்திரம் சி இது பிராணாயாமம் சித்திக்கும் முறை.

1096 கூவிய சீவன் பிராணன் முதலாகப்
பாவிய சவ்வுடன் பண்ணும் யகாரத்தை
மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை
தேவி நடுவுள் திகழ்ந்துநின் றாளே. (22)

ஓதப்பெறும் மந்திரக்கிழவன் உயிர்ப்புப் பயிற்சிக்குக் கொள்ளும் சிம் என்பவற்றுள் பரந்து செல்லும் ஓசையுடைய சகரத்துடன் மகரமும் சேரச் சம் என்றாகும். இதனைச் சங்கு முத்திரை என்ப இம்முத்திரை அருள் அம்மையாரின் இருப்பிடமாகும். இதன் கண் அம்மை எழுந்தருளி விளங்குவள். (கூவிய-சொன்ன-உருப்போட்ட)

1097 நின்ற வயிரவி நீலி நிசாசரி
ஒன்றும் இரண்டும் ஒருங்கிய உள்ளத்துச்
சென்றருள் நாயகி தேவர் பிரானுக்கே
நன்றருள் ஞாலத்து நாடிடும் சாற்றியே. (23)

நிலைபெற்ற வயிரவி நீல நிறமுடையவள் இரவில் சுஞ்சரிப்பவள். இராசத தாமத சாத்தவிகம் ஆகிய முக்குணங்களும் அடங்கிய உள்ளத்துத் தானே வலியச் சென்று அருள் வழங்கும் தலைவி. தேவதேவனாகிய சிவபெருமானது ஏவல் வழி நன்மையை அருள்பவன். ஆதலால் உலகத்தில் நீங்கள் அவளைப் புகழ்ந்து விரும்புங்கள். ஒன்றும் இரண்டும் என்பதற்கு அன்பு அறிவு ஆற்றல்கள் (இச்சை, ஞானம், கிரியை) எனினுமாம்.

1098 சாற்றிய வேதம் சராசரம் ஐம்பூதம்
நாற்றிசை முக்கண்ணி நாடும் இருள்வெளி
தோற்றும் உயிர்ப்பன்மை சோதி பராபரை
ஆற்றலொடு ஆய்நிற்கும் ஆதி முதல்வியே. (24)

திருமுலர்

சிவனார் மொழிந்த வேதம் இயங்குவன நிற்பன ஆகிய உலகம் இவற்றின் முதலாகிய ஐம்பூதங்கள் நான்கு திசைகள் ஆகியவை யாவும் முக்கண்ணியின் வடிவே. விரும்பும் இருள் வெளியாயும் தோற்றுகின்ற ஆன்ம சமஷ்டியாயும் உள்ள ஒளிப்பிழம்பு ஆயவன். இவை யாவற்றுக்கும் ஆற்றலை அளிக்கும் தலைவியும் ஆவான்.

1099 ஆதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி
ஒதி உணரில் உடலுயிர் ஈசனாம்
பேதை உலகிற் பிறவிகள் நாசமாம்
ஓத உலவாத கோலம்ஒன்று ஆகுமே. (25)

நடப்பாற்றலைச் செய்யும் வயிரவி, எல்லாம் ஈன்றெடுத்தும் என்றும் கன்னியாய் இருப்பவள். சிவபெருமானுக்கு உடல் உயிராயவள். அறியாமை நிறைந்த உலகினார் அவளை அன்புடன் வழிபட்டால் பிறவி அகலும். ஓதுதற்கரிய மெய்யுணர்வே திருமேனியாக வுடையவள். உலவாத கோலம் - அழிவற்ற தேகம்.

1100 கோலக் குழலி குலாய புருவத்தன்
நீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணினாள்
ஆலிக்கும் இன்னமுது ஆனந்த சுந்தரி
மேலைச் சிவத்தை வெளிப்படுத்த தாளே. (26)

அழகிய சுந்தலையும் புருவத்தையும் உடையவள், குவளை மலரையொத்த கண்ணை யுடையவள். நீங்காமகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற பேரழகினள். சிவபெருமான் எல்லாம் கடந்தவர். நாமுய்யும் பொருட்டுத் தடையிலா ஞானமாகிய அம்மையை உருவாகக் கொண்டு எழுந்தருளுவர். அதனால் அவரை வெளிப்படுத்தியது திருவருள் ஆற்றல் என்பர்.

1101 வெளிப்படு வித்து விளைவுஅறி வித்துத்
தெளிப்படு வித்துஎன் சிந்தையின் உள்ளே
களிப்படு வித்துக் கதிர்ப்படு சோதி
ஒளிப்படு வித்துஎன்னை உய்யக்கொண்
டாளே. (27)

சிவத்தை வெளிப்படச் செய்து அதனாலாம் பயனையும் உணர்த்தி தெளிவுதந்து என்னுடைய சிந்தையினுள்ளே களிப்பூட்டி கிரணங்களோடு விளங்குகின்ற பரஞ்சோதிப் பெருமானை ஒளிமிகும்படி செய்து அடியேனை ஆட்கொண்டருளினான்.

1102 கொண்டனள் கோலங் கோடி அநேகங்கள்
கண்டனள் எண்ணென் கலையின்கண் மாலைகள்
விண்டனள் மேலை விரிகதிர் மூன்றையும்
தண்டலை மேல்நின்ற தையல்நல் லாளே. (28)

உலகு உய்தற்பொருட்டு அருள் அம்மையார் கொண்டருளிய திருக்கோலத் திருவுருவங்கள் பலகோடி என்பர். அறுபத்து நாலு கலைகளையும் தோற்றுவித்தனள். அவற்றுள் வெளிப்பட்ட நூற்கவடி வரிசைகளையும் வெளிப்படுத்துவித்தனள். அதுபோல் ஞாயிறு திங்கள் தீ என்னும் மூன்று ஒளியுடைய பொருள்களையும் படைத்தருளினள். உச்சித் தொளையின் மேலுள்ள அருள்வெளியும் தானே யாம். வள் தையல் நல்லாள் ஆவள்.

1103 தையல்நல் லாளைத் தவத்தின் தலைவியை
மையலை நோக்கும் மனோன்மணி மங்கையைப்
பையநின் நேத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ய பவம்இனி மேவகி லாவே. (29)

தையல் நாயகியும் உச்சித் தொளையில் தவசிகளுக்கு விளங்கும் முதல்வியும் அருட்பார்வையால் பிரபஞ்சத்தின் மயக்கத்தை அகற்றும் மனோன்மணியுமாகிய தேவியை மெதுவாக நின்று தோத்திரம் செய்து பணியுங்கள். பணிந்த பின் கொடிய பிறவி உங்களைச் சாராது.

1104 வேயன தோளி விரையுறு மென்மலர்
ஏய குழலி இளம்பிறை ஏந்திழை
தூய கடைமுடிச் சூலினி சுந்தரி
ஏயெனது உள்ளத்து இனிதுஇருந் தாளே. (30)

மூங்கிலை யொத்த தோள்களை யுடையவள்; மணமுள்ள பூவை அணிந்தவள். பிறையும் அணியும் பூண்டவள்; தூய சடைமுடியை யுடையவள்; குலத்தை உடையவள்; அழகினள். அடியேன் உள்ளத்தும் பொருந்தி எனக்கும் இன்பம் தந்து கொண்டிருக்கின்றனள்.

1105 இனியதென் மூலை இருக்குங் குமரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிப்படு வித்தனள் சார்வு படுத்து
நனிப்படு வித்துள்ளம் நாடிநின் றாளே. (31)

இன்பம் விளங்கும் மூலாதாரத்தில் வாசம் செய்யும் வாலைப் பெண். தன்நிகரற்ற ஏக நாயகி, தன்னைச் செலுத்து வார் யாரும் இல்லாத் தலைவி, என்னுடைய மனச் சோர்வுகளை அகற்றி அவற்றினின்றும் வேறுபடுத்தித் தனியனாகி னள். என்மனம் தன்னடிக்கண் நன்றாகப்படும் வண்ணம் செய்து அடியேனை விரும்பி நின்றாள்.

1106 நாடிகள் மூன்று நடுமூ ஞானத்துக்
கூடி யிருந்த குமரி குலக்கண்ணி
பாடகச் சீறடிப் பைம்பொற் சிலம்பொலி
ஊடக மேவி உறங்குகின் றாளே. (32)

இடைபிங்கலை சுழுமுனையாகிய மூன்றனுள் நடுவி லுள்ள நாளம் போன்ற சித்ரணி நாடியில் பொருந்தி யிருந்த வாலை பல சத்திகளைக் கொண்டு விளங்குபவள். அவள் காலணியோடு கூடிய அழகிய திருவடி அசைவால் உண்டா கும் நாத்தோடு உள்ளத்தில் பொருந்தி அமைதியோடு இருக்கின்றாள்.

1107 உறங்கும் அளவில் மனோன்மணி வந்து
கறங்கும் வளைக்கைக் கழுத்தாரப் புல்லிப்
பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயில் உமிழ்ந்திட்டு
உறங்கலுறு யாளன்று உபாயம்செய் தாளே. (33)

நான் அவனோடு பொருந்தி யோக உறக்கம் கொள்ளும் போது மனோன்மணி எழுந்து வந்து ஒலிக்கின்ற வளையலை யணிந்த கையால் என் கழுத்தை நன்றாகத் தழுவி, விளங்கு கின்ற ஒளியோடு கூடிய அவளுடைய சத்தியை எனது வாயிலில் இட்டு உறங்காதே ஐயா என்று உபாயத்தைச் செய்தருளினாள்.

1108 உபாயம் அளிக்கும் ஒருத்தியென் உள்ளத்து
அபாயம் அறக்கெடுத்து அன்பு விளைத்துச்
சுவாவை விளக்கும் சுழியாகத் துள்ளே
அவாவை அடக்கிவைத்து அஞ்சல்என் றாளே.(34)

அடியேனுக்கு உபாயங்களை அளித்தருளும் மனோன் மணி என் உள்ளத்து எழும் காமாதி பகைவர்களால் உண்டா கும் கேடுகளை நீக்கி, இறைவனிடம் நீங்காத அன்பு உண்டா கும்படி செய்து, நாய்போல் அலைகின்ற மனத்தை விளக்கி நிற்கும் சுழுமுனை நடுவுள் ஆசையை அடக்கி வைத்து அஞ் சேல் என்று அபாயம் கூறினாள். (சுழியகம்-நனவுக்களம்; விழிப்புநிலை; சாக்கிரத்தானம், புருவநடு, சுவா-நாய்.)

1109 அஞ்சொல் மொழியாள் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
செஞ்சொல் மடமொழி சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென்று எண்ணித்தன் சேவடி

போற்றுவார்க்கு
இஞ்சொல் அளிக்கும் இறைவியென் றாரே. (35)

உயிரை உய்விக்கும் அழகிய 'நமசிவய' என்னும் குரு மொழியினை அருள்பவள் திருவருள் அம்மை அவளே அதற்கு உரிய நானெறியாம் நற்றவப்பேற்றினை நல்குபவள். புகழ்மொழி தரும் பொற்பினள்; சிறந்த மாறாத பண்புகளாம் அணியருள்பவள். தன் திருவடியே புகல் என்று சுருதிப் போற்றும் புண்ணியர்க்கு என்றும் பேரின்பம் பயக்கும் இனிய சொல்லையருளும் இறைவி அவள் என்று நவின்றனர்.

1110 ஆருயி ராயும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
காரியல் கோதையள் காரணி நாரணி
ஊரும் உயிரும் உலகும் ஒடுக்கிடும்
கோரியென் உள்ளம் குலாவிநின் றாளே. (36)

புண்ணியம் செய்தவர்களால் ஆராயப்பெறும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை. கருமையான கூந்தலை யுடையவள், ஐந்தொழிற்கும் காரணமானவள்; நாராயணி; உடல் உயிர் உலகு ஆகியவற்றை ஒடுக்கும் கோரமானவள். அவள் என்னுடைய உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியோடு பொருந்தி யிருந்தாள். (நாரணன் - சிவன். நாரணி - சிவை. கோரி - ஒடுக்குங் காலத்து எடுக்கும் கோர உருவம் உடையவள்.)

1111 குலாவிய கோலக் குமரியென் னுள்ளம்
நிலாவி யிருந்து நெருநாடள் அணைந்தும்
உலாவி இருந்துணர்ந்து உச்சியின் உள்ளே
கலாவி இருந்த கலைத்தலை யாளே. (37)

நாதத்தை வெளிப்படுத்தும் அழகிய குமரி என்னுடைய உள்ளத்தில் விளங்கியிருந்து நெடுநாள் பொருந்தி யிருந்தும் உச்சியில் உலாவி யிருந்து உணர்ந்து கலந்து விளங்குகின்ற சந்திர கலைகளைத் தனது தலையிலே உடையவள் ஆவாள். அழகிய குமரி உள்ளத்தில் பொருந்திச் சிரசில் விளங்குபவளாக உள்ளாள்.

1112 கலைத்தலை நெற்றியோர் கண்ணுடைக் கண்ணுள்
முலைத்தலை மங்கை முயங்கி இருக்கும்
கலைத்தலை யாய தெரிவினை நோக்கி
அலைத்தபூங் கொம்பினள் அங்கிருந் தாளே. (38)

வாலறிவாம் திருவுருவில் அறிவு அடையாளமாகிய நெற்றிக் கண்ணை யுடையவன் சிவன். அவன் ஆருயிர் களுக்குக் கண் போன்றவன். அவன் இடப்பால் வீற்றிருந்து அருளும் முலை மங்கை திருவருள் அம்மை அவளுடன்

சிவன் கலந்து நிற்கின்றனன். பொன் மலையை வில்லாகக் கொண்டவன். அவனது நாட்டத்தையே அம்மை நோக்கியருளித் துவளும் அழகிய இடையினை யுடையவள். அவ் அம்மை உள்ளத்து உறைந்தனள்.

1113 இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ளம் மேவிப்
பொருந்திய நால்விரல் புக்கனள் புல்லித்
திருந்திய தானுவில் சேர்ந்துடன் ஒன்றி
அருந்தவம் எய்தினள் ஆதியி னாளே. (39)

முதல்வி என்னுள்ளம் பொருந்தி நால்விரல் அளவின தாகிய உயிர்ப்புடன் சேர்ந்து, மூலக்கனலை எழுப்பிப் பயிற்சியால் செம்மையுற்ற நடு நாடியில் சேர்ந்து உடன் கலந்து இருந்தனள். அவன் அருளால் அருந் தவத்தை எய்து வித்தனள். அவளே ஆதி என்னும் இறைவியாவள்.

1114 ஆதி அனாதி அகாரணி காரணி
சோதிய சோதி சுசுபர சுந்தரி
மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி
ஓதிஎன் உள்ளத்து உன்இயைந் தாளே (40)

தொடக்க நடப்பாற்றலாகிய ஆதியும், தொன்மை வனப்பாற்றலாகிய அனாதியும், தனக்கொரு காரணம் இல்லாதவளும் தான் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாம் உள்ளவளும், ஒளிக்குள் ஒளியாய்த் திகழ்பவளும், பேரின்பம் அருளும் அழகிய முதல்வியும், இனிய அமைதி தருபவளும் மனத்தின்கண் சிவநினைப்பை நிலைபெறச் செய்பவளுமாகிய மனோன்மணியும், மங்கலகுண முடையவளும் ஆகிய இறைவி திரு ஐந்தெழுத்தை உயிருக்கு உயிராய் நின்று ஓதுவித்து உனாக இருந்தருளினள்.

1115 இயைந்தனள் ஏந்திழை என்உள்ளம் மேவி
நயந்தனள் அங்கே நமசிவ என்னும்
அயன்தனை ஓரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனள் மற்றும் பிதற்றுஅறுத் தாளே. (41)

முதல்வி என் உள்ளம் பொருந்தி, எளியோன் 'நமசிவ' என்னும் தமிழ் மறையை மேற்கொண்டு ஒழுகும் பரிபாகமாகிய செவ்வியை விழைந்தனள். அதனை ஒதுவித்தனள் அப்பொழுதே நிலையிலாப் பொருள்களின் பற்றுக்களையும் நீக்கியருளினள். மேலும் பிறப்புத் துன்பத்தையும் அறுத்து அருளினள்.

1116 பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர்
முயற்றியின் முற்றி அருளும் முதல்வி
கயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய்
முகத்தருள் நோக்கமும் முன்னுள்ள தாமே (42)

உண்மை அறியாது தர்க்க வாதம் புரிந்து காலத்தை வீணாக்கி ஏழை மனிதர் கெடுகின்றனர். ஆனால் அவன் முயற்சியினால் வீடு பேற்றை அளிக்கும் முழுமுதல் தலைவி, மீனைப்போன்று இமையா நாட்டம் மூன்றோடும் ஒலியை உண்டாக்கும் செவ்வாயும் கருணை வழிகின்ற திருமுகமும் நம்முள் விளங்கும்படி உள்ளவள். (கழற்றிகழ்-கயல்+திகழ்.)

1117 உள்ளத்து இதயத்து நெஞ்சத்தொரு மூன்றுள்
பிள்ளைத் தடம்உள்ளே பேசப் பிறந்தது
வள்ளல் திருவின் வயிற்றினுள் மாமாயைக்
கள்ள ஒளியின் கருத்தாகுங் கன்னியே. (43)

எண்ணம் மனம் இறுப்பு என்னும் மூன்றும் முறையே சித்தம் மனம் புத்தி என வழங்கப்படும் இம் மூன்றும் முதல்வி இயைந்து இயைக்க இயங்குவன. அதனால் ஆண்டு உறைகின்றனள் என்ப. இடப்பால். வலப்பால் நடு நாடி என்னும் மூன்றனுள் பிள்ளைத் தடமெனப் பேசப்பெறும் நடுநாடியினுள் அகவொளி தோன்ற அருளியவளும் அவளே. வள்ளலாகிய சிவபெருமான் திருவடி யுணர்வாகிய அகத்தினுள் காரண மாயையின்கண் மறைந்து நின்று அதைக் கொண்டும் ஒளியருளும் திருவுள்ளம் சேர் அம்மை கன்னித் தெய்வமாகும்.

1118 கன்னியுங் கன்னி அழிந்திலள் காதலி
 துன்னியங் கைவரைப் பெற்றனள் தூய்மொழி
 பன்னிய நன்னூற் பகவரும் அங்குள்
 என்னேஇம் மாயை இருளது தானே. (44)

சத்தியும் கன்னித் தன்மை அழியாதவள் காதலியாய்ச்
 சிவத்தோடு பொருந்தி ஐந்து மக்களைப் பெற்றனள். தூய
 மொழியாகிய நாத சொருபி. வேதங்களால் புகழ்ந்து கூறப்
 பெற்ற சிவனும் அங்குள்ள இத்தகையான மாயையானது
 இருளாகவும் விளங்கியது என்ன ஆச்சரியம்! (ஐவர், அயன்,
 அரி, அரன், ஈசன், சதாசிவன். சிவசத்தியே சிருட்டிக்குக்
 காரணம்)

1119 இருளது சத்தி வெளியதுஎம் அண்ணல்
 பொருளது புண்ணியர் போகத்துள் இன்பம்
 தெருளது சிந்தையைத் தெய்வம்என்று எண்ணில்
 அருளது செய்யும்எம் ஆதிப் பிரானே. (45)

சத்தி இருள்மயமானது. ஞான வெளியில் விளங்குவது
 சிவம். புண்ணியர்க்குப் பொருளாவது சிவத்தோடு கலந்
 திருக்கும் சிவபோகத்தில் விளையும் இன்பம். இங்ஙனமாகத்
 தெளிந்த சிந்தையராய் நாதத்தை வழிபடில் எம் ஆதிப்
 பிரானாகிய சிவம் நாதத்தை இடமாகக் கொண்டு அருள்
 செய்யும் சத்தியின் நிறம் கறுப்பு.

1120 ஆதி அனாதியும் ஆய பராசக்தி
 பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி
 மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி
 ஓதும்என் உள்ளத்து உன்முகிழ்த் தானே. (46)

தொடக்கமும் தொன்மையும் ஆகிய திருவருள் செம்
 பெருளாம் சிவனுடன் செம்பாதி உடம்பினள் ஆவள். சிவவு
 லகத்து வீற்றிருப்பவள். அழகும் அமைதியும் மனத்தை

இயைந்து இயக்கலும் நன்மைப்பாடும் உடைய அம்மை
'நமசிவய' என நாவழுந்த ஓதும் நம்மகத்து உடன் உறைந்து
அருள்வள்.

1121 ஓதிய வண்ணம் கலையின் உயர்கலை
ஆதியில் வேதமே யாம்என்று அறிகிலர்
சாதியும் பேதமும் தத்துவ மாய்நிற்பள்
ஆதியென்று ஒதினள் ஆவின் கிழத்தியே. (47)

சொல்லிய முறையில் உயர்வாகிய கலை பிரணவமே
என்று அறியாது மக்கள் உளர். சத்தியானவள் சாதியும்
அவற்றால் விளையும் பேதமும் தத்துவங்களுமாய் நிற்பள்
என்று ஆன்ம நாயகி எனக்கு உபதேசித்தருளினாள்.
(ஆவின் கிழத்தி-உயிர்க்கு உயிராகிய அம்மை)

1122 ஆவின் கிழத்திநல் ஆவடு தண்துறை
நாவின் கிழத்தி நலம்புகழ்ந்து ஏத்திடும்
தேவின் கிழத்தி திருவாம் சிவமங்கை
மேவும் கிழத்தி வினைகடிந் தாளே. (48)

ஆருயிர் அனைத்தையும் அடிமையாகக் கொண்டருளும்
உடையாள். நாவுக்கு அரசியார் ஆவடு துறையில் எழுந்
தருளியிருப்பவள். பொருள்சேர் புகழாம் நன்மையினை
மெய்யன்பர்கள் போற்றும் அருளோனாகிய சதாசிவக்
கடவுளின் மனைவியாவாள். திருவடிப் பேரின்பத்து நல்
லாரைக்கூட்டுவிக்கும் சிவமங்கை எங்கும் பொருந்தி உரிமை
பூண்டருளும் முதல்வி. இவளே ஆருயிர்களின் வினையை
அகற்றினள். நாவின் கிழத்தி-வாணி.

1123 வினைகடிந் தார்உள்ளத்து உள்ளொளி மேவித்
தனைஅடைந் தோர்க்கெல்லாம் தத்துவ
மாய்நிற்பள்
எனைஅடிமை கொண்ட ஏந்திழை ஈசன்
கணவனைக் காண அனாதியும் ஆமே. (49)

வினைப்பயனைக் கெடுத்தார் உள்ளத்து உள்ளொளி
யாக எழுந்தருளி யிருந்து தன்னைச் சரணாக வந்து அடைந்
தோர்களுக்கெல்லாம் உண்மைப் பொருளாக நிற்பள்.
அடியேனை வழிவழியாக அடிமை கொண்ட ஏந்திழை,
ஈசனும் அவளுக்குக் கணவனுமாகிய சிவத்தைப் பார்க்கும்
போது அநாதியாவாள். சிவத்தை நோக்க சத்தி முந்தியவள்.

1124 ஆதி அனாதி அகாரணி காரணி
வேதமது ஆய்ந்தனள் வேதியர்க் காய்நின்ற
சோதி தணிச்சுடர் சொருபமாய் நிற்கும்
பாதி பராபரை பன்னிரண்டு ஆதியே. (50)

தேவி முதலாயும் பழமையாயும் தனக்கு ஒரு காரணம்
இல்லாதவளாயும் தான் எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாயும்
உள்ளவள். வாக்கு தேவியாக இருந்து வேதியர்க்கு வேத
ஆராய்ச்சியைக் கொடுத்தனள். நிலைத்து நின்ற
சோதியாய்ப் பரஞ்சுடராகிய சிவத்துக்கு உருவமாய் நிற்பள்.
பாதி மேனியாவாள். பன்னிரண்டு இராசிகளை யுடைய
சூரியன் போன்ற ஒளியை யுடைய ஆதிசத்தியாவாள்.
(சத்தியே சிவனுக்கு வடிவம் என்பதாம்.)

7. பூரண சத்தி

1125 அளந்தேன் அகலிடத்து அந்தமும் ஈறும்
அளந்தேன் அகலிடத்து ஆதிப் பிராணை
அளந்தேன் அகலிடத்து ஆனொடு பெண்ணும்
அளந்தேன் அவனருள் ஆய்ந்துணர்ந் தேனே. (1)

திருவருள் துணையால் விரிந்த நிலவுலகத்துக்குரிய
ஒடுக்கமும் தோற்றமும் சார்பு அளவையான் அளந்தேன்.
அதுபோல் ஒருவனே தேவன். அவனே ஆதிப்பிரான்.
அவனையும் உணர்ந்தேன். ஆண் பெண் என்னும்

இரண்டின் தன்மைகளையும் ஆய்ந்தேன். அவன் திருவருளாகிய சிவசத்தியின் உண்மையினையும் உணர்ந்தேன்.

1126 உணர்ந்திலர் ஈசனை ஊழிசெய் சத்தி
புணர்ந்தது பூரணம் புண்ணியர் தங்கள்
கணங்களைத் தன்னருள் செய்கின்ற கன்னி
கொணர்ந்த வழிகொண்டு கும்பகமாமே (2)

ஆண்டவனைத் தோற்றுவிக்கும் அருள் ஆற்றலாகிய சத்தியின் மெய்ம்மையை உணர்கிலர். அவ் அம்மைகூட அவர் எங்கும் நிறைந்தருளினர். சிவ வழிபாடு இயற்றும் சிவ புண்ணியப் பேறுடையாரின் திருக் கூட்டங்களைத் தன் திருவருள் பேற்றில் ஆழ்த்தி யருளிய கன்னியாவள். கொண்டு வந்த முறையே உள்ளத்தால் ஒடுக்கமும் செய்வள். (கும்பகம் - நிறைவு)

1127 கும்பக் களிறுஐந்தும் கோலொடு பாகனும்
வம்பில் திகழும் மணிமுடி வண்ணனும்
இன்பக் கலவி இனிதுறை தையலும்
அன்பிற் கலவியுள் ஆயொழிந் தாரே. (3)

மத்தகம் பொருந்திய யானையை யொத்த புலன்கள் ஐந்தும், அப்புலன்களை அடுத்துச் செலுத்தும் மனமும், அவற்றைக் கருவியாகக் கொண்டு ஒற்றித்துக் காணும் ஆன்மாவும் திருவடி அன்பினால் கலந்து அடங்கின. புதுமையாகக் காணப்படும் மணி திகழ்கின்ற திருமுடியினை யுடைய சிவபெருமானும், அவனுடன் ஆருயிர் இன்புறுதற் பொருட்டுக் கலந்து இன்புற்றுறையும் தையலாகிய திருவருள் அம்மையும், ஆருயிர் புரிந்துள்ள அன்பினால் அவ்வுயிர்களுடன் வேறாக் கலந்து நின்றனர்.

1128 இன்பக் கலவியில் இட்டெழு கின்றதோர்
அன்பிற் புகவல்ல னாம்எங்கள் அப்பனும்
துன்பக் குழம்பில் துயருறும் பாசத்துள்
என்பிற் பராசத்தி என்னம்மை தானே. (4)

இன்பக் கூட்டத்தில் செலுத்தி அங்கே எழுகின்ற
ஆனந்தத்தில் நுழைய வல்லவன் எங்கள் தந்தையாகிய
சிவனும் துன்பமயமான சுக்கில சுரோணிதச் சேர்க்கையில்
விருப்பங்கொண்டு என்பிற் பராசக்தியும் உள்ளாள்.
ஆன்மாக்களின் விருப்பத்துக்கேற்ப இன்பத்தில் செலுத்தி
உடனிருந்தருளுவாள் சத்தி.

1129 என்னம்மை என்னப்பன் என்னும் செருக்கற்று
உன்னம்மை ஊழித் தலைவனும் அங்குளன்
மன்னம்மை யாகி மருவி உரைசெய்யும்
பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே. (5)

உலுறவால் வந்த தாயும் தந்தையும் உற்பத்திக்குக்
காரணம் என்னும் மயக்கம் நீங்கி நினைவாயாக. அந்த
வித்தியா மண்டலத்தில் (சுத்த மாயையில்) அம்மையும்
உருத்திரரும் அங்குள்ளார். இந்த அம்மை, என்றும்
நிலைபெற்று உன்னைப் பொருந்தி நாதத்தை அளித்தருளு
வாள். அவள் விளங்கும் ஒளி மண்டலமே நந்தி என்ற
பேரினை உடையது. சீவர்களுக்கு உண்மையான அம்மை
அப்பன் சிவசத்தியே யாம்.

1130 தார்மேல் உறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன்
பார்மேல் இருப்பதொரு நூறு தானுள
பூமேல் உறைகின்ற போதகம் வந்தனள்
நாமேல் உறைகின்ற நாயகி ஆணையே. (6)

உலகினைப் படைத்தற் பொருட்டுத் திருமாலின்
குளிர்ந்த கொப்பூழ்த் தாமரையின்கண் தோன்றியவன்
நான்முகன். அத்தாமரை நிலை உயிர்களிடத்து மூலத்தின்
மேல் கூறப்படும். அதற்கு நூறு இதழ்கள் உண்டு.
நெஞ்சத்தாமரை மேல் உறைகின்ற உணர்வுச் செல்லி
எழுந்தருளினள். அவள் எழுந்தருள்வதும் தூய நாவின்கண்
உறைகின்ற நாவரசியின் ஆணையேயாம்.

1131 ஆணைய மாய்வருந் தாதுள் இருந்தவர்
 மாணைய மாய மனத்தை ஒருக்கிப்பின்
 பாணைய மாய பரத்தை அறிந்தபின்
 தாணைய மாய தனாதனன் தானே.

(7)

மெய்ம்மையாக அன்பர் அகத் தாமரையின்கண் வீற்றி
 ருப்பவர் அம்மையப்பராவர். மிகுதியாகத் தோன்றும் ஐயம்
 திரிபு முதலிய குற்றங்களை அகற்றி மனத்தை ஒருமுகப்
 படுத்தி முதலோசையின் உயிர்ப்பாய் விளங்கும் முழு
 முதலை உணர்ந்தபின் திருவடியின்பம் கிடைக்கல் பெறும்.
 அது கிடைக்கப் பெற்றார் அத் திருவடிக்கு இருக்கையாவர்.
 (ஆணையம்-உண்மை; தாதுள்-ஆதாரத் தாமரையுள்.)

1132 தானே எழுந்தஇத் தத்துவ நாயகி
 வானேர் எழுந்து மதியை விளக்கினள்
 தேனார் எழுகின்ற தீபத்து ஒளியுடன்
 மானே நடமுடை மன்றறி யீரே.

(8)

கருணை மிகுதியால் தானே மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்த
 தத்துவ நாயகி ஆகாய மண்டலத்தில் புலப்படும்படி
 விளங்கி, மதி மண்டலத்தைப் பிரகாசம் பெறும்படி
 அமைத்தாள். செந்தேனைப் போன்று இடையறாத
 விருப்பத்தில் எழுகின்ற தீப சோதியில் பராசக்தி நடனம்
 செய்யும் சிற்றம்பலம் என்று அறியுங்கள்.

1133 அறிவான மாயையும் ஐம்புலக் கூட்டத்து
 அறிவான மங்கை அருளது சேரில்
 பிரியா அறிவறி வார்உளம் பேணும்
 நெறியாய சித்த நிறைந்திருந் தாளே.

(9)

பஞ்ச தன்மாத்திரைகளை அறியும் ஞானேந்திரியம்
 ஐந்தும் இந்திரியங்கள் இல்லாது அறியும் அருட்சத்தியைச்
 சேர்ந்தால் நீங்காத அறிவினை அறிவார். அங்ஙனம் அருட்

சத்தியை விடாதுபற்றி நிற்போரிடம் அவளும் பொருந்தி அவரது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வாள். அருட் சத்தியைச் சேர்ந்தால் விரும்பிய எல்லாம் பெறலாம்.

1134 இரவும் பகலும் இலாத இடத்தே
குரவம் செய்கின்ற குழலியை நாடி
அரவம்செய் யாமல் அருளுடன் தூங்கப்
பருவம்செய் யாததோர் பாலனும் ஆமே. (10)

நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாமற் செய்யும் திருவடியுணர்வு இடத்து அருள் விளையாட்டு நிகழ்த்தும் ஆருயிர்க் குழலியை ஆராயின், அவ்வுயிர் ஐந்தெழுத்து உணர்வாகவே நிற்கும். வேறு எவ்வகை ஓசையும் எழாது. அருளுடனே தங்கி நிற்கும் அவ்வுயிர் என்றும் இளமை நீங்காது ஒருபடித்தாக இருக்கும். அதனால் பருவம் செய்யாத பாலன் என்றார். (குரவம்-விளையாட்டு; பருபம் - இளமை முதல் முதுமை வரையுள்ள நிலைவேறுபாடு)

1135 பாலனும் ஆகும் பராசத்தி தன்னோடு
மேலனு காவிந்து நாதங்கள் விட்டிட
மூலம தாமெனும் முத்திக்கு நேர்படச்
சாலவு மாய்நின்ற தற்பரத் தானே. (11)

நீங்கா இளமை பெற்ற ஆருயிர் திருவருள் அம்மையுடன் நாத விந்துக்கள் என்று பேசப்பெறும் ஓசையும் ஒளியும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து செல்ல முழு முதற் சிவபெருமான் திருவடியைக் தலைக்கூடும். அவ்வாறு நிறைந்த திருவருளைச் செய்யும் அம்மை முழு முதல்வி. தற்பரத்தாள் - முழு முதல்வி. சீவர்கள் விந்து நாதங்களைக் கடந்து சென்றபோது பராசக்தி விளங்குவாள்.

திருமூலர்

1136 நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் தன்னொடு
நின்றறி ஞானமும் இசைசையு மாய் நிற்கும்
நன்றறி யும்கிரி யாசத்தி நண்ணவே
மற்றன வற்றுள் மருவிடுந் தானே. (12)

நாதாந்தத்தில் நிலை பெற்றிருந்த பராசத்தி அநாதி நித்தியனாக விளங்கும் சிவத்துடன் ஒன்றியபோது அவளே சீவர்களுடன் பொருந்திய இச்சையாகவும் ஞானமாகவும் இருப்பள். முன்னர்க் கீழ் நோக்குதலுடன் கூடிய கிரியா சத்தி நல்லவற்றை உணர்த்த அங்கு நிற்கும்போது இம் மூவரும் பொருந்திய சபையில் சபைக்குரிய சிவமும் பொருந்திவிடும், சித்தம் சிவமாதலே முத்தி நிலை.

1137 மருவொத்த மங்கையும் தானும் உடனே
உருவொத்து நின்றமை ஒன்றும் உணரார்
கருவொத்து நின்று கலக்கின போது
திருவொத்த சிந்தைவைத்து எந்தைநின், றானே (13)

மலர் மணம்போன்று அடங்கித் தோன்றும் சிவனும் அருளும் ஓர் உருவாய் ஒத்து நிற்கும் உண்மையினை உணரார். கருவுக்கு உயிராய் நின்று அக் கருவினைத் தொழிற் படுத்தியபோது எந்தையாகிய சிவபெருமான் அவ்வுயிர் தன் திருவடியைச் சேர வேண்டுமென்று திருவுள்ளங் கொண்டு நின்றான். தவமிருந்து மகப் பெறுவர் பெற்ற ஞானரே தக்க மணவாளரை நாடுதல் இதற்கு ஒப்பாகும்.

1138 சிந்தையின் உள்ளே திரியும் சிவசத்தி
விந்துவும் நாதமும் ஆயே விரிந்தனள்
சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி
அந்தமொடு ஆதிய தாம்வண்ணத் தானே. (14)

அன்பர்கள் சிந்தையில் உலவும் சிவசத்தி விந்து நாதங்களாக விரிந்தனள். அச்சத்தி சந்திரமண்டலத்துக்கு

உரியவன்; ஆறு ஆதாரங்களையும் கொண்டு விளங்குபவன்
சத்துவகுணம் உடையவன். அகரம் முதலாக வுள்ள
ஐம்பத்தோர் அட்சரங்களிலும் வசிப்பவன் ஆவன்
(வண்ணம் - எழுத்து)

1139 ஆறி யிருந்த அமுத பயோதரி
மாறி யிருந்த வழியறி வாரில்லை
தேறி யிருந்துநல் தீபத்து ஒளியுடன்
ஊறி யிருந்தனள் உள்ளுடை யார்க்கே (15)

திருவடி யுணர்வு நிறைந்து அடங்கி யிருந்த திரு முலையை
உடையவன். சிவனும் சிவையும் பொருளால் ஒன்றாய்
தோற்றத்தால் பிரிப்பில்லாத வேறுபாடற்ற இரண்டாய்
விளங்கும் நிலைமையை அறிபவர் இல்லை. திருவடியே
நிலை பேறான புகலென்று தெளிந் திருந்து மெய்யுணர்வு
விளக்கமாய்த் திகழும் ஆருயிர்சட்குப் பேரின்பமாம்
இன்னமிழ்தாய் அதுவும் வற்றா வற்றாய் அருளம்மை
வீற்றிருப்பள். ஆறியிருந்தசிவத்துள் அடங்கியிருந்த

1140 உடையவன் அங்கி உருத்திர சோதி
விடையவன் ஏறி விளங்கி இருக்கும்
கடையவர் போயிடும் கண்டவர் நெஞ்சத்து
அடையது வாகிய சாதகர் தாமே (16)

உலகியற் பொருள்களை உடைமையாகவும் ஆருயிர்
இனங்களை அடிமையாகவும் என்றும் உடையவன் சிவன்.
அவனே தீயினும் ஒளி கொடுக்கும் அரனாக வுள்ளவன்
ஆனேறாகிய அறத்தினை ஊர்பவன். சிறந்து மேல் நிலத்து
விளங்கும் மெய்ப்பொருள். அறிவு, ஆற்றல், அன்புகளில்
கடையவராய் உள்ளார் இவ்வுண்மையினை அறியார்.
திருவருள் துணையால் அருட் கண்ணே கண்ணாகக்
கொண்டு சிறப்புறக் காணும் நல்லார் தூய நெஞ்சத்துள்
அவன் விளங்கியருள்வன். இவ்விளக்கம் உடையாரை
அடயோகப் பயிற்சியினர் என்பர்.

1141 தாமேல் உறைவிடம் ஆறிதழ் ஆனது
 பார்மேல் இதழ்பதி னெட்டிரு நூறுள
 பூமேல் உறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள்
 பார்மேல் உறைகின்ற பைந்தொடி யாளே. (17)

திருவருள் ஆற்றல் திங்கள் மண்டிலத்தும் ஞாயிற்று
 மண்டிலத்தும் உறையும் நிலையினை மேலிடத்து உறையும்
 நிலையினை மேலிடத்து உறையென்பர். திங்கள் மண்டிலத்
 தின் இதழ் கீழ் நோக்கியும் ஞாயிற்று மண்டிலத்தின் இதழ்
 மேல்நோக்கியும் நிற்பன. இவையே மாறிதழ்கள் என்று
 சொல்லப் பெறுவன. நிலத்தின் மேல் அத்திருவருள் தங்கு
 வதற்குப் பதினெட்டு இதழும் இரு நூற்று இதழ்களும் ஆகிய
 தாமரைகள் உள்ளன. ஆப்பூமேல் உறைவதற்குப் புண்ணிய
 மாக எழுந்தருளினள். முறைமேல் நின்று நிறையும்
 பைங்கொடி போன்ற அருளம்மை (பார்-முன்னதுநிலம்;
 பின்னதுமுறை)

1142 பைந்தொடி யாளும் பரமன் இருந்திடத்
 திண்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம்
 விண்கொடி யாகி விளங்கி வருதலால்
 பெண்கொடி யாக நடந்தது உலகே (18)

அழகிய கொடிபோன்ற அருள் அம்மையும் சிவன்
 திருவருக்கொண்டு விளங்கும் பொருட்டு ஆற்றல்மிக்க
 தொடர்ந்த பேரொளிப் பிழம்பாவாள். அவள் விண்ணிலே
 காணப் படும் மின்னற் கொடி போன்ற விளங்கிவருகின்ற
 னள். அதனால் உலகனைத்தும் பெண்கொடி வண்ணமாய்
 நடந்து பிறங்குவ வாயின (பிறங்குதல்-பொலிந்து
 விளங்குதல்.)

1143 நடந்தது அம்மலர் நாலுடன் அஞ்சாய்
 இருந்தனர் கன்னிகள் எட்டுடன் ஒன்றாய்ப்
 படர்ந்தது தன்வழி பங்கயத் துள்ளே
 தொடர்ந்தது உள்வழி சோதி யடுத்தே (19)

திருவருளால் நடந்து வரும் உலகத்து இதழ் ஒன்பது
கொண்ட தாமரை உளது. அதன்கண் வீற்றிருப்பார்
ஒன்பதில் ஆற்றலர்கள். இவரை நவசத்தி என்பர். அகத்
தாமரையாகிய நிலைக் களங்களில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள்
திருவருள் ஆணை வழி நிகழ்வன. உச்சித் தொளை வழி
ஒள்ளொளியைத் தொடர்வதும் ஆகும்.

1144 அடுக்குத் தாமரை ஆதி இருப்பிடம்
எடுக்கும் தாமரை இல்லகத்து உள்ளது
மடுக்கும் தாமரை மத்தகத் தேசெல
முடுக்கும் தாமரை முச்சது ரத்தே (20)

ஆருயிரை அடுத்திருக்கும் நெஞ்சத்தாமரை (அனாகதம்)
ஆதியையுடைய சிவபெருமானின் உறைவிடம். நெஞ்சினின்
றும் மேல் உயர்த்தும் நிலைக்களம் இல்லகமாகிய மிட
றாகும். உயிர் அமிழ்தாகிய வித்துமடுக்கும் தாமரை புருவ
நடுவாகும். அப்புருவநடுவில் ஆருயிரைச் செல்லுமாறு
முடுக்கும் தாமரை மூலாமாகும். மூலம்-மூலாதாரம். அடுக்கும்
தாமரை-ஆஞ்ஞை எடுக்கும் தாமரை-விசுத்தி; மடுக்கம்
தாமரை-அனாகதம். முடுக்கும் தாமரை-மணிபூரகம்.

1145 முச்சது ரத்தே எழுந்த முளைச்சுடர்
எச்சது ரத்தும் இடம்பெற ஓடிடக்
கைச்சது ரத்துக் கூந்துள் ஒளிபெற
எச்சது ரத்தும் இருந்தனள் தானே. (21)

முச்சதுரமாகிய மூலத்திடத்து எழுந்த சுடர் எங்கும் இடம்
பெற்று விளங்கும்படி செல்லவும், அழகிய பெருமை மிக்க
இவ்வொளி எய்தும் படியும் எல்லா இடங்களிலும்
திருவருள் அம்மை நிறைந்திருந்தனள். பூரகத்தினின்று
எவ்விடத்துக்கும் சத்தி பரவுதலால் முளைச் சுடர்
எனப்பட்டது. (கைச்சதுரம்-பிரமரந்திரம்)

1146 இருந்தனள் தன்முகம் ஆறொடு நாலாய்ப்
பரந்தன வாயு திசை திசை தோறும்
குவிந்தன முத்தின் முகவொளி நோக்கி
நடந்தது தேறல் அதோமுகம் அம்பே. (22)

புலம் பத்தாகலின் அம்மையும் பத்து திருமுகங்களுடன்
வீற்று இருந்தனள். அம்மையின் உயிர்ப்பே ஆருயிருக்குக்
காற்றாக வழங்கலின் காற்றாக எங்கும் விரவி இருந்தனள்.
அருளொளி அத் திருமுகத்தின்கண் திரண்டு பொலிந்து
விளங்கிற்று. அத்திருமுகத்து ஒளியின் துணையால்
அம்புபோல் விரைவாய் இன்பம் பொழியும் கீழ்முகநோக்கி
ஆருயிர் நடந்தது.

1147 அம்பன்ன கண்ணி அரிவை மனோன்மணி
கொம்பன்ன நுண்ணிடை கோதை குலாவிய
செம்பொன்செய் யாக்கை செறிமழ் நாடொறும்
நம்பனை நோக்கி நவிலுகின் றாளே. (23)

கணையொத்த கண்ணையும் கொம்பொத்த இடையையும்
பிற அழகுகளையும் உடைய திருவருள் அம்மை நறு
மணம் கமழுகின்ற செம்பொன் திருமேனியுடன் சிவ பெரு
மானை நோக்கி ஆருயிர்கட்கு ஆம் இன்ப மொழி நயமுற
நாடொறும் நவில்கின்றனள். அம்மை சிவபெருமானுடன்
ஆருயிர்கட்கு அருமறை பகர்கின்றனள் என்பதும் ஒன்று.

1148 நவிலும் பெருந்தெய்வம் நான்மறைச் சத்தி
துகிலுடை யாடை நிலம்பொதி பாதம்
அகிலமும் அண்ட முழுதும் செம்மாந்தும்
புகலும்முச் சோதி புணையநிற் பாளே. (24)

எல்லோராலும் புகழ்ந்து பேசப்பெறும் பெரும் பொருள்
கடவுள். தமிழ் நான்மறையின் உள்ளுறையாற்றல். அவள்
திசைகளையே மெல்லுடை ஆடையாக உடையவள். இரு
நிலமே திருவடியாக வுடையவளும் அவளே. அண்டமுத

லாகச் சொல்லப்பெறும் எல்லா இடங்களிலும் ஓங்கி நிமிர்ந்து சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் ஞாயிறு திங்கள் தீ என்னும் மூன்றினுக்கும் ஒளியருளும் அழகிய பேரொளிப் பிழம்பாய்த் திகழ்பவளும் அவளே.

1149 புனையவல் லாள்புவ னத்துஇறை எங்கள்
வனையவல் லாள் அண்ட கோடிகள் உள்ளே
புனையவல் லாள்மண் டலத்தொளி தன்னைப்
புனையவல் லாளையும் போற்றியென் பேனே. (25)

எங்கள் புனாதிபதி யாகிய இறைவனைத் தன்மேனியின் ஒரு பாகத்தில் புனைய வல்லாள். அண்ட கோடிகளையும் சங்கற்ப மாத்திரத்தில் உள்ளேயே மாற்றத்தைச் செய்பவள். எல்லா மண்டலத்து ஒளியையும் தன்னிடம் கொண்டவள். எல்லாவற்றையும் தாங்கி யுள்ளவளை வணங்குவேன்.

1150 போற்றியென் பேன்புவ னாபதி அம்மையென்
ஆற்றலுள் நிற்கும் அருந்தவப் பெண்பிள்ளை
சீற்றங் கூடிந்த திருநுதற் சேயிழை
கூற்றம் துரக்கின்ற கொள்பைந் தொடியே. (26)

அடியேனது அன்புக்கு இலக்கான புனாபதி அம்மையைப் போற்றி என்பேன். அடியேனது அருந்தவத்தின் ஆற்றலுள் நிற்கும் பெண்பிள்ளை. எனது கோபத் தன்மையை மாற்றிச் சிற்றம்பலத்துள் விளங்கும் செவ்வொளி மயமானவள். எமனை விரட்டும் வலிமையள் ஆவள். 'கோள்' கொள் என நின்றது. புனாபதி அம்மையை வணங்கினால் கூற்றத்தை வெல்லலாம்.

1151 தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி
வடிவார் திரிபுரை யாமங்கை கங்கைச்
செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை என்றென்று
அடியார் வினைகெடுத்து ஆதியும் ஆமே. (27)

அழகிய வளையல் அணிந்த திருக்கையை யுடையாள் திருஅருள் அம்மை அவளே இன்ப ஊற்றாம் திருவினள். அழகிய திரிபுரை மங்கை; சலமகள்; அவளே திருவடி சேர்வார் துன்ப வினைகளை எல்லாம் அகற்றி அருள்பவள். சூரியனுக்கும் ஒளி அளிப்பவள் அவளே. அவள் அடியார் வினைகளை அறக் கெடுத்து அவர்களைத் திருவடியுணர்வில் ஈடுபடுத்தும் ஆதியாவாள். (செடி-துன்பம்.)

1152 மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடி
பல்லிசைப் பாவை பயந்தரு பைங்கொடி
புல்லிசைப் பாவையைப் போகத் துரந்திட்டு
வல்லிசைப் பாவை மனம்புகுந் தானே. (28)

மென்மையும் இனிமையும் வாய்ந்த திருமொழியினை உடையவள். அருள் வெளியில் விளங்கும் மெல்லிய பூங் கொடி பல உயிர்களோடும் இயைந்து இயக்கும் இயல்பினள். நற்பயன் தரும் நல்லாள். புன்னெறியுள் செல்லும் போக் கினை விலக்கி மேலாம் நன்னெறிக்கு உய்க்கும் நங்கை திரு வருள் அம்மை அவள் எளியேன் உள்ளத்தில் வீற்றிருந்தனள். (வியோமம்-வானம்.)

1153 தாவித்த அப்பொருள் தான்அவன் எம்இறை
பாவித்து உலகம் படைக்கின்ற காலத்து
மேவிப் பராசத்தி மேலோடு கீழ்தொடர்ந்து
ஆவிக்கும் அப்பொருள் தானது தானே. (29)

எம் இறைவனாகிய சிவபெருமான் உலகு உடல்களைப் படைத்தருள் உறுதி செய்தபோது பாவித்தலாகிய திருவுள்ளங் கொண்டனன். உடனே திருவருள் அவனுடன் பொருந்தி முனைத்து நின்றனள். மேலோடு கீழாக இறைவனுடன் தொடர்ந்தது போல் உயிரிலும் பொறிபுலன் சுரணங்களிலும் தொடர்ந்து நின்றனள். பாவித்து

திருவுளங்கொண்டு. (தாவித்தநிச்சயித்த அப்பொருள்-
கருவிகள்.)

1154 அதுஇது என்பர் அவனை அறியார்
கதிவர நின்றதோர் காரணம் காணார்
மதுவிரி பூங்குழல் மாமங்கை நங்கை
திதமது உள்ளார்கள் தேர்ந்துஅறி யாரே. (30)

சிவத்தை அறியாதவர் பல தேவர்களைப் பயன் பருதி
வழிபடுவர். முத்திப் பேறு கிடைத்தற்குரிய மூலகாரண
மாகிய பொருள் இது எனக் காணார். இன்பத்தேன் நிறைந்த
மணங்கமழும் பூச்சூடிய கூந்தலையுடைய அம்மையால்
ஆவது இது என்று அறியார்கள். இவர்கள் தெளிவு
பெறாதவர்களே. பராசத்தியின் பெருமையை உணர்ந்து
வழிபடவேண்டும்.

8.ஆதார ஆதேயம்

(ஆதாரம்-இடம்; ஆதேயம்-இடத்தில் உள்ள பொருள்;
சத்தி இரண்டாயும் உள்ளாள்.)

1155 நாலிதழ் ஆறில் அவிர்ந்தது தொண்ணூறு
தானிதழ் ஆனவை நாற்பத்து நாலுள
பாலிதழ் ஆனவள் பங்கய மூலமாய்த்
தானிதழ் ஆகித் தரித்திருந் தாளே. (1)

நாலிதழ் கொண்டது மூலம். ஆறிதழ் கொண்டது கொப்
பூழ் தொண்ணூறு இதழ் கொண்டது மேல்வயிறு. நாற்பது
இதழ் கொண்டது நெஞ்சகம். பதினாலு இதழ் கொண்டது
மிடறு பத்திதழ் கொண்டது புருவநடு. இவையனைத்தும்
தாமரைப் பூவாக உருவகிக்கப்படும். திருவருள் அம்மை
இவ்விடங்களில் நின்று இயக்குவள்.

திருமூலர்

1156 தரித்திருந் தாள்அவள் தன்னொளி நீக்கி
விரித்திருந் தாள்அவள் வேதப் பொருளைக்
குறித்திருந் தாள்அவள் கூறிய ஐந்து
மறித்திருந் தாள்அவள் மாதநல் லாளே. (2)

திருவருள் அம்மை சிவனையே நோக்கி நின்றனள். அவன் திருவுளப்படி வேதாகமப் பொருள்களை விரித்தருளினள். ஐந்தொழில்களையும் உள்ளக் குறிப்பால் உகுற்றியருளினள். தோற்றுவித்தருளினமை போன்று ஒடுக்குங்காலத்து அவற்றை முறையே ஒடுக்கியருளினள். அதனால் அவ் அம்மை மாதநல்லாள் என வழத்தப்படுகின்றாள்.

1157 மாதநல் லாளொடும் மணாளன் இருந்திடப்
பாதிநல் லாளும் பகவனும் ஆனது
சோதிநல் லாளைத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல்
வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே. (3)

மாத நல்லாளாகிய திருவருள் தன் மணாளனாகிய சிவன் தன் மெய்யினில் செம்பாதி கொள்ள இடங் கொடுத்து, பாதி நல்லாள் ஆயினள். சிவனும் பகுப்புடை யான் என்னும் பொருளில் பகவன் ஆயினன். அத்தகைய அறிவுப் பேரொளி நல்லாளைத் தம் ஆருயிர்த்துணையாகக் கொள்ள வல்லாரின் பிறவித்துன்பம் தீரும். அவ்அம்மை அருட்பெரும் வெளியாகும்.

1158 வெள்ளடை யான்இரு மாமிகு மாமலர்க்
கள்ளடை யார்அக் கமழ்குழ லார்மனம்
அள்ளடை யானும் வனத்திற மாய்நின்ற
பெண்ணொரு பாகம் பிறவிப்பெண் ஆமே. (4)

திருவருள் வெளியில் உறைபவன் சிவன். அவன் மிக்க சுருமையும் தேனும் மணமும் நிறைந்த பூவும் விளங்கா நின்ற மருள் மாதர் உள்ளத்தால் அள்ளிக் கொள்ளும் தன்மையன் அல்லன். ஆயினும் அச் சிவனும் அருள் மாதரால்

தோற்றுவிக்கப்பட்டோன். அருள் மாதருக்கு அரை யுடம்பு நல்கிய அப்பன்.

1159 பெண்ணொரு பெண்ணை புணர்ந்திடும் பேதைமை
பெண்ணிடை ஆணும் பிறந்து கிடந்தது
பெண்ணுடை ஆண்என் பிறப்பறிந்து ஈர்க்கின்ற
பெண்ணுடை ஆணிடைப் பேச்சற்ற வாறே (5)

திருவருள் ஆற்றலாகிய பெண் திருவருளையே திருவுருவாகக் கொண்டு திகழும் சிவனாகிய பெண்ணைக் கலந்திடும். ஆருயிர்களின் அறியாமையாகிய பேதைமையை அகற்றும் திருவருள் ஆற்றலாகிய பெண்ணின் எண்ணமாகிய நடுவுள் அவ் ஆற்றலைத் திருமேனி யாகவுடைய ஆணாகிய சிவனும் தோன்றி நின்றனன். என் பிறப்பகற்றும் செவ்வி யறிந்து தன் திருவடிக்கு ஆக்குகின்ற அருளே திருமேனி யாகவுடைய சிவபெருமானின் உண்மை உணர்ந்தால் குறியால் உணரப்படும் ஆண் பெண் என்ற பேச்சு அற்று விடும்.

1160 பேச்சற்ற நற்பொருள் காணும் பெருந்தகை
மாச்சற்ற சோதி மனோன்மணி மங்கையாங்
காச்சற்ற சோதி கடவு ளுடன்புணர்ந்து
ஆச்சற்றெ னுள்புகுந்து ஆவிக்கும் தானே. (6)

சிவன் பேச்சற்ற இடத்தில் உணரும் நற் பொருளாவன். அப் பெருந்தகை இயல்பாகவே மாசுகன்ற பேரறிவுப் பேரொளி. மனோன்மணி மங்கையாகிய பகையற்ற பேராற்றல் பேரொளி அச்சிவனை மணந்தனள். அவள் எனியே னுள் புகுந்து தானே களிப்பிக்கச் செய்வாள் ஆயினாள்.

1161 ஆலிக்குங் கன்னி அரிவை மனோன்மணி
பாலித்து உலகில் பரந்துபெண் ஆகும்
வேலைத் தலைவியை வேத முதல்வியை
ஆலித்து ஒருவன் உகந்துநின் றானே. (7)

திருமூலர்

ஆருயிர்களின் அன்பிற்கு ஈடாகக் களிப்பிக்கச் செய்யும் கன்னி அரிய மனோன்மணி. அவள் உலகில் பெரும் பயன் அருளி நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் பெண்ணாவள். அவளே ஐந்தொழில் புரியும் அருள் தலைவி. அவளே மறை முதல்வி அவளை இடப்பாகத்துப் பெற்று ஒப்பில்லாத சிவன் உயர்ந்து நின்றனன்.

1162 உலந்துநின் றான்நம்பி ஒண்ணுதற் கண்ணோடு
உகந்துநின் றான்நம் உழைபுக நோக்கி
உகந்துநின் றான்இவ் உலகங்கள் எல்லாம்
உகந்துநின் றான்அவன் தன்தோள் தொகுத்தே(8)

நம்பியாகிய சிவன் அழகிய நெற்றிக் கண்ணுடன் உயர்ந்து நின்றனன். அவன் ஆருயிர்கள் தன் திருவடியில் புகவேண்டும் என்னும் அருள் நோக்கத்தால் அவ்வுயிர்களிடத்தும் முதன்மை பெற்றிருந்தனன். அனைத்து உலகங் கட்கும் அவனே தலைவனாய் நின்றனன். இவை யனைத்தும் திருவருள் அம்மையின் திருத் தோள் புணர்ந்தமையால் வந்தன. அதனால் அம்மையை அணைந்து உயர்ந்து நின்றான் என்பர்.

1163 குத்து முலைச்சி குழைந்த மருங்கினள்
துத்தி விரிந்த சுணங்கினள் தூமொழ
புத்தகச் சீறடிப் பாவை புணர்வினைத்
தொத்த சுருத்துச் சொல்லகில் லேனே. (9)

விம்முகின்ற தனங்களை யுடையவளும் மெல்லிய இடையினை யுடையவளும், புள்ளிகள் விரவிய தேமலையுடையவளும் தூய்மையான மொழியினை யுடையவளும் மயில் தோகை போன்ற அழகிய திருவடிகளையும் உடைய பாவை போன்ற பராசத்தியைச் சேர்ந்தமையால் உண்டான குறிப்பைச் சொல்ல முடியாது.

1164 சொல்லஒண் ணாத அழற்பொதி மண்டலம்
 சொல்லஒண் ணாது திகைத்தங்கு இருப்பர்கள்
 வெல்லஒண் ணாத வினைத்தனி நாயகி
 மல்லஒண் ணாத மனோன்மணி தானே. (10)

அக்கினி மண்டலம் விளங்கும் காமபீடத்தின் வல்ல
 பத்தை யாராலும் அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாது. அளந்து
 அறிய முடியாமல் திகைப்புடன் மக்கள் அங்கு உள்ளனர்.
 வினைப் போகத்தை வெல்ல அரிதாகும்படி ஒப் பற்ற நாயகி
 அமைத்துள்ளாள். இப்படிப்பட்ட ஆற்றலுடன் கூடிய
 சத்தியாகிய மனோன்மணியைப் பந்தித்துச் செயல் படாது
 நிறுத்த முடியாது.

1165 தானே இருநிலம் தாங்கிலிண் ணாய்நிற்கும்
 தானே சுடும்அங்கி ஞாயிறும் திங்களும்
 தானே மழைபொழி தையலுமாய் நிற்கும்
 தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே. (11)

திருவருள் அம்மையே இருநிலமாகவும் பூதங்களைத்
 தாங்கும் விண்ணாகவும் தீ ஞாயிறு திங்கள் என்று முச்சுட
 ராகவும் நீருக்கு முதலாம் மழையாகவும் நிற்பள். அவளே
 பண்டு வடஎல்லையாக அமைந்த இமயமலையாக நிற்பள்
 இம்மலை அதற்கு முன் கடலின் கண் அமிழ்ந்திருந்தது. அது
 தென்கடல் கோளால் மேலெழுந்தது.

1166 கண்ணுடை யானைக் கலந்தங்கு இருந்தவர்
 மண்ணுடை யாரை மனித்தரிற் கூட்டொணாப்
 பண்ணுடை யார்கள் பதைப்பற்று இருந்தவர்
 விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே (12)

நெற்றிக் கண்ணையுடைய பராசக்தியைக் கூடி மதி
 மண்டலத்துக் களித்த ஞானிகள் மண்ணுலகத்தவரா யினும்
 அவர்களை மனிதர்கள் என்று கருதவேண்டா. தெய்வ
 குணம் பொருந்தியவர்கள் ஆவார்கள். பதைப்பின்றி
 இருந்து அவர்கள் ஆகாய மண்டல வாசிகளைச் சூக்கும்
 சிருஷ்டியினால் கண்டிருப்பர். நெற்றிக் கண்ணை உடை

யானைக் கலந்திருப்பவர்க்கு நெற்றிக்கண் தொழிற்படுவ
தால் தேவ தரிசனம் பெறலாம் என்பதாம்.

1167 கண்டுஎண் திசையும் கலந்து வருங்கன்னி
பண்டுஎண் திசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்
விண்டுஎண் திசையும் விரைமலர் கைக்கொண்டு
தொண்டுஎண் திசையும் தொழநின்ற கன்னியே (13)

திருவருள் எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள உலகுடல்
கருவிகளைக் கருதிய அளவானே தோற்றமுறக் கண்டு
அவற்றுடன் கலந்து இயக்கும் கன்னி. அவள் உலகத்
தோற்றத்துக்கு முன் கருவுற்ற தாய்போல் சூலியாக நிற்பள்.
அப்போது அவள் வனப்பாற்றல் என்று பெயர் பெறுவள்.
அவள் திருவடியை எண்புலத்துள்ளாரும் நறுமலர் கைக்
கொண்டு திருமுறை போற்றி ஓதி மலர்தூவித் திருத்
தொண்டு இயற்றித் தொழுவர். அத் தொழுகையை ஏற்றுத்
துணையருள் புரிய இணையிலாக் கன்னியாக அவள்
நின்றனள்.

1168 கன்னி ஓளியென நின்றஇச் சந்திரன்
மன்னி யிருக்கின்ற மானிகை செந்நிறம்
சென்னி யிருப்பிடம் சேர்பதி னாறுடன்
பன்னி யிருப்பப் பராசத்தி யாமே (14)

திங்கள் போன்ற நெற்றியை யுடையவள், பேரொளி சேர்
திருவருள் அம்மை நிலை பெற்றிருக்கும் வளமனை ஆருயிர்
களின் நெற்றியாகும். அவள் செந்நிறம் உடையவள். கலை
கள் பதினாறாகும். யாவரும் பாராட்டிப் புகழ் எழுந்
தருளியிருப்பவள் திருவருள் அம்மையே.

1169 பராசத்தி என்றென்று பல்வகை யாலும்
தராசத்தி யான தலைப்பிர மாணி
இராசத்தி யாமள ஆகமத் தாளாகும்
குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே. (15)

பராசத்தி பலவகையிலும் எல்லாவற்றையும் என்றென்றும் தாங்கி நிற்கும் சத்தியாய் முதன்மையான அளவையாக இருப்பவன். இரவின் கண் விளங்கும் சத்தியாய் உருத்திரயாமளம் என்னும் ஆகமத்தால் உணர்த்தப்படுபவன். குருவாக வருகின்ற சத்தியின் வடிவங்கள் பலவற்றையும் உணர்ந்தேன். வியாமள ஆகமம் சத்திவழிபாட்டை உணர்த்தும் ஆகமம்.

1170 உணர்ந்துஉலகு ஏழையும் யோகினி சத்தி
உணர்ந்துஉயி ராய்நிற்கும் உள்ளத்தின் ஈசன்
புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகமது ஆதி
இணைந்து பரமென்று இசைந்துஇது தானே. (16)

சிவனும் அருளுடன் ஒருகாலத்து இணைந்து ஆருயிர் வாழ்வுறப் போகநிலையாகிய வாழ்வு நிலையில் பரம் என்று இருந்தான். அப்பரத்துடன் இசைந்த பராசத்தி தன் ஈசன் ஆகிய சிவம் திருவுள்ளம் கொள்ள யோகினி சத்தியாகிய நடப்பாற்றலால் ஏழ் உலகங்களையும் உணர்ச்சியால் தோற்றுவித்தது. தோற்றுவித்த ஏழ் உலகங்களாகிய எழுவகைப்பிறப்பு உயிர்கட்கும் உயிர்க்குயிராய் நின்றதும் அவ்வாற்றலுக்குரிய அம்மையாகும்.

1171 இதுஅப் பெருந்தகை எம்பெரு மானும்
பொதுஅக் கல்வியும் போகமும் ஆகி
மது அக் குழலி மனோன்மணி மங்கை
அதுஅக் கல்வியுள் ஆயுழி யோகமே (17)

இஃது என்று சுட்டப்பெறும் அம்மையும் பெருந்தகையாகிய சிவனும் கல்வியும் அதன்பயனும் போன்று பொருந்தியிருந்தனர். தேன் நிறைந்த மலர் சூடிய மனோன்மணி மங்கை என்னும் அம்மை ஆருயிர்கள் சுற்கும் கல்வியும் அதன் பயனுமாய் நிற்பள்.

திருமுலர்

1172 யோகநற் சத்தி ஒளிபீடம் தானாகும்
 யோகநற் சத்தி ஒளிமுகம் தெற்காகும்
 யோகநற் சத்தி உதர நடுவாகும்
 யோகநற் சத்திதான் உத்தரந் தேரே. (18)

சிவனுடன் விட்டுப்பிரியாத திருவருள் ஆற்றல், ஒளி
 விளங்கும் இருக்கையாகிய பீடமாகும். அவ்ஆற்றலே
 திருவுருவின் திருமுகமாகும். அம்முகம் தென்முகம் நோக்கி
 யதாகும். அவ் ஆற்றலே வயிறாகும், அதுவே நடுவாகும். அவ்
 ஆற்றலே திருவடியாகும். அத்திருவடியே உயர்வற உயர்ந்த
 சிறப்பாகும்.

1173 தேர்ந்தெழு மேலாம் சிவன்அங்கி யோடுற
 வார்ந்தெழு மாயையும் அந்தம தாய்நிற்கும்
 ஓர்ந்தெழு விந்துவும் நாதமும் ஓங்கிட
 கூர்ந்தெழு கின்றனள் கோல்வளை தானே. (19)

திருவருளம்மை(சத்தி) பேரொளிப் பிழம்பாம் சிவத்
 தினுள் ஒடுங்கும். அதுவே பேரொடுக்கநிலை. அந்நிலையில்
 மாயாகாரியங்களும் தம் முதற்காரணமாகிய மாயையின்
 கண் ஒடுங்கும். அம்மாயை திருவருள் ஆற்றலின்கண்
 ஒடுங்கும். இதுபோல் உலகத் தோற்றத்தின்கண் சிவத்தின்
 நின்றும் அருளாற்றல் வெளிப்படும். அது வெளிப்பட்டதும்
 மாயையின் கண் சொல்லுறுப்பாகத் தோன்றும் ஓசையும்
 ஒளியுமாகிய நாத விந்துக்கள் அம்மையின் நினைவாற்ற
 லால் தோன்றும். அவை தொழிற்படுமாறு, அழகிய வளை
 யல் அணிந்த அம்மையும் அப்பன் இடமாக நின்று
 முனைந்து எழுகின்றனள்.

1174 தானான ஆறுஎட்ட தாம்பரைக் குள்மிசை
 தானான ஆறும்ஈ ரேழும் சமகலை
 தானான விந்து சுகமே பரமெனும்
 தானாம் பரவா தனையெனத் தக்கதே. (20)

பரையாகிய திருவருள் மூலமுதலாகும் ஆறு நிலைக்களங்களும், அகத்தவமாகிய எட்டு யோக நிலைகளும், தனக்கு இடம் என்று கொண்டருள்வன். அதுபோல் அறுவகை வழிகளும் பதினான்கு உலகங்களும் தானாகக் கலந்திருப்பான். கலைவடிவாகச் சயைமப்பட்ட உலகிற்கு முதலாம் விந்துவும் தானாக நிற்பன். பரமனாகிய நாதமும் தானாம். இத்திருவருள் திருவடிப் பேற்றை அப்பொழுது காட்டாமல் மறைத்தலின் மறைப் பாற்றல் எனத் தக்கதென்றனர்.

1175 தக்க பராவித்தை தானிரு பானேழில்
தக்கெழும் ஓர்உத் திரம்சொல்லச் சொல்லவே
மிக்கிடும் எண்சத்தி வெண்ணிற முக்கண்ணி
தொக்க கதையோடு தொன்முத் திரையாளே. (21)

மிகவும் சிறந்த திருவருளின் கலையைப் பயிலுதற்கு ஏற்ற நாள் முக்கூட்டாகிய பரணி நாளாகும். பண்டைக் காலத்தில் கார்த்திகையை முதல் நாளாகக் கொண்டு எண்ணியுள்ளார்கள். அதனால் பரணிநாள் இருபத்தேழாம் நாளாயிற்று. அத்திருவருள் கலையைப் பயில்வார்க்கு ஒப்பில்லாத விடை பகரவே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவன். அவள் எட்டுச் சத்திகளை யுடையவள். அவள் வெள்ளிய நிறமுடையவள். அவளே மூன்று கண்களையும் உடையவள். அவளே அமைந்த காரணத்துடன் அரிய பழமையான முத்திரையையும் உடையவள் (உத்திரம் - விடை)

1176 முத்திரை மூன்றின் முடிந்தமெய்ஞ் ஞானத்தள்
தத்துவ மாய்அல்ல வாய சகலத்தள்
வைத்த பராபர னாய பராபரை
சத்தியும் ஆனந்த சத்தியும் கொங்கே. (22)

அன்பு அறிவு ஆற்றல்களை விளக்கும் மூவகை முத்திரைகளுள் முடிந்த முத்திரையாகிய அறிவு முத்திரையுடையவள், அருளம்மை தத்துவமாகிய உலகு உடல்களுடன் கலப்பால் ஒன்றாய், பொருள் தன்மையால் வேறாய் உதவுதலால்

உடனாய் எல்லாமாய் யிருப்பவளும் அவளே. அவள் அருள் செய்தற் பொருட்டுச் சிவ பெருமானுக்குத் திருமேனியாக உடையவள். நடப்பாற்றலாகிய ஆதிசத்தியும் வனப்பு ஆற்றலாகிய இன்பச் சத்தியும் சிவனை விட்டுப் பிரிந்து நில்லாதவர். அதனால் அவ்விருவரும் சிவனை மணக்கின்றனர் என்றனர்.

1177 கொங்குசுன்ற கொம்பின் குரும்பைக் குலாங்கன்னி
பொங்கிய குங்குமத் தோளி பொருந்தினள்
அங்குச பாசம் எனும்அகி லம்கனி
தங்கும் அவள்மனை தான்அறி வாயே. (23)

திருவருளம்மை மணம் கமழ்கின்ற கொம்பு போலும் இடையினை யுடையாள். குரும்பை போன்ற திருமுலையை உடையவளும் அவளே. அவளே அருள் விளக்கத்துடன் திகழும் கன்னி. குங்கும நிறத்தினையுடையவள், தோட்டியும் சுயிறும் உடைய திருக் கையினை யுடையவளும் அவளே. எல்லா உலகங்களிலும் நிறைந்து நிற்பவளும் அவளே. அவள் அடியார் அகத் தாமரையின்கண் வீற்றிருப்பவள். இவற்றை அடியவர்க்கு அத்திருவருள் உணர்த்த உணர்ந்து ஒழுகும் தன்மை அவர்க்கு எய்தும். அவர்தம் நெஞ்சுகமே அம்மை உறையும் உறையுளாகும்.

1178 வாயு மனமும் கடந்த மனோன்மணி
பேயும் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
ஆயும் அறிவும் கடந்த அரனுக்குத்
தாயும் மகளும்நல தாரமும் ஆமே (24)

சீவர்களின் உட்கவாச நிசுவாசத்தையும் மனத்தையும் கடந்து விளங்கும் மனோன்மணி பேய்களையும் பல்வேறு கணங்களையும் தமக்கு ஏவலாகப் பெற்றவள். ஆராய்ச்சி அறிவைக் கடந்த சிவனுக்கு மனோன்மணி தாயாகவும், மகளாகவும், மனைவியாகவும் உள்ளாள்.

1179 தாரமும் ஆகுவள் தத்துவ மாய்நிற்பள்
காரண காரிய மாகும் கலப்பினள்
பூரண விந்து பொதிந்த புராதனி
பாரள வாந்திசை பத்துடை யாளே. (25)

பராசத்தி சிவத்துக்கு மனைவியும் ஆவள். சத்தி தத்துவமாய் நின்று நாதவிந்துகளைத் தோற்றுவிக்கவும் செய்வள். சிவத்தோடு ஒன்றிய நிலையில் அனைத்துக்கும் பரமகாரணியாகவும் சிருஷ்டியை நினைந்து பிரிந்தபோது சிவத்தின் காரியமும் ஆவள். இத்தகைய புணர்ப்பினை உடையாள் நிறைந்த விந்து சத்தி பொருந்தியுள்ள பழமைக் கெல்லாம் பழமையானவள். அண்டங்களின் அளவாகப் பிரிந்துள்ள திசைகள் பத்தையும் உடைமையாகக் கொண்டவள்.

1180 பத்துமுகமுடை யாள்நம் பராசத்தி
வைத்தனன் ஆறங்க நாலுடன் தான்வேதம்
ஒத்தனள் ஆதாரம் ஒன்றுடன் ஒங்கியே
நித்தமாய் நின்றாள்எம் நேரிழை கூறே. (26)

திருவருள் அம்மை பத்துத் திருமுகங்களை உடையவள். அவள் பேரருள் என்னும் பெயருடைய பராசத்தி யாவள். அவளே திருநான்மறையும் கருவியாம் ஆறு உறுப்புக்களும் ஆருயிர் உய்ய ஒதுவித்தனள். அவளே அத்தனாகிய சிவனுக்கு அருள் திருமேனியாதலால் தாங்குவதாகிய ஆதாரம் ஆகின்றனள். ஒடுங்கும் போது அருள் அத்தனுள் ஒடுங்குதலால் தாங்கப்படுவதாகின்றது. இம் முறையாகத்தான் அதுவாம் தன்மையில் சிவனும் அருளும் என்றும் பிரிப்பின்றி நின்று அருள் செய்வர்.

1181 கூறிய கன்னி குலாய புருவத்தன்
சீறிய ளாய்உல சேமும் திகழ்ந்தவள்
ஆரிய நங்கை அமுத பயோதரி
பேருயி ராளி பிறிவறுத் தாளே. (27)

திருவருள் அம்மை என்றும் கன்னி என்று கூறப்படுபவள். அவள் விளங்கும் புருவத்தள். சிறந்தவளாக ஏழ்மலகும் விளங்குபவள். மேலானவள். அமுதம் நிறைந்த தனங்களை யுடையவள். அவள் அனைத்துயிரையும் அருள் காரணமாகக் காக்கின்றவள். அவள் ஆருயிரினின்றும் பிரிய வேண்டிய மல மாயை கன்மங்களைப் பிரிவித்தனள்.

1182 பிறிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை
குறியொன்றி நின்றிடும் கோமளக் கொம்பு
பொறியொன்றி நின்று புணர்ச்சிசெய் தாங்கே
அறிவொன்றி நின்றனள் ஆருயி ருள்ளே. (28)

திருவருள் ஆருயிர்களை விட்டுப் பிரியாது நிற்கும் பெருந்தகை அம்மை இரக்கமுள்ள தாய். அகவழிபாடு செய்யும் அன்பர்கள் குறிக்கும் குறிப்பில் பொருந்தி நிற்கும் இளமையும் அழகும் மென்மையும் வாய்ந்த கோமளக் கொம்பும் அவளே. அறிகருவியுடன் ஒத்து நின்று அவற்றைத் தொழிற்படுத்தி ஆருயிர்கட்கு உயிர்க்கு உயிராய் நின்று அவ்வுயிர்களின் அறிவுக்கு அறிவாய் இருப்பவளும் அவளே.

1183 உள்ளத்தின் உள்ளே உடனிருந்து ஐவர்தம்
கள்ளத்தை நீக்கிக் கலந்துட னேபுல்கிக்
கொள்ளத் தவநெறி கூடிய இன்பத்து
வள்ளல் தலைவி மருட்டிப் புரிந்தே (29)

வள்ளலாகிய பராசக்தி மனத்தினுள் உடனாய் இருந்து ஐம்பொறிகள் செய்யும் கள்ளத் தனத்தை ஒழித்து, உயிரோடு கலந்து, தவநெறி மேற்கொள்ளக்கூடிய உண்டான இன்பத்தில் என்னை மயக்கி விரும்பச் செய்தாள்.

1184 புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி
இருந்தருள் செய்கின்ற இன்பம் அறியார்
பொருந்தி யிருந்த புதல்விபூ வண்ணத்து
இருந்த இலக்கில் இனிதிருந் தாளே. (30)

விரும்பி அருள்புரிகின்ற போகசத்தி மனத்துள் இருந்து இன்பம் அளிப்பதையாரும் அறியார். அவ்வாறு பொருந்தி யிருந்த புதல்வியாகிய சத்தி மலரும் மணமும் போல் சிவத்தோடு பொருந்தி இனிமையாக வீற்றிருந்தாள்.

1185 இருந்தனள் ஏந்திழை என்னுளம் மேவித்
திருந்து புணர்ச்சியில் தேர்ந்துணர்ந்து உன்னி
நிரந்தர மாகிய நிரதி சயமொடு
பொருந்த விலக்கில் புணர்ச்சி அதுவே. (31)

அடியேன் உள்ளத்தைப் பொருந்தித் திருவருள் அம்மை இருந்தனள். நாமெல்லாம் இறைவன் திருவடிப் பேரின்பமா கிய எல்லை யில்லாத வியத்தகு இன்பத்தைப் பெற்று என்றும் ஒன்று போல் வாழ சிவபெருமானுடன் அம்மை பொருந்தியிருப்பாள். அதனால் ஆருயிர்க்கும் பிரிவில்லாப் பேரின்பம் உண்டு. (எல்லை யில்லாத வியத்தகு இன்பம் - நிரதிசயானந்தம்.)

1186 அதுஇது என்னும் அவாவினை நீக்கித்
துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில்
விதியது தன்னையும் வென்றிட லாகும்
மதிமல ராள்சொன்ன மண்டலம் மூன்றே. (32)

அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்னும் ஆசையினை விட்டு, அவனைப்புகழ்ச்சி செய்து இடைவிடாது தியானித் தால் விதிக்கப்பட்ட வினைகளையும் வென்று விடலாம். சந்திர மண்டலவாசியாகிய அம்மை சொன்ன மண்டலங் கள் மூன்றாகும். 'சிவயநம்' எனச் சிந்தித்தலே விதியை வெல்லும் மதியாகும். (மதிமலராள் - செந்தாமரைப் பீடத்தாள் எனினுமாம்.)

1187 மூன்றுள மண்டலம் மோகினி சேர்விடம்
ஏன்றுள ஈராறு எழுகலை உச்சியில்
தோன்றும் இலக்குற ஆகுதல் மாமாயை
ஏன்றனள் ஏழிரண்டு இந்துவோடு ஈரே. (33)

மோகினியாகிய உணர்வுமெய் - அசுத்தமாயை. காலம் நியதி கலை என்னும் மூன்று பிரிவினையுடையது. அவை பன்னிரண்டாகக் காணப்பெறும் கலைமுடிவில் காணப்படும். இதற்குக் குறிக்கோளாக இருப்பது மாமாயை என்னும் தூமாயை. இவற்றைப் பதினாலு கலையாகவும் பன்னிரண்டு கலையாகவும் ஏற்றனர் அம்மை.

1188 இந்துவின் நின்றொழு நாதம் இரவிபோல்
வந்துபின் நாக்கின் மதித்தெழு கண்டத்தில்
உந்திய சோதி இதயத்து எழும்ஒலி
இந்துவின் மேலுற்ற ஈறது தாளே. (34)

இந்துவாகிய தூமாயையின் நின்றெழும் முப்பத்தாறாம் மெய்யாகிய ஒலி-நாதம் நிறையுயிர் அசுத்து பகலவன் போல் சுதிர் ஒளியாகத் தோன்றிச் செவியில் பொருந்துமாறு நாக்கில் எழும். அதன் முன்னிலையாகிய கண்டத்தில் வெளித்தள்ளும் மிடற்று ஓசையாக நிற்கும். அதன் முன்னிலையாகிய நினைவு ஓசை திங்கள் நிலவு ஒத்து இருக்கும். இதற்கு முன்னிலையாகிய அண்ணோசை ஒன்று உண்டெனினும் இவைபோல் ஒப்பில் வைத்துக் கூற முடியாமையால் இதுவே ஈறு என்றார்.

1189 ஈறது தான்முதல் எண்ணிரண்டு ஆயிரம்
மாறுதல் இன்றி மனோவச மாய் எழில்
தூறது செய்யும் சுசந்தச் சுழியது
பேறது செய்து பிறந்திருந் தாளே. (35)

முடிந்த முடிவாகிய திருவருளம்மை முதல்வியாவாள். அவள் இருக்கை பதினாறாயிரம் இதழ்களை யுடையதாய் மாறுதல் இல்லாமல் அன்பர் மனத்து அடங்குவதாய் அழகிய மதி மண்டலத்தாமாரையாகும். இதுவே சிறந்த நறுமணம் சுமழும் விந்துவாகும். இதனால் உயிர்கட்குப் பேறருளிக்காட்சிப் புலனாம் உருவுடனும் தோன்றியிருந்த னள் என்பது புலனாம்.

1190 இருந்தனள் ஏந்திழை ஈறதி லாகத்
 திருந்திய ஆனந்தம் செந்நெறி நண்ணிப்
 பொருந்து புவனங்கள் போற்றிசெய்து ஏத்தி
 வருந்த இருந்தனள் மங்கைநல் லாளே. (36)

திருவருள் அம்மை முடிவாக மதிமண்டலத்தில் இருந்தனள். எல்லா உலகங்களிலும் அவரவர் வினைக்கு ஈடாகப் பிறந்துவாழும் உயிர்கள் முயன்று வழிபட்டுச் செந்நெறி முறைப்படி ஒழுகிப் பேரின்பம் எய்தி வாழ மங்கைநல்லாளும் எழுந்தருளி இருந்தனள்.

1191 மங்கையும் மாரனும் தம்மொடு கூடிநின்று
 அங்குலி கூட்டி அகம்புறம் பார்த்தனர்
 கொங்கைநல் லாளும் குமாரர்கள் ஐவரும்
 தங்களின் மேவிச் சடங்குசெய் தாரே. (37)

சத்தியும் சிவனும் பொருந்தி நின்று யானைத் துதிக்கை போன்ற பிரணவத்தின் உச்சியிலிருந்து சிருஷ்டிக்க எண்ணிச் சீவர்களுக்கு உடலுக்கு வேண்டியதையும் உயிருக்கு வேண்டியதையும் கணித்தனர். பார்வதியும் ஐந்து குமாரர்களுடன் தங்களது சத்தியோடு சேர்த்து உலகத்துக் கானபடைத்தல் ஆதித் தொழில்களைச் செய்தனர்.

1192 சடங்கது செய்து தவம்புரி வார்கள்
 கடந்தனின் உள்ளே சுருதுவர் ஆகில்
 தொடர்ந்தெழு சோதி துளைவழி ஏறி
 அடங்கிடும் அன்பினது ஆயிழை பாலே. (38)

புறத்தே வேள்வி முதலிய சடங்குகள் செய்து தவம் புரியும் நன்னெறியாளர் அகத்தேயும் அவ்வழி பாட்டைப் பயில்வாராயின் உயிர்க்கு உயிராகிய திருவருள் அம்மை பேரொளியாகத் தோன்றுவள். அவ்வருள் ஒளியைத் துணையாகப் பற்றி மேற்சென்று அன்பின்கண் அடங்குதல்

திருமூலர்

வேண்டும். அங்ஙனம் அன்பின்கண் அடங்கி நிற்பார்
அம்மையார் திருவடியைச் சேர்வர். (கடம் - தேகம்)

1193 பாவித் திருக்கும் பனிமலர் ஆறிலும்
ஆலித் திருக்கும் அவற்றின் அகம்படி
சீலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திரம்
மூலத்து மேலது முத்தது வாமே (39)

அக நிலைக்களங்களாகிய ஆறுஆதாமும் தாமரை மலர்
களாக அமைத்துக் கொள்ளப்படும். அவற்றுடன்
பொருந்திக் களித்திருக்கும் அந்நிலையும் திருவருள் அம்
மையைச் சேரச் செல்வார்க்கு நீக்குதல் வேண்டும். அந்நிலை
யினையும் நீக்கி மேல் ஒங்குதல் வேண்டும். அங்ஙனம்
செய்தற்குத் துணையாம் மந்திரம் 'நமசிவய' என்பதாகும்.
இதுவே முத்துப்போன்று தனிமுதல் தமிழ்மந்திரமாகும்.

1194 முத்து வதனத்தி முகந்தொறும் முக்கண்ணி
சத்தி சதிரி சகளி சடாதரி
பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி
வித்தகி என்னுளம் மேவிநின் றாளே (40)

முத்துப்போலும் அருளொளி வீசும் திருமுகத்தினை
யுடையவள். ஒவ்வொரு திருமுகத்தும் மும்மூன்று திருக்கண்
களை யுடையவள். அறிவாற்றலள். திறமைமிக்கவள் உயிர்கள்
உய்யும் பொருட்டு அருளால் திருமேனி கொள்ப வள்.
விரிந்த திருச்சடையினை யுடையவள். பத்துக்கரத் தினை
யுடையவள். சிவபெருமான் ஒரு கூற்றில் மாறாது விளங்கும்
ஒப்பிலா வளையலை அணிந்தவள். வியத்தகு காரண
மாயுள்ளவள். அத்தகைய திருவருள் அம்மை எளியேன்
உள்ளம் பொருந்தியருளினள்.

1195 மேவிய மண்டலம் மூன்றுடன் கீழ்எரி
தாவிய நற்பதத் தன்மதி யங்கதிர்
மூவரும் கூடி முதல்வியாய் முன்றிற்பார்
ஓவிலும் மேலிடும் உள்ளொளி யாமே (41)

பொருந்திய மண்டலங்கள் மூவினுக்கும் உரிய தெய்வங்களாகக் கருதப்படுவோர் தீ, திங்கள், சூரியிறு எனப்படுவர். இம் மூவரும் முதல்வியாரின் திருமுன் அவர்திரு ஆணையை வேண்டி நிற்பர். அம் முதல்வியாரின் திருவருள் ஒளி இடையறாது விளங்கிக் கொண்டிருக்கும். திருவருள் ஒளிகண் மூடிய காலத்தும் அகத்து விளங்கும் ஆதலின் ஒவினும் என்றார்.

1196 உள்ளொளி மூவிரண்டு ஓங்கிய அங்கங்கள்
வெள்ளொளி அங்கியின் மேவி அவரொடும்
கள்ளவிழ் கோதை கலந்துடனே நிற்கும்
கொள்ள விசுத்திக் கொடியமு தாமே (42)

திருவருள் அம்மை அகத்தே ஒளியோடு காணப்படும் ஆறு நிலைக் களங்களுக்கும் ஒளி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும். முதல்வியாகப் பொருந்துவள். பொருந்தி அந்நிலைக் களங்களுக்குரிய தெய்வங்களுடன் தேன்வழியும் கொன்றை மாலை அணிந்துள்ள சிவபெருமான் வழிக்கலந்து உடனாய் நிற்பள். அவளே மிகவும் இயற்கைத் தூய்மை எய்தியவள்.

1197 கொடியதுஇ ரேகை குருவுள் இருப்பப்
படியது வாருணைப் பைங்கழல் ஈசன்
வடிவது ஆனந்தம் வந்து முறையே
இடுமுதல் ஆறங்கம் ஏந்திழை யாளே. (43)

ஒழுங்காய் அமைந்த சிறந்த வரைகளுள் குருவுருவாம் திருவருள் உள்ளிருத்தலால் பொருந்திய நிறம் விளங்குகின்ற பொற்கழல் அணிந்த சிவபெருமானின் திருவுருவம் பேரின் பம் ஆகும். அத்திருவுருவாய் விளங்கும் அம்மை ஆறு ஆதாரங்களுக்கு முதல்வியாவாள்.

1198 ஏந்திழை யாளும் இறைவர்கள் மூவரும்
காந்தாரம் ஆறும் கலைமுதல் ஈரெட்டும்
ஆந்த குளத்தியும் மந்திரர் ஆயவும்
சார்ந்தனர் ஏத்த இருந்தனள் சத்தியே. (44)

திருவருள் அம்மையும் அவர் ஆணைவழி இயங்கும்
அயன், அரி, அரன் என்னும் கடவுளர் மூவரும் அறுவகை
ஓசையும், பதினாறு கலைகளும், தீ நெறிச் செலுத்தாது,
நன்னெறிச் செலுத்தும் புருவநடு ஆணையும், மறைமொழி
ஆராய்வும் கொண்டவளாய்ச் சார்ந்தவர் வழிபட்டேத்தும்
தன்மையளாய் வீற்றிருந்தனள். (குளம்-நெற்றி; புருவ நடு.)

1199 சத்தியென் பாலொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை
முத்திக்கு நாயகி என்பது அறிகிலர்
பத்தியைப் பாழில் உகுத்தஅப் பாவிகள்
கத்திய நாய்போல் கதறுகின் றாரே. (45)

சத்தியென்று ஓதப்பெறும் பெண்பிள்ளை தோன்றாத்
துணையாவாள். அவள் ஆருயிர்கள் எல்லாம் நன்னெறி
நான்மை பயின்று நாயனடி தலைக்கூடப் பெறுதற்குத்
துணை புரிபவள். அவ்வம்மை வீடு பேறு அளிக்கும்
மேன்மையள். அவள் திருவடியில் சேர்ப்பிக்கும் பேரன்
பாகிய பத்தியினைப் பாழாக உகுத்த அறிவிலாதவர்,
நாய்போல் பயனின்றி மறை மொழிந்து கதறுகின்றார்கள்.

1200 ஆரே திருவின் திருவடி காண்பார்கள்
நேரே நின்றுஓதி நினையவும்வல் லார்க்குக்
காரேர் குழலி கமல மலரன்ன
சீரேயும் சேவடி சிந்தைவைத் தாளே. (46)

திருவாகிய பராசத்தியின் திருவடியைக் காண்பவர் யார்/
அவனை ஒளியில் கண்டு புகழ்ந்து தியானம் செய்பவர்க்கு
கருமை நிறமுள்ள கூந்தலை உடையவள் தனது சிவந்த
தாமரை மலர்போன்ற பெருமை நிறைந்த திருவடியை
அருளச்செய்வாள்.

1201 சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து
முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்திலே வைத்து
நிந்தையில் வையா நினைவதிலே வைத்துச்
சந்தையில் வைத்துச் சமாதியெய் வீரே. (47)

சத்தியைப்பற்றிய கருத்துக்களைச் சிந்தனையில் அக
லாது வைத்து, சிரத்தில் ஆதியான புருவ மத்தியில்
தொடங்கி, ஒளிமுகமாக முன்னிலைப்படுத்திக் கொண்டு,
மூலத்தில் வைத்தும், உலக விஷயங்களை நினையாமல்
அவளையே சிந்தித்து, திருமுறை நூல்களைப் பண்ணோடும்
ஓதி அமைதி வடிவாய் இன்புற்று வாழ்வீராக! சிரசாதி
என்பது சிராதி எனத்திரிந்து நின்றது.

1202 சமாதிசெய் வார்கட்குத் தான்முத லாகிச்
சிவாதியி லாரும் சிலைநுத லானை
நவாதியி லாக நயந்தது ஓதில்
உவாதி அவளுக்கு உறைவில தாமே (48)

சமாதியாகிய ஒடுக்கத்தில் பயில்வார்க்குத் திருவருள்
அம்மையே முதல்வியாவாள். அவள் விற்போலும் நெற்
றியை உடையவள். அவளே சிவத்தில் பொருந்தியிருப்
பவள். ஒன்பது திருவுருவங்களாகக் கோலங்கொண்டு அருள்
செய்யும் அம்மையும் அவளே. அவ்வுருவில் விரும்பிய
தொன்றை வழிபடில் அத்திருவுருவே எவ்வகைத் திரிபும்
இல்லாத அம்மை அருள் புரிவதற்கு ஆம் உறையுள் என்ப.
உறையுமிடம் அதுவாகும்.

1203 உறைபதி தோறும் முறைமுறை மேவி
நறைகமழ் கோதையை நாடொறும் நண்ணி
மறையுட னேநிற்கும் மற்றுள்ள நான்கும்
இறைதினைப் போதினில் எய்திடலாமே (49)

திருவருள் அம்மை உயிர்கள் உய்தற்பொருட்டு, அகத்துப்
போல் புறத்தும் திருக்கோயில் கொண்டுள்ளாள். அக்
கோயில்கள் தோறும் சென்று மணங் கமழ்கின்ற பூச்
சூடியுள்ள அம்மையை நாள் தோறும் வழிபட்டு 'நமசிவய'
என்னும் மந்திரத்தை ஓதும் மெய்யடியார்களுக்கு நான்கு
உருவங்களாக உள்ள இறைவன் திருவருளும் விரைவில்
எளிதில் எய்தும்.

திருமுலர்

1204 எய்திட லாகும் இருவினை யின்பயன்
கொய்தளிர் மேனிக் குமரி குலாங்கன்னி
மைதவழ் கண்ணிநன் மாதுரி கையொடு
கைதவம் இன்றி சுருத்துறும் வாறே. (50)

மேற்கூறிய வழிபாட்டு முறையில்லாதார் இருவினையின்
பயனை எய்தி இளைப்பர். மாந்தளிர் போலும் திரு
மேனியும் குமரிப் பருவம், என்றும் நீங்கா இளமையும்,
அருள் பொழியும் கண்ணும் உடைய திருவருள் அம்மையை
இனிய பாடல்களோடு வஞ்சனை யில்லாமல் வழிபடுக.
இதுவே அம்மையை மனத்தில் இருத்தும் வகையாகும்,
(கைதவம்-வஞ்சகம், பொய், துன்பம்.)

1205 சுருத்துறுங் காலம் சுருது மனமும்
திருத்தி இருந்தவை சேரு நிலத்து
ஒருத்தியை உன்னி உணர்ந்திடு மண்மேல்
இருத்திடும் எண்குணம் எய்தலும் ஆமே. (51)

வழிபடும் கால முறையைக் சுருதுக சத்தியின் திருவடி
களைச் செவ்விய நெஞ்சில் நினைக வழி பாட்டுக்குரிய
இடத்தை நாடுக. ஒப்பில்லாத அவ் அம்மையை உள்ளூர
நினைந்து போற்றுக. போற்றவே சிவபெருமானின் எட்டுக்
குணங்களும் அவள் அருளால் உங்களை எளிதாக
வந்தடையும்.

1206 ஆமையொன்று ஏறி அகம்படி யான்என
ஓம்என்று ஒதிஎம் உள்ளொளி யாய்நிற்கும்
தாம நறுங்குழல் தையலைக் கண்டபின்
சோம நறுமலர் சூழநின் றாளே. (52)

ஆமைபோன்று ஐம்புலன்களை அடக்கி சத்தியின்
துணையால் அவைகளை நல்வழிப்படுத்துக. யான்

அம்மைக்கு அடிமையென உறுதியாக எண்ணுக ஓம்
என்னும் தமிழ்மறையை ஒதுக அப்போது அம்மை
உள்ளொளியாக நின்றருள்வள். அத்தகைய நறுமலர் சூடிய
கூந்தலையுடைய அம்மையைக் கண்டபின் திங்கள் சூடிய
அறிவருள் நிலை தோன்றும்.

1207 சூடிடும் அங்குச பாசத் துளைவழி
கூடும் இருவளைச் கோலக்கைக் குண்டுகை
நாடும் இருபத நன்னெடு ருத்திரம்
ஆடிடும் சீர்புனை ஆடக மாமே. (53)

தோட்டியும் சுயிறும் வழியாகப் போடப் படும் பெரிய
வளையல்களும், நீர்க்கரகமும், நல்லார் நாடும் இரண்டு திரு
வடியும் அரசன் நாமமாகிய ஐந்தெழுத்து ஓதும் திருவாயும்
கொண்டு பொன் மன்றில் திருவருள் அம்மை ஆடிடும்.
(உருத்திரம் - உருத்திரமந்திரம். ஈண்டு ஐந்தெழுத்து)

1208 ஆயமன் மால்அரன் ஈசன் சதாசிவன்
தாமடி சூழநின்று எய்தினார் தம்பதம்
காமனும் சாமன் இரவி கனலுடன்
சோமனும் வந்தடி சூநின் றாளே. (54)

பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசன், சதாசிவன்
ஆகியோர் சத்தியின் திருவடியைச் சூழத் தத்தம் பதவியைப்
பெற்றனர். காமனும் அவன் தம்பியாகிய சாமனும் சூரிய
னும் அக்கினியுடன் சந்திரனும் அம்மையின் அருள்
பெற்றுத் தங்கள் தங்கள் நிலையினை எய்தினர்.

1209 சூடும் இளம்பிறை சூலி கபாலினி
நீடும் இளங்கொடி நின்மலி நேரிழை
நாடி நடுவிடை ஞானம் உருவநின்று
ஆடும் அதன்வழி அண்ட முதல்வியே. (55)

முழு முதல்வியாகிய அம்மை இளம்பிறை சூடியவள்.
சூலத்தைக் கைக்கொண்டவள். கபாலமாகிய மண்டை

ஓட்டையும் ஏந்தியவள். என்றும் ஒரு படித்தாம் இளங்
கொடி இயல்பாகவே மலம் இல்லாதவள். சிறந்த
அணிகலன் களை அணிந்தவள். நடுநாடியாக உள்ளவள்.
காளையை வாகனமாக உடையவள். மெய்யுணர்வே உரு
வானவள். அவள் ஆட்டத்தின் வழி அண்டம் அனைத்தும்
நின்றாடும்.

1210 அண்டமுதலாய் அவனிபரி யந்தம்
கண்டதுஒன்று இல்லைக் கனங்குழை அல்லது
கண்டனும் கண்டியும் ஆகிய காரணம்
குண்டிகை கோளிகை கண்டத னாலே. (56)

ஆகாயக் கூறான அண்ட முதல் பூமி தத்துவம் வரை
பொற் காதணியுடைய பராசத்தியைத் தவிர வேறு நிலை
யான இடம் பெற்றவர் இல்லை. சிவனும் சத்தியமாகிய கார
ணம் பெண்ணும் ஆணுமாகப் படைப்பதற்காகவே யாம்.
(குண்டிகை-ஆண்தன்மை; கோளிகை-பெண்தன்மை)

1211 ஆலம்உண் டான்அமுது ஆங்கவர் தம்பதம்
சாலவந்து எய்தும் தவத்துஇன்பம் தான்வரும்
கோலிவந்து எய்தும் குவிந்த பதவையோடு
ஏலவந்து ஈண்டி இருந்தனள் மேலே. (57)

சத்தி, ஆலகாலம் உண்ட சித்துக்கு அமுதம் ஆவாள்.
அவர் அடையும் பதவியாவாள். நிரம்பவந்து பொருந்தும்
தவத்தால் வரும் இன்பமாகத் தானே வருவாள். அத்தகைய
சத்தி ஆதாரங்கள் தோறும் கோலிவந்து அடையப்பெறும்
குவிந்த வழியாகிய சுழுமுணையோடு பொருந்தவந்து
செறிந்த உச்சியின் மேல் விளங்கினள். (பதவை-வழி)

1212 மேலாம் அருந்தவம் மேன்மேலும் வந்தெய்தக்
காலால் வருந்திக் கழிவர் கணத்திடை
நாலா நளினநின்று ஏத்திநட் டுச்சிதன்
மேலாம் எழுத்தினள் ஆமத்தி னாளே. (58)

உயர்ந்த பெருந்தவம் வந்து கைகூட வேண்டி காடும் மலையும் கால் । நோவ நடந்து வீணாகக் கழிவர். அவ்வாறன்றிக் கண்ணிமைப் பொழுதினுள் அருந்தவம் கைகூடும் வழியாதெனில் இரைக்குடராகிய ஆமத்தின்கண் சத்தி தங்கியுள்ளாள். அவளை மூலமாகிய நாலிதழ்த் தாமரையின் கண் நாடி வழிபட்டு உச்சிக்குமேல் உடன்கடி உறைத்து நின்று ஒமொழியை உன்னுதலே முறையாம்.

1213 ஆமத்து இனிதிருந்து அன்ன மயத்தினள்
ஓமத்தி லேயும் ஒருத்தி பொருந்தினள்
நாம் நமசிவ என்றுஇருப் பார்க்கு
நேமத் துணைவி நிலாவிநின் றாளே. (59)

இரைக்குடலில் தங்கும் சோற்று வண்ணத்தாள் கொப்பூழின் கண் செய்யப்படும் ஓமத்தினிடத்தும் பொருந்தியிருந்தனள். அவள் ஒப்பில்லாத சத்தியாவாள். அவள் திருப்பெயர் 'நமசிவ' என்னும் நான்மறையாகும். அம்மறையை மறவா நினைவுடன் வழத்துவார்க்கு அம்மை மாறாத உறுதித் துணையாவாள். விட்டு நீங்காமல் விளங்கி நிற்பாள். (ஓமம்-அக்கினிகாரியம் நெய்யால் செய்யும் வேள்வி.)

1214 நிலாமயமாகிய நீன்படி சுத்தின்
சிலாமய மாகும் செழுந்த ரளத்தின்
சுலாமய மாகும் சுரிசுழற் கோதை
சுலாமய மாகக் கலந்துநின் றாளே. (60)

சத்தி நிலவும் பளிங்குக்கல் போன்ற வெண்ணிறத்தினள். வட்டமாகிய திரண்ட முத்துப் போன்றவள். நெளிந்த நீண்ட கூந்தலை யுடையவள். ஐங்கலை வண்ணமாய் இருப்பவள். ஆருயிர் உலகுடல் அணைத்துடனும் கலந்து நின்றனள். ஐங் கலைகளாவன; நீக்கல், நிலைப் பித்தல், நுகர்வித்தல், அமைதியாக்கல், அப்பாலாக்கல்.

1215 கலந்துநின் றாள்கண்ணி காதல னோடும்
 கலந்துநின் றாள்உயிர் கற்பனை எல்லாம்
 கலந்துநின் றாள்கலை ஞானங்கள் எல்லாம்
 கலந்துநின் றாள்கண்ணி காலமு மாயே. (61)

திருவருட்கன்னி, காதலனாகிய சிவபெருமானுடன்
 கலந்து நின்றாள். ஆருயிர்கள் நானும் நாட்டத்துள் எல்லாம்
 கலந்து நின்றானும் அவளே. கலைநூல்கள் மெய் உணர்வு
 நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் கலந்திருந்தனர். காலமும்
 ஊழியும் நாள்களுமாகிக் கலந்து நின்றவனும் அவளே.

1216 காலவி எங்கும் சுருத்தும் அருத்தியும்
 கூலவி ஒன்றாகும் கூட இழைத்தனர்
 மாலின் மாகுலி மந்திர சண்டிகை
 பாலினி பாலவன் பாகம் தாமே. (62)

அம்மை சீவர்களக்குக் காலதத்துவமாய் உள்ளவள்
 எங்கும் எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் அனுகூலமு
 டையவள். பிரிப்பின்றி விளங்கும் கலப்பினைச் செய்தவள்.
 உமை; மூலாதாரச் சத்தியாகிய குண்டலினி. சண்டிகை
 மந்திரத்தில் விளங்குபவள். இவள் காக்கின்ற சிவத்துக்கு ஒரு
 பாகமாய் உள்ளவள்.

1217 பாகம் பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி
 ஏகம் இருதயம் ஈரைந்து திண்புயம்
 மோக முகம்ஐந்து முக்கண் முகந்தோறும்
 நாகம் உரித்து நடஞ்செய்யும் நாதர்க்கே (63)

திருவருள் அம்மை, பொன் போலும் திருச்சடை
 முடியினையும், ஒன்றாம் திருவுள்ளத்தினையும், பத்துத்திருத்
 தோள்களையும் வேட்கை விளைவிக்கும் ஐந்து திருமுகங்
 களையும் முகந்தோறும் மூன்று திருக் கண்களையும்
 யாணையுரி போர்த்த போர்வையினையும் உடையரால்
 எந்நாளும் நள்ளிருளில் நட்பம் செய்யும் சிவபெரு

மானார்க்கு ஒருபாசம் ஆனவன். அவளே பேரறிவுப்
பேராற்றல் என்னும் பராசத்தியாய் இருப்பவள்.

1218 நாதனும் நால்ஒன் பதின்மரும் கூடிநின்று
ஒதிடும் கூட்டங்கள் ஓர் ஐந்து உளஅவை
வேதனும் ஈர்ஒன்ப தின்மரும் மேவிநின்று
ஆதியும் அந்தமும் ஆகிநின் றாளே. (64)

சிவபெருமானும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் மெய்யடி-
யார்கள் அனைவரும் கூடிநின்று நினைவுற ஒதும் இயக்கம்,
ஆட்சி, நடுக்கம், விளக்கம், தோன்றுவித்தல் முதலிய
ஐந்தொழில் புரியும் திருமுகங்கள் ஐந்தும் அயனும்
பதினெட்டுத் தெய்வ கணங்களும் ஆகிய யாவருடனும்
திருவருள் அம்மை பொருந்தி யிருந்தனள். அவளே எல்லா
உலகங்களுக்கும் ஆதியும் அந்தமும் ஆகிநின்றாள்.

1219 ஆகின்ற நாள்கலை ஐம்பத்து ஒருவர்கள்
ஆகிநின் றார்களில் ஆருயி ராம்அவன்
ஆகிநின் றாளுடன் ஆகிய சக்கரத்து
ஆகிநின் றான்அவன் ஆயிழை பாடே (65)

மாயா காரியவுலகம் தோன்றும் நாள் முதற்கண்
எழுத்துக்கள் ஐம்பத்தொன்றும் தோன்றும். இவற்றுள்
அகர உயிராக நிற்பவள் அம்மையாகும். அவளுக்கு
உனாம் பொறியமைப்பாகிய சக்கரமாக அமைந்து
நின்றான் சிவன். அஃது ஆயிழை பக்கமாகும் (கலை-
அட்சரம், பாடுபக்கம்.)

1220 ஆயிழை யாளொடும் ஆதிப் பரமிடம்
ஆயதொர் அண்டவை யாரும் இரண்டுள்
ஆய மனந்தொறு அறுமுகம் அவைதனில்
ஏயவார் குழலி இனிதுநின் றாளே. (66)

திருவருள் அம்மையுடன் ஆதியாகிய சிவன் இடமாய்
இருப்பது சக்கரம். சக்கரம்-யந்திரம்; அண்டவை.

திருமூலர்

அச்சக்கரம் எட்டு இதழ்களையுடையதாய் இருக்கும். அவ்
எட்டு இதழ்களுள் மனத்திற்கு வாய்த்த ஆறு இதழ்களில்
மணங்கமழ்கின்ற கூந்தலையுடைய அம்மை இனிது
வீற்றிருக்கின்றனள். (முகம்-இதழ்)

1221 நின்றனள் நேரிழை யோடுடன் நேர்பட
இன்றென் அகம்படி ஏழு உயிர்ப்பெய்தும்
துன்றிய ஓர்ஒன் பதின்மரும் சூழலுள்
ஒன்றுயர் ஒதி உணர்ந்துநின் றாளே. (67)

நேரிழையாகிய திருவருள்அம்மை அகத்தே நேர்பட
நின்றனள். அதனால் பத்துக் காற்றாகிய உயிர்ப்பினுள்
உயிர்க்காற்று, மலக்காற்று, வீங்கற்காற்று மூன்றும் ஒழித்து
எஞ்சிய ஏழும் இயங்கும். அம்மையுடன் நெருங்கிய ஒன்பது
ஆற்றல்களும் சூழ்ந்து விளங்கும். உயர்வற உயர்ந்த ஒன்றா
கிய சிவபெருமானை ஆருயிர்கட்கு உணர்த்த ஒதி நின்றனள்.
அருளம்மை ஒதி நின்றது தமிழ் மறையும் முறையுமாகும்.
(மறைவேதம் முறை - ஆகமம்)

1222 உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஓம்எனும் உள்ளே
மணந்தெழும் ஆங்கதி யாகிய தாகும்
குணர்ந்தெழு குதனும் சூதியும் கூடிக்
கணந்தெழும் கானும்அக் காழுகை யாமே (68)

அகத்தே உணர்ந்தெழும் மந்திரம் ஓம் என்று சொல்லும்.
அம்மந்திரத்தினுள்ளே பொருள்விளக்கமாகத் தோன்றும்.
ஆகும் நிலையும் கைகூடும். மேன்மைப் பண்புகள் அனைத்
தும் இயல்பாகவே அமைந்துள்ள மறைபொருளாகிய சிவ
னும் சிவையும் பிரிவறக்கூடி ஆருயிர்களுடன் கலந் தெழு
வர். இவ்வாறு எழும்படி காண்பது உயிர்கள் மாட்டு மிக்க
விருப்பமுள்ள அம்மையினால் ஆகும். (கணந்து-கலந்து)

1223 ஆமது அங்கியும் ஆதியும் ஈசனும்
மாமது மண்டல மாருதம் ஆதியும்
ஏமது சீவன் சிசையங்கு இருண்டிடி
கோமலர்க் கோதையும் கோதண்ட மாருமே (69)

ஒளிக்கும் ஒளியருளும் பேரொளிப் பிழம்பாகிய கூடரும்
நடப்பாற்றலாகிய ஆதியும், அவ் ஆதியை உலாகவுடைய
ஆண்பானும் திங்கள் மண்டலமும், காற்று முதலாகியதும்
காவலாகிய உயிரெழுத்தும் உயிர் எழுத்துக்கு ஒலிதரும்
சிகையாகிய நாதமும், நடுநாடியாகிய கோதண்டமும்
இருண்ட கூந்தலின்கண் சிறந்த மலர்கூடிய திருவருள்
அம்மையான் இயங்கும். (சீவன்சிகை-உயிர் அட்சரம்
கோதண்டம்-சுழுமுனை.)

1224 ஆகிய கோதண்டத் தாகு மனோன்மணி
ஆகிய ஐம்ப துடனே அடங்கிடும்
ஆகும் பராபரை யோடுஅப் பரையவள்
ஆகும் அவள்ஐங் சுருமத்தள் தானே. (70)

நடுநாடியின்கண் விளக்கமுறும் மனோமன்மணியான
வள் ஐம்பத்தோர் எழுத்துக்களுள் அடங்குவள். அவளே
பேரறிவுப் பேராற்றலுடன் பெரும் பொருளாவள். அவள்
படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழிலுக்கும் உரியவள் ஆவள்.

1225 தானிகழ் மோகினி சார்வான யோகினி
போன மயமுடை யார்அடி போற்றுவர்
ஆனவர் ஆவியின் ஆகிய அச்சிவம்
தானாம் பரசிவம் மேலது தானே. (71)

திருவருள், ஆருயிர்களின் அன்பை இயக்கும் மோகினி,
அவளே சார்ந்த யோகினியாகிய காளி, பிறப்பு அற முயலும்
பெரியோர் அம்மையின் திருவடியைப் போற்றுவர். எழு
வகைப் பிறப்பினுள் மேலான மக்கட் பிறப்பு உயி ரின்கண்
மிக்கு விளங்குவது சிவம். அச்சிவம் தானாக விளங் குவது
பரசிவம். அதற்கும் மேலாக விளங்குவது திருவருள்
அம்மையாகும்.

1226 தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுடன்
ஆனந்த மோகினி அம்பொன் திருவொடு
மோனையில் வைத்து மொழிதரு கூறது
ஆனவை யோமெனும் அவ்வுயிர் மார்க்கமே (72)

முடிவின் கண்ணும் மேலாக விளங்கும் அம்மை உயிர் எழுத்துக்கு உயிர்ப்பு நல்கும் சிகையாகிய நாதத்துடன் பேரின்பம் தரும் அன்பியாவள். அன்பி-மோகினி. அழியாத திருவடிச் செல்வத்துடன் முதற்கண் வைத்த முதல்வியாவள். சொல்லப்படும் கூறுடையதானவை ஒமெனும் எழுத்தாம். அவ் எழுத்தின் வழிப்பயில்வார் உயிர்மார்க்கம் செல்ப வராவர்.

1227 மார்க்கங்கள் ஈன்ற மனோன்மணி மங்கலி
யார்க்கும் அறிய அரியாள் அவளாகும்
வாக்கும் மனமும் மருவிஒன் றாய்விட்ட
நோக்கும் பெருமைக்கு நுண்ணறிவு ஆமே (73)

உலகினர் உய்ய சமயநெறிகளை வகுத்த உமாதேவி தனது பதியுடன் பிரிப்பற்று விளங்குவள். யாவர்க்கும் அறிவதற்கு அருமையானவள். வாக்கும் மனமும் பொருந்தி ஒன்றான போது அவரது நுண்ணறிவில் விளங்கும் பெருமையினை யுடையவள். மார்க்கங்கள் தாசமார்க்கம் சற்புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம்.

1228 நுண்ணறி வாகும் நுழைபுலன் மாந்தர்க்குப்
பின்னறி வாகும் பிரான்அறிவு அத்தம்
செந்நெறி யாகும் சிவகதி சேர்வார்க்குத்
தன்னெறி யாவது சன்மார்க்கம் ஆமே (74)

மிகக்கூரிய புலன்களைக் கொண்டு அறியும் மாந்தரின் அறிவு பின் அறிவாகும். கருவிகளை விட்டுப் பிரானுடன் ஒன்றிக் கருவிகள். இல்லாது அறியும் அறிவைப் பெறுவது செந்நெறியாகும். சிவத்துடன் பொருந்தி அடையப்படுவதே ஆன்மா அடையவேண்டிய நெறியாகும். இதுவே சன்மார்க்க மாகும்.

1229 சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமும்
துன்மார்க்க மானவை எல்லாம் துரந்திடும்
நன்மார்க்கத் தேவரும் நன்னெறி யாவதும்
சன்மார்க்கத் தேவியும் சத்தியென் பாளே. (75)

சன்மார்க்கமாக அமைந்த நெறி, தூய நெறிகள் அல்லாத எல்லாவற்றையும் அகற்றிவிடும். நன்மார்க்கத்தால் நல்லொழுக்கம் ஆம். அச் சன்மார்க்கத்தைக் காட்டிய தேவியும் சத்தியேயாகும். (மார்க்கம்-முறைமை; ஒழுங்கு)

1230 சத்தியம் நானும் சயம்புவும் அல்லது
முத்தியை யாரும் முதல்அறி வாரிலிவை
அத்திமேல் வித்திடில் அத்தி பழுத்தக்கால்
மத்தியில் ஏற வழியது வாமே. (76)

சத்தியும் ஆன்மாவும் இவை இரண்டையும் உடைய சிவமும் ஆகிய மூன்றும் அல்லது முத்தி நிலையின் முடிவை அறிவார் ஒருவரும் இல்லை. உடம்புக்குள் உயிரை இணைத்து வைத்தால் அவ்வுடம்பு முதிர்ந்தால் நடுத்தண்டின் வழியாகச் சென்று உயிர்ப்பு உயரும். (உயிர்ப்பு-பிராணவாயு, அத்தி - அகரம், வித்து-மகரம், அத்திபழுத்தால்-சரீரம் பண்பட்டால்.)

1231 அதுஇது என்றுஅவ மேகழி யாதே
மதுவிரி பூங்குழல் மங்கைநல் லாளைப்
பதிமது மேவிப் பணியவல் லார்க்கு
விதிவழி தன்னையும் வென்றிட லாமே. (77)

அது இது என்று வாழ்நாளை வீணாகக் கழிக்காமல் தேன்வழியும் பூச்சுடியுள்ள கூந்தலையுடைய மங்கை நல்லாளைத் திங்கள் மண்டலத்து அமிழ்த வழியே சென்று வணங்க வல்லார்க்குப் பிறப்பு இறப்புக்கு உட்படுத்தும் விதி வழியையும் வென்றிடுதல் கூடும்.

1232 வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும்
வென்றிட லாகும் வினைப்பெரும் பாசத்தை
வென்றிட லாகும் விழைபுலன் தன்னையும்
வென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணர் வோர்க்கே. (78)

திருமூலர்

வெற்றியை யுடைய மங்கையாகிய பராசத்தியை உண்மையாக உணர்வார்க்கு விதியை வெல்லலாகும். வினைக்கூட்டங்களை வெல்லலாகும். ஐம்புல ஆசையையும் வெல்லலாம். பராசத்தியை உணர்வார்க்கு ஆகாமிய சஞ்சித கன்மங்களை வெல்லமுடியும்.

1233 ஓர்ஐம் பதின்மருள் ஒன்றியே நின்றது
பாரம் பரியத்து வந்த பரமிது
மாரன் குழலானும் அப்பதி தானும்முன்
சாரும் பதமிது சத்திய மாமே.

(79)

மிகப்பழங்காலத்துத் தமிழ் எழுத்துக்கள் ஐம்பத்தொன்றாக வழங்கப்பட்டன. அதற்குரிய தெய்வங்களும் ஐம்பத்தொருவர் ஆவர். அவருள் ஒன்றி நின்றதும் அம்மையின் மெய்யுணர்வேயாகும். இம்முறைமை வழிவழியாக வருவது. கடவுளும் அங்ஙனம் வந்ததாகும். மலர்கூடிய கூந்தலையுடைய அம்மையும் அவள்தன் கணவனாகிய சிவபெருமானும் வந்து பெருந்தும் நிலையும் இதுவேயாகும். இஃது உண்மையாகும்.

1234 சத்தியி னோடு சயம்புவும் நேர்ப்படில்
வித்தது இன்றியே எல்லாம் விளைந்தன
அத்தகை யாகிய ஐம்பத்து ஒருவரும்
சித்தது மேவித் திருந்திடு வாரே.

(80)

சத்தியோடு சிவன் சேர்ந்தால் மூலப்பொருள் இன்றியே சங்கற்பத்தினாலேயே எல்லாம் தோன்றின. தோன்றவே அவற்றிற்குரிய கடவுளரும் தோன்றினர். இக்கடவுளரும் சித்தாகிய அறிவினை மேவிச் செம்மை யுறுவர்.

1235 திருந்துசிவனும் சிலைநுத லானும்
பொருந்திய வானவர் போற்றிசெய்து ஏத்த
அருந்திட அவ்விடம் ஆரமுது ஆக
இருந்தனள் தான்அங்கு இளம்பிறை என்றே. (81)

இயல்பாகவே பாசங்களிலிருந்து நீங்குதலே திருந்துதல் ஆகும். அங்ஙனம் திருந்திய சிவனும் சிலையாகிய விற்போலும் நெற்றியையுடைய அம்மையும் எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளி மலையிற் சென்று வானவர்கள் போற்றி முறையிட்டுத் தொழ ஆண்டவன் அக்கொடிய நஞ்சினை எடுத்து அருந்தவும் தேவர்கள் அமிழ்த்ததை யுண்ணவும் அம்மை ஆரூள் புரிந்து இனிதாகக் குளிர்வித்து இருந்தனள்.

1236 என்றும் எழுகின்ற ஏரினை எய்தினார்

அன்றது ஆகுவர் தார்குழ லாளொடு

மன்றரு கங்கை மதியொடு மாதவர்

துன்றிய தாரகை சோதிநின் றாளே.

(82)

என்றும் வளர்ந்தோங்கும் திருவருள் அழகினை எய்தினார் அப்பொழுதே அவ்வழகின் வண்ணமாகுவர். நடப்பாற்றலாகிய தார்குழலாளொடும் அவ்வாற்றலின் வெளிப்பாடாம் நிலைபெற்ற கங்கையாளொடும், மதியொடும், வணங்கும் மாதவரோடும், தொடர்ந்து காணப்படும் பேரொளிப்பிழம்பாக அம்மை நின்றனள். (ஏர்-அழகு)

1237 நின்றனள் நேரிழை யாளொடு நேர்பட

ஒன்றிய உள்ளொளி யாலே உணர்ந்தது

சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய

துன்றிடு ஞானங்கள் தோன்றிடும் தாளே.

(83)

திருவருள் அம்மை நடப்பாற்றலுடன் நேர்பட நின்றனள். அவ்வருள் காட்டக் காணும் உள்ளொளியால் அஃது உணரப்படுவது. அவ்வடியின் கீழ்ச் சென்ற ஆருயிர்களின் நாட்டத்தில் வேண்டியவைகள் வந்து எளிதாகப் பொருந்தும். திருவடியுணர்வுகளும் தோன்றிடும்.

திருமூலர்

1238 தோன்றிடும் வேண்டுரு வாகிய தூய்நெறி
 ஈன்றிடும் ஆங்கவள் எய்திய பல்கலை
 மான்தரு கண்ணியும் மாரனும் வந்தெதிர்
 கான்றது வாகுவர் தாம்அவள் ஆயுமே (84)

அம்மை நன்னெறிச் செல்வார் அன்புகூர்ந்து விரும்பும்
 திருவுருவோடு தோன்றியருள்வன். அவள்பல வேறுகலை
 களையும் உணர்த்துவித்துப் படைத்தருள்வன். மான்
 போலும் கண்ணையுடைய அம்மையும் மாரனாகிய சிவ
 பொருமானும் மெய்யடியார் முன் தோன்றி யருள்வர். அங்
 றுனம் தோன்றி யருள்வதும் சிவபெருமானும் அம்மையும்
 பொருளால் ஒருவராயிருக்கும் உண்மையான் என்க.

1239 ஆயும் அறிவும் கடந்தனு ஆரணி
 மாயம தாகி மதோமதி ஆயிடும்
 சேய அரிவை சிவானந்த சுந்தரி
 நேயம தாநெறி யாகிநின் றாளே. (85)

அம்மை ஆராய்வும் அறிவும் கடந்த நுண்ணியல்
 பானவள். அவள் கச்சப் பூட்டபெற்ற கொங்கையை யுடைய
 வள். அவளே சொல்லமுடியாத மருட்சியுடன் மதோன்
 மத்தியாவள். அவள் செந்நிறம் வாய்ந்த அம்மை அவளே
 சிவப்பேரின்ப அழகி. அவள் அன்பு நெறியில் அகப்படும்
 திருவாய் நின்றனள்.

1240 நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யானைப்
 பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞக னோடும்
 குறியது கூடிக் குறிக்கொண்டு நோக்கும்
 அறிவொடும் ஆங்கே அடங்கிட லாமே (86)

திருநெறியாகிநின்ற அம்மையைப் பின்னல் திருச்சடை
 யையுடைய பிஞ்ஞகனோடும் பொருளால் பிரித்துப்
 பேசாமல் அம்மையின் குறிப்பின் வழிக் கூடி வேறொரு
 குறிப்பின்றி, அதுவே சூறிப்பாகக் கொண்டு நோக்குவார்

நல்லாராவர். அவர்தம் அறிவு அம்மையுடன் அடங்கி அருள் அறிவாகவே நிற்கும். பிஞ்ஞகன் - பின்னலையுடையவன்.

1241 ஆம்அயன் மால்அரன் ஈசன்மா லாங்கதி
ஓமய மாகிய ஒன்பதும் ஒன்றிடத்
தேமயன் ஆளும் தெனாதென என்றிடும்
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. (87)

அம்மையின் ஆணைபெற்றுத் தொழில் புரியும் அயன், அரி, அரன், ஆண்டான் என்னும் ஆருயிர் இனமாம் அவர்கள் விரும்பும் நிலையினை அருளவும் மிகவும் சிறப்புத் தன்மை பொருந்திய ஒன்பது ஆற்றல்களும் ஒன்று கூடவும் தீராதீர்ப்ப வடிவினனாகிய சிவபெருமான் திருநோக்கம் கொண்டனன். கொள்ளவே தென்னாதென எனத் தேன் உண்ணவந்து மொய்க்கும் ஆருயிர் வண்டினங்களின் நிலைக் களமாகிய ஒலி மெய்வடிவம் எய்திற்று என்பர்.

1242 வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவர்
இந்து முதலாக எண்டிசை யோர்களும்
கொந்தணி யுங்குழ லாள்ஒரு கோணையும்
வந்தனை செய்யும் வழிநவில் வீரே. (88)

பூங்கொத்தணிந்த கூந்தலை யுடைய அம்மையுடன் கோனாகிய சிவபெருமானையும் இன்ப நாட்டமே மிக் குடைய வானவர்களும் பொருள் நோக்கமே மிக்குடைய தானவர்களும் திங்கள் முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற எண்டிலக் காவர்களும் பயன் வேண்டிவந்து திருவடி போற்றுவர். (தானவர்-அசுரர்; வித்தியாதரர்.)

1243 நவிறுநன் மந்திரம் நன்மலர் தூபம்
கவற்றிய கந்தம் கவர்ந்துளரி. தீபம்
பயிற்றும் உலகினில் பார்ப்பதி பூசை
அவிக்கொண்ட சோதிக்கோர் அர்ச்சனை
தானே. (89)

இடைவிடாது கூறப்பெறும் நல்ல மந்திரமும், நல்ல மலரும், தூபமும், கவர்ச்சியைத் தரும் வாசனைப் பொருளும், இருளைப் போக்கும் தீபமும் கொண்டு உலகில் பார்ப்பதிக்குச் செய்யப்பெறும் பூசையானது வேள்வியில் இடும் அவியை ஏற்கும் இறைவனுக்குரிய அர்ச்சனையாக அமையும். சத்தியை விட்டு அகலாத சத்தன் ஆதலின் பார்வதி பூசை பரமனுக்கு ஆயிற்று.

1244 தாங்கி உலகில் தரித்த பராபரன்
ஓங்கிய காலத்து ஒருவன் உலப்பிலி
பூங்கிளி தங்கும் புரிகுழ லாள் அன்று
பாங்குடன் ஏற்பப் பராசத்தி போற்றே. (90)

சத்தியை ஒருபால் கொண்டு உலகைத் தாங்கிய சிவன், அவளால் வந்த ஆக்கத்தால் உலகில் நிலைபெற்று ஒப்பற்ற வனாகவும் அழியாதவனாகவும் உள்ளான். அழகிய கிளியை ஏந்திச் சுருண்ட சடையைத் தரித்த சாமுண்டியாகிய பார்வதி அன்று பாங்குடன் பரனை ஒரு பால் கொண்ட பராசத்தி ஆனமையால் அவளை வழிபடுவாயாக.

1245 பொற்கொடி மாதர் புனைகழல் ஏத்துவர்
அற்கொடி மாதுமை ஆர்வத் தலைமகள்
நற்கொடி மாதை நயனங்கள் மூன்றுடை
விற்கொடி மாதை விரும்பி விளங்கே. (91)

கரிய கொடிபோலும் நிறம் வாய்ந்த உமையம்மையை, ஆருயிர்கள் மாட்டு நீங்கா ஆர்வம் பூண்ட முதல்வியை, நல்ல கொடிபோலும் இடையிணையுடைய எழிலியை மூன்று திருக்கண்களையுடைய மூப்பியை, தொடர் ஒளி விளங்கும் துணைவியைச் சூழ வரும் பொன்போல் விளங்கும் பணிப்பெண்கள் திருவடி தொட்டு வழிபடுவர். நீயும் அங்ஙனம் வழிபடுவாயாக.

1246 விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை
 துளங்கு பராசத்தி தூங்கிருள் நீங்கக்
 களங்கொள் மணியுடன் காம வினோதம்
 உளங்கொள் இலம்பியம் ஒன்று தொடரே. (92)

மிக்கு விளங்குகின்ற ஒளியோடு கூடிய மலர் மாலையும்,
 விரிசுடர் வாய்ந்த மணிமாலையும் விளங்கும் பராசத்தி,
 இருளைப் போக்கத் திருநீல கண்டம் விளங்குகின்ற
 சிவபெருமானுடன் மனத்தே காம விளையாட்டுக் கொள்
 கையில்லாத தோணித் தன்மையொத்த புணையாவாள்.
 அவருடைய திருவடியைத் தொடர்ந்து வழிபடுவாயாக
 (இலம்பியம்-உபதேசமொழி.)

1247 தொடங்கி உலகினில் சோதி மணாளன்
 அடங்கி இருப்பதென் அன்பின் பெருமை
 விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங்கை
 ஒடுங்கி உமையொடும் ஒருரு வாமே. (93)

உலகினில் ஒளியினைத் தொடங்குவித்து அதற்கும் ஒளி
 கொடுத்து விளங்கும் சிவபெருமான் திருவருளின் கண்
 அடங்கியிருப்பது ஏன்? அதுதான் பேரன்பாகிய காதலின்
 பெருமை பரந்த அடர்ந்த பெருஞ்சடைமேல் வருகின்ற
 கங்கையாள் நடப்பாகிய மறைப்பாற்றல் ஆவள். அவள்
 உமையாள் என்னும் வனப்பாகிய உறைப்பாற்றலின் கண்
 ஒடுங்குவள். ஆதலால் கங்கையும் உமையும் காணில்
 ஒருத்தியே.

1248 உருவம் பலஉயி ராய்வல்ல நந்தி
 தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடில்
 புரிவளைக் கைச்சிஎம் பொன்னணி மாதை
 மருவி இறைவன் மகிழ்வன மாயமே. (94)

இறைவன் அனைத்து உயிர்களையும் வடிவாகக்
கொண்டு விளங்குவதை நின்றாக ஆராயின் ஒலிக்கின்ற
வளையலையணிந்த பொன் ஒளியில் விளங்கும் மாதை
இறைவன் மகிழ்ச்சியோடு பொருந்தி உலகைப் படைத்தான்
என்பது கற்பனையாம். (உபசாரமாம்) அறிதற்கரியன
எனினுமாம்.

1249 மாயம் புணர்க்கும் வளர்சடை யானடித்
தாயம் புணர்க்கும் சலந்தி அமலனைக்
காயம் புணர்க்கும் கலவியுள் மாசத்தி
ஆயம் புணர்க்கும் அவ் வியோனியும் ஆமே (95)

வளரும் திருச்சடையையுடைய சிவபெருமான் மாயா
காரியமாகிய உலகு உடல் கலன் ஊண் முதலியவற்றை
இயைந்து இயக்கிப் படைத்தருள்வன். அவனே திருவடிப்
பேற்றைச் சாரும் கூட்டுறவை நல்கியருள்வன். மறைப்பு
ஆற்றலாகிய சலந்தியை தாங்குபவனும் அவனே.
இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கிய இறைவன்
உயிர்களுக்கு வினைக்கு ஈடாக உடலை அளித்துக்
கூட்டுவிப்பன் இவையனைத்தும் திருவருளோடு கூடிய
கூட்டங் காரணமாக நிகழ்வன.

1250 உணர்ந்துஒழிந் தேன்அவன் நாம்எங்கள் ஈசனைப்
புணர்ந்துஒழிந் தேன்புவ னாபதி யாரை
அணைந்துஒழிந் தேன்எங்கள் ஆதிதன் பாதம்
பிணைந்துஒழிந்த தேன்தன் அருள்பெற்ற
வாரே. (96)

எங்கள் ஆண்டவனை அவனருளால் உறுதியாக உணர்ந்
தேன். அவனே புவனமாகிய உலக முதல்வன். அவனைப்
புணர்ந்தேன்; அணைந்தேன்; எங்கள் ஆதியை யுடைய

முழுமுதல்வனைப் பின்னிக் கிடந்தேன். இவையனைத்தும்
திருவருள் தரப் பெற்றவாறு என்க. (பிணைந்து-கலந்து.)

1251 பெற்றாள் பெருமை பெரிய மனோன்மணி
நற்றாள் இறைவனே நற்பயனே என்பர்
கற்றான் அறியும் கருத்தறி வார்குட்பு
பொற்றாள் உலகம் புகல்தனி யாமே (97)

நவசத்திகளுள் பெருமை பெற்றவள் மனோன்மணியா
வாள். அவளைத் துணையாகக் கொண்டவர் இறைவனது
திருவடியே அழிவில்லாத நற்பயனுடையது என்பர். கற்ற
கல்வியின் பயனாகிய கருத்தை அறிவார்குட்பு அவன்
திருவடியாகிய பொன்னொளி விளங்கும் மண்டலத்தை
எய்துதல் ஒப்பற்ற பேறாம். இறைவன் திருவடியை
அடைதலே கல்வியின் பயன் என்பதாம்.

1252 தனிநா யகன்த னோடு என்நெஞ்சம் நாடி
இனியார் இருப்பிடம் ஏழுலகு என்பர்
பனியான் மலர்ந்தபைம் போதுகை ஏந்திக்
கனியாய் நினைவதென் காரணம் அம்மையே. (98)

குளிரால் மலர்ந்த அழகிய பூக்களைக் கையேந்திக் கனிந்த
உள்ளத்துடன் அம்மையின் திருவடியை நினைந்து தொழுங்
காரணத்தால் ஒப்பில்லாத முழுமுதல்களை என் நெஞ்சம்
நாடுவதாயிற்று. அதன் பயனாக இனியார் என்னும் பெயர்
சிவபெருமானுக்கு எய்துவதாயிற்று, அவ் இனியார்
உறையும் உறையுள் ஏழுலகுக்கும் அப்பால் என்பர்.

1253 அம்மனை அம்மை அரிவை மனோன்மணி
செம்மனை செய்து திருமங்கை யாய்நிறும்
இம்மனை செய்த இன்னில மங்கையும்
அம்மனை யாகி அமர்ந்து நின்றானே. (99)

உச்சி வீட்டுக்கரிய அம்மை மனோன்மணி என்ப. அவளே செம்பொருள் திருவடியின் உறையுளைச் செய்த திருமங்கை யாய் நிற்பள். அவள் இம்மனையாகிய இவ்வுடலைத் தந் தருளிப் பெருமைமிக்க நிலமடந்தை என்னும் பெயர் பூண்ட னள். அவளே அழகிய அன்னையாய் ஆதியாய் யாண்டும் பொருந்தி நின்றனள். அவ் அருளம்மை தந்தருளிய ஒருமனை யாகிய ஓர் உடம்பிலேயே பிறப்பற முயலுதல் வேண்டும்.

1254 அம்மையும் அத்தவனும் அன்புற்றது அல்லது
அம்மையும் அத்தனும் ஆர்அறி வார்என்னை
அம்மையொடு அத்தனும் யானும் உடனிருந்து
அம்மையொடு அத்தனை யான்புரிந் தேனே. (100)

உடல் உற்பத்திக்குக் காரணமான தாயும் தந்தையும் காதலால் ஒருவருக்கொருவர் உறவு கொண்டதே தவிர, என்னை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். சிவனும் சத்தியும் ஆன்மாவின் ஒன்றுபட இருந்ததில் என்னை எஞ்ஞான்றும் பிரியாத அம்மையையும் அத்தனையும் தொழுது நான் உய்ந்தேன்.

9. ஏரொளிச் சக்கரம்

(ஏர்-எழுச்சி ஏரொளிச்சக்கரம் மேல் நோக்கிய ஒளி வடிவான சக்கரம். மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினி எங்கும் வியாபித்து அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கித்தான் ஒன்றோயாம் நிற்கும் நிலை)

1255 ஏரொளி உள்ளெழு தாமரை நாலிதழ்
ஏரொளி விந்துவி னால்எழு நாதமாம்
ஏரொளி அக்கலை எங்கும் நிறைந்தபின்
ஏரொளிச் சக்கரம் அந்நடு வன்னியே.

முலாதாரத்தில் முளைத்தெழுகின்ற நான்கு இதழ்களையுடைய தாமரை மிக்க ஒளி வடிவினதாம் தூலவிந்து மாற்றி அமைக்கப்படுவதால் எழுகின்ற ஒளிகிரசில் நாதமாக அமையும். எழுகின்ற அக்கலை சிரசில் படர்ந்து எங்கும் நிறைந்த பின் அதன்நடுவில் அக்கினிமயமான சிவம் விளங்கும்.

1256 வன்னி எழுத்தவை மாபலம் உள்ளன
வன்னி எழுத்தவை வானுற ஓங்கின
வன்னி எழுத்தவை மாபெரும் சக்கரம்
வன்னி எழுத்திடு வாறுஅது சொல்லுமே. (2)

சுடர்ச் சக்கரத்து எழுத்துக்கள் மிக்க வலுவைத்தருவன. அவ் எழுத்தே வானுற ஓங்கும் வழியும் வகுத்தன. அவ் எழுத்துக்களே மிகப்பெரும் சக்கரத்து அமைந்தன. அவ் எழுத்து அமைக்கும் முறையும் சொல்லப்படும். (வன்னி எழுத்து-ஏரொளிச் சக்கரஎழுத்து)

1257 சொல்லிய விந்துவும் ஈராறு நாதமாம்
சொல்லிடும் அப்பதி அவ்எழுத் தாவன
சொல்லிடும் நூறொடு நாற்பத்து நாலுரு
சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே. (3)

கூறப்படும் விந்துவும் பன்னிரண்டு உயிர்ப்புக்களையுடையது. உயிர்ப்பு-பிராணன் அதன் தலைமை எழுத்து வடிவாகிய நாதமாகும். அவ் ஒசை வழியாக உலகம் தோன்றிடும் முறைமைக்குப் பன்னிரண்டும் பன்னிரண்டும் உறழ் நூற்று நாற்பத்தி நான்கு அறைகள் உள்ள சக்கரம் தோன்றும். இது முதல் ஆறு மந்திரங்கள் வரை ஐம்பூதங்களின் உற்பத்தி கூறப்படுகிறது.

1258 மேல்வரும் விந்துவும் அவ்எழுத் தாய்விடும்
மேல்வரும் நாதமும் ஓங்கும் எழுத்துடன்
மேல்வரும் அப்பதி அவ்எழுத் தேவரின்
மேல்வரும் சக்கர மாய்வரும் ஞாலமே. (4)

உச்சியளவும் சென்ற விந்துவும் நாதஒசையால்
வெளிப்படும். அதனால் அது, நாத எழுத்தாகிய அகரமாகத்
தோன்றும். அகர எழுத்துடன் கூடிச் சூழல மேற்கூறிய
சக்கரம் உலகமாய் விரியும். பிருதுவி தத்துவம் கூறியவாறு.

1259 ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கரம்
ஞாலம தாயிடும் விந்துவும் நாதமும்
ஞாலம தாயிடும் அப்பதி யோசனை
ஞாலம தாக விரிந்தது எழுத்தே. (5)

நூற்று நாற்பத்தி நான்கு அறைகளோடு கூடிய சக்கரமே
உலகமாக விரிந்தது. உலக முதலாக நிற்பதும் நாதவிந்து
களாகும். ஞாலமும் யோசனையாகிய ஒரு நீட்டல் அள
வையைக் கொண்டது. ஞாலமாக விரிவதற்குக் காரணமாக
உள்ளது ஒசை என்க.

1260 விரிந்த எழுத்தது விந்துவும் நாதமும்
விரிந்த எழுத்தது சக்கரமாக
விரிந்த எழுத்தது மேல்வரும் பூமி
விரிந்த எழுத்தினில் அப்புறம் அப்பே. (6)

எழுத்தாக விரிந்தது விந்துவும் நாதமும், சக்கரமாக
எழுந்ததும் அவ் எழுத்துக்களே, அவ் எழுத்தின் சூழற்சியால்
நிலம் விரிந்தது. அந்நிலத்தின் மேல் தோன்றுவது நீராகும்.
அகரகலை விரிவில் பிருதிவி அப்பு மண்டலங்கள் அமையும்
என்பதாம்.

1261 அப்புஅது வாக விரிந்தது சக்கரம்
அப்பினில் அப்புறம் அவ்அனல் ஆயிடும்
அப்பினில் அப்புறம் மாருத மாய்எழ
அப்பினில் அப்புறம் ஆகாச மாமே. (7)

'நீராக அச்சக்கரம் விரிந்தது. அதன் பிறகு நீரினில் அக்கின் தத்துவம் விளங்கும். அக்கினிக்குப் பிறகு காற்றுத் தத்துவம் அமைய அதன்பிறகு ஆகாசத் தத்துவம் அமையும். இவ்வாறு நீரிலிருந்து ஒவ்வொன்றாய்த் தோன்றின.

1262 ஆகாச அக்கரம் ஆவது சொல்லிடி
ஆகாச அக்கரத்து உள்ளே எழுத்தவை
அகாச அவ்எழுத்து ஆகிச் சிவானந்தம்
ஆகாச அக்கரம் ஆவது அறிமினே. (8)

வெளியின் அடையாளமாகிய எழுத்தைக் கூறுமிடத்து ஆகாச அக்கரத்துள்ளே நிறைகின்ற நாத அக்கரத்துள்ளே நிறைகின்ற நாதவிந்துக்களாகிய வித்து எழுத்துக்களுமாகிய ஆகாச எழுத்தே சிவப்பேரின்பம் ஆவதறிக. இதுகாறும் திருப்பாட்டுக்களால் கூறிய ஐம் பூதங்களுக்குரிய எழுத்துக்கள் முறையே ல, வ, ர, ய, அ என்பன.

1263 அறிந்திடும் சக்கரம் ஐ அஞ்சு விந்து
அறிந்திடும் சக்கரம் நாத முதலா
அறிந்திடும் அவ்எழுத்து அப்பதி யோர்க்கும்
அறிந்திடும் அப்பக லோன்றிலை யாமே. (9)

அறியப்பட்ட இச்சக்கரம் பத்து ஒளி வட்டத்தால் ஆயது. இதை நாதம் முதலாகக் கொண்டு அறிக. அந்தந்த மண்டல நாயகர்கள் அங்குளர் என்று அறியவும். இறுதியாகவுள்ளது சிவசூரியனாகும் என்று அறிக. பத்தாவன: மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசத்தி, ஆஞ்ஞை, சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, தாரகை என்ற பத்து நிலைகளை அறிக அவைகளையும் கடந்தபோது சிவம் விளங்கும் என்பதாம்.

1264 அம்முதல் ஆறும்அவ் ஆதி எழுத்தாகும்
 அம்முதல் ஆறும்அவ் அம்மை எழுத்தாகும்
 இம்முதல் நாலும் இருந்திடு வன்னியே
 இம்முதல் ஆகும் எழுத்தலை எல்லாம். (10)

அந்த முதன்மையான ஆதாரங்கள் ஆறும் ஆதி எழுத்துக்கு உரியனவாகும். அவை அம்மை எழுத்தாகும், அதீத முதலான நான்கும் இருநடு என்ப. இரு நடு என்பது இரண்டுக்கும் நடு என்பதாகும். எனவே, மூலம் கொப்பூழ் மேல்வயிறு, என்னும் முன்றனுள் நடுவாக உள்ள கொப்பூழ் என்க. இது அனலுக்கு இடமாகும், இக் கொப்பூழிலிருந்து எல்லா எழுத்துக்களும் தோன்றும்.

1265 எழுத்தவை நூறொடு நாற்பத்து நாலும்
 எழுத்தவை ஆறது அந்நடு வன்னி
 எழுத்தவை அந்நடு அச்சுட ராகி
 எழுத்தவை தான்முதல் அந்தமும் ஆமே (11)

மூலாதாரம் முதலாகச் சொல்லப்படும் எழுத்துக்கள் நூற்று நாற்பத்து நான்கும், அந்தந்தச் சக்கரங்களில் அமைந்துள்ளன. நடுவாக ஆறு எழுத்துமாகும். அவற்றுள் நடுவாகக் காணப்படுவது அனலாகும். எழுத்துக்கள் முதலும் முடிவும் ஆவன.

1266 அந்தமும் ஈறு முதலா னவையற
 அந்தமும் அப்பதி னெட்டுடன் ஆதலால்
 அந்தமும் அப்பதின் முன்றில் அமர்ந்தபின்
 அந்தமும் இந்துகை ஆருடம் ஆனதே (12)

மேற்கூறிய அந்தமும் ஈறும் முதலானவை நீங்க, நெஞ்சம் மிடறு என்னும் ஈரித்தும் உள்ள எழுத்துக்கள் பதினெட்டாகும். பன்னிரண்டாம் நிலை எனப்படும் துவாதசாந்த

அதீதத்தின் எழுத்துப்பதின் மூன்றாகும். அதன்மேல் திங்கள் மண்டிலம். அதன் மேல் அறியும் நிலையுளது.

1267 ஆவினம் ஆனவை முந்நூற்று அறுபதும்

ஆவினம் அப்பதின் ஐந்தின மாயுறும்

ஆவினம் அப்பதி னெட்டுடன் ஆயுறும்

ஆவினம் அக்கதி ரோன்வர வந்தே (13)

ஆவினம் - (அவ் + இனம்) அதன்வகை பகலவன்வகை யாகத் தோன்றும் நாள்கள் முந்நூற்றறுபது. மாத்தின் இரு கூறு பதினைந்து தினம் இது பிறையல்லது பக்கம் எனக் கூறப்படும். திங்கள் பன்னிரண்டும் கார் முதலாகச் சொல்லப்படும் பருவம் ஆறும் ஆகிய பதினெட்டு இவை எல்லாமாகப் பொருந்துகின்ற கால எண்ணிக்கைகள் கால மெய்யினைப் படைத்தருளும் காலகாலனாகிய சிவபெரு மானால் ஆவன. அதனால் அவன் சிவக் கதிரோன் எனப் படுவன். அக்கதிரோன் வர இவை எல்லாம் வந்தன என்க.

1268 வந்திடும் ஆகாசம் ஆறது நாழிகை

வந்திடும் அக்கரம் முப்பதி ராசியும்

வந்திடு நாளது முந்நூற் றறுபதும்

வந்திடு ஆண்டு வகுத்துரை அவ்வியே. (14)

வான்வழியாகக் கணக்கிடும் நாழிகை முப்பதும், பன்னிரு மனைகள்எனப்படும் இராசியும், இவற்றான் வரும் நாள்கள் முந்நூற்றறுபதும் அவ்விதியின்படி கணக்கிடப் படும் என்க. அவ்விதியே என்பது அவ்வியே எனத்திகரம் குறைந்து நின்றது. சூரியவீதி அமையும் முறை கூறியவாறு.

1269 அவ்வின மூன்றும்அவ் ஆடது வாய்வரும்

எவ்வின மூன்றும் கிளர்தரு ஏறதாம்

சவ்வின மூன்றும் தழைத்திடும் தண்டதாம்

இவ்வின மூன்றும் இராசிகள் எல்லாம். (15)

அவ்வின மாகிய மூன்றும்-ஆடாகிய மேஷவீதியும்,
எவ்வின மூன்றும்-விளக்கமிக்க ஏறாகிய ரிஷபவீதியும்,
செவ்வினமூன்றும்-தழைத்து விளங்கும் தண்டாகிய மிதுன
வீதியும் எனப்பன்னிரு மனைகளும் பகுக்கப்படும். அவைவ-
ருமாறு (மேட வீதியில் இடபம், மிதுனம் கடகம், சிம்மம்
என நான்கு அடங்கும்) (இடப வீதியில் மீனம், மேடம்,
துலாம், கன்னி என நான்கும் அடங்கும்) (மிதுனவீதியில்
கும்பம், மகரம், தனுசு, விருச்சிகம் எனநான்கும் அடங்கும்)
இந்த முறை வைப்பில் வேறுபாடுகளும் உள.

1270 இராசியுள் சக்கரம் எங்கும் நிறைந்தபின்
இராசியுள் சக்கரம் என்றறி விந்துவாம்
இராசியுள் சக்கரம் நாதமும் ஒத்தபின்
இராசியுள் சக்கரம் நின்றிடு மாநே. (16)

மூலாதார முதல் சக்கரங்கள் எங்கும் நிறைந்தபின்
இதனை இராசிச் சக்கரம் என்று கூறுவர். இச்சக்கரம் விந்து
என்னும் ஒளியால் நிலைபெறும். இவ்விந்துவும் நாதமும்
அசுவோசை புறவோசைகளால் ஒத்த இடத்து இராசியுள்
சக்கரம் செவ்வே இயங்கும்.

1271 நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள எழுத்தெல்லாம்
நின்றிடு நாதமும் ஓங்கும் எழுத்துடன்
நின்றிடும் அப்பதி அவ்வெழுத் தேவரின்
நின்றிடும் அப்புறம் தாரகை யானதே. (17)

விந்து முதலாகக் கூறப்படும் எழுக்கள் எல்லாம் நாதம்
உள்ளிருந்து ஒலிப்பிக்க ஒலிக்கும். அவ்வம் மனைக்குரிய
எழுத்துக்கள் வரின் ஆங்கு நிற்கும் அதன்பின் தாரகை
என்னும் நாட்கள் நிற்கும். மூல முதலநிலைகள் ஆறினுக்கும்
மனைகள் இவ்விரண்டாகும். நாட்கள் நட்சத்திரம்
நாலரையாகும்.

1272 தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரம்
 தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரொளி
 தாரகை சந்திரன் நற்பக லோன்வரத்
 தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே (18)

சக்கரம் நட்சத்திர வடிவாகச் சமைந்தது அந்த நட்சத்திரங்களுக்கு ஒளி கொடுத்துக் கொண்டு செழித்த சிவ ஒளி மேலாக நிற்கின்றது. இந்த நட்சத்திர சக்கரத்தில் சந்திரனும் சூரியனும் வர, நட்சத்ரவடிவமான எழுத்து முறையாகக் காணப்பட்டது.

1273 கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளர்வதாம்
 கண்டிடு நாதமும் தன்மேல் எழுந்திடக்
 கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன ஒத்தபின்
 கண்டிரும் அப்புறம் காரொளி யானதே (19)

காணப்படும் நட்சத்திர சக்கரங்கள் விந்துவினால் உண்டாவதாகும். அந்த விந்துவின் மேல் நாதமும் தோன்றும். அந்த நாதத்தின் மேல் அழல் வண்ணனாகிய சிவஒளி தோன்றும், இவையனைத்தும் ஒத்தபின் செம்மேனி எம்மானின் ஒரு பங்காகிய அம்மையின் காரொளி தோன்றும் இவ்வொளி எல்லாவற்றையும் இயக்கும்.

1274 காரொளி ஆண்டம் பொதிந்துஉலகு எங்கும்
 பாரொளி நீரொளி காரொளி காலொளி
 வானொளி ஒக்க வளர்ந்து கிடந்துபின்
 நேரொளி ஒன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே (20)

அந்தக் கரிய ஒளியானது அண்டத்தை உள்ளிட்டு உலகு எங்கும் நிறையும். பாரொளியும் நீரொளியுமாகிய இரண்டும் அடங்குவதற்கரிய சாரொளியாகத் தீயொளியும், அதனையும் அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் கால் ஒளியாகிய காற்றொளியும், அதனையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கும் மேலொளி யாகிய வானொலியும் ஆகிய இவை எல்லாமும்

மூலதாதர முதலாகத் தோன்றிய ஐம்பூத மண்டலங்களினும்
நிறைந்து நிற்பதால் அழகிய ஒளியாய் எங்கும் நிறைந்து
நிற்கும் என்பது கருத்தென்க.

1275 நின்றது அண்டமும் நீளும் புவியெலாம்
நின்றஇவ் அண்டம் நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றஇவ் அண்டமும் மூல மலம்ஒக்கும்
நின்றஇவ் அண்டம் பலமது விந்துவே. (21)

பேரண்டங்களும் விரிந்த பல உலகங்களும் நிலைத்து
நின்கின்றன. ஊழி முடிவுவரை இவைகள் நிலைபெறக்
காண்கின்றோம். இவைகளும் ஒருவகையான மூலமலத்
துடன் ஒக்கும். இவ்வண்டம் முதலியன நிறை பெறுவதற்கு
அடிப்படை வலுவாக உள்ளது விந்து. (மெய்தத்துவம்
விந்து முப்பத்தைந்தாம் மெய்.)

1276 விந்துவும் நாதமும் ஒக்க விழுந்திடில்
விந்துவும் நாதமும் ஒக்க விரையதாம்
விந்திற் குறைந்திடு நாதம் எழுந்திடில்
விந்துவை எண்மடி கொண்டது வீசமே. (22)

விந்து நாதம் என்னும் இரண்டு சமமாகக் கலந்தால்
அவை அண்டத்துக்கு வித்து என்பர். விந்துவானது
குறைந்து நாதமானது அதிகரித்துத் தோன்றுமானால் அது
மந்திரவித்து என்பர். கூடும் முறைமை விந்துவை விடநாதம்
எட்டு மடங்கு கூடுதல் என்பர். வீசம்-தற்போது 1/16 பாகம்
நூல் எழுந்தகாலத்து எண்மடங்கு போலும்.

1277 வீசம் இரண்டுள நாதத்து எழுவன
வீசமும் ஒன்று விரைந்திடு மேலுற
வீசமும் நாதமும் எழுந்துடன் ஒத்தபின்
வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே. (23)

நாதத்தில் நின்று தோன்றுவன மந்திர வித்துக்கள்
இரண்டு அவற்றுள் ஒன்று மேலோங்கும்படி விரைந்து
செல்லும். வித்தும் நாதமும் மேலோங்கி எழுந்து ஒத்துடன்
நின்றபின் அவைபரந்து விளங்கும். (வீசம்-விதை)

1278 விரிந்தது விந்துவும் செட்டது வீசம்
விரிந்தது விந்துவும் நாதத்தும் அளவினில்
விரிந்தது உட்குட் எட்டெட்டும் ஆகில்
விரிந்தது விந்து விரையது வாமே (24)

விந்து விரிந்த காலத்து வித்தாகிய பீசம் மறையும் அந்த
விந்துவும் நாதத்து அளவினில் விரியும். உள்ளே அடங்கும்
உயிர்ப்பு அறுபத்து நான்கு மாத்திரையாகும். அவ்வாறு
விரிந்த விந்து அனைத்து உலகுக்கும் வித்தும் ஆகும்.

1279 விரையது விந்து விளைந்தன எல்லாம்
விரையது விந்து விளைந்த உயிரும்
விரையது விந்து விளைந்தவிஞ் ஞாலம்
விரையது விந்து விளைந்தவன் தானே. (25)

தோன்றிய உலகங்கள் அனைத்தும் விந்து என்னும்
காணரத்தின் உண்டாவன. விந்துவால் விளைந்த உல
கத்து உயிரையும் சிவன் சேர்த்துவைப்பன். விந்து
காரணமாக இவை எல்லாம் விளைந்தனஎன்ப. அந்த விந்து
காரணமாக மேலான அறிவு உண்டாகும். மேலான அறிவு
மெய்யுணர்வு.

1280 விளைந்த எழுந்தது விந்துவும் நாதமும்
விளைந்த எழுத்தது சக்கர மாக
விளைந்த எழுத்தவை மெய்யினுள் நிற்கும்
விளைந்த எழுத்தவை மந்திர மாமே (26)

எழுத்துக்களுக்கு முதலாக விளைந்தது விந்துவும்
நாதமும் அப்படி விளைந்த எழுத்தாகிய விந்துவும் நாதமும்
சக்கரமாகும். அந்த எழுத்துக்களே மந்திரமாகும். உடம்பின்
அகத்து-ஆறுநிலைக்களங்களுள்.

1281 மந்திரம் சக்கரம் ஆனவை சொல்லிடி
தந்திரத்து உள்ளெழுத்து ஒன்றுளரி வட்டமாம்
சந்தரத் துள்ளும்இ ரேகையில் ஒன்றில்லை
பந்தமது ஆகும் பிரணவம் உன்னிடே (27)

தந்திரமாகிய வழிவகைகளால் அகத்தே எழுந்து
தோன்றும் வட்டவடிவமான எரி ஒன்று உண்டு. இதுவே
மந்திர சக்கரமெனச் சொல்லப்படும். சுழுத்தளவிலும்
அகத்தே வரிவடிவின்றி ஒலிவடிவேயாம். இவற்றிற்
கெல்லாம் முன்னாக ஓமொழி பிணிப்புள்ளதாகும். அதனை
முதன்மையாகக் கொண்டு அகவழிபாடாகிய தியானத்
தைப்புரிவாயாக, சுழுத்திடத்தை வெளிநிலை எனவும்
கூறுவர். (தந்திரம்-ஆசமம் உன்னுதல்-தியானித்தல்.)

1282 உன்னிட வட்டத்தில் ஒத்தெழு மந்திரம்
பின்னிட ரேகை பிழைப்பது தானில்லை
தன்னிட்டு எழுந்த தகைப்பறப் பின்னிற்கப்
பன்னிட மந்திரம் பார்க்கலும் ஆமே (28)

அகவழிபாடாகப் புரியப்படும் ஓமொழி வட்டத்தில்
பொருந்தித் தோன்றும் மந்திரம், கலந்துள்ள சக்கரத்தின்
கண் வரையப்படுதல் தவறுதல் இல்லை. அம் மந்திரத்தை
ஒட்டி எழுந்த தடை நீங்க அதன்பின் நிற்கும்படி
சொல்லப்பட்ட மந்திரத்தை ஆராய்தலுமாம்.

1283 பார்க்கலும் ஆகும் பகையறு சக்கரம்
காக்கலும் ஆகும் சுருத்தில் கூடமெங்கும்
நோக்கலும் ஆகும் நுணுக்கற்ற நுண்பொருள்
ஆக்கலும் ஆகும் அறிந்துகொள் வார்க்கே (29)

பிறப்பு இறப்புக்களாகிய புழம் பகையை அகற்றும்
தன்மை வாய்ந்த சக்கரத்தை அன்புடன் நோக்குதலும்
ஆகும். விரிந்த சுருத்தின்கண் அமைத்துக் காத்தலுமாகும்.
சோர்வின்றி அதன் பாலே நோக்கல் நோக்கமாகிய

தியானத்தைப் புரிதலும் ஆகும். அவ்வுணர்விற் காணும்
நுண் பொருளை ஆக்கலாகிய அழுந்தி அறிதலைப்
புரிதலுமாகும். (அழுந்தியறிதல்-அனுபவித்தல்; துய்த்தல்.)

1284 அறிந்திடும் சக்கரம் ஆதி எழுத்து
விரிந்திடும் சக்கரம் மேலெழுத்து அம்மை
பரிந்திடும் சக்கரம் பாரங்கி நாலும்
குவிந்திடும் சக்கரம் கூறலும் ஆமே. (30)

மேற்கூறிய முறையான் அறியப்படும் சக்கரம் ஆதியை
யுடைய சிவபெருமானின் எழுத்தாகிய சிகரமாகும். அதன்
மேலெழுத்து அம்மை எழுத்தாகிய வகரமாகும். மற்றைய
இடங்களில் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று ஆகிய நான்கு
பூதங்களின் எழுத்தாகும். அலை முறையே ல வ ர ய என்ப.

1285 கூறிய சக்கரத்து உள்ளெழு மந்திரம்
ஆறியல் பாக அமைந்து விரிந்திடும்
தேறிய அஞ்சுடன் சேர்ந்தெழு மாரணம்
மாறியல் பாக மதித்துக்கொள் வார்க்கே. (31)

மேற்குறித்த சக்கரத்துள் தோன்றும் மந்திரம் ஆறு
இயல்பு ஆகும். அங்ஙனம் அமைந்து விரியும் இவ் ஆறனுள்
மாரணம் ஒழிந்த ஐந்தும் பகைமையை வெல்லுவதற்காகப்
பயன்படுத்தப்படும் ஆறுவகையாவன; தம்பனம், மோகனம்,
உச்சாடணம், வித்துவேசணம், மாரணம், வசியம். (பாட்டு
எண் 997 முதல் 1002 வரை)

1286 மதித்திடும் அம்மையும் மாமாதும் ஆகும்
மதித்திடும் அம்மையும் அங்குனல் ஓக்கும்
மதித்தங்கு எழுந்தவை காரணம் ஆகில்
கொதித்தங்கு எழுந்தலை கூடகி லாவே. (32)

அணைத்துயிர்க்கும் நீங்கா அருள் புரிகின்றவன் என்று
மதிக்கப்படும் அம்மையும் குறித்த சக்கரத்தின் முதல்வி

திருமூலர்

யாகும். அந்த அம்மையைப் பயில்வார்க்குப் பகையை வெல்லத் துணைசெய்யும் அழகிய அனலை ஒத்து அவள் காணப்படுவாள். அம்மை காரணமாக உடனேமும் ஐம் பூதங்களும் தொழில் செய்யுமாதலின் அவள் ஆணையின்றி அவை எத்தொழிலையும் செய்யவல்லனவாகா.

1287 கூடிய தம்பனம் மாரணம் வசியம்
ஆடியல் பாக அமைந்து செறிந்திடும்
பாடியுள் ளாகப் பகைவரும் வந்துறார்
தேடியுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே (33)

தனக்குள்ளேயே தேடித் தெளிந்து கொண்ட அன்பர்க்கு, சேர்ந்த தம்பனம், மாரணம், வசியம் ஆகியவை இயல் பாகவே வந்து பொருந்தும். இவர்கள் இருப்பிடத்தில் பகை வரும் வந்து சேரார். பாடி என்பதற்குச் சரீரம் என்று பொருள் கொள்வாரும் உளர்.

1288 தெளிந்திடும் சக்கர மூலத்தின் உள்ளே
அளித்த அகாரத்தை அந்நாடு வாக்கிக்
குளிர்ந்த அரவினைக் கூடியுள் வைத்து
வளிந்தவை அங்கெழு நாடிய காலே. (34)

மூலாதாரத்தில் தெளிவாகக் காணப்படும் சக்கரத் தினுள்ளே எல்லா எழுத்துக்கும் துணைசெய்யும் அளியையு டைய அகரம் நடுவாக எழுதப்படும். வட்டவடிமான குண்டலினி ஆற்றல் அரவு வட்டமிட்டது போன்று காணப்படும். அதனை மனங்கூடி அங்ஙனம் அமைத்து வழிபடுவாராயின் நாடியது எளிதாகக் கைகூடும்.

1289 கால்அரை முக்கால் முழுதெனும் மந்திரம்
ஆலித்து எழுந்துஅமைந்து ஊறி எழுந்ததாய்ப்
பாலித்து எழுந்து பகையற நின்றபின்
மாலுற்ற மந்திரம் மாறிக்கொள் வார்க்கே (35)

கால், அரை, முக்கால், முழுமை என்னும் மாத்திரை களையுடைய மந்திரங்களை முறையாக ஒலிக்க, அவ்ஓசை எழுந்தன. பின்பு அது சக்கரத்துக்குப் பொருந்த அமைந்தது.

மேலும் ஊறித்திகழ்ந்து முழங்கும். கருதிய பயனைக் கைகூடச் செய்தபின், அம்மந்திரத்தினை முறைப்படி மாற்றி ஒலிக்க உணர்ந்தவர்களுக்கு வேறு கருதிய பயனும் கைகூடும்.

1290 கொண்டஇம் மந்திரம் கூத்தன் எழுத்ததாய்ப்
பண்டையுள் நாவில் பகையற விண்டபின்
மன்று நிறைந்த மணிவிளக் காயிடும்
இன்றும் இதயத்து எழுந்து நமளனே. (36)

மேற்குறித்த மந்திரம் ஒலித்து வேண்டுவ பெற்று அமைந்த பின், அதன் செயல் அறுதியாகக் கூத்தன் எழுத்தாம் சிவ என்பதை உதடு அசையாமல் உள் நாவில் பண்டைப் பகையாகிய ஆணவம் அறும் பொருட்டு ஒலித்தபின், பொன்னம்பலத்தின்கண் விளங்கும் மணி விளக்காய் உள்ளம் பொலிவுறும். அத்தகைய உள்ளத்தில் நம எனக் கூட்டிச் 'சிவயநம்' என ஒலிப்பாயாக.

10. வயிரவச் சக்கரம்

(வயிரவர் சிவனது கோர மூர்த்தங்களுள் ஒன்று. பகை முதலிய இடையூறுகளைப் போக்க இவரை உபாசிப்பது வழக்கம். இவருக்குரிய சக்கரம் வயிரவச் சக்கரம் ஆம்.)

1291. அறிந்த பிரதமையோடு ஆறும் அறிஞ்சு
அறிந்தஅச் சத்தமி மேல்இவை குற்றம்
அறிந்துஅவை ஒன்றுவிட்டு ஒன்றுபத் தாக
அறிந்து வலமது வாக நடவே. (1)

வளர்பிறை பிரதமை முதல் சஷ்டி வரை ஆறு ஆதாரங்களிலும் அறிந்து அஷ்டமி நீங்கலாக நவமியில் நெற்றிக்கு மேலும், ஏகாதசியில் வலக்காதுக்குப் பக்கமும், திரியோதிசியில் பிடரிப்பக்கமும் பெளர்ணமியில் இடது காது பக்கமும் ஆக பத்து இடங்களில் வயிரவரை அறிந்து சிரசில் வலப்பக்கமாகத் தியானிக்கவும்.

(குறிப்பு : மேற் குறிப்பிட்ட திதிகள் ஒன்றுவிட்டு ஒன்று என்று அறிக.)

திருமுலர்

1292. நடந்த வயிரவன் சூல கபாலி

நடந்த பகைவனைக் கண்ணது போக்கித்
தொடர்ந்த உயிரது உண்ணும் பொழுது
படர்ந்த உடல்கொடு பந்தாட லாமே.

(2)

மேற்கூறிய முறைப்படி நடந்து வயிரவக் கடவுளினது துணையை வேண்டி அவர் சூலத்தை உடையவரென்றும், கபாலத்தை உடையவரென்றும் மனங்கொண்டு பகைமேற் செல்லுதல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்வார் பகை வென்று பகைவன் சுருத்தையும் கண்ணையும் போக்கி அவன்தன் உயிரினைத் தொட்டுண்ணும் போழ்து மிக எளிதாக அவன்தன் உடலைப் பந்தாடல் ஒத்துப் பந்தாடலாம்.

1293. ஆமேவப் பூண்டருள் ஆதி வயிரவன்

ஆமே கபாலமும் சூலமும் கைக்கொண்டுஅங்கு
ஆமே தமருக பாசமும் கையது
வாமே சிரத்தொடு வாளது கையே.

(3)

ஆன்மாக்களின் பக்தியை ஏற்றுக் கொண்டு அவை விரும்பும் வண்ணம் திருவருள் பாலிக்கின்ற முதன்மை வாய்ந்த வயிரவர், இரண்டு கைகளில் கபாலமும் சூலமும் ஏந்தி, தமருகத்தையும் பாசத்தையும் மற்றும் இரண்டு கைகளில் தண்டிப்பதற்கு மேற்கொண்டவராய் மேலும் ஐந்து ஆறாம் கைகளில் சிரகம் வாளும் ஏந்தி நிற்பர் என்றவாறு. (ஆ - ஆன்மா. தமருகம் - உடுக்கை பாசம் - கயிறு. கபாலம் - மண்டையோடு)

1294. கையவை யாறும் சுருத்துற நோக்கிடும்

மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன்
துய்யர்உ ளத்தில் துளங்குமெய் யுற்றதாய்ப்
பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே.

(4)

ஆறு கைகளையும் அவற்றில் பொருந்திய ஆயுதங் களையும் மனம் பொருந்தித் தியானிக்கவும், அவனது

திருமேனி செம்மை நிறமாக விளங்கும். அவன் மிகத் தூய்மையானவர் உள்ளத்தில் விளங்குவன். மெய்யான ஒளியைப் பொருந்தி உடலைக் கடந்து நீ பூசிப்பாயாக. வயிரவருக்குக் கைகள் ஆறு. அவர் சிவப்பு நிறம்.

1295. பூசனை செய்யப் பொருந்தினர் ஆயிரம்
பூசனை செய்ய மதுவுடன் ஆகுமால்
பூசனை சாந்து சவாது புழுகுநெய்
பூசனை செய்துநீர் பூசலை வேண்டுமே (5)

ஓராயிரம் உருச் செபித்துப் பூசிக்கவும். பூசனைக்கு நல்ல தேனை விரும்பிப் படையுங்கள். பூசனைக்குச் சாந்து, சவ்வாது, புனுகுச் சட்டம் ஆகியவற்றைச் சாத்தி நீர் பகை நீக்கம் வேண்டும். (பூசனை - சாத்துப்படி செய்தலை எனினும் ஆம்.)

1296. வேண்டிய வாறு கலகமும் ஆயிரும்
வேண்டிய ஆறினுள் மெய்யது பெற்றபின்
வேண்டிய வாறு வரும்வழி நீநட
வேண்டிய வாறது வாகும் கருத்தே (6)

நாம் விரும்பும் வண்ணம் பகைவருக்குள் கலகமும் உண்டாகி விரும். விரும்பிய சட்கர்ம வித்தையை உண்மையாகப் பெற்றபின் விரும்பிய வழிகள் யாவும் பெற நீ நடப்பாயாக அப்போது உனக்கு வேண்டிய எல்லாம் சித்திக்கும்.

11. சாம்பவி மண்டலச் சக்கரம்

(சாம்பவி - சிவசத்தி. சிவசத்தி விளங்கும் சிவலிங்கத் திருமேனி நிறைந்துள்ள சக்கர மாதலின் சாம்பவி சக்கரம் எனப்பட்டது.)

1297. சாம்பவி மண்டலச் சக்கரம் சொல்லிடி
ஆம்பதம் எட்டாக விட்டின் மேலதாம்
காண்பதம் தத்துவ நாலுள் நயனமும்
நாம்பதம் சுண்டபின் நாடறிந் தோமே. (1)

சாம்பவி மண்டலச் சக்கரத்தின் அமைப்பைச்
சொன்னால், ஆகின்ற இதழ்கள் எட்டாக அமையின்
மேலானதாகக் காணப்படுகின்ற இதழ்களில் விந்து, நாதம்,
சிவம், சத்தி ஆகிய நான்கனுள் விந்துவை நயனமாக நாம்
அறிந்தோமானால் நாட்டார்கள் நம்மை வழிபடும் பேறு
உண்டாகும்.

1298. நாடறி மண்டலம் நல்லிக் குண்டத்துக்
கோடறி வீதியும் தொடர்ந்துள் இரண்டழி
பாடறி பத்துடன் ஆறு நடுவீதி
ஏடற நால்ஐந்து இடவகை யாமே. (2)

நாடு அறிந்த சாம்பவி மண்டலமாகிய இக் குண்டத்துத்
திரிவு முதலிய வேறுபாடுகள் அகல இரண்டு பக்கங்களிலும்
வீதிகள் அமைத்துச் சிறந்ததாகக் காணப்படும் எட்டிதழ்
நடுவிலுள்ள பதினாறு வீதிகளுள் இதழ்கள் அகல நான்கு
முலைகளும் அவற்றின் இடை இடம் நாலும் நடு இடமும்
ஆம்.

1299. நால்ஐந்து இடவகை உள்ளதோர் மண்டலம்
நாலுநல் வீதியுள் நல்ல இலிங்கமாய்
நாலுநற் கோணமும் நந்நால் இலிங்கமாய்
நாலுநற் பூநடு நண்ணல்அவ் வாறே. (3)

இருபது வரைகளைக் கொண்டது இச்சக்கரம். அதில்
நடுவில் உள்ள வீதியில் நல்ல இலிங்க வடிவாயும் நான்கு
நாற்கோணங்களிலும் நந்நான்கு இலிங்கமாயும் இடைவெளி
நான்கிலும் நான்கு பூக்களும் நடுவிலும் அவ்வாறே பூவும்
அமைக்க.

1300. ஆறிரு பத்துநால் அஞ்செழுத்து அஞ்சையும்
வேறுரு வாக விளைந்து கிடந்தது
தேறு நிருமல சிவாய நமவென்று
கூறுமின் கூறிற் குறையும் இல்லையே. (4)

நடுவீதியில் ககாரம் முதல் கூகாரம் வரையுள்ள
முப்பத்தைந்து மெய்யெழுத்துக்களையும் சிவாய நம என்று
அஞ்செழுத்துக்களையும் வேறாகவுள்ள நிறத்திலே வலமாக
எழுதுக. அதுவே தூய்மையான சிவாய நம என்று
தெளிமின். தெளிந்த பின் கூறுக. அவ்வாறு கூறினால்
சாதகர்க்கு ஒரு குறையும் இல்லை.

1301. குறைவதும் இல்லை குறைகழற் கூடும்
அறைவதும் ஆரணம் அவ்எழுத்து ஆகித்
திறமது வாசத் தெளியவல் லார்க்கு
இறவில்லை என்றென்று இயம்பினர் காணே. (5)

சிவய நம எனக் கூறுவார்க்கு எவ்வகைக் குறையும்
நேராது. ஒலிக்கும் வீரக்கழல் அணிந்த திருவடியைக்
கூதெலுமாகும். இவ் வுண்மையினை அறைவதும் மறை
நூலாகும். அதனால் மறை நூல் முறை நூலாகிய வேதாக
மங்களும் அவ் ஐந்து எழுத்தால் ஆவன. இவ்
உண்மையினைத் தெளிய வல்லார்க்கு இறப்பில்லை என்று
செந்நெறிச் செல்வர்கள் கூறினர்.

1302. காணும் பொருளும் கருதிய தெய்வமும்
பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமும்
ஊணும் உணர்வும் உறக்கமும் தானாகக்
காணும் கனகமும் காரிகை யாமே. (6)

புறத்தே காணப்படுகின்ற பொருளும் அகத்தே கருதிய
தெய்வமும், போற்றுகின்ற ஊரும் பெருகிய புண்ணிய
தீர்த்தமும், உணவும், உணர்வும் உறக்கமும், முயற்சியின்றித்
தானாகவே வந்தடையும். பொன்னும் ஆகிய எல்லாம்
இச்சாம்பவியால் ஆகும்.

திருமுலர்

1303. ஆமே எழுத்தஞ்சும் ஆம்வழி யேயாகப்
 போமே அதுதானும் போம்வழியே போனால்
 நாமே நினைத்தன செய்யலு மாகும்
 பார்மேல் ஒருவர் பகையில்லை தானே. (7)

ஐந்தெழுத்தும் தோன்றுவதற்கு இடனாம் நாதமாகிய
 ஓசை வழியேயாக, போகும் மேலிடமாகிய உச்சித் தொளை
 வழியாகச் சென்றால் நாம் நினைத்த எச்செயலையும் மறை
 ஆற்றலால் செய்தலும் ஆகும். நிலவுலகில் ஒருவரும் பகை
 யாகார். அப்பார் மேல் எனும் பாடத்திற்கு, துறக்கவுலகாம்
 முதலிய உலகங்களிலும் பகையில்லை என்க.

1304. பகையில்லை என்றும் பணிந்தவர் தம்பால்
 நகையில்லை நாள்நாளும் நன்மைகள் ஆகும்
 வினையில்லை என்றும் விருத்தமும் இல்லை
 தகையில்லை தானும் சலமது வாமே. (8)

சாம்பலி மண்டலத்தை வணங்குபவரிடம் பகையில்லை
 யாம். நகைப்பிற்குரிய நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெறா.
 நாள்தோறும் நன்மைகள் உளவாம். தீவினைகளும்
 அவற்றால் உண்டாகும் பிறவிச் சக்கரமும் இல்லையாகும்.
 தடையில்லை. தானும் சலம் போலத் தன்மையாக இருப்பர்.
 சாம்பலிச் சக்கரத்தை வணங்குபவர் பிறவி அற்றவராத
 லோடு சாந்த குண சீலராய் இருப்பர்.

1305. ஆரும் உரைசெய்ய லாம்அஞ் செழுத்தாலே
 யாரும் அறியாத ஆனந்த ரூபமாம்
 பாரும் விசும்பும் பகலும் மதியதி
 ணனும் உயிரும் உணர்வது வாமே. (9)

யாவரும் சாம்பலியை அஞ்செழுத்தாலே செபிக்கலாம்.
 அதனால் எவரும் அறியாத ஆனந்த வடிவம் உண்டாகும்.
 பிருதிவி முதல் ஆகாயமாயும் சூரிய சந்திர மண்டலமாயும்

மேலான உடம்பில் உயிராயும் உயிரில் உணர்வாயும்
அச்சாம்பலி விளங்கும்.

1306. உணர்ந்தெழு மந்திரம் ஒமெனும் உள்ளே
அணைந்தெழும் ஆங்கதன் ஆதியது ஆகும்
குணர்ந்தெழு சூதனும் சூதியும் கூடிக்
கணந்தெழும் காணும்அக் காமுனை யாலே. (10)

சிவாய நம என்று எண்ணுவார்க்கு உள்ளே
உந்தியிலிருந்து சிரசு முடிய பிரணவம் உதித்தெழும். அப்
பிரணவமே பஞ்சாக்கர வடிவமான இறைவனின் முதல்
நிலையாகும். சிவனும் சத்தியும் நாதவிந்து தத்துவங்க
ளிலிருந்து உடலைக் கொண்டு வரும். சத்தி சிவத்தை
நோக்கிய போது தத்துவங்கள் விந்துவிலும் விந்து
நாதத்திலும் ஆக இலயமடையும்.

(குறிப்பு : இப்பாடல் (1222 எண்) முன்பே ஒருதரம்
வந்துள்ளது.)

12. புவனபதி சக்கரம்

(புவனைக்குரிய சக்கரம் புவனாபதி சக்கரம். புவனை
என்பது சத்திக் குரிய பெயர். புவனைக் குரிய எழுத்துக்
களும், சக்கரமும், உபாசனையும், பூசையும் இங்குக்
கூறப்பெறுகின்றன.)

1307. சுகராதி ஓர்ஐந்தும் காணிய பொன்மை
அசுராதி ஓராறு அரத்தமே போலும்
சுகராதி ஓர்நான்கும் தான்கத்த வெண்மை
சுகராதி முவித்தை காமிய முத்தியே. (1)

திருமூலர் வட்ட எழுத்து வழங்கிய மிகப் பழங்காலத்து
இருந்தவர். அவர் காலத்துத் தமிழின்கண் ஐம்பத்தோர்

திருமூலர்

எழுத்து வழங்கியிருந்தன. அதனால் இங்ஙனம் ஓதியருளி
னார். சுகர எழுத்து முன்னம் ஐந்தினமாக வழங்கி வந்தது.
இதனைக் கவ்வருக்கம் என்பர். இவ்வெழுத்துப் பொன்மை
நிறம் என்பர். அகராதி ஓராறும் என்பது ஆஈஊஐஐஓ
என்பன. இவை செம்மை நிறம் என்ப. சுகர இனம் நான்கும்
தூய வெண்மை நிறம் என்ப. க, அ, ச என மூவகையாகக்
கூறப்படும். இம் மூவகை மந்திரமும் விரும்பிய வாழ்வினைத்
தரும்.

1308. ஓரில் இதுவே உரையும்இத் தெய்வத்தைத்
தேரில் பிறிதில்லை யானொன்று செப்பக்கேள்
வாரித் திரிகோண மனம்இன்ப முத்தியும்
தேரில் அறியும் சிவகாயம் தானே. (2)

ஆராயும் இடத்தில் யான் உரைக்கும் உரையும் இதுவே
யாகும். தேறுமிடத்து இம்மந்திர வடிவமான புவனேசு
வரியைத் தவிர தெய்வம் பிறிதில்லை. நான் ஒன்று சொல்லக்
கேட்பாயாக வாரி போன்ற முக்கோணத்தில் மனம் நித்தி
யானந்தத்தையும் அகண்டத்தையும் விரும்பின், அதுவே
சிவனது வடிவம் என்று அறியும்.

1309. ஏக பராசத்தி ஈசற்குஆம் அங்கமே
யாகம் பராவித்தை யாமுத்தி சித்தையே
ஏகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு
யோகம் பராசத்தி உண்மைட் டாமே (3)

ஒன்றாகிய பராசத்தியே இறைவனுக்கு அங்கமாவாள்.
அவளது திருமேனி வித்தையாம். அது முத்தியையும்
சித்தியையும் தருவதாம். பராசத்தி ஒருத்தியே யாயினும்
சிவகுரு வோடு பொருந்தி நிற்பதில் அவள் எட்டுச் சத்தியாக
உண்மையில் உள்ளாள்

1310. எட்டா கியசத்தி எட்டாகும் யோகத்துக்
கட்டாகு நாதாந்தத்து எட்டும் கலப்பித்தது
ஒட்டாத விந்துவும் தானற்று ஒழிந்தது
கிட்டாது ஒழிந்தது கீழான மூடர்க்கே (4)

இந்த எட்டு வகையாகிய சத்திகளும் அட்டாங்கங்
களையுடைய யோகத்துக்கு அங்கமாகும் நாதாந்தம்
கைவரப் பெற்றவர்க்கு இவ் எட்டும் கலப்பித்தல் அமையும்.
விருப்பத்தை விளைவித்துப் போகத்தில் செலுத்தும்
வீரியமும் அற்று ஒழிந்தது. சிற்றின்பத்தில் நாட்டமுடைய
கீழான மக்களுக்கு அடைய ஒண்ணாதது ஆயிற்று.

1311. ஏதும் பலமாம் இயந்திரா சன்அடி
ஒதிக் குருவின் உபதேசம் உட்கொண்டு
நீதங்கும் அங்க நியாசந் தனைப்பண்ணிச்
சாதங் கொச்செம்பிற் சட்கோணம் தானிடே (5)

எல்லாப் பயனையும் தருமாறு இயந்திர ராசனாகிய
புவனாபதிச் சக்கரத்தின் திருவடியாம் அதனை அறிந்து
அவள் மந்திரத்தைக் குருவினால் அடைந்து, அதனை உட-
லில் நிறுத்திப் பயிலவும் ஆன்மா உடலில் மந்திராத்துவா
ஆக நிலைபெற அங்கங்களைச் சிவ அங்கங்களாக நியசித்து
உன் பிறவிவேர் கெடுமாறு செப்புத் தகட்டில் அறு கோணம்
இடுவாயாக (நியாசம் - தொடுதல்) இந்து இராசன்
எனப்பாடங் கொண்டு சந்திர மண்டலத்து அதிபதி எனப்
பொருள் கொள்வாரும் உளர்.

1312. சட்கோணம் தன்னில் ஸ்ரீம்ஹிரீம் தானிட்டு
அக்கோணம் ஆறின் தலையிலீர்ங் காரமிட்டு
எக்கோண மும்சூழ எழில்வட்டம் இட்டுப்பின்
மிக்கீர்எட்டு அக்கரம் அம்முதல் மேலிடே (6)

அந்த அறுகோணத்தில் ஸ்ரீம் ஹிரீம் என்ற பீசங்களை
எழுதி அக்கோணம் ஆறின் உச்சியிலும் ஹிரீங்காரம் இட்டு

எல்லாக் கோணங்களையும் சூழ அழகிய வட்டம் எழுதி,
பின்பு அதன் மேல் பதினாறு உயிர் எழுத்துக்களையும் அகர
முதலாக எழுதுக.

1313. இட்ட இதழ்கள் இடைஅந் தரத்திலே
அட்டஹவ் இட்டுஅதின் மேலே உவ்விட்டுக்
கிட்ட இதழ்களின் மேலே கிரோம்சிரோம்
இட்டுவா மத்துஆங்கு கிரோங்கென்று மேவிடே(7)

எழுதிய தாமரை இதழ்களில் நடுவிலுள்ள வெளியல்
எட்டி 'ஹ' என்னும் எழுத்தையும் உ என்னும் எழுத்தையும்
சேர்ந்த ஸ்ரீ எழுதி அனுக இதழ்களுக்கு மேலே கிரோம்
கிரோம் என்பனவற்றை எழுதி அதன் இடப்பாகத்தில் ஆம்
கிரோம் என்று விரும்பி எழுதுக.

1314. மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே
கோவை அடையவே குரோங்கிரோங் கென்றிட்டுத்
தாவில்ரீங் காரத்தால் சக்கரம் சூழ்ந்து
பூவைப் புவனா பதியைப்பின் பூசியே. (8)

விரும்பி எழுதிய சக்கரத்தின் மீது வலப்பக்கத்தில்,
மாலை மாதிரியாக கிரோம் கிரோம் என்றிட்டு குற்றமற்ற
ஹிரீம் என்னும் பீசத்தால் சக்கரத்தைச் சூழ்ந்து புவனாபதி
சத்தியைப் பூசிப்பாயாக. புவனாபதிச் சக்கரம் அமைக்கும்
முறை கூறியவாறு.

1315. பூசிக்கும் போது புவனா பதிதன்னை
ஆசுற்று அகத்தினில் ஆவா கனம்பண்ணிப்
பேசிய பிராணப் பிரதிட்டை யதுசெய்து
தேசுற் றிடவே தியானம் அதுசெய்யே. (9)

பூசிக்கும் போது புவனாபதியைக் காமாதி குற்றம் நீங்கிய
மனத்தினில் நிலை பெற வேண்டும் என்று வேண்டி

அதற்குரிய மந்திரங்களைச் சிந்தித்து உயிர் கொடுத்து அங்கே நிறுத்தி ஒளி விளங்கும்படி தியானம் செய்வாயாக புலனாபதியின் அசல் பூசை கூறியவாறு.

1316. செய்ய திருமேனி செம்பட்டு உடைதானும்
கையிற் படைஅங் குசபாசத் தோடுஅபயம்
மெய்யில் அணிகலன் இரத்தின மாமேனி
துய்ய முடியும் அவயவத்தில் தோற்றமே (10)

சிவந்த மேனியை உடையவளாய்ச் செம்பட்டுடை உடுத்து, கையினில் அங்குசம் பாசம் அபயவரத்தையும் கொண்டு திருமேனியில் அணிகலன்களையும் இரத்தின ஆபரணங்களையும் தாங்கித் தூய்மையான கிரீடத் தோடு வடிவு கொண்டு தோன்றுவள். (அபய வரதம் - அஞ்சற்க என்னும் அடையாளம்)

1317. தோற்போர்வை நீக்கித் துதித்தடைவிற் பூசித்துப்
பாற்பே னகமந் திரத்தால் பயின்றேத்தி
நாற்பால நாரதா யாகுவ காஎன்று
சீர்ப்பாகச் சேடத்தை மாற்றிப்பின் சேவியே. (11)

அரைக்கு மேலுள்ள மேலாடையை நீக்கி முறையாகப் போற்றி வழிபட்டுப் பாற்சோறு அமைத்துக் குழைத்த லாகிய நிவேதனம் பண்ணி, நாற் புறத்தும் நாரதாயாக சுவாகா என்று சிறப்புப் பொருந்தியன சாத்தி எடுத்த மாலை முதலியவற்றை மாற்றிப் பின் தொழுவாயாக தோற் போர்வை மேல் வேட்டி (பால் போனகம் - பாயசம்)

1318. சேவிப் பதன்முன்னே தேவியைஉத் வாகனத்தால்
பாவித்து இதய கமலத்தே பதிவித்துஅங்கு
யாவார்க்கும் எட்டா இயந்திர ராசனை
நீவைத்துச் சேவி நினைந்தது தருமே (12)

திருமுலர்

நைவேத்திய பிரசாதத்தை உண்பதற்கு முன்னே தேவியை உன்னிடம் கலந்திருப்பவாளாக் கண்டு இதய கமலத்தில் பதித்துக் கொண்டு அங்கு யாவராலும் கண்டறிய ஒண்ணாத இயந்திர ராசனை நீ மனத்துள் கொண்டு வழிபடுவாயாக. பின் நீ நினைத்ததை எல்லாம் தருவாள். (உத்வாகனத்தால் - இதயத்தில் ஒடுக்குவதால். இயந்திர ராசன் - புவனாபதி)

13. நவாக்கரி சக்கரம்

(நவாக்கரி - நவ + அக்கரி = ஒன்பது அட்சரம். நவாக்கரி சக்கரம் என்பது அட்சரங்களைப் பீசமாகக் கொண்ட தேவி மந்திரம் அமைந்த சக்கரம். ஓர் எழுத்தே ஒன்பது எழுத்தாகவும் மாறி அமையும் வகையில் எண்பத்தொரு வகையாகவும் விரியும்.)

1319. நவாக்கரி சக்கரம் நானுரை செய்யின்

நவாக்கரி ஒன்று நவாக்கரி யாக

நவாக்கரி எண்பத் தொருவகை யாக

நவாக்கரி அக்கிலீ சௌமுதல் ஈறே.

(1)

வியத்தகு தன்மை வாய்ந்த 'வ' கரமென்னும் ஒரெழுத்துக்கு உரியவள் திருவருள் அம்மை அவளுக்குரிய நவாக்கரி சக்கரத்தை யான் ஒதப் புகுந்தால் அந்த நவாக்கரி எண்பது வகையாக எழுத்து மாறுதலால் காணப்படும். நவாக்கரி எழுத்து முதற்கண் கிலீம் என்பதும் முடிவில் 'சௌ' என்பதும் ஆகும். (நவ - ஒன்பது - புதுமை)

1320. சௌமுதல் அவ்வொரு ஹௌட னாங்கிரீம்

கௌவுள் உடையுளும் கலந்திரீம் கிரீமென்று

ஒவ்வில் எழுங்கிலி மந்திர பாதமாச்

செவ்வுள் எழுந்து சிவாய நமஎன்னே.

(2)

முதற்கண் செள, ஓள, ஹௌ, கிரீம், கௌ, ஐ, இரீம், சிரீம், கிலீம் ஆகிய இவை ஒண்பதும் மந்திர உறுப்பாகக் கொண்டு செம்மையாக உள்ளொழுந்த முறையில் 'சிவயநம்' எனக் கணிப்பாயாக ஆதி மந்திரம் அஞ்செழுத்தென்பதும் அதனை உயிராகவும் ஏனைய மந்திரங்களை உடல் உறுப்பாகவும் கொண்டு வழிபடுக (செவ்வுள் - செவ்வையாக)

1321. நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை
 நவாக்கரி உள்ளொழும் நன்மைகள் எல்லாம்
 நவாக்கரி மந்திர நாவுளே ஓத
 நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே. (3)

நவாக்கரி யாவது நான் அறிந்த ஸ்ரீ வித்தையாகும். இதில் நன்மைகள் அனைத்தும் விளையும். இதனை நாவுள் வைத்து நினைக்கவே நவாக்கரி சத்தி நன்மைகளை அருளுவாள். நாவுளே ஓத - வாய் திறந்து உச்சரியாது நாப்புடை பெயரும் அளவில் உச்சரிக்க.

1322. நலந்தரு ஞானமும் கல்வியும் எல்லாம்
 உரந்தரு வல்வினை உம்மை விட்டோடும்
 சிரந்தரு தீவினை செய்வது அகற்றி
 வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடும் கானே. (4)

ஞானமும் கல்வி முதலாகிய நலம் எல்லாம் தரும். கொடுமையைத் தரும் (சஞ்சிதம்) பழவினைகள் உம்மை விட்டு நீங்கும். இப்பிறவியில் அறியாமையால் ஈட்டப்படும் தலையான (ஆகாமியம்) வினைகளை நீக்கி வரங்களை அருளும். அங்ஙனம் அழியும்படி செய்யப் பேரொளிப் பிழம்பாகிய சிவன் வந்து வாய்த்திடுவன்.

1323. சுண்டிடும் சக்கரம் வெள்ளிபொன் செம்பிடை
கொண்டிடும் உள்ளே குறித்த வினைகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கும்
நின்றிடும் சக்கரம் நினைக்கும் அளவே. (5)

சக்கரத்தை வெள்ளி, பொன், செம்புத் தகடுகளில் அமைக்கவும். மனத்திலும் தியானியுங்கள். அப்படிச் செய்யின் உங்களுக்கு அமைய உள்ள வினைகளை வென்றுவிடலாம். ஒரு மண்டலம் வழிபட்டு வர திருவருள் துணையால் வெற்றிகள் உண்டாகும். மேலும் அச்சக்கரத்தை நினைத்த அப்பொழுதே எல்லா நலமும் பெருகும். (மண்டலம் - 7 வாரம்) இப்போது 40 நாள் என்பர்.

1324. நினைத்திடும் அச்சிரீம் அக்கிலீம் ஈறா
நினைத்திடும் சக்கரம் ஆதியும் ஈறு
நினைத்திடும் நெல்லொடு புல்லினை யுள்ளே
நினைத்திடும் அருச்சனை நேர்தரு வாளே. (6)

ஸ்ரீம் முதலாகக் கொண்டு கிலீம் ஈறாகத் தியானியுங்கள். அவ்வாறு தியானிக்கும் போது ஆதியாக உள்ளது ஈறாக அமையும். மஞ்சள் கலந்த அரிசியும் அறுகம் புல்லும் கொண்டு தியானித்து வழிபாடு செய்யுங்கள். உங்களது அருச்சனையை உகந்து வெளிப்பட்டு அருள்வாள்.

1325. நேர்தரும் அத்திரு நாயகி ஆனவள்
யாதொரு வண்ணம் அறிந்திடும் பொற்புவை
கார்தரு வண்ணம் கருதின கைவரும்
நார்தரு வண்ணம் நடந்திடு நீயே. (7)

உங்களுக்கு வெளிப்பட்டு அருள் வழங்கும் பராசத்தி எவ்விதமான நிறமுடையவள் என உணர விரும்பின் அழகிய காயாம்பூவைப் போலக் கரிய வண்ணமாகும். அவ் வண்ணம் தொழுவார்க்கு நினைத்தவை கைகூடும். அவள்

உன்னை விரும்பும் படி நடந்து கொள்வாயாக. (நார் - அன்பு)

1326. நடந்திடும் பாரினில் நன்மைகள் எல்லாம்
கடந்திடும் காலனும் எண்ணிய நாளும்
படர்ந்திடு நாமமும் பாய்கதிர் போல
அடைந்திடு வண்ணம் அடைந்திடு நீயே. (8)

இந்த உலகில் எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகும். காலன் நமக்குரிய ஆயுளாக எண்ணிய நாள்களும் கடக்கும். எங்கும் பரந்து செல்லும் சூரியனது கதிரைப் போலப் புகழும் பரவும். ஆதலால் பராசத்தி உன்னிடம் பொருந்தும் வகையில் நீ நடப்பாயாக.

1327. அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுடன் எல்லாம்
அடைந்திடும் ஆதி அருளும் திருவும்
அடைந்திடும் அண்டத்து அமரர்கள் வாழ்வும்
அடைந்திடும் வண்ணம் அறிந்திடு நீயே. (9)

பொன் வெள்ளி நவரத்தினம் முதலியவை தாமே வந்து அடையும். பராசத்தியின் அருளும் ஞானமும் வரும். தேவர்கள் வாழ்வு சித்திக்கும் நீ அவனை அடையும் வகையை அறிந்து கொள்வாயாக.

1328. அறிந்திடு வார்கள் அமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வானோர் தேவர்கள் தேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வாணை முயன்றடு வீரே. (10)

மக்கள் அமரர்கள் ஆவதற்காகச் சிவனை அறிவார்கள். அதனை அறிந்த தேவர்களுக்குத் தேவ தேவனாகிய பரமேஸ்வரன் அருள் செய்யும். பாய்கின்ற கங்கையைச் சூடி, அதன் வேகத்தை மாற்றிய ருளிய பரமேஸ்வரனை அடைவதற்கு நீ முயல்வாயாக.

1328 அறிந்திடு வார்கள் அமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வானோர் தேவர்கள் தேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வாணை முயன்றடு வீரே. (10)

மக்கள் அமரர்கள் ஆவதற்காகச் சிவனை அறிவார்கள். அதனை அறிந்த தேவர்களுக்குத் தேவதேவனாகிய பரமேஸ்வரன் அருள் செய்யும். பாய்கின்ற கங்கையைச் சூடி, அதன் வேகத்தை மாற்றியருளிய பரமேஸ்வரனை அடைவதற்கு நீ முயல்வாயாக.

1329 நீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள்
பாரணி யும் ஹிரீ முன்றீம் ஈறாந்
தாரணி யும் புகழ்த் தையலநல் லாள்தன்னைக்
காரணி யும்பொழில் கண்டுக்கொள் ளீரே. (11)

நீங்கள் வணங்குவதற்குரிய சக்கரத்தில் பொருந்திய எழுத்துக்கள் உலகம் புகழும் ஹிரீம் முதலாக நீம் ஈறாக உள்ளதாம். இதனை வழிபட்டு மாலையை அணிந்து புகழோடு கூடிய பராசத்தியை மேகம் போன்ற மண்டலத்தில் கண்டு கொள்ளுங்கள்.

1330 கண்டுகொள் ளும்தனி நாயகி தன்னையும்
மொண்டுகொ ளும்முக வசியம் தாயிடும்
பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர்
நின்றுகொ ளும்நிலை பேறுடை யாளையே. (12)

ஒப்பற்ற நாயகியாகிய சத்தியைத் தரிசியுங்கள். அள்ளிப் பருகும் படியாக முகப்பொலிவு உண்டாகும். மேன்மையான பரசிவம் மஞ்சமாகத் தாங்கும் நிலை பேறுடைய சத்தியைப் பழமையாகப் போற்றி மனத்துள் கொள்ளுங்கள். (வசியம் - கவர்ச்சி.)

1331 பேறுடை யாள்தன் பெருமையை எண்ணிடி
நாடுடை யார்களும் நம்வச மாகுவர்
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானிலை
கூறுடை யாளையும் கூறுமின் நீரே. (13)

நீங்கள் எய்தும் பேறாகவுள்ள சத்தியின் பெருமையை எண்ணில் நாட்டை யுடைய மன்னரும் நம்வசம் ஆகுவர். நமக்குப் பகையானவர்களும் வாழ்வதும் இல்லை. ஆதலால் இறைவனை ஒரு கூற்றிலே யுடையவளைத் தோத்திரம் செய்யுங்கள்.

1332 கூறுமின் எட்டுத் திசைக்கும் தலைவியை
ஆறுமின் அண்டத்து அமரர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையும்
தேறுமின் நாயகி சேவடி சேர்ந்தே (14)

எட்டுத் திசைகளுக்கும் தலைவியாகிய நவாக்கரி சத்தியைத் தோத்திரம் செய்யுங்கள். அண்டங்களில் வாழ்கிற அமரர்கள் வாழ்வு எம்மாத்திரம் என அதில் வைத்த ஆசையை அறுங்கள். மீண்டும் பிறந்து இப்பூமியில் வரும் வழியை மாறுங்கள். நாயகியின் சிவந்த திருவடித் துணையைப் பற்றித் தெளிவு பெறுங்கள்.

1333 சேவடி சேரச் செறிய இருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நவின்றுநின்று ஏத்துவர்
பூவடி யிட்டுப் பொலிய இருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே. (15)

அம்மையின் திருவடியை இடைவிடாது நினைத்து இருந்தவர் நா அசையாது உள்ளே செவித்துக் கொண்டிருப்பார். அவ்வாறு தங்களது அசல் பார்வையைச் செலுத்தி விளங்க இருந்தவர் பெருமையுடைய திருவடியைக் காண்பவராவர்.

1334 ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கரம்
 ஐம்முத லாக அமர்ந்திரீம் ஈறாகும்
 அம்முத லாகி அவர்க்குஉடை யாள்தனை
 மைம்முத லாக வழுத்திடு நீயே. (16)

ஐகாரத்தை முதலாகக்கொண்டு வளர்ந்தெழுவது
 நவாக்கரி சக்கரம். அந்த ஐகாரம் முதலாகவும் இரீம் ஈறாக
 வும் வரைவர். அகர முதலாக விளங்கும் சிவபெருமானுக்கு
 உடையாளாக விளங்கும் முழு முதல்வியை மையாகிய
 மாயைக்கு முதல்வியாக வழுத்துவாயாக.

1335 வழுத்திடு நாவுக் கரசிவன் தன்னைப்
 பகுத்திடும் வேதமெய் ஆகமம் எல்லாம்
 தொகுத்தொரு நாவிடை சொல்லவல் லாளை
 முகத்துளும் முன்னெழக் கண்டுகொள் ளீரே. (17)

வணங்கப்பெறும் வாக்கீசவரியான சத்தியை வேதாக
 மங்கள் எல்லாம் பகுத்து ஓதும். அவை அனைத்தையும்
 சேர்த்து நம் நாவால் பயில அதற்கு அருள்புரிய வல்லாள்.
 அன்பர்களது திருமுகமும் அருள்பொலிவோடு முற்பட்டுத்
 தோன்றும். கண்டு கொள்வீர்களாக.

1336 கண்டஇச் சக்கரம் நாவில் எழுதிடில்
 கொண்டஇம் மந்திரம் கூத்தன் குறியதாம்
 மன்றினுள் வித்தையும் மானுடர் கையதாய்
 வென்றிடும் வையகம் மெல்லியல் மேவியே. (18)

இவ்வாறுள்ள சக்கரத்தை ஒருவன் நாவில் எழுதிடில்
 கொண்ட இம் மந்திரமானது கூத்தப்பெருமானது வடிவ
 மாகும். பொன்மன்றில் விளங்கும் சபாவித்தையும் மக்கள்
 கையதாகி மெல்லியலாகிய நவாக்கிரி கருணை பொருந்து
 தலால் உலகத்தையே வெல்லலாம்.

1337 மெல்லியல் ஆகிய மெய்ப்பொரு ளாள் தன்னைச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தங்கு இருந்திடும்
பல்லிய லாகப் பரந்தெழு நாள் பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடுந் தானே. (19)

மென்மையான இயல்பினையுடைய உண்மைப் பொரு
ளாகியவனைக் குரு உபதேசப்படி விடாது பற்றித்
தியானித்திருங்கள். இன்ப துன்பக் கலப்புடைய நாள்
பலவும் நல்ல இன்ப நாள்களாகவே அமைந்துவிடும்.
(சொல்லியல் - உபதேசம்.)

1338 நடந்திடு நாவினுள் நன்மைகள் எல்லாம்
தொடர்ந்திடும் சொல்லொடு சொற்பொருள்
தானும்
நடந்திடும் கல்விக்கு அரசுஇவ னாகப்
படர்ந்திடும் பாரில் பகையில்லை தானே. (20)

நன்மைகள் எல்லாம் இவன் நாவினால் சொன்னபடி
நடக்கும். இவன் சொன்னவாறு சொல்லுக்குரிய பயனும்
தொடர்ந்துவிடும். வாகீஸ்வரியே இவன்நாவில் உள்ளமை
யால் எல்லாக்கல்வியும் பொருந்தி நாவரசாக விளங்குவான்.
பரந்த உலகில் பகையும் இல்லாது போகும்.

1339 பகையில்லை கௌமுதல் ஐயது ஈறா
நகையில்லை சக்கரம் நன்றறி வார்க்கு
மிகையில்லை சொல்லிய பல்லுரு எல்லாம்
வகையில்லை யாக வணங்கிடும் தானே. (21)

பகையைக் கெடுக்கும் கௌ முதல் ஐ ஈறாகவுள்ள
சக்கரத்தை நன்றாக அறிபவர்க்குப் பிறர் பழித்தலும்
இல்லை. பற்பல வடிவங்களாகக் காணப்படுவன எல்லாம்
இவருக்கு வேறாக இல்லை. ஆதலின் வேறு வகை யின்மை
யாக எல்லாம் இவரை வணங்குவனவாம்.

1340 வணங்கிடும் தத்துவ நாயகி தன்னை
 ' நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை எல்லாம்
 நலங்கிடும் காம வெகுளி மயக்கம்
 துலங்கிடும் சொல்லிய சூழ்வினை தானே. (22)

தத்துவ நாயகியை எல்லோரும் வணங்குவர். ஆதலால் அந்த நல்லவர் எல்லாம் அவளிடம் பொருந்தி யிருப்பர். காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றங்களும் நீங்கிவிடும். எண்ணிய கருமம் கைகூடி விளங்கும். (நலங்கிடுதல் - ஒன்றுபடுதல்.)

1341 தானே கழறித் தணியவும் வல்லனாய்த்
 தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனாய்த்
 தானே தனிநடங் கண்டவள் தன்னையும்
 தானே வணங்கித் தலைவனும் ஆமே. (23)

தனக்கு மேல் பிறரின்றித் தானே பேசி அடங்குபவனாய், தான் ஒருவனே நினைத்தவண்ணம் ஒளிக்காமல் பேசுபவனாய், தானே பேருழிக் காலத்தில் சிவனது சங்காரத் தாண்டவம் கண்டவனையும், தானே வழிபட்டு வணங்கித் தலைவனுமாய் ஆவான்.

1342 ஆமே அமைத்துயிராகிய அம்மையும்
 தாமே சகலமும் ஈன்றஅத் தையலும்
 ஆமே அவளடி போற்றி வணங்கிடிற்
 போமே வினைகளும் புண்ணியன் ஆகுமே. (24)

எல்லா உயிர்களும் ஆகியவள் அம்மையே யாகும். எல்லாவற்றையும் பெற்றெடுத்த அழகு நிரம்பிய அன்னையும் ஆவாள், அவளது திருவடியைப் போற்றி வணங்கினால் நம்முடைய வினைகளும் போய்ப் புண்ணியன் ஆகலாம். (புண்ணியம் - இறைபணி.)

1343 புண்ணிய னாகிப் பொருந்தி உலகெங்கும்
கண்ணிய னாகிக் கலந்தங்கு இருந்திடும்
தண்ணிய னாகித் தரணி முழுதுக்கும்
அண்ணிய னாகி அமர்ந்திருந் தானே. (25)

உலகமெங்கும் பொருந்திப் புண்ணியனாகி, மதிக்கத் தக்க வனாக அனைவருடன் கலந்து விளங்குவான். கருணை நிறைந்தவனாக உலக முழுவதும் மிகவும் இனியனாக அமர்ந்திருந்தான். அண்ணித்தல் - இனித்தல். இத்தன்மை களை உடையவன் சிவபெருமான் என்க.

1344 தானது கிரீம் கௌவது ஈறாம்
நானது சக்கரம் நன்றறி வார்க்கெல்லாம்
கானது கண்ணி கலந்த பராசக்தி
கேளது வையங் கிளரொளி யானதே. (26)

சக்கரத்தின் பீசமானது கிரீம் முதல் கௌ ஈறாகும். அது நானகாவுள்ள சக்கரம் என்று அறிபவர்க் கெல்லாம் அஞ்ஞான மயமான காட்டில் இருள் மயமாகக் கலந்திருந்த அழியாத பராசக்தி உறவாகி அறிவான நிலையில் ஒளியாக எல்லா உயிர்களிடமும் விளங்குகின்றாள்.

க்+இரீம்=கிரீம் என்றாயிற்று.

(சக்கரம் வரைபவர் எழுத்துக்களை மாற்றியும் வரைவர். அது மரபாகும். பராசக்தி - பேரறிவுப் பேராற்றல் பெற்றவள்.)

1345 ஒளிக்கும் பராசக்தி உள்ளே அமரில்
சளிக்கும் இச் சிந்ததையில் காரணம் காட்டித்
தெளிக்கும் மழையுடன் செல்வம் உண்டாக்கும்
அளிக்கும் இவளை அறிந்துகொள் வார்க்கே. (27).

ஒளி செய்கின்ற பராசத்தி மனத்தில் எழுந்தருளினால் களிக்கும் மனத்தில் உண்மைப் பொருளினை விளக்கித் தெளிவினைத் தரும். மழையுடன் செல்வத்தையும் உண்டாக்கும். இவளை அறிந்து கொள்வார்க்கு இங்ஙனம் அருள் புரியும். உபாசகன் விருப்பப்படி மழைபெய்து வருமை நீங்கும் எனினுமாம்.

1346 அறிந்திடும் சக்கரம் அருச்சனை யோடே
எறிந்திடும் வையத்து இடரவை காணின்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடும் சிந்தை புகையில்லை தானே. (28)

அருளால் அறிந்து கைக் கொண்டொழுகும் நவாக்கரி சக்கரத் தினை வழிபடுவாயாக அஃது உலகத் துன்பங்கள் அனைத்தையும் நீக்கும். சிறையில் அடைத்துத் தண்டம் செய்யும் மன்னனும் வலியவந்து வழிபடுமாறு செய்யும். உள்ளத்தைக் கலங்க வைக்கும் எவ்வகைத் துன்பங்களும் உளவாகா. எறிந்திடும்-விலக்கும். (புகை-துன்பம். காவல் மறிந்திடும்-சிறையில் வைத்திடும்)

1347 புகையிலை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாம்
குகையில்லை கொல்வது இலாமையி னாலே
வகையில்லை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
சிகையில்லை சக்கரம் சேர்ந்தவர் தாமே. (29)

நவாக்கரி சக்கர வழிபாடு உடையவர்கட்குப் புகையாகிய துன்பம் இல்லை. அகத்தவத்தோராகிய யோகிகளுக்கு உண்டாகும் கடவுள் காட்சியாம் பொன்னொளி அகத்தே காணப்படும். அத்தகையோர் கொலையும் புலையும் விடுத்த சிவ நிலையினராதலின் அவர்கட்குப் பிறவி யில்லை. மன்னுயிரை யெல்லாம் வேறுபாடு இல்லாமல் ஒக்கப்பார்த்து அவர் புரியும் கடவுள் தொண்டுக்கு முடிவில்லை. (குகை - கருப்பாசயம்-இகை-முடிவு)

1348 சேர்ந்தவர் என்றும் திசையொளி யானவர்
காய்ந்தெழு மேல்வினை காண்கி லாதவர்
பாய்ந்தெழும் உள்ளொளி பாரிற் பரந்தது
மாய்ந்தது காரிருள் மாறொளி தானே. (30)

தியானித்தவர் ஒளியுடல் பெற்று விளங்குவார். சினந்து எழுகின்ற ஆகாமிய வினைகளைக் காணாதவர் ஆவர். இவரிடம் பரவி எழுகின்ற உள்ளொளி அவர் வாழும் பிரதேசத்தில் பட்டந்தது. அதனால் அப்பகுதியினரிடம் பரவிய இருள் மயமான அஞ்ஞானம் கெட்டு ஒளி பெற்று ஞான மயமானவர்களாக விளங்கினர்.

1349 ஒளியது ஹௌமுன் நிர்மது ஈறாம்
களியது சக்கரம் கண்டறி வார்க்குத்
தெளிவது ஞானமும் சிந்தையும் தேறப்
பணிவது பஞ்சாக் கரமது வாமே (31)

ஒளி யுடையதாகிய ஹௌ என்பதை முதலிலும் கிரீம் என்பதை ஈற்றிலும் வரைந்து, திருவருட் களிப்பை உண்டாக்கும் அச்சக்கரத்தை வழிபடுவார்க்குத் தெளிந்த மெய்யுணர்வும் தெளிந்த நாட்டமும் கைகூடும். பின் செந்தமிழ்த் திருவைந்தெழுத்தினை இடையறாது உருவேற்றி முழுமுதற் சிவபெருமானை வழிபாடு புரிவாயாக.

குறிப்பு: நவாக்கரி மந்திரமே பஞ்சாக்கரமாம்.

1350 ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவள்
ஆமே அதோமுகத்துள் அறி வானவள்
ஆமே சுவைஒளி ஊறுஒசை கண்டவள்
ஆமே அனைத்துயிர் தன்னுளும் ஆமே (32)

சதாசிவ மூர்த்திக்கு அனுக்கிரக சத்தியாக விளங்குபவள் இவளே. இவளே கீழ் நோக்கிய சக்தியாக உயிர்களைச்

செலுத்துபவள் ஆவாள். இவள் சுவை ஒளி ஊறு
ஓசையாகிய இவற்றை அறியும் அறிவாகத் துணைசெய்ப
வள். இவளே அருவநிலையில் எல்லா உயிர்களையும்
தன்னிடம் அடக்கிக் கொண்டவள் ஆவள். நாற்றம் என்னும்
ஐந்தாவது அறிவையும் கொள்க.

1351 தன்னுளும் ஆகித் தரணி முழுதுங்கொண்டு
என்னுளும் ஆகி இடம்பெற நின்றவன்
மண்ணுளும் நீர்அனல் காலுளும் வானுளும்
கண்ணுளும் மெய்யுளும் காணலும் ஆமே (33)

எல்லா உலகங்களையும் கொண்ட ஈசானமூர்த்தி
வடிவுடன் என்னுள்ளும் இடம் பெற்று விளங்கினன்.
அவனை மண்ணிலும் நீரிலும் ஒளியிலும் காற்றிலும்
ஆகாய மண்டலத்திலும் கண்ணின் சுருமணிப் பார்வை
யிலும் உடலிலும் காணலாம். மெய்ப் பொருளாகிய
சிவனார் திருவுள்ளத் திருப்பவளும் அவளே என இவ்
வகையாகக் கூறுதலும் ஒன்று.

1352 காணலும் ஆகும் கலந்துயிர் செய்வன
காணலும் ஆகும் சுருத்துள் இருந்தியின்
காணலும் ஆகும் கலந்து வழிசெய்க்
காணலும் ஆகும் சுருத்துற நிலிலே (34)

சத்தி உயிரோடு கலந்து நின்று உயிர்களுக்குச் செய்யும்
உதவியைக் காணலாம். அவளை அடைய வேண்டும் என்ற
ஒரே விருப்புடன் கூடி நிற்பவரிடம் சிவபோதம் இன்மை
யால் காணலுமாகும். அங்ஙனம் உயிர்க்கு உயிராக இருக்கும்
அவள் வழியே உயிர்கண் தொழிலாற்றுவதைக் காண
லாகும். ஆகையால் அவளிடம் என்றும் பிரியாத வண்ணம்
சுருத்துப் பொருந்தி நிற்பாயாக.

1353 நின்றிடும் ஏழு புவனமும் ஒன்றாகக்
கண்டிடும் உள்ளம் கலந்தெங்கும் தானாகக்
கொண்டிடும் வையம் குணம்பல தன்னையும்
விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே (35).

சாதகர்க்கு ஏழுலகமும் ஒன்றாகக் கலந்து விளங்கும்.
எல்லா உயிர்களிடமும் பொருந்தித் தானாகக் காண்பர்.
பூமியிலுள்ள எல்லா இயல்புகளையும் உள்ளவாறு அறிவர்.
உயிர்கள் வலிய எய்திய வினைகளை விலக்கும் உண்மைப்
பொருளாகவும் நிற்பர்.

1354 மெய்ப்பொருள் ஓளமுதல் ஹௌவது ஈறாக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரம்
தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு தேஸ்வரி
நற்பொரு ளாக நடுவிருந் தாளே. (36)

உண்மைப் பொருளாகிய ஓள முதல் ஹௌ ஈறாகவுள்ள
எழுத்துக்கள் விளக்கமாக அமைந்த சக்கரத்தில் சிவம்
விளங்க எழுந்தருளிய அமுதேஸ்வரி நன்மையைத் தரும்
பொருளாக உடலின் நடுவில் இருந்தாள்.

1355 தாளதின் உள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி
காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடில்
நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேளது காயமும் கேடில்லை காணுமே. (37)

முன் மந்திரத்தில் சொன்னவாறு மூலாதாரம் முதல் பிர
மந்திரம் வரை சோதியாக விளங்கும் அமுதேஸ்வரியுடன்
மூல வாயுவை மேலே கொண்டு வந்து பொருந்தும்படி செய்
யின் நாள்தோறும் புதுமைகளைக் கண்டபின் சாதகரது
உறவாகிய உடலுக்கும் அழிவில்லையாம்.

1356 கேடில்லை காணும் கிளரொளி கண்டபின்
நாடில்லை காணும் நாண்முதல் அற்றபின்
மாடில்லை காணும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை காணும் சுருத்துற்று இடத்துக்கே (38)

கெடாது நிலைத்திருக்கும் திருவருள் ஒளியைக் கண்ட
பின் நாடு முதலிய வேற்றுமை இல்லை. கால வரையறை
யைக் கடந்தபின் முன்பின் கீழ்மேல் என்ற இடப்பாடு
பாடுகளும் இல்லை. திருவருள் கைவந்து எய்தச் சீலம்
முதலிய நானெறிகளைக் கண்டபின் பிறவித் துன்பங்கள்
உளவாகா. ஆதலின் திருவருள் இடத்தில் உள்ளன்பைச்
செலுத்துவாயாக.

1357 உற்றிடம் எல்லாம் உலப்பில்பா ழாக்கிக்
கற்றிடம் எல்லாம் சுடுவெளி யானது
மற்றிடம் இல்லை வழியில்லை தானில்லைச்
சற்றிடம் இல்லை சலிப்பற நின்றிடே (39)

தான் வந்துற்ற இடமாகிய உலகமெல்லாம் தோன்றாத
வாறு பாழாக்கி அவ்வுலகத்தில் கண்டறிந்த யாவும் வெட்ட
வெளியாயிற்று. தானே எங்கும் நிறைந்திருந்ததலின் வேறு
இடமில்லை. ஆதலின் சஞ்சரித்தலுக்குரிய இடம் சிறிதும்
இல்லை. ஆதலின் அசையாது அனுபவத்தில் நிலைபெறு
வாயாக. ஆருயிர் திருவருள் வலத்தால் சிவமாந்தன்மை
எய்தும். அப்போதுள்ள நிலையாகும் இது.

1358 நின்றிடும் ஏழ்குடல் ஏழ்புவி எல்லாம்
நின்றிடும் உள்ளம் நினைத்தவை தானே
நின்றிடும் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றிடும் மேலை விளக்கொளி தானே. (40)

சாதகர்க்கு ஏழ்கடலும் முன் நிற்கும் ஏழு உலகங்களும் முன்நிற்கும். மனத்தினால் நினைத்தவை எல்லாம் இவன் முன்னே வந்து நிற்கும். சத்தி தன்னிடத்து நிலை பெறக் காண்பவர்க்கு சிரசின் மேல் விளங்கும் ஒளிகள் அமைந்து நிற்கும். அண்டத்தில் உள்ளவற்றை யெல்லாம் பிண்டத்தில் காணலாம் என்கிறார்.

1359 விளக்கொளி ஸௌமுதல் ஓளவது ஈறா
விளக்கொளி சக்கரம் மெய்ப்பொரு ளாகும்
விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி யானை
விளக்கொளி யாக விளங்கிடு நீயே. (41)

விளக்கு கின்ற ஒளியாக விளங்கும் சௌ முதல் ஓள ஈறாக வுள்ள பீசங்களை யுடைய நவாக்கிரி சக்கரம் உண்மைப் பொருளாகும். அதில் விளங்கும் மின்கொடி போன்றவனை விளங்குகின்ற ஞானத்தை உடையவனாகி அறிந்து நீ விளங்குவாயாக.

1360 விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லின்
விளங்கிடு மெல்லிய லானது வாகும்
விளங்கிடு மெய்நின்ற ஞானப் பொருளை
விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே. (42)

இதனால் விளங்கும் மேல்வருகின்ற உண்மையை உணர்த்தப் புகுந்தால் எங்கும் விளங்கும் சத்தியேயாகும் இவ்வாறு விளங்குகின்ற உண்மை ஞானப்பொருளை உணர்ந்தவரே உணர்ந்தவராவர்.

1361 தானே வெளியென எங்கும் நிறைந்தவள்
தானே பரம வெளியது வானவள்
தானே சகலமும் ஆக்கி அழித்தவள்
தானே அனைத்துள அண்ட சகலமே. (48)

தானே ஆகாயம் போல உருவின்றி வியாபகமாய் நின்ற
வள். தானே பரம ஆகாயமாய் நின்றவள். தானே எல்லாப்
பொருளுமாகி அவை அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கிக்
கொண்டவள். எல்லா அண்டங்களும் தானேயானவள்.
சத்தியின் ஐந்தொழில் ஆற்றல் கூறியவாறு.

1362 அண்டத்தி னுள்ளே அளப்பரி தானவள்
பிண்டத்தி னுள்ளே பெருபெளி கண்டவள்
குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணினும்
கண்டத்தில் நின்ற கலப்பறி யார்களே. (44)

அண்டங்கள் அனைத்திலும் அளத்தற்கு அருமையாக
இருப்பவள். பிண்டமாகிய உடலில் ஞானம் விளங்கும்
பெருவெளியைத் தனக்கு இடமாகக் கொண்டவள். ஓமம்
செய்யும் ஓம குண்டத்தால் பல நன்மைகளைப்பெற்றாலும்
கண்டத்துக்கு மேல் விளங்கி நிற்கும் நிலைபெற்ற
கலப்பினை அறியாதவராக உள்ளனர்.

1363 கலப்பறி யார்கடல் சூழ்உலகு எல்லாம்
உலப்பறி யாருடல் ஓடுயிர் தண்ணைச்
சிலப்பறி யார்சில தேவரை நாடித்
தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே. (45)

கடல் சூழ்ந்த உலக மெல்லாம் சத்தி கலந்திருத்தலை
உணரார்கள். உடலோடு கூடிய உயிர் ஒருநாள் உடலை
விட்டுப்பிரியும் என்பதை அறியார்கள். சிறு தெய்வத்தை
நாடினமையால் நாதத்தினை அறியார். இவ் வண்ணம்
நடப்பது அவரது தலை எழுத்தாம்.

1364 தானே எழுந்த அச்சக்கரம் சொல்லிடின
மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
தேனே இரேகை திகைப்பற ஒன்பதில்
தானே கலந்த வறை எண்பத் தொன்றுமே (46)

மானே! சுயம்புவாகத் தோன்றிய அச் சக்கரத்தைப்பற்றிச் சொல்லின் மதிக்கத் தகுந்த கோடுகள் குறுக்கும் நெடுக்குமாகப் பத்துக்கீறி அமைத்தபின், தேன் போன்றவளே! இரேகைக்கு உட்பட்ட அறைகள் ஒன்பதாகத் தானே குறுக்கும் நெடுக்குமாக விளங்கும் அறை எண்பத் தொன்றாகும்.

1365 ஒன்றிய சக்கரம் ஒதிடும் வேளையில்
வென்றிகொள் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாம்
கன்றிய ரேகை கலந்திடும் செம்மையில்
என்றியல் அம்மை எழுத்தலை பச்சையே. (47)

பொருந்திய சக்கரத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் போது கட்டங்களுக்கு வெளியான மதிமண்டலம் பொன் நிறமாம். கட்டங்களில் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள ரேகைகள் சிவப்பு நிறமாக இருக்கும். கருணையுடைய சத்தியினது அட்சரங்கள் அடைக்கும் கட்டங்கள் பச்சை நிறமாகும்.

1366 ஏய்ந்த மரவுரி தன்னில் எழுதிய
வாய்ந்தஇப் பெண்ணெண்பத் தொன்றில்
நிரைத்தபின்
காய்ந்தவி நெய்யுள் கலந்துடன் ஓமமும்
ஆம்தலத்து ஆமுயிர் ஆகுதி பண்ணுமே. (48)

பொருந்திய மரப்பட்டையில் எழுதிய இப்பெண்ணாகிய சத்தி பீசங்களை எண்பத்தோர் அறைகளில் அடைத்தபிறகு அவிசை நெய்யுடன் கலந்து ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட இடத்தினின்று ஓம் செய்தபின் பிராணாகுதியும் செய்க அவிசை உப்பின்றி வெண் பொங்கல். நமசிவய மந்திரத்தை எழுத வேண்டுமென்று கூறுவாரும் உளர்.

1367 பண்ணிய பொண்ணைப் பரப்பற நீபிடி
எண்ணிய நாட்களில் இன்பமும் எய்திடும்
நண்ணிய நாமமும் நான்முகன் ஒத்தபின்
துண்ணென நேயநற் நோக்கலும் ஆமே. (49)

இயந்திரத்தில் அமைக்கப்பட்ட பொன்னை யொத்த சத்தியை நிதானமாக நீ சிக்கெனப் பற்றுக தியானிக்கத் தொடங்கிய நாளிலேயே இன்பம் உண்டாகும். பொருந்திய புகழும் யாக கர்த்தாவகிய பிரமணை ஒத்த பிறகு விரைவில் நேயப் பொருளாகிய சிவத்தொடு நன்றாகச் சேர்தலுமாகும்.

1368 ஆகின்ற சந்தனம் குங்குமம் கத்தூரி
போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுநெய்
ஆகின்ற கற்பூரம் ஆகோ சனநீரும்
சேர்கின்ற ஒன்பதும் சேரநீ வைத்திடே (50).

அரைத்த சந்தனச் சாந்து, குங்குமப்பூ, கஸ்தூரி, மணம் பரவுகின்ற பல வாசனைகளின் கூட்டு, சவ்வாது, புனுகு நெய், ஆகின்ற பச்சைக்கற்பூரம், பசுவின் கோரோசனை, சேர்கின்ற ஒன்பது பொருள்களையும் ஒன்றுசேர்த்த நீர் சக்கரத்துக்குச் சாத்துவாயாக. (1) குங்குமம் (2)கத்தூரி (3)சாந்து (4)சவ்வாது (5)புழுகு (6)நெய் (7)கற்பூரம் (8)கோரோசனம்(9)நீர்.

1369 வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவம் நோக்கிடில்
கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கண்ணியைத்
தச்சிது வாகச் சமைந்தஇம் மந்திரம்
அர்ச்சனை ஆயிரம் ஆயிரம் சிந்தியே. (51)

சத்தியோடு மனத்தை வைக்கும் தவத்தைச் செய்வதால் உள்ளே எழுகின்ற முதிராத இளங் கொங்கையுடைய வாலைப் பெண்ணைப் பொருத்தி நவாக்கரியாக விளைந்த இம் மந்திரத்தை ஆயிரக் கணக்கான உரு சிந்திப்பாயாக. (தச்சு - வசியம்)

1370 சிந்தையின் உள்ளே திகழ்தரு சோதியாய்
எந்தை கரங்கள் இருமுன்றும் உள்ளது
பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு
முந்தை கிலீம்எழ முன்னிருந் தாளே. (52)

மனத்தில் விளங்குகின்ற ஒளி வடிவான எம் தாயும் தந்தையுமாகிய நவாக்கரி தேவிக்குக் கைகள் ஆறு உள்ளன. அவற்றில் மழு, சூலம், தோட்டி, பாசம், வில், அம்பு, ஆகிய ஆயுதங்களுடன் முதலில் கிலீம் பீசத்தையுடைய தேவி உபாசனை முன்பு வெளிப்படுவாள். (மழுதீப்பந்தம்.)

1371 இருந்தனர் சத்திகள் அறுபத்து நால்வர்
 இருந்தனர் கன்னிகள் எண்வகை எண்மர்
 இருந்தனர் சூழ எதிர்சக் கரத்தே
 இருந்த கரம்இரு வில்லம்பு கொண்டே (53)

யோகினி சத்திகள் அறுபத்து நால்வர் இருந்தனர். கன்னிகள் எண்மர் இருந்தனர். இரு கைகளிலும் வில்லும் அம்பும் கொண்டு, யோகினி சத்திகள் சக்கரத்தை நோக்கியவராய்ச் சூழ இருந்தனர்.

1372 கொண்ட கனகம் குழைமுடி யாடையாய்க்
 கண்டஇம் மூர்த்தம் கனல்திரு மேனியாய்ப்
 பண்டமர் சோதிப் படரிதழ் ஆனவள்
 உண்டு அங்கு ஒருத்தி உணரவல் லாருக்கே. (54)

பொன்னாலாகிய காதணி, கிரீடம், ஆடை முதலியவை களுடன் கண்ட இம்மூர்த்தம் கனல் திரு மேனியாய் பழ மையாகவே சோதியைத் தனது இருப்பிடமாகக் கொண்டு விளங்குபவள் என்று அறிவார்க்கு வெளிப்பட்டு அருள் வாள். கண்ட இம்மூர்த்தம் எனவும் பாடம்.

1373 உணர்ந்திருந் துள்ளே ஒருத்தியை நோக்கில்
 கலந்திருந்து எங்கும் கருணை பொழியும்
 மணந்தெழும் ஓசை ஒளியது காணும்
 தணந்தெழு சக்கரம் தான்தரு வாளே. (55)

இவ் வண்ணம் அறிந்து மனத்தினுள்ளே ஒப்பற்ற சத்தியைத் தரிசித்தால் அவள் எவ்விடத்தும் நீக்கமற

நிறைந்து சுருணை பொழிவாள். பின் எங்கும் கலந்துள்ள
நாதமும் ஒளியும் ஆகிய பிரணவம் தோன்றும். உடலைத்
தாண்டிய ஊர்த்துவ சகஸ்ரதளம் விளங்க அருள் செய்வாள்.
தணந்துநீங்கி. (அஃதாவது சக்கரத்தினின்றும்
வெளிப்பட்டு)

1374 தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானம்
குருவழி யாகும் குணங்களுள் நின்று
சுருவழி யாகும் கணக்கை அறுத்துப்
பெருவழி யாக்கும் பேரொளி தானே. (56).

பேரொளிப் பிழம்பாகிய பராசத்தி, உண்மையை
விளக்கும் தத்துவ ஞானத்தைச் சிவர்களின் குருமண்ட
லத்திலிருந்து விளங்கும்படி செய்வாள். சீவர்களிடம்
இறைமைக் குணங்கள் விளங்கும்படி நின்று சுருவின்
வழிப்பட்டுப் பிறக்கும் செயலை அகற்றி, பெரிய வழியாகிய
வீட்டு நெறியை அருளுவாள்.

1375 பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்
சீரொளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி
காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்
பாரொளி யாகிப் பரந்துநின் றாளே. (57).

பேரொளிப் பிழம்பாகிய பெருஞ் சுடராய் மேலான
ஒளியாகி விளங்குகின்ற தலைவி சுருமையான ஒளி போன்ற
கன்னியாகிப் பொன்னிறத்தோடு பூமி தத்துவத்தின்
ஒளியாக எங்கும் விரிந்து நின்றாள்.

1376 பரந்த சுரம்இரு பங்கயம் ஏந்திக்
குவிந்த சுரம்இரு கொய்தளிர்ப் பாணி
பரிந்தருள் கொங்கைகள் முத்தார் பவளம்
இருந்தநல் லாடை மணிபொதிந் தன்றே. (58).

அம்மையின் மேலே தூக்கிய இருகரங்களில் தாமரையும் குழுதழும் ஏந்தி அபய வரதமாகிய இருகரங்களும் கொய்கின்ற தளிர் போலும் அழகுடையனவாய் விரும்பியருளும் தனங்கள் முத்தும் பவளமும் நிறைந்து நல்ல மணி பொதிந்த ஆடையுடன் விளங்கும் அன்றே.

1377 மணிமுடி பாதம் சிலம்பணி மங்கை
அணிபவள் அன்றி அருளில்லை யாகும்
தணிபவர் நெஞ்சினுள் தன்னருள் ஆகிப்
பணிபவர்க்கு அன்றோ பரிகதி யாமே. (59)

மாணிக்கம் பதித்த திருமுடியும் சிலம்பணிந்த திருவடியும் உடைய மங்கை செந்நிறப் பொருள்கள் அணிவதன்றிக் கருமை நிறம் வாய்ந்த பொருள்கள் அணிபவள் அல்லள். பேரன்பு பூண்டு ஒழுகும் மெய்யடியார் நெஞ்சினுள் அருளால் விளங்கித் தோன்றுவள். தொழுது வணங்கும் தொண்டர்க்குத் திருவடிப் பேறு நல்குவள்.

1378 பரந்திருந்து உள்ளே அறுபது சத்தி
கரந்தன கன்னிகள் அப்படிச் சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை ஏந்தச்
சிறந்தவர் ஏத்தும் சிறிம்தன மாமே. (60)

சக்கரத்தின் பரந்த இடங்களின் உள்ளே ஆற்றல்கள் அறுபதும் காணப்படும். ஆற்றல்கள்-சத்திகள். திருவருட்கன்னிகள் எண்மரும் சூழ மறைந்திருப்பர். விரிந்த இருகைகளிலும் தாமரையும் குழுதழும் தாங்குவள். சிறந்த தொண்டர்கள் ஓதும் சிரீம் என்னும் வித்தெழுத்துத் திருவடிச் செல்வத்தை நல்கும்.

1379 தனமது வாகிய கையலை நோக்கி
மனமது ஓடி மரிக்கிலோர் ஆண்டில்
கனமவை யற்றுக் கருதிய நெஞ்சம்
தினகரன் ஆரிட செய்திய தாமே. (61)

திருவருட் செல்வமாகிய அம்மையை மறவா மனத்தான் திரு ஐந்தெழுத்து ஒதி நோக்கினால் மன அடக்கம் எளிதாக வந்து வாய்க்கும். அடங்கிய மனத்துடன் ஓராண்டு பயின்றால் ஆசைப் பளுவாகிய பற்று நீங்கித் திருவருளால் எண்ணிய எல்லாம் கைகூடும். சிவச் சுடராம் தினகரனார் திருவடிப்பேறே அவர் விழையும் செய்தியாகும்.

1380 ஆகின்ற மூலத்து எழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலரதாய்ப்
போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழல் மண்டல மானதே (62).

மூலத்திடத்துத் தோன்றும் பெரிய தாமரைமலர் திரு வருள் ஆற்றலாகிய அம்மை வீற்றிருந்தருள வாய்ந்த நறு மலர். அம்மலரின்கண் ஆருயிர் புரியும் அன்பிற்குத் தக்க வாறு திருவருள் பெருகும். பெருகியபின் செந்தழல் மண்டலமாம் சிவத்தின் திருவடியைச் சேர்ப்பிக்கும்.

1381 ஆகின்ற மண்டலத்து உள்ளே அமர்ந்தவள்
ஆகின்ற ஐம்பத்து அறுவகை யானவள்
ஆகின்ற ஐம்பத்து அறுசத்தி நேர்தரு
ஆகின்ற ஐம்பத்து அறுவகை சூழவே. (63)

மேற்கூறிய இச்சுடர் மண்டலத்துள்ளே விரும்பி உறை பவள் திருவருள் அம்மை உயிரும் மெய்யுமாம் ஐம்பத்தோர் எழுத்தும் வித்தெழுத்து ஐந்தும் ஆகிய ஐம்பத்தாறு எழுத்துக்களையும் இயக்குபவளும் அவளே. அவற்றை இயக்கும் ஆணை யளும் அவளே. அலைகளை இயக்கும் அதிதேவதைகளுக்கு நடுவில் இருப்பவளும் அவளே.

1382 சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமாய்
ஆங்கணி முத்தம் அழகிய மேனியும்
தாங்கிய கையவை தார்கிளி ஞானமாய்
ஏந்து கரங்கள் எடுத்தமர் பாசமே. (64)

சுடர் போன்ற முடியும் பாதமும் எங்கும் பரந்தெழுதின்ற
சோதியாய் அவ்விடத்து முத்துப்போன்ற வெண்ணிற
மேனியை உடையவளாய்த் தாங்கிய கைகளில் மஞ்சள்
வரை யையுடைய பைங்கிளியும் ஞானமுத்திரையுமாக மேல்
ஏந்திய கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் கொண்டு
விளங்குவாள்.

1383 பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு

நேசம தாக நினைத்திரும் உள்முளே

நாசம தெல்லாம் நடந்திடும் ஐயாண்டில்

காசினி மேலமர் கண்ணுதல் ஆகுமே

(65)

அம்மையின் திருவருளால் பாசமாகிய பற்றுக்கள்
அனைத்தையும் அறுத்திட்டுப் பேரன்பால் திருவடியை
இடையறாது நெஞ்சளே நினைந்திரும் இப்பயிற்சி
ஐந்தாண்டு நிறைவதன்முன் தீமைகள் அனைத்தும் தாமே
அகன்றொழியும். நிலவுலகில் கண்ணுதல் திருவருள்
கைவரப்பெற்று மெய்யடியாராகத் திகழ்வீர்.

1384 கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி

பண்ணுறு நாதம் பகையற நின்றிடில்

விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹிரீங்கார

மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே.

(66)

பராசத்தியின் அருளைப் பெறும் வழியாகிய தடையற்ற
நாத தரிசனம் தன்னுள் அமையுமாகில் ஆகாயமண்ட
லத்தில் உள்ள சோதி விளங்க ஹிரீங்காரப் பீசத்துக்குரிய
சத்தி மண்டலம் அமையும். (வனப்பாற்றல் - பராசத்தி.
நடப்பாற்றல் - திரோதான சத்தி)

1385 மண்டலத்து உள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக்

கண்டகத்து உள்ளே சுருதி யிருந்திடும்

விண்டகத்து உள்ளே விளங்கி வருதலால்

தண்டகத்து உள்ளவை தாங்களும் ஆமே.

(67)

நவாக்கரி சக்கரமாகிய ஒளி மண்டலத்துள் மிக்கு
எழுகின்ற விழுச்சடராகிய அம்மையை அருளால் கண்டு
நெஞ்சள்ளே இடையறாது நினைமின். அவ் அம்மையின்
திரு அருளால் களங்க மொழியும். மாசு அகற்றி அம்மை
விளங்கி வருதலால் நடு நாடியினுள் அம்மையுடன்
ஆருயிரும் விளங்கித் தோன்றும்.

1386 தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்து
ஓங்கி எழுங்கலைக்கு உள்ளுணர் வானவள்
ஏங்க வரும்பிறப்பு எண்ணி அறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வலியுடன் ஆகுமே (68)

தாங்கிய விசாலமான உந்திக் கமலத்து ஓங்கி மேலே
எழுகின்ற பிரணவத்துக்கு உணர்வாக உள்ளவள்
வருந்தவரும் பிறவியை நினைத்து நீக்கி விட அடங்கியிருந்த
நாதம் வலிமையுடன் மேலோங்கி விளங்கும். நாபித் தடமலர்
(மண்டலம் - மணிபூரகம். ஓசைமெய் - நாத தத்துவம்.)

1387 நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணாரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தள்
ஆவுக்கு நாயகி அங்கமர்ந் தாளே. (69)

நல்ல மணிகளை ஆபரணமாக வுடைய வாகீசவாரியும்
பொன்முடியும் பொன்னாடையும் தரித்த இலக்குமியும்
கவிதை பாடும் ஆற்றலை அளிக்கும் வெண்ணிற ஒளியில்
விளங்கும் சரஸ்வதியும் ஆன்மாக்களின் நாயகியுமான
மனோன்மணி சகஸ்ரதளத்தில் எழுந்தருளியிருந்தாள்.

1388 அன்றிரு கையில் அளந்த பொருள்முறை
இன்றிரு கையில் எடுத்தவெண் குண்டிகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டுஅங்கு இருந்தவர் காரணி காணுமே. (70)

சத்தியை வழிபடுமுன் இடைகலை பிங்கலையால்
 வெளியே சென்று பொருளை அளந்த முறையாக, சத்தியை
 வழிபட்டபின் இவ்விரண்டுமே வெளிச்செல்லாது இரண்டு
 வெண்ணிற அமுதகலசங்களாக, சிற்றம்பலத்தைத் தரிசிக்க
 வழியாவதை அறிந்து அங்கு இருந்தவர் தத்துவங்களை
 இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் காரணியைக் காண்பவர் ஆவர்.

1389 காரணி சத்திகள் ஐம்பத்து இரண்டெனக்
 காரணி கன்னிகள் ஐம்பத்து இருவராய்க்
 காரணி சக்கரத்து உள்ளே கரந்தெங்கம்
 காரணி தன்னருள் ஆகிநின் றாளே. (71)

காரணிகளாகிய அட்சரசத்திகள் ஐம்பத்திரண்டென
 காரணியாக அவற்றை இயக்கும் கன்னிகள் ஐம்பத்து
 இருவராக காரணி விளங்கும் சிற்றம்பலத்தில் வெளிப்
 பட்டும் மற்றைய தத்துவங்களில் மறைந்தும் இருந்து,
 காரணி தன் அருளாலே சீவர்களுக்கு வெளிப்பட்டு
 நின்றாளே.

1390 நின்றஇச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடில்
 கண்டஇவ் வன்னி கலந்திடும் ஓராண்டில்
 கொண்ட விரதநீர் குன்றாமல் நின்றிடிண்
 மன்றினில் ஆடும் மணியது காணுமே. (72).

சர்வ காரணியாக விளங்கும் இச்சத்தியை சகஸ்
 ரதளத்தில் நிலைபெறக் கண்டு, ஓராண்டுச் சாதனையில் ஒளி
 மயமான பராசத்தி உன்னை விட்டு அகலாமல் இருப்பாள்.
 நீங்கள் எடுத்துக் கொண்ட விரதம் குறையாமல் இருப்பின்
 பிறகு பரம ஆகாயத்தில் விளங்கும் சிவ சூரியனைக்
 காணலாம்.

1391 கண்டஇச் சத்தி இருதய பங்க்யம்
கொண்டஇத் தத்துவ நாயகி யானவள்
பண்டையவ் வாயுப் பகையை அறுத்திட
இன்றென் மனத்துள் இனிதிருந் தாளே. (73)

திருவருள் அம்மை நான்காம் நிலையாகிய நெஞ்சத்
தாமரையின்கண் வீற்றிருந்தருள்வாள். அங்ஙனம் வீற்றிருந்
தருளப் பட்டவர் அவள் தம் அருள்துணையால் நான்காம்
பூதமாகிய காற்றினை வெல்லுவார். அம்மை உள்ளத்தின்
கண் உயிர்க்கு உயிராய் இனிது இருந்தனள்.

1392 இருந்தஇச் சத்தி இருநாலு கையில்
பரந்தஇப் பூங்கிளி பாச மழுவாள்
கரந்திடு கேடதும் வில்லம்பு கொண்டங்கு
குரந்தங்கு இருந்தவள் கூத்துகந் தாளே. (74)

இந்த சத்தி தனது எட்டுக் கைகளிலும் விரிந்தபூ, கிளி,
பாசம், மழு, வாள், தடுக்கும் தன்மையுள்ள கேடயம், வில்,
அம்பு, ஆகியவைகளைத்தாங்கி, ஆரவாரத்துடன் இருந்து
கூத்தையும் விரும்பி நடித்தாள். (1) பத்மம் - விவேகம் (2)
கிளி-நாதத்தொனி (3) பாசம்-ஏகாக்கிரகசித்தம் உடைமை
யில் ஆசை, (4) மழு-ஒளி (5) வாள்-அதர்ம நாசகம் (6) கேடயம்
- தீமையைத் தாங்கி நிற்றல் (7) வில் - ஆத்மரூபலட்சியம்
(8) பாணம் - சிவாத்ம ஐக்கிய பாவனை. இவை சத்தி
நடனத்தின் தத்துவார்த்தமாகும்.

1393 உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச்சு அணிந்து
தழைந்தங்கு இருந்தவள் தான்பச்சை யாமே. (75)

திருவருள் அம்மை பொன்முடியையும் முத்து மாஸையை
யும் விழைந்தவள். நிறைந்த பவழ மாஸையையும் செம்

பட்டையும் பூண்டவள். அண்ணாந்து ஏந்திய வனமுலை
களின் கண் கச்சப் பூண்டவள். ஆருயிர் இன்புற்றுய்ய
மலர்ந்த திருமுகத்துடன் திகழ்ந்திருந்தனள். அவள்தன்
திருமேனி பச்சை நிறமாகும்.

1394 பச்சை இவளுக்குப் பாங்கிமார் ஆறெட்டு
கொச்சையார் எண்மர்கள் கூடி வருதலால்
கச்சணி கொங்கைகள் சையிரு காப்பதாய்
எச்ச இடைச்சி இனிதிருந் தாளே. (76)

பச்சை நிறமுடைய இவளுக்குச் சத்திகள் நாற்பத்தெட்டும்
மழலை மொழி பேசும் தோழியர் எண்மரும் எப்போதும்
கூடிவருதலால் கச்சணிந்த கொங்கைகளோடு இருபுறமும்
காவலை உடையவளாய் இளைத்த இடையினையுடையாள்
இனிது வீற்றிருந்தாள்.

1395 தாளதின் உள்ளே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் என்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ
பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே. (77)

மூலத்திலே தாங்கிய சோதி வடிவாகிய சத்தியை சுழு
முனை மார்க்கமாகக் கலந்துகொள் என்று விருப்பம் அவ்
வாறே யாக மூலவாயுவை மேலே செலுத்தி நீ காதலனைக்
கூடச் செல்லும் காதலியைப் போல ஆகாயவீதிக்குச் செல்க.

1396 விண்ணவர் நாபி இருதயம் ஆங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபம் கலந்து வருதலால்
பண்ணமர்ந்து ஆதித்த மண்டல மானது
தண்ணமர் கூபம் தழைத்தது காணுமே. (78)

புருவ நடுவின்கண் மதிமண்டலத்து அமிழ்தம் தங்கி
யுள்ளது. அது மந்திர உருவால் மேல்வயிறு நெஞ்சம்

இவ்விரண்டிற்கும் மேலிடமாகிய சுழுத்தின் சுண் வந்து தங்கும். அதனால் அக் சுழுத்திடத்தை அமிழ்தக் கிணறு என்று அறைவர். இதனால் உடம்பகத்துள்ள ஞாயிற்று மண்டலம் குளிர்ச்சி எய்தும்.

1397 கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள
தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருவதால்
ஆபத்துக் கைகள் அடைந்தன நாலைந்து
பாசம் அறுக்கப் பரந்தன சூலமே (79)

அமிழ்தக் கிணற்றினுள் சத்தி தண்ணளிபொருந்திய பத்துத் திருமுகங்களோடு கூடியவள். அவளால் ஞாயிற்று மண்டலத்தின் வெப்பம் வேண்டிய அளவாக விளங்கு கின்றது. ஆருயிர்கட்கு இடருற்ற பொழுதெல்லாம் அவ்இடரை யகற்றி நலமுறுத்தித் திடமுடன் வாழச் செய்யும் திருக் கைகள் இருபதென்ப. முத்தலை வேலாகிய சூலம் ஆவிகளது மும்மல அழுக்கை அகற்ற எங்கும் விரிந்து திகழ்கின்றது.

1398 சூலம்தண்டு ஒள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேல்அம்பு தமருகம் மாகிளி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாசம் மழுகத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை எண்ணதே (80)

சூலம், தண்டு, ஒளிபொருந்திய வாள், ஒளிதரவல்ல ஞான வடிவாகிய வேல், அம்பு, தமருகம், பெருமையுள்ள கிளி, வில்தாங்கி, காலம்பூ, பாசம், மழு, சத்தி ஆகியவைகளைக் கைகளில் ஏந்தி அழகிய சங்கு, அபயவரதம் விளங்கும் கைகளை எண்ணுவாயாக.

1399 எண்ணமர் சத்திகள் நாற்பத்து நாலுடன்
எண்ணமர் சுன்னிகள் நாற்பத்து நால்வராம்
எண்ணிய பூவிதழ் உள்ளே இருந்தவள்
எண்ணிய எண்ணம் கடந்துநின் றாளே. (81)

விரும்பத் தகுந்த நாற்பத்து நான்கு ஆற்றல்கள் தம்மைச்
சூழ வீற்றிருக்கும் அருளாற்றலர் நாற்பத்து நால்வராவர்.
இவர்கள் நடுவுள் கழுத்தாகிய விசத்தியின் இடமாக
வீற்றிருந்தருளும் திருவருள் அம்மை நினைப்பைக் கடந்து
நீங்காது நிற்கும் நிலையினள் ஆவள்.

1400 கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்து பவளம்கச் சாகப்
படர்ந்தல்குல் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் றாளே. (82)

திருவருள் அம்மை அழகிய பன்மணி குயின்ற பொன்
னார் நன்முடியினள். மாணிக்கத் திருத்தோடு அணிந்தவள்.
முத்தினாலும் பவழத்தினாலும் ஆய அணி அணிந்தவள்.
முத்தும் பவழமும் கரையில் கோத்த கச்சப்பூண்டவள்.
இடையில் பட்டாடை உடுத்தவள். திருவடிக்கண்சிலம்பு
பூண்டவள். மடந்தை வடிவில் வந்து நின்றாள்.

1401 நின்ற இச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு அணிமாதி தானாகும்
பண்டைய ஆனின் பகட்டை அறுத்திட
ஒன்றிய தீபம் உணர்ந்தார்க்குண் டாமே. (83)

இவ்வாறு நின்ற சத்தி இடையீடு இன்றி காணப்படும்
மேருவாய் அணிமாதி சத்தியாகி பழைய சாத்திர அறிவு
முதலியவற்றை அகற்றிவிடப் பொருந்திய சோதியை
உணர்ந்தார்க்கு உண்மை அறிவு உண்டாகும். (ஆனின் பகடு
- ஆன்மாவின் பாசம்.)

1402 உண்டோர் அதோமுகம் உத்தம மானது
கண்டஇச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகம்ஐந்து கூறும் கரங்களும்
ஒன்றிரண் டாகவே முன்றுநா லானதே. (84)

அருளோன் என்று சொல்லப்படும் சதாசிவக் கடவுளின் கீழ் நோக்கிய திருமுகம் அம்மையின் திருமுகமாகும். அத் திருமுகமே சிறந்த தாகும். அவ்ஆற்றல் சேர் அம்மையே சதாசிவ நாயகி ஆவள். இத் திரு முகத்தோடு சேர்ந்து சதாசிவக் கடவுளுக்குத் துணைவியாகிய அம்மைக்கு ஐந்து திருமுகங்கள் உண்டு. ஐந்து திருமுகங்களுக்கும் பத்துத் திருக்கைகள் உண்டு ($1+2+3+4=10$)

1403 நன்மணி சூலம் சுபாலம் கிளியுடன்
பன்மணி நாகம் மமுகத்தி பந்தாகும்
கன்மணி தாமரை கையில் தமருகம்
பொன்மணி பூணாரம் பூசனை யானதே (85).

நல்லமணி, சூலம்சுபாலம்திளி ஆகிய வற்றோடு பல மாணிக்கங்களை யுடைய பாம்பு, மழு, சுத்தி, பந்து, ஆகிய வையும் சத்தியின் கரங்களில் உண்டு. மாணிக்கம் போன்ற தாமரை, தமருகம் கையில் ஆம், இவைகளுடன் பொன்னாலும் மணியாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவள். திருக்கைகள் பத்திலும் காணப்படும் பொருள்கள் கூறப்பட்டன.

1404 பூசனைச் சத்திகள் எண்ணுவர் சூழவே
நேசவன் கன்னிகள் நாற்பத்து நேரதாய்க்
காசினிச் சக்கரத் துள்ளே கலந்தவன்
மாசடை யாமல் மகிழ்ந்திருந் தார்களே. (86).

பூசனைக்குரிய திருவருள் அம்மை கன்னிப்பெண்கள் நாற்பதின்மர் சூழ வீற்றிருப்பாள். இக்கன்னிப் பெண்களைச் சூழ ஆற்றல் மிக்க நாற்பதின்மர் சூழ்ந்திருப்பர். இவற்றிற்கு நடுவே உலகச் சக்கரம் அமைந்திருக்கும். அச்சக்கரத்துள் வழிபாடு செய்வார்க்குக் குற்றமடையாமல் அம்மை எழுந்தருளியிருப்பள். (உலகச் சக்கரம் -காசினிச் சக்கரம். பூப்பிரத்தான யந்திரம்.)

1405 தாரத்தின் உள்ளே தங்கிய சோதியைப்
 பாரத்தின் உள்ளே பரந்து எழுந்திட
 வேரது ஒன்றிநின்று எண்ணு மனோமயம்
 காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே. (87)

பிரணவத்தினுள்ளே விளங்கிய சோதியைச் சுமையாகிய
 உலில் இருந்து உலைக் கடந்து எழுந்திட அதுவே
 தனக்கு ஆதாரம் என்று உணர்ந்து அதை எண்ணி மனோ
 மயம் பெறுவார்க்கு மண்ணினின்றும் நீரை முகந்தெழும்
 மேகம்போல் பராசத்தி சிரசில் வெளிப்படுவாள்.

1406 மண்ணில் எழுந்த அகார உகாரங்கள்
 விண்ணில் எழுந்து சிவாய நமவென்று
 கண்ணில் எழுந்தது காண்பரிது அன்றுகொல்
 கண்ணில் எழுந்தது காட்சிதர என்றே. (88)

கவாதிட்டானச்சக்கரத்தில் நிலை கொண்டிருந்த அகர
 உகாரங்கள் சகஸ்ர தளத்தை அடைந்து சிவாயநம என்று
 அகக் கண்ணுக்குப் புலனாகும்படி விந்து நாதங்களாக
 வெளிப்பட்டன. அது காண்பதற்கு அருமையானது அன்று.
 அந் நாதம் எழுந்தது சாதகனுக்குக் காட்சி கொடுத்துத் தன்
 திருவடியில் வைத்துக் கொள்ளவேயாம்.

1407 என்றுஅங்கு இருந்த அமுத கலையிடைச்
 சென்றுஅங்கு இருந்த அமுத பயோதரி
 கண்டம் கரம்இரு வெள்ளிபொன் மண்ணடை
 கொண்டங்கு இருந்தது வண்ணம் அமுதே (89)

புருவ மத்தியில் காணப்படும் திங்கள் மண்டலத்துள்
 வீற்றிருந்து அருளும் அம்மை அமுத முலையினள். அவ-
 ளுடைய திருக்கழுத்து வெண்ணிறம்; திருக்கை பொன்னிறம்.
 அத் திருக்கையினிடத்து மண்ணாலாகிய க்மண்டலம்

விளங்கும். அத்திருவருள் அம்மையின் நிறம் வெண்மை
நிறமாகும். (வெள்ளி- சுக்கிலம், பொன்-சுரோணிதம் என்று
பொருள் கொள்வாரும் உளர்.)

1408 அமுதம் தாக அழகிய மேனி

படிகம் தாகப் பரந்தெழும் உள்ளே

குமுதம் தாகக் குளிர்ந்தெழு முத்துக்

செழுதம் தாகிய கேடிலி தானே.

(90)

நீலோற்பலமும் முத்தும் கலந்த குளிர்ச்சி பொருந்திய
ஒளியில் ஆனந்த மயமாக விளங்கும் அழிவில்லாத
பரமேஸ்வரி அமுதம் போன்ற அழகிய மேனியோடு
வெண்ணிற ஒளியாக வெளிப்பட்டருள்வாள்.

1409 கேடிலி சத்திகள் முப்பத் தறுவரும்

நாடிலி கன்னிகள் நால்ஒன் பதின்மரும்

பூவிலி பூவிதழ் உள்ளே இருந்தவர்

நாளிலி தன்னை நனுகிநின் ரார்களே.

(91)

கேடில்லாத முப்பத்தாறு சத்திகளும் நாடுதற்கு அரு
மையான முப்பத்தாறு தோழியர்களும், பிறப்பில்லாத
வர்களும் சூழ இருப்பவர்களுமாகிய இவர்கள் காலவரை
யறையைக் கடந்து நின்ற அம்மையைச் சூழ நின்றார்கள்.
(பூவிலி-தோற்றம் இல்லாதவள்.)

1410 நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியும்

கண்டது சோதி கருத்துள் இருந்திடக்

கொண்டது ஓராண்டு கூடி வருகைக்கு

விண்டஒள காரம் விளங்கின அன்றே.

(92)

நெஞ்சத் தாமரையின்கண் எஞ்சாது விளங்கும்
சிவபெருமானும், மேலே கூறிய திருவருள் அம்மையைச்

சுடர் உருவாய் அன்பர்கள் உள்ளத்து அமைத்திடலால்
அவர்கட்கு ஓர் ஆண்டல் கைகூடி அருள்வன். அக்காலத்து
ஒளகாரம் முதலிய வித்தெழுத்துக்கள் விளங்கும் என்க.
(வன்னி - சிவன். கூடிவருகை - சித்தியாதல்.)

1411 விளங்கிடு வானிடை நின்றலை எல்லாம்
வணங்கிடு மண்டலம் மன்னுயி ராக
நலங்கிளர் நன்மைகள் நாரணன் ஒத்துச்
சுணங்கிடை நின்றவை சொல்லலும் ஆமே (93)

விளங்குகின்ற வானத்தில் நிலைபெற்றுள்ள அண்டங்
களில் வாழும் உயிர்கள் எல்லாம் மண்ணுலகில் வாழும்
உயிர்களைப் போலச் சாதகரை வந்து வணங்கும். நாரா
யணனை ஒத்துப் பெறும் இன்பங்களைத் துன்பம் தரும்
நோய் நிறைந்த இங்கு இருந்து சொல்லமுடியுமா? முடியாது.

1412 ஆமே ஆதோமுக மேலே அமுதமாய்த்
தாமே உகாரம் தழைத்தெழும் சோமனும்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே (94)

சீழ் நோக்கியுள்ள திங்கள் மண்டிலத்தின் மேல் அமிழ்த
மயமாய்த் தோன்றும் எழுத்து உகரமாகும். அதன் கண்திங்
களும் செழித்து விளங்கும். முற்கூறிய கடம்பவனத்தில்
எழுந்தருளியுள்ள திருவருளம்மை நெஞ்சத்தாமரையில்
எழுந்தருளும் அழகிய கொடி போலும் அம்மையாகும்.
(கா-சோலை; கடம்பவனம்.)

1413 பொற்கொடி யாளுடைப் பூசனை செய்திட
அக்களி யாகிய ஆங்காரம் போயிடும்
மற்கூட மாகிய மண்டலம் தன்னுள்ளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே (95)

பொற்கொடி போன்ற பராசத்தியை வழிபட்டால்,
அச்செருக்கினைத் தரும் அகங்காரம் போய்விடும். நினை
பெற்ற பெருவெளியாகிய பரம ஆகாயத்தில், பின்னிய
கொடி போல் விளங்கும் பேதையைக் காணலாம். சத்தி
வழிபட்டால் அகங்காரம் நீங்கும். மற்கடம்-மன்கடம்-
நிலைபெற்ற பெருவெளி.

1414 பேதை இவளுக்குப் பெண்மை அழகாகும்
தாதை இவளுக்குத் தானுவுமாய் நிற்கும்
மானத அவளுக்கு மண்ணும் திலகமாய்
கோதையர் சூழக் குவிந்திடங் காணுமே. (96)

பேதையாகிய பராசக்திக்கு எல்லா உயிர்களையும்
பேணும் பெண்மையே அழகாகும். இவ் வம்மைக்குச் சிவம்
தந்தையாகும். மாதரசியாகிய இவளுக்கு மண்ணுலகம் சிறிய
திலகமாய்ப் பல சத்திகள் சூழ மேலே குவிந்த இடத்தில்
விளங்குவாள்,

1415 குவிந்தனர் சத்திகள் முப்பத் திருவர்
நடந்தனர் கன்னிகள் நாலெண்மர் சூழப்
பரந்திதழ் ஆகிய பங்கயத் துள்ளே
இருந்தனர் காணும் இடம்பல கொண்டே (97)

கூடியிருக்கும் ஆற்றல் செல்விகள் முப்பத்திருவர், இவர்
கட்கு அகமாகச் சூழ்ந்துவரும் கன்னிப் பெண்கள் முப்பத்
திருவர் ஆவர். இவர்கள் அனைவரும் சூழ்ந்துவர இடப்பால்
திகழும் விரிந்த இதழ்களையுடைய நெஞ்சத்தாமரை
யின்கண் வீற்றிருந்தருளும் அம்மை மூலமுதலாகிய
ஆறுநிலைக் களங்களையும் கொண்டு தோன்றியருள்வள்.

1416 கொண்டங்கு இருந்தனர் கூத்தன் ஒளியினைக்
கண்டங்கு இருந்தனர் காரணத்து உள்ளது
பண்டை மறைகள் பரந்தெங்கும் தேடுமால்
இன்றுள்ள மனத்துளே இல்லடைந்து ஆளுமே(98)

கூத்தனார் ஒளியினைக் கொண்டு அங்கு எழுந்தருளி யிருக்கும் திருவருள் அம்மையை அகத்தவம் உடையோர் கண்டிருந்தனர். கூத்தனாரும் திருவருள் அம்மையாகிய சிவகாமியா ரும் கலந்த கலப்பால் உலகுடல் பொருள்கள் எல்லாம் காரியப்பட்டுத் தோற்றுகின்றன. தொன்மைச் செந்தமிழ்த் திரு நான்மறைகள் எல்லாம் அம்மையின் அடியிணையை எல்லா இடங்களிலும் தேடுகின்றன. அத்தகைய அம்மை என் உள்ளத்தைக் குடியிருப்பாகக் கொண்டு என்னை ஆண்டு அருளினள் என்க.

1417 இல்லடைந் தானுக்கும் இல்லாதது ஒன்றில்லை
இல்லடைந் தானுக்கு இரப்பது தானில்லை
இல்லடைந் தானுக்கு இமையவர் தாம்ஒவ்வார்
இல்லடைந் தானுக்கு இல்லாதுஇல் ஆனையே(99)

என்றும் நிலைத்த மாறாத இல்லாகிய திருவருள் அம்மையின் திருவடியைப் பெற்றவர் இல்லடைந்தவர் ஆவர். அத்தகைய திருவடி இல்லடைந்தார் யாண்டும் எவரிடத்தும் ஒன்றிணையும் இரவார். அத்தகையோர்க்கு விண்ணாட்டில் வாழும் வினைப் பயன்சேர் இமையவரும் ஒப்பாகார். தாழ்ந்தவரேயாவர். அவர்கட்குக் கிடைத்தற் கரிய பொருள் என்று ஏதும் இல்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் புகலிடமாக ஆருயிர்க்குத் தலைவனாம் சிவபெருமானையே கெண்டிருத்தலான் என்க.

1418 ஆனை மயக்கும் அறுபத்து நால்தறி
ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நால்ஒளி
ஆனை யிருக்கும் அறுபத்து நால்அறை
ஆனையும் கோடும் அறுபத்து நாலிலே. (100)

ஆன் ஆகிய உயிருடன் கலக்கும் உச்சித் தொளைக்கு மேல் சொல்லப்படும் அருளாணையாகிய நிலைக்களத்

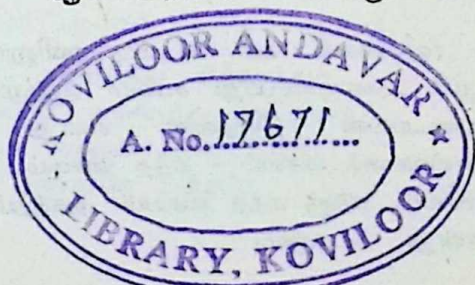
தினின்றும் மேல்நோக்கி எழுந்து விரியும் கதிர் கள் அறுபத்து நான்கு ஓ மொழி உருவாகும் சிவபெருமான் ஆணை எனப்படுவான். ஆன்+ஐ=உயிர்கள் தலைவன் அவன் அவ் ஒளிகட்கு உள்ளொளியாக விளங்குவன். அச்சிவபெருமான் அவ்வொளிக் கதிர்களாகிய அறையில் வீற்றிருந்தருள்வன். சிவபெருமானும் மூல முதலா எழுந்து அப்பால் வரையும் செல்லும் திருவருள் ஆற்றலாகிய ஒலிக்கலையும் அவ்வொலிக்கதிர்களுடு தோன்றியருளும்.

பொது விளக்கம்

ஒன்று முதல் நான்கு தந்திரங்களும் முறையே ஒரு புடையொப்பாக 'அறம் பொருள் இன்பம் வீடு' என்னும் நாற் பொருள்களும் ஒதுவனவாகும். நாற்பொருள்களே ஆலமர் செல்வன் அருளியதாகும்.

இந்நாற்பொருளும் 'அறம்' என்னும் ஒரு சொல்லால் வழங்கப்படும். மேல்வரும் ஐந்து தந்திரங்களும் பேறு, பேற்றுவழி, வழிபாடு, வழிபாட்டுறுதி, மாறாவாழ்வு என்னும் 'சிவயசிவ' மந்திரப் பொருள் ஐந்தினையும் ஒருபுடையொப்பாக உணர்த்துவனவாகும். இவ் ஐம்பொருளும் 'அருள்' என்னும் ஒரு சொல்லால் வழங்கப்பெறும்.

(ஆணை-ஆன்மாவை; ஆணை-பிரணவ சொருபியான சிவன்.)

ஐந்தாம் தந்திரம்

(வா துளாகமம்)

1. சுத்த சைவம்

(இயற்கைச் செந்நெறி)

(சுத்த சைவமாவது சடங்குகளில் நில்லாது தலைவனையும் தன்னையும் தனையையும் அறிந்து, தனையின் நீங்கித் தலைவன் திருவடிச் சார்பு பெறுதல். சைவம் சுத்தசைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்க சைவம், சுடுஞ்சுத்த சைவம் என நால்வகையாம்.)

1419 ஊரும் உலகமும் ஒக்கப் படைக்கின்ற
பேரறி வாளன் பெருமை குறித்திடி
மேருவும் மூவுல காளி இலங்கெழும்
தாரணி நால்வகைச் சைவமும் ஆமே

(1)

ஊரையும் ஊர் அடங்கிய உலகத்தையும் ஒரு சேரப் படைக்கின்ற பேரறிவாளனாகிய இறைவனது பெருமையை அளவிட்டுக் கூறப்புகின், மேருமலையும், மூவுலகங்களையும் ஆளுகின்ற இறைவனிடமிருந்து தோன்றிய பூமியும் நால்வகைச் சைவமும் ஆகிய இவற்றின் பெருமைக்கு ஒப்பாகும்.

(விளக்கம் : ஊர் உம்பு எனினும் மேரு உயரமுடையது. பூமி அகலமுடையது. சமயம் ஆழமுடையது. இம் மூன்றும் உடையவன் இறைவன் என்று உவமையால் அறிக. நால்வகைச் சைவம் - சுத்த சைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்க சைவம்; சுடுஞ் சுத்த சைவம். அசுத்தம் என்றால் மிகு சுத்தம் என்று பொருள்.)

1420 சத்தும் அசத்தும் சதசத்தும் தான்கண்டு
சித்தும் அசித்தும் சேர்வுறா மேநீத்தும்
சுத்தம் அசுத்தமும் தோய்வுறாமே நின்று
நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு நேயமே. (2)

அழிவில்லாததும் அழிவுடையதும் இரு தன்மையும்
கலந்ததும் ஆகியவை எவை என்பதை அறிந்து, அறிவும் அறி
யாமையும் சேராமல் விட்டும், சுத்த மாயை, அசுத்தமாயை
ஆகிய இரண்டிலும் பொருந்தாமல் நின்று, அழியாப் பொரு
ளான பரமே பார்த்திருப்பது சுத்த சைவர்க்கு ஆகும்.

(சத்து - சிவன், அசத்து - மாயை, உடல்; சதசத்து-ஆன்மா,
உயிர், சித்து - ஞானம்; அசித்து - அஞ்ஞானம்.)

1421 கற்பன கற்றுக் கலைமன்னு மெய்யோகம்
முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே
சொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே. (3)

கற்கத் தக்கனவற்றைக் கற்று, பதினாறு கலைகளையு
டைய சந்திர கலைகளை அறிந்து சிவயோகம் பயின்று,
அதில் முன்னாக விளங்கும் அசுர உசுர மசுர விந்து நாதங்
களின் அறிவை முறையாக அறிந்து, பிரணவ பதம் உணர்த்
தும் சாந்தியதினத கலையைப் பொருந்தி உயிரின் மாயா
சார்பான குற்றத்தை விட்டு, மேலான சிவத்தைக் கண்டு
உறைபவர் சைவசித்தாந்தர் ஆவார். (துரிசு - குற்றம்.)

1422 வேதாந்தம் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்தம்
நாதாந்தம் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர்
பூதாந்த போதாந்த மாதூப் புனஞ்செய்ய
நாதாந்த பூரணர் ஞானநே யத்தரே. (4)

வேதாந்தமாவது சுத்த சைவ சித்தாந்தமாம். இந்நெறி நிற்போரே நாதவடிவாகிய சிவத்தைத் தரிசித்த சலனம் அற்றவராவர். தத்துவ முடிவை ஞானமயமாகப் பண்படுத்த நாதமுடிவில் நிறைவுற்று விளங்கும் சிவம் அறியப்படு பொருளாவர். விளக்கம்: சுத்த சைவ சித்தாந்தமே வேதங்களின் முடிவு. (பூதாந்தம் - பூதங்களின் முடிவு. போதாந்தம் - ஞானமுடிவு. புனம் செய்ய - ஐம்புலக் காட்டினைப் பண்படுத்த)

2. அசுத்த சைவம்

(மீ இயற்கைச் செந்நெறி)

(அசுத்த சைவமானது, திருவேடந்தரித்துச் சரியை கிரியையாகிய இரு நெறியில் நிற்பார் நிலையைக் கூறுவது.)

1423 இணையார் திருவடி ஏத்தும் சீரங்கத்து

இணையார் இணைக்குழை ஈரணை முத்திரை

குணமார் இணைக்கண்ட மாலையும் குன்றாது

அணைவாம் சரியை கிரியையி னார்க்கே (1)

தமக்குத் தாமே ஒப்பாகிய நூலுணர்வு, நுகர் உணர்வு களாகிய இரண்டு திருவடிகளையும் தொடும் தன்மையர் உம்பு சிறப்புடம்பாகும். அவர்கட்கு இரண்டு குண்டலங் கள் காதணியாகக் காணப் பெறும். திருநீறும், திரு ஐந்து எழுத்தும் அறிவடையாள அங்கையும், நற்பண்பு வாய்ந்த தலையினும் மார்பினுமாகிய இரண்டு சிவமணி மாலை களும் குறையாது என்றும் பொருந்துவனவாகும். இத்தகை யோர் சீலத்தர் நோன்பினர் என்று அழைக்கல் பெறுவர். (சீர் அங்கம் - சிறப்பு உம்பு. சரியை - உம்பினால் இறை வனை வழிபடுவது; கிரியை - உம்பினாலும் மனத் தினாலும் வழிபடுவது)

திருமூலர்

1424 காதுப்பொன் ஆர்ந்த சுடுக்கன் இரண்டுசேர்த்து
 ஓதும் திருமேனி உட்குட்டு இரண்டுடன்
 சோதனை செய்து உபதேச மார்க்கராய்
 ஓதி இருப்பார் ஒருசைவர் ஆகுமே. (2)

காதினில் பொன்னால் செய்யப்பட்ட இரண்டு சுடுக்கன்
 களை அணிந்து கொண்டு, சொல்லப்பட்ட சிவ வேடத்தில்
 இடையில் ஓர் ஆடையும் அதன்மேல் ஓர் ஆடையும்
 உடையராய் அத்துவா சோதனை செய்து உபதேசம்
 பெற்றவராய் சைவ ஆகமங்களைப் பாடம் சொல்லிக்
 கொண்டிருப்பவர் ஒருவகைச் சைவராவர்.

உட்குட்டு இரண்டுடன் என்பதற்குச் சிவமணிவடமாகிய
 உட்பட்டு இரண்டு என்று பொருள் கொள்வாரும் உளர்.
 (சோதனை செய்து - அத்துவா சோதனை செய்து - இது
 நிர்வாண தீக்கையில் செய்யக் கூடியது)

1425 கண்டங்கள் ஒன்பதும் கண்டவர் கண்டனர்
 கண்டங்கள் ஒன்பதும் கண்டாய் அரும்பொருள்
 கண்டங்கள் ஒன்பதும் கண்டவர் கண்டமாம்
 கண்டங்கள் கண்டோர் சுடுஞ்சுத்த சைவரே. (3)

நாவலம் தீவு முதலிய நிலவுலகங்கள் ஒன்பது பாகங்
 களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ் ஒன்பது கண்டங்
 களையும் இறையுறை திருப்பதிகளாகக் கண்டு வழிபட்டு
 வலஞ்செய்து வந்தவர் அங்ஙனம் விளங்கும் சிவபெருமா
 னின் அருவம் நான்கு, உருவம் நான்கு, அருவுருவம் ஒன்று
 ஆகிய ஒன்பது திருமேனிகளையும் கண்டவராவர்.
 இவர்களே வேறுபட்ட பல அண்டங்களையும் அருட்காட்சி
 யால் கண்டவராவர். இவர்கள் சுடுஞ்சுத்த சைவர் என
 அழைக்கப்படுவர். கண்டங்கள் ஒன்பது என்பதற்கு வேறு
 வகையாகப் பொருள் கொள்வாரும் உளர்.

1426 ஞானி புவியெழு நன்னூல் அனைத்துடன்
மோன திசையும் முழுஎண் எண் சித்தியும்
ஏனை நிலவும் எழுதா மறைஈறும்
கோனொடு தன்னையும் காணும் குணத்தனே. (4)

ஞானியராவார் பூமியில் தோன்றுகின்ற ஞான நூல்களுடன் மௌன நிலையையும் முழுமையாக எண்ணப்பட்ட அட்டமாசித்திகளையும், பிற உலகங்களின் அறிவையும் உபநிடத அறிவையும் சிவத்தையும் தன்னையும் உணர்ந்து நிற்கும் ஆற்றலுடன் விளங்குவார். (எழுதாமறை - வேதங்கள். எண்ணெண் சித்திகள் என்பதற்கு அறுபத்து நான்கு கலைகள் எனப்பொருள் கொள்வாரும் உளர்.)

3. மார்க்க சைவம்

(மெய்யுணர்வுச் செந்நெறி)

(மார்க்க சைவமானது, சைவ மார்க்கத்தில் நின்று வேதாந்த, சித்தாந்த நுண்பொருளை உணர்ந்து, ஆன்ம போதங் கெட்டுச் சிவ போகத்தில் திளைத் திருப்பார் நிலையை விளக்குவது.)

1427 பொன்னாற் சிவசாத னம்பூதி சாதனம்
நன் மார்க்க சாதனம் மாஞான சாதனம்
துன்மார்க்க சாதனம் தோன்றாத சாதனம்
சன்மார்க்க சாதன மாம் சுத்த சைவர்க்கே. (1)

பொன்கட்டிய உருத்திராக்க மாஸையும் திருநீற்றுப் பூச்சாகிய சாதனமும் சிறப்புமிக்க ஐந்தெழுத்து ஒதுதலாகிய ஞான சாதனமும், துன்மார்க்கரோடு சேராமல் நல்ல டியாரோடு சேர்ந்து இருத்தலாகிய சாதனமும் சுத்த சைவநெறி பற்றியவர்க்குச் சன்மார்க்க ஒழுக்கமாகும்.

திருமூலர்

1428 கேடறு ஞானி கிளர்ஞான பூபதி
 பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தின்
 ஊடுறு ஞானோ தயனுண்மை முத்தியோன்
 பாடுறு சுத்தசை வப்பத்தன் நித்தனே. (2)

குற்றம் நீங்கிய ஞானி ஒளிவிடுகின்ற ஞானத்திற்கு
 அரசாவான். துன்பமில்லா வேதாந்த சித்தாந்தங்களிடையே
 தோன்றும் ஞானமுடையோன். உண்மையான முத்திப்
 பேற்றினை உணர்ந்தவன். மேன்மை பொருந்திய சுத்த
 சைவத்திலே பத்தி யுடையவன். அழிவில்லாதவன். சுத்த
 சைவன். வேதாந்த சித்தாந்த நுண்பொருளை அபேதமாக
 உணர்ந்தவன்.

(குறிப்பு: - தமிழ்ச் சிவஞான போதமே சித்தாந்த
 சாஸ்திரங்களில் முதன்மை பெற்றது. ஆகமங்களின் சாரமா
 யுள்ளது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் தமிழ்
 நான்மறைகளின் முடிவை ஒத்தது.)

1429 ஆகமம் ஒன்பான் அதிலான நாலேழு
 மோகமில் நாலேழு முப்பேத முற்றுடன்
 வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்மையொன்று
 ஆக முடிந்த அருஞ்சுத்த சைவமே. (3)

ஆகமங்கள் ஒன்பது, இவ்வொன்பது ஆகமங்களே விரிந்து
 இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் ஆயின. அவை சைவம், ரௌத்
 திரம், ஆரிடம் என்ற மூன்று வகையாக ஆகி, பரபரப்பற்ற
 வேதாந்த முடிபாம் சிந்தாந்த உண்மை சுத்த சைவர்க்கு
 ஒன்றாக முடிந்ததாம்.

(குறிப்பு: ஞான புத்திரர்களுக்கு அருளிய சைவம்,
 உருத்திரர்க்கு அருளிய ரௌத்திரம், சனக்குமாரர் முதலி
 யோர்க்கு அருளிய ஆரிடம் ஆகிய மூவகை.)

(ஆகமங்கள் ஒன்பதாவன்: காரணம், காமிகம், வீரம், சிந்தம், வாதுளம், யாமனம், காலோத்திரம், சுப்பிரபேதம், மகுடம் ஆகிய ஒன்பது)

1430 சுத்தம் அசுத்தம் தூரியங்கள் ஓரேழும்
சுத்தம் அசுத்தம் தணந்த பராபரை
உய்த்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை
அத்தன் அருட்சத்தி யாய்எங்கும் ஆமே. (4)

அசுத்தமாகிய புலம்பின்கண் நனவு கனவு உறக்கம் என்னும் மூன்றும், சுத்தமாகிய புரிவின்கண் நனவு கனவு என இரண்டும், பேருறக்கம், உயிர்ப்படங்கல் என்னும் இரண்டும் ஆகிய ஏழும் நிலைப்பதாகிய காரணமாயையும், நிலயாததாகிய காரியமாயையும் நீங்கிய பராபரையாகிய திருவருள் ஆருயிரோடு பொருந்தியும் உயிர்க்கு உயிராகியும் நிற்பவள் ஆவள். அவளே அத்தன் அருளாற்றலாகிய அன்னையாவள். அவளே எங்கும் நிறைந்து நின்று எவற்றையும் இயக்குபவள் ஆவள். (புலம்பு - கேவலம், புரிவு - சுத்தம். ஐந்துநிலைகளாவன: ஜாக்கிரம் - நனவு; சொப்பனம் - கனவு, சுழுத்தி - உறக்கம், தூரியம் - பேருறக்கம், தூரியாதீதம் உயிர்ப்படங்கல் என்பனவாம்.)

(கேவலம் - பிறவிக்கு முன்னுள்ள நிலை, சுத்தம் - பிறவிக்கு வந்தபின் அடையும் நிலை.)

1431 சுத்தம் அசுத்தம் தணந்தவர் தானாகிச்
சித்தம் அசித்தம் தெரியாச் சிவலோகமாய்
முத்தியுள் ஆனந்த சத்தியுள் மூழ்கினார்
சித்தியும் அங்கே சிறந்துள தானே. (5)

சத்து அசத்துக்களாகிய காரண காரிய மாயைகளை மலம் அற்றமையால் வேறுபடுத்துணரும் இயல்பு அகன்ற

வராவர். சிற்றுணர்வும் சட்டுணர்வும் இல்லாச் சிவன் நிறைவில் அடங்கிச் சிவனே தானாகி வீடு பேற்றின்கண் இறவாத இன்ப இறைவியுள் அடங்கினவராவர். அவர்க்குப் பெரும் பேறும் சிறந்து விளங்கும். (சிவோகம் - சிவநிறைவில் உறைவதல். சிவோகம் பாவனையில் உடல் நினைவு இல்லை தான்என்ற அறிவு இல்லை என்க. சத்தியே தானாகவுள்ள ஞானிகள் எல்லாம் வல்ல சித்தராவர் என்பதாம்.)

1432 தன்னைப் பரணைச் சதாசிவன் என்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற
முன்னைப் பழமல முன்குட்டை வீட்டினை
உன்னத் தகுஞ்சுத்த சைவர் உபாயமே. (6)

உண்மைச் சைவர்கள் உள்ளுற நினைத்து மேற்கொண்டு ஒழுகவேண்டிய வழி வகையான பொருள்கள் எட்டு. அவையாவன; ஆயிரூர், இயற்கைப் பேரறிவுப் பெரும் பொருள், அருளோனாகிய சதாசிவன், இறை, உயிர், தனை, தொன்மையாகிய ஆணவ மலம், வீடுபேறு என்பன. சுத்த சைவர் இவ் வீட்டுப் பொருட்களைப்பற்றிச் சிந்திப்பதைவீடு பேற்றிற்கு உபாயமாகக் கொண்டுள்ளனர். (பதி, பசு, பாசம் - இறை, உயிர், தனை.)

1433 பூரணம் தன்னிலே வைத்தற்ற அப்போதம்
ஆரணம் அந்தம் மதித்து ஆனந் தத்தோடு
நேரென ஈராறு நீதி நெடும் போதும்
காரண மாம்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே. (7)

ஆருயிர், நிறைவாம் சிவத்துள் அடங்குதலாகிய முற்றுணர்வு எய்துதலும் பண்டைத் தன்முனைப்பாகிய சிற்றுணர்வு அறும். அதுவே மறை முடிவாம். பேரின் பத்துடன் கலந்து, பன்னிரண்டாம் நிலையில் பெறப்படும் சிவநுகர்வு முறையாக எய்தும். இவை யனைத்தும் சுத்த

சைவர்க்குக் காட்சியாம். (ஈராறு - பன்னிரண்டு - துவாத்
சாந்தப் பெருவெளி.)

1434 மாறாத ஞான மதிப்பற மாயோதும்
தேறாத சிந்தையைத் தேற்றிச் சிவமாக்கிப்
பேறான பாவனை பேணி நெறிநிற்றல்
கூறாகு ஞானி சரிதை குறிக்கிலே. (8)

மெய் கண்டார் எல்லையற்ற என்றும் ஒருபடித்
தாயிருக்கிற திருவடி யுணர்வு கைகூடுதலால் பிறப்புக்கு
வித்தாம் பெரிய யோகங்களைப் பொருளாகத் தெரிய
ஓட்டாது தம் உள்ளத்தைத் தெளிவித்துச் சிவனிலையமாக்கு
வர். முழுதுணர்பேறான சீவனையே நாடுதலாகிய பாவனை
பேணி அந்நெறியில் உறைத்து நிற்றல் அறிவிற்கீழ்ம
எனப்படும் ஞானத்திற் சரியையாகும்.

1435 வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமலித் தியாதரர்
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்
வேதாந்தம் அல்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர்
சாதா ரணமன்ன சைவர் உபாயமே. (3)

வேதாந்தத்தை உணர்ந்தவர் பிரம வித்தையை அறிந்தவர்
ஆவர். நாத தரிசனம் செய்தவர் நன்மைகளில் மகிழாமலும்
தீமைகளில் சோர்வுறாமலும் நிற்கும் பரமஹம்சயோகிகள்
ஆவர். வேதாந்தக் கொள்கைக்கு வேறான சித்தாந்த
அனுபவம் உடையோர் இயற்கையை அறிந்து உபாயத்
தினால் சிவத்தைச் சேர்வர். விளக்கம்: வைராக்கியத்தால்
பிரமத்தை அடையலாம் என்று வேதாந்தம் கூறும்.
அன்பினால் சிவத்தை அடையலாம் என்று சித்தாந்தம்
கூறும். இதுவே வேறுபாடு என அறிக. நாதாந்தமாவது
சிவயோகம்; பாவனையால் சிரசில் நாத தரிசனம் செய்து
நாதத்தை அடைவது.

1436 விண்ணினைச் சென்றனு காவினன் மேகங்கள்
கண்ணினைச் சென்றனு காப்பல காட்சிகள்
எண்ணினைச் சென்றனு காமல் எண்ப்படும்
அண்ணலைச் சென்றனு காபசு பாசமே. (10)

வானத்தை இடமாகக் கொண்டு பொழிகின்ற பெரிய
மேகங்களும் அவ் வானத்தைப் போய் எட்டாது. கண்ணி
னாற் காணப்படும் பல காட்சிப் பொருள்களும் கண்
னினைச் சென்று பொருந்தா. அவை போல நாடுதலாகிய
பாவனைக்கு அப்பால் பட்ட தென்னும் சிவபெருமானாகிய
அண்ணலை யான் என்னும் சிற்றறிவும் எனதென்னும்
சுட்டறிவும் ஆகிய பசு பாசங்கள் சென்றனாகா.

1437 ஒன்றும் இரண்டும் இலதுமாய் ஒன்றாக
நின்று சமய நிராகார நீங்கியே
நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தால்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. (11)

'பொன்னும் மணியும் போல்' பொருள் ஒன்றே என்னும்
தன்மையும், 'இருளும் ஒளியும் போல்' வேறு என்னும்
தன்மையும் இல்லாமல், 'உலுயிர்கண் அருக்கன் அறி
வொளிபோல்' வேறன்மையாகிய புணர்ப்பாய் நின்று திரு
வருளால் அன்பு செய்யப்படும் சிவனைச் சித்தி நிபாத
மாகிய திருவருள் வீழ்ச்சியால் சென்று சிவமாம்
பெருவாழ்வைப் பெற்றுப் பேரின்பம் உறுதல் சித்தாந்தப்
பெரும் பேறாகும்.

(ஒன்று - ஏகான்மவாதம். இரண்டு - துவிதம் ஒன்றாக
நின்று - சுத்த அத்துவிதம்.)

4. கடுஞ் சுத்த சைவம்

(மெய்கண்டார் செந்நெறி)

(ஞான நிலையில் ஆடம்பரமின்றித் தான் அவனாய் நிற்கும் நிலையை எடுத்து ஒதுவது இவ் அதிகாரத்திலாம். கடுஞ் சுத்த சைவர் உபாயமான கிரியைகளை விட்டு ஞானமே பெரியதெனக் கருதிச் சாயுச்சியம் பெறுவர்.)

1438 வேடம் கடந்து விகிர்தன்தன் பால்மேவி
ஆடம் பரமின்றி ஆசாபா சம்செற்றுப்
பாடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்படச்
சாடும் சிவபோ தகர்சுத்த சைவரே. (1)

புற வேடங்களில் விருப்பமின்றி இறைவனைச் சார்ந்து, உலகியல் ஆடம்பரம் இல்லாது ஆசையையும் பற்றையும் நீத்து, பிறவித் துன்பத்தைத் தரும் பாசமும் சீவ போதமும் பாழாக, தொலைக்கும் சிவஞானம் பெற்றோரே சுத்த சைவராவார். (வேடம் - விபூதி. உருத்திராக்கம், காதணி முதலிய புறச்சாதனம். விகிர்தன் - சிவன்; ஆசாபாசம் - ஆசை, பாசம்.)

1439 உடலான ஐந்தையும் ஓராறும் ஐந்து
மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப்
படலான கேவல பாசந் துடைத்துத்
திடமாத் தனையுறல் சித்தாந்த மார்க்கமே. (2)

ஐம் பூதங்களால் ஆன யாக்கையும், ஆறு கோடி மாயா சத்திகள் என்று சொல்லப்படும் செருக்கு, சினம், சிறுமை, இவறல், மாண் பிறந்த மானம், மாணா வுலகை ஆகிய அறுவகைக் குற்றங்களும், ஐவகைப் புலன்களும் இவற்றிற்கு நிலைக் களமான காரண மாயையும் ஒழிக்க வேண்டுவன வாய புலம்பினைச் செய்த பழமலமும் அருளால் துடைத்து,

திருமூலர்

உறுதியாகத் தன்னை உணர்ந்து, தலைவனையுறுதல்
சித்தாந்த சைவச் செந்நெறிச் சீர்மையாகும்.

1440 சுத்தச் சிவனுரை தானத்தில் தோயாமல்
முத்தல் பதப்பொருள் முத்திவித் தாமுலம்
அத்தகைய ஆன்மா அரணை அடைந்தற்றால்
சுத்தச் சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே. (3)

பரமேசுவரனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஆகமங்களில்
கூறப்பெறும் பத முத்திரைகளைச் சாராது, முத்தர் கண்ட
பிரணவப் பதத்தால் உணர்த்தப் படுவதே மேலான
பரமுத்திக்கு மூலம். இதனை உணர்ந்த ஆன்மா பிரணவப்
பொருளான இறைவனை அறிந்து உலக பந்தங்களை விட்
டால் சுத்த சிவமாம் பேறு பெறுபவரே சுத்த சைவராவர்.

1441 நான் என்றும் தான் என்றும் நாடிநான் சாரவே
தான் என்று நான் என்று இரண்டிலாத் தற்பதம்
தான் என்று நான் என்ற தத்துவம் நல்கலால்
தான் என்றும் நான் என்றும் சாற்றகில் லேனே. (4)

அறிபவனாகிய நான் என்றும், அறியப்படு பொருளாகிய
சிவம் என்றும் ஆராய்ந்து சிவத்தை நான் சேரவே, சிவன்
சீவன் என்ற இரண்டற்ற தற்சிவம், தானே நான்" என்ற
உண்மையை உணர்த்தியதால், பின்னர் அறியப்படு
பொருள் என்றும் அறிபவன் என்றும் பிரித்தறிய முடியாத
பெருநிலையை எய்தினேன்.

1442 சாற்றரி தாகிய தத்துவம் சித்தித்தால்
ஆற்றரி தாகிய ஐந்தும் அடங்கிடும்
மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்நிற்கும்
பாற்பர சாயுச்சிய மாகும் பதியே. (5)

சொல்ல ஒண்ணாத இறைநிறைவில் அடங்குவதாகிய
மெய்ம்மை கைகூடினால் தன்வழி ஈர்க்கும் புலன் ஐந்தும்

திருவருளால் ஆருயிரின் வழிச்சென்று அடங்கிடும்.
அதன்பின் திருவடிப் பேருணர்வாம் விளக்கொளி ஒளிர்ந்து
நிற்கும். நிற்கவே தான் ஆதலாகிய பரசாயுச்சியப் பேறு
பதியும். (பரசாயுச்சியம் - உயர்வற உயர்ந்த ஒரு பெருநலம்)

5. சரியை

(சீலம்)

(நாடும் நகரமும் தேடித் திரிந்து சிவபெருமான் என்று
பாடுதலும், ஆலய வழிபாடு செய்தலும் சரியை நெறியாம்.)

1443 நேர்ந்திடு மூல சரியை நெறியிதென்று
ஆய்ந்திடும் காலாங்கி கஞ்ச மலையமான்
ஓர்ந்திடும் கந்துரு கேண்மின்கள் பூதலத்து
ஓர்ந்திடும் சுத்த சைவத்து உயிரதே (1)

திருவடிப் பேற்றிற்கு நேர்வழியாய் உள்ள நான்கினுள்
நேர்ந்திடும் அடிப்படைச் சீலம் என்னும் சரியை நெறி
இத்தன்மைத்து என்று ஆய்ந்தவர் கந்துரு காலாங்கி
முனிவரும், கஞ்ச மலையமான் முனிவரும் என்க. அந்த
இருவரையும் நோக்கித் திருமூலர் அருளுகின்றார். இச்சீலம்
இந்நிலவுலகத்துத் தனி முதற் சிவ நெறியாகிய சுத்த
சைவத்துக்கு ஆராய்ந்து கடைப்பிடிக்கும் உயிராம் என்க.
(உயிர் - நானெறித் தொண்டு)

1444 உயிர்க்குயி ராய்நிற்றல் ஒண்ணான பூசை
உயிர்க்குஒளி நோக்கல் மகாயோக பூசை
உயிர்ப்பெறும் ஆவா கனம்புறப் பூசை
செயிற்கடை நேசம் சிவபூசை யாமே (2)

உயிர்க்கு உயிராக இறைவன் கலந்திருத்தலை உணர்தல்
சிறந்த ஞான பூசையாகும். உயிருக்கு ஒளி தருகின்ற பொரு

ளாக இறைவனைக் காண்டல் மேன்மையான யோக பூசையாகும். புறத்தே மூர்த்தியினிடத்து பிராணப் பிரதிட்டையாகிய ஆவாகானம் செய்தல் புறப் பூசையாகும். புறத்தே செய்யின் சிவபூசை ஞானத்தை நோக்கக் கடை நேசமாமே.

1445 நாடும் நகரமும் நற்றிருக் கோயிலும்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான் என்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்மினே. (3)

நாடு நகரம் நல்ல திருக்கோயில் ஆகியவற்றைத் தேடி அலைந்து அங்கங்கே சிவன் வீற்றிருக்கின்றான் என்று பாடுங்கள். பாடுவதோடு பணியுங்கள். அவ்வாறு பணிந்த பிறகு ஒருமைப்பட நெஞ்சத்தை இறைவன் தனக்குக் கோயிலாகக் கொள்வன். இப்பாட்டில் சரியா பூசையைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

1446 பத்தர் சரியை பாடுவோர் கிரியையார்
அத்தகு தொண்டர் அருள்வேடத்து ஆடுவோர்
சுத்த இயமாதி சாதகர் தூயோகர்
சித்தர் சிவஞானம் சென்றெய்து வோர்களே. (4)

பத்தர் ஆலய வழிபாடு முதலிய செய்யும் சரியை வழியில் நிற்போர். விபூதி முதலிய சிவசாதனங்கள் அணிந்து சிவவேடந்தாங்கிய அடியார் கிரியை வழியில் நிற்போர். தூய இயமம் முதலிய அட்டாங்க யோக உறுப்புக்களை உணர்ந்து அவ்வழியில் நிற்போர் சுத்த யோகியர் ஆவர். சித்தர் சிவத்தைத் தன்னில் கண்டு, தான் அதில் ஒன்றி நிற்போராவர்.

(புத்தர் - சரியையாளர்; தொண்டர் - கிரியை யாளர்; சாதகர் யோகிகள்; சித்தர் - சிவஞானிகள்.)

1447 சார்ந்தமெய்க்ஞ் ஞானத்தோர் தானவர் ஆயினோர்
சேர்ந்தவெண் யோகத்தர் சித்தர் சமாதியோர்
ஆய்ந்த கிரியையோர் அருச்சனை தப்பாதோர்
நேர்ந்த சரியையோர் நீள்நிலத் தோரே. (5)

உண்மையான ஞானம் பெற்றவர் அவனே தானாகியவர்
கள். அட்டாங்க யோக நெறியில் நின்று சமாதியடைந்தோர்
யோகிய ராவர். ஆராய்ந்த கிரியையுடையோர் சிவபூசை
தவறாமல் செய்பவர். கிரியை நெறியில் நிற்பவர் தலயாத்
திரை புரிபவராவர்.

1448 கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை
அரிய சிவனுரு அமரும் அருபத்
தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை
உரியன நேயத்து உயர்பூசை யாமே. (6)

கிரியை, யோகம், கிளர்ச்சியைத் தரும் ஞானம் ஆகிய
பூசை முறையே அறிதற்கு அருமையான சிவனது
உருவத்தையும் அருவத்தையும் பொருந்தும். உபாசகரின்
பக்குவத்துக்கு ஏற்பத் தேர்ந்து கொள்ளும் பூசை
உரிமையான நேயப் பொருளுக்குச் செய்யும் உயர்ந்த
பூசையாம்.

(கிரியையாளரும் யோகிகளும் செய்வது உருவபூசையா
கும். ஞானபூசை என்பது அருவப் பூசையாகும்.)

1449 சரியாதி நான்கும் தருஞானம் நான்கும்
விரிவான வேதாந்த சித்தாந்தம் ஆறும்
பொருளா னதுநந்தி பொன்னகர் போந்து
மருளாகும் மாந்தர் வணங்கவைத் தானே. (7)

சரியை முதலிய நான்கினாலும் பெறுகின்ற ஞானம்
நான்கும் விரிவாகவுள்ள வேதாந்த சித்தாந்தத்தால்
அடையப்படுகின்ற ஆறு விதமான முடிவினை உண்மைப்

திருமுலர்

பொருளானதாகிய நந்தி யெம்பெருமான் குரு மண்டலமாகிய பொன்னகர் அடைந்து மயக்க அறிவினைக் கொண்ட மக்கள் வணங்கி அறிவைப் பெற வைத்தனன். ஞானம் நான்கு; சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் இவைகளால் பெற்ற ஞானம்.

(வேதாந்தம் ஆறு: காபிலம், காணாதம், பாதஞ்சலம், அட்சபாதம், வியாயம், ஜைமினியம் என்பன.)

(சித்தாந்தம் ஆறு: பைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசுபதம், சைவம் என்பன. பொன்னகர் - சிவலோகம்.)

1450 சமையம் பலசுத்தித் தன்செயல் அற்றிடும்
அமையும் விசேடமும் அரன்மந் திரசுத்தி
சமைய நிருவாணம் கலாசுத்தி யாகும்
அமைமன்று ஞானமார்க் கம்அபி டேசுமே (8)

சமைய தீட்சையால் ஆன்மாவில் பதிந்துள்ள மலக்குற்றங்களை அகற்றி ஆணவ மலத்தின் வலிவைக் குறைத்தல். விசேட தீட்சையால் சிவத்தின் துணைகொண்டு அமையப் பெற்ற மந்திரங்களால் மும்மலத்தின் அறிவைக் குறைத்தல். சமையத்தில் உள்ள நிருவாண தீட்சையால் கலைகளின் மலக்குற்றங்களை அகற்றி, அவ்வக் கலையிலுள்ள ஆன்மக்களை மேலுள்ள கலைகளுக்குச் செல்லத் தகுதிப்படுத்தலாகும். அபிடேசுமாவது திருவருட்சத்தி நிலைபெறப் போதித்து நிலபெறுத்தலேயாகும். இம்மந்திரம் சைவத்திலுள்ள தீக்கைகளை விவரிக்கின்றது: சமயம், விசேடம், நிருவாணம், அபிடேசம்.

6. கிரியை

(நோன்பு)

(மலரிட்டு வணங்கி இறைவனை அகத்தும் புறத்தும் பூசித்தல் கிரியையாகும்)

1451 பத்துத் திசையும் பராமொரு தெய்வமுண்டு
எத்திக்கு இலர்இல்லை என்பதின் அமலர்க்கு
ஒத்துத் திருவடி நீழல் சரணெனத்
தத்தும் வினைக்கடல் சாராது காணுமே (1)

பத்துத் திசைகளிலும் பரசிவம் வியாபித்துள்ளது. எத் திசையில் இல்லாதவர் எப்போது இலர் என்பதால் அத்த கைய மலமில்லாதவர்க்குப் பணிந்து, திருவடியை அடைக் கலம் என்று உறுதியாகக் கொள்ள, மேன்மேலும் தாவி வருகின்ற வினையாகிய கடல் இவ்ஆன்மாவைச் சாராது. இவ்வுண்மையை அனுபவத்தில் காண்பாயாக எங்கும் நிறைந்த பரசிவமே தெய்வம் என்று சரண் அடைந்தால் வினை சாராது என்பதாம்.

1452 காணுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்
வானுறு மாமலர் இட்டு வணங்கினும்
ஊனினை நீக்கி உண்பவர்க்கு அல்லது
தேனமர் பூங்கமழ் சேரஒண் ணாதே (2)

காட்டின்கண் எங்கனும் நிறைந்து மணம் கமழும் சந்தன மும், வானளாவ நிறையும் வண்ணம் சிறந்த மலர்களும் சாத்தி வணங்கினாலும், கொல்லாமலும் கொன்றதைத் தின்னாமலும் இருப்பதாகிய செந்நெறியொழுகிச் சிவனை நினைப்பதாகிய திருவுடையார்க்கன்றி திருவருள் வீழ்ச்சியாகிய சத்திநிபாதம் கிட்டாது. (சத்தி - திருவருள், நிபாதம் - நின்றாய்ப்பதிதல், வீழ்ச்சி. ஊனினை நீக்கி - சரீர அபிமானம் விட்டு அல்லது மாமிச உணவை விட்டு)

1453 கோனக்கன் தாயே குரைகழல் ஏத்துமின்
 ஞானக்கன் றாகிய நடுவே உழிதரும்
 வானக்கன் றாகிய வானவர் கைதொழும்
 மானக்கன்று ஈசன் அருள்வள்ள மாமே (3)

மேன்மையான பசுங்கன்றைப்போல ஒலிக்கும் கழலையு
 டைய திருவடியைப் போற்றுங்கள். அப்போது ஞானத்தை
 நல்கும் சுழுமுனை நடுவே தோன்றும். தேவர் உலகக்
 கன்றாகிய வானவர் வந்து உம்மை வணங்குவார்கள்.
 பெருமை பொருந்திய இடப வாகனத்தையுடைய இறைவன்
 திருவருணைத் தாங்கும் பாத்திர மாகுங்கள்.

1454 இதுபணிந்து எண்டிசை மண்டிலம் எல்லாம்
 அதுபணி செய்கின் றவள்ஒரு கூறன்
 இதுபணி மானுடர் செய்பணி ஈசன்
 பதிபணி செய்வது பத்திமை கானே. (4)

மேல் ஓதிய முறைமைகளை வணங்கி ஏற்றுக் கொண்டு
 எட்டுத் திசைகளால் சூழப்பெறும் உலகு உடல்பொருள்
 நிறை மண்டிலங்களை யெல்லாம் படைத்து அளித்து
 அழித்து மறைத்து அருள் செய்யும் ஐந்தொழிலுடைய
 அம்மையை ஒரு கூற்றிலே உடையவன் சிவன். மாந்தர்
 செய்யத் தகுந்த இறைபணி சிவப் பணியேயாம். இச்சிவப்
 பணியே நோன்பாளராகிய கிரியையினர் செய்யும்
 சிவபத்தித் திருப்பணியாகும்.

1455 பத்தன் கிரியை சரியை பயில்வுற்றுச்
 சுத்த அருளால் துரிசற்ற யோகத்தில்
 உய்த்த நெறியுற்று உணர்கின்ற ஞானத்தால்
 சித்தம் குருவரு ளால்சிவம் ஆகுமே (5)

பத்தியுடையோன் தூய மந்திரம் முதலியவற்றை
நினைந்து அவ்வாறு நடந்து பழகி, சுத்தமாயை என்ற அருள்
சத்தியால் குற்றமற்ற மெய்யோகத்தில் அமைத்த நெறியில்
பொருந்தி தன்னையும் தலைவனையும் உணர்கின்ற
ஞானத்தினால் சித்தம் குருமண்டலப் பிரவேசத்தால்
சிவமாக அமையும்.

1456 அன்பின் உருகுவன் நாளும் பணிசெய்வன்
செம்பொன் செய்மேனி கமலத் திருவடி
முன்புநின் நாங்கே மொழிவது எனக்கருள்
என்பினுள் சோதி இலக்குகின் நானே. (6)

சித்தம் சிவமாய சிவபக்தன் எல்லையிலாத்
தலைவன் பால் உருகுவன். அவன் எந்நாளும்
அடிமைப்பணி செய்து ஒழுகுவான். பொன்போலும்
திருமேனியும் செந்தாமரை அணையதிருவடியும் உடையவன்
சிவன். அவன் அடியேன் முன்நின்று அருமறை யருளத்
திருவடி யுணர்வு கைவந்த ஒரு மெய்யடியாரை ஊர்ந்து
செறிந்த அறிவொளியால் விளங்கியருள்வன்.

7. யோகம்.

(செறிவு)

(யோகமாவது, மூலாதாரத்திலுள்ள குண்டலினியோடு
கூடிய பிராணனைத் துவாத சாந்தத்தில் விளங்கும் சிவத்
தோடு சேர்த்துப் பொருந்தி யிருத்தல். இவ்வாறு சேர்த்துத்
தியானம் செய்தால் ஒளி விளங்கும்.)

1457 நெறிவழி யேசென்று நேர்மையுள் ஒன்றித்
தறியிருந் தாற்போல் தம்மை யிருத்திச்
சொறியினும் தாக்கினும் துண்ணென் றுணராக்
குறியறி வாளர்க்குக் கூடலும் ஆமே (1)

ஆசான் அருளிய அருமறைவழியே ஒழுகி அகத்தலமாகிய
யோகத்தில் பொருந்தி ஆ முதலியவற்றைக் கட்டுத்தறி
(தூண்) மாறுதல் இன்றி இருந்தாற்போல் தம் உடம்பை
இருத்தித் தினவு முதலியன உடம்பில் தோன்றினும் சொறி
யாமலும், காற்று மழை மின்னல் இடி முதலியன உடம்பில்
மோதினும் அசையாமலும் இருந்து கருதிய குறியாம்
சிவத்தை அறிவார்க்கு அருளால் அச்சிவத்துடன்
கூடலுமாகும்.

1458 ஊழிதோ றாழி உணர்ந்தவர்க்கு அல்லால்
ஊழிதோ றாழி உணரவும் தானொட்டான்
ஆழி அமரும் அரிஅயன் என்றுளார்
ஊழி முயன்றும்ஓர் உச்சியு ளானே. (2)

ஊழிதோறுழி பலவரினும், என்றும் ஒருபடித்தாய்
நின்று நிலவும் முழு முதற்சிவனை அவன் அருட்கண்ணால்
உணர்ந்தவர்க்கு அல்லாமல் பலவழி கண்டாலும் தம்
அறிவால் அச்சிவனைக் காணமுடியாது. சக்கரப்
படையைத் தாங்கும் அரியும் அயனும் பலவழி முயன்றும்
காண ஒண்ணாமல் நீங்கி மறைந்து நின்றான். (ஒருச்சி -
ஒருவி என்பதன் திரிபு. ஒருவி - நீங்கி.)

1459 பூவினிற் றந்தம் பொருந்திய வாறுபோல்
சீவனுக்கு உள்ளே சீவமணம் பூத்தது
ஓவியம் போல உணர்ந்தறி வாளர்க்கு
நாவி யணைந்த நடுதறி யாமே. (3)

மலரின் கண் மணம் பொருந்தி யமைவது போல்
ஆருயிரின் கண்ணும் அன்னை அத்தனாம் சிவமணம்
பூத்தமைந்தது. அவ் அமைவினையுடையார் புனைந்த
சித்திரம் போல் அச்சிவனையே உணர்ந்தறிவர். அப்படி
அறிகின்றவர் புனுகு புனை அணைந்த நடுத்தறி போன்று
அசையாதிருப்பர். (நாவி - புனுகுப்புனை.)

1460 உய்ந்தனம் என்பீர் உறுபொருள் காண்கிலீர்
 கந்த மலரில் கலக்கின்ற நந்தியைச்
 சிந்தை யுறவே தெளிந்தருள் நீங்கினால்
 முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே (4)

உயர்ந்தோம் என்று சொல்வீர்; ஆனால் யோசகத்தால்
 உள்ளே உறுகின்ற பொருளைக் காணமாட்டீர். மணங்க
 மழும் நல்லார் தம் நெஞ்சத்தாமரையில் கலக்கின்ற நந்தியை
 உங்கள் உள்ளம் பொருந்தத் தெளியுங்கள். தெளிந்தால்
 இருள் நீங்கும். இருள் நீங்கினால் நுண்ணுடலாகிய
 கருவுறாது தோன்றும் முதற்பிறவியை ஒழிப்பதற்கு
 அத்தெளிவு அழியாக் காரணமாகும். வித்து காரணம்.

1461 எழுத்தொடு பாடலும் எண்ணெண் கலையும்
 பழித்தலைப் பாசப் பிறவியும் நீங்கா
 வழித்தலைச் சோமனோடு அங்கி அருக்கன்
 வழித்தலைச் செய்யும் வகையுணர்ந் தேனே. (5)

இலக்கண இலக்கியங்களும் இவற்றின் விரிவான அறு
 பத்து நான்கு கலைகளும், பழித்தற்கு இடமாகிய சுட்டுணர்
 வாகும். அச்சுட்டுணர்வாகிய பாசத்தினால் தொடரும்
 பிறவியும் நீங்காத முறைமை வாய்ந்த இடப்பால் நரம்பாகிய
 திங்களும் வலப்பால் நரம்பாகிய ஞாயிறும் நடுப்பால்
 நரம்பாகிய தீயும் அருளான் அமையும் நிலைகளை
 யுணர்வர். அவ்வுணர்வால் முதன்மையான செந்நெறிச்
 செல்லும் மேன்மை எய்தும்.

1462 விரும்பிநின் ரேசெய்யில் மேய்த்தவ ராகும்
 விரும்பிநின் ரேசெய்யின் மெய்யுரை யாகும்
 விரும்பிநின் ரேசெய்யின் மெய்த்தவ மாகும்
 விரும்பிநின் ரேசெய்யில் விண்ணவன் ஆகுமே(6)

திருமூலர்

சிவத்தை விரும்பி நின்று செயல் செய்யும் நல்லோர் உண்மைத் தவத்தவராவர். அவ்வாறு ஒழுகின் குருவருள் அருமறை கைகூடும். அதுபோல் செய்யின் அஃது இறப்பில் தவமாகிய உண்மைத் தவமாகும். மேலும் கைக் கோலின் தூய விண்ணுலக நேராட்சியுடைய சிவனென மதிக்கப்படுவன். (அருமறை - குருமொழி.)

1463 பேணிற் பிறவா உலகருள் செய்திடும்

காணில் தனது கலவியு ளேநிற்கும்

நாணில் நரக நெறிக்கே வழிசெயும்.

ஊணில் சுடும் அங்கி உத்தமன் தானே.

(7)

அகத்தவமாகிய யோக நெறியைப் பேணி ஒழுகுவார் மீண்டும் பிறப்பதற்கு வாயில் இல்லாத தூய சிவவுலகை எய்துவர். இவ்வுலகே பிறவா உலகெனப்படும். அருட்கண்ணாற் காண்பார் சிவபெருமான் வேறு அறக்கலந்து நிற்கும் கலவியுள் நிற்பர். இத்தவ ஒழுக்கிற் செல்ல நாணமுறுவார் இருள் உலகு எய்தி இன்னல் உறுவர். சிவன் உடம்பினுள் அவ்வுடம்பு நிலைத்து நிற்பதற்கு வேண்டும் சூட்டினை அருள்வன். அத்தகைய சிவபெருமானே சார்ந்தாரைக் காக்கும் தலைவன் ஆவான்.

1464 ஒத்தசெங் கோலார் உலப்பிலி மாதவர்

எத்தனை ஆயிரம் வீழ்ந்தனர் எண்ணிலி

சித்தர்கள் தேவர்கள் மூவர் பெருமையாய்

அத்தன் இவன்என்றே அன்புறு வார்களே.

(8)

நேர்மையான செங்கோல் அரசர்கள், உண்மையான வேதநெறி விளக்கிய முனிவர்கள் எத்தனை ஆயிரம் பேர்கள் இவ்வுண்மை உணராது அழிந்து ஒழிந்தார்கள். இவ் யோகத்தை அறிந்த எண்ணற்ற சித்தர்களும் தேவர்களும், பிரமன், திருமால், உருத்திரன் ஆகிய மூவரும் பெருமையாகப் பரசிவத்தைத் தவிர உயிருக்கு நன்மை செய்பவர் வேறு இல்லை என்று அடி பணிந்தார்கள்.

1465 யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுற்றோர்
ஆகத் தருகிரி யாதி சரியையாம்
தாகத்தை விட்ட சரியையொன் றாம்ஒன்றுள்
ஆதித்தன் பத்தியுள் அன்புவைத் தேனே. (9)

யோகம், கிரியை, சரியை ஆகிய மூன்று நெறிகளையும்
கொண்டு மேன்மையுறுவர் யோகிவர் ஆவர். அவ்வாறாகத்
தருவன கிரியையில் கிரியை, கிரியையில் சரியை ஆகிய
வாம். ஆசையை விட்ட சரியை ஒன்றாகும். அவ்வாறு விளங்
கும் ஒளிமண்டல சிவாதித்தன் பத்தியில் சிறந்த அன்பு
கொண்டேன். (ஆதித்தன் - சிவசூரியன். ஆதித்தன்
வகைபற்றி ஏழாம் தந்திரத்துள் காண்க)

1466 யோகச் சமயமே யோகம் பலவுன்னல்
யோக விசேடமே அட்டாங்க யோகமாம்
யோகநிர் வாணமே உற்ற பரோதயம்
யோகஅபி டேகமே ஒண்சித்தி யுற்றலே. (10)

செறிவு நிலையாகிய யோகத்தில் சமயம், விசேடம், நிரு
வாணம், அபிடேகம் என நான்கு நிலைகள் உள்ளன. அவை
முறையே சிவநுழைவு, சிவநோன்மை, சிவ நுண்மை, சிவ
நுகர்மை என அழைக்கப் பெறும், யோகத்தில் சமயம், பல
வகையான யோக முறைகளை நினைத்தல், யோகத்தில்
விசேடம் எட்டு உறுப்புடன் கூடிய யோகம், யோகத்தில் நிரு
வாணம் முழுமுதற் சிவம் தோன்றல். (யோகத்தில்
அபிடேகம் - சித்திபெறுதல். உறுதல் - உறல்; உற்றல் என
மிருந்தது)

8. ஞானம்

(மெய்யுணர்வு)

(ஞானம் என்பது பதி அறிவு, ஞானம், நேயம், ஞாதுரு
என்ற மூன்றும் கெட்டு ஒன்றான நிலையே ஞானம்
எனப்பெறும். ஆதலால் ஞானமே வீடு பேற்றுக்கு
வாயிலாகும்.)

திருமுலர்

1467 ஞானத்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
 ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
 ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவா
 ஞானத்தின் மிக்கார் நரரின்மிக் காரே. (1)

ஞானத்தில் சிறந்த அறநெறி நாட்டில் இல்லை.
 ஞானத்தைக் கொடுக்காத சமயநெறியும் நல்லது அன்று.
 ஞானத்துக்குப் புறம்பானவை நல்ல வீடு பேற்றை அளிக்
 காது. ஞானத்தில் சிறந்து விளங்குபவரே மக்களில் மேலோர்
 ஆவர். ஞானமே வீடு பேற்றிற்கு வாயிலாதலின் சிறந்தது
 என்பதாம். (நாட்டில்லை - நாட்டில் இல்லை.)

1468 சத்தமும் சத்த மனனும் தகுமனம்
 உய்த்த உணர்வும் உணர்த்தும் அகந்தையும்
 சித்தம் என்று இம்முன்றும் சிந்திக்கும் செய்கையும்
 சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன் மார்க்கமே(2)

நாதமும் நாதவடிவான மனமும் தக்க அம்மனம் தந்த
 புத்தியும் புத்தியை உணர்த்தும் அகங்காரமும் ஆகிய சித்தம்
 என்ற இம்முன்றும், அது சிந்திக்கின்ற செயலும் அவற்றால்
 விளையும் நாதமும் கடந்த ஞானியர் பெற்ற நெறியே
 சன்மார்க்கம் ஆகும்.

1469 தன்பால் உலகும் தனக்குஅரு காவதும்
 அன்பால் எனக்குஅரு ளாவது மாவன
 என்பார்கள் ஞானமும் எய்தும் சிவோகமும்
 பின்பாலின் நேயமும் பெற்றிடுந் தானே. (3)

சீவனது சித்தத்தில் அமைந்துள்ள சங்கற்ப உலகமும்
 தனது சூழ்நிலையில் புறத்தே அமைந்துள்ள உலகமும்
 அன்பினால் எனக்கு அருளாக அமைந்தன என்பர் ஞானி
 கள். இவ்வகையான ஞானமும் அதனால் அமையும் சிவ
 பாவனையும், பின்னர் அறியப்படுபொருள் ஆகிய

சிவத்தையும் பெற்றிடுவர். (சிவோகம் - அவனே தானே ஆகிய நெறி. பின்பால் - சிவோகம் பாவனை கைவந்த பின். நேயம் - சிவம்)

1470 இருக்கும் சேம இடம்பிரம மாகும்
வருக்கம் சராசர மாகும் உலகம்
தருக்கிய ஆசாரம் எல்லாம் தருமே
திருக்கமில் ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந் தோர்க்கே
(4)

மாறுபாடு இல்லாத சிவஞானத்தைத் திருவருளால் தெளிந்து உணர்ந்தோர் சிவஞானியர் ஆவர். அவர் ஒடுக்கமாகிய நிட்டைகூடியிருக்கும் இடம் சிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாகும். இயங்குதிணை நிலைதிணையாகிய கூட்டம் அனைத்தும் அவர்களுக்கு உலக உறவாகும். மேம்பாடு மிக்க ஒழுக்கம் அனைத்தும் தாமே வந்து எய்தும்.

(செருமி இருக்கும் - மறைந்திருக்கும், ஆசாரம் - ஒழுக்கம். திருக்கிலா - மாறுபாடு இல்லாத)

1471 அறிவும் அடக்கமும் அன்பும் உடனே
பிறியா நகர்மன்னும் பேரரு ளாளன்
குறியும் குணமும் குரைகழல் நீங்கா
நெறியறி வார்க்கிது நீர்த்தொனியாமே
(5)

சிவத்தை அறியும் அறிவும், சிவத்தில் அடங்கும் அடக்கமும், சிவத்தைப் பற்றும் தலையன்பும் உள்ளவர் கேடில்லாத சிவவுலகத்தில் வாழ்வோராவர். அவர்கள் தம் புற அடையாளச் சிவக்கோலமும் அக அடையாளச் சிவப்பண்பும் ஒலிக்கும் கழல் அணிந்துள்ள சிவபெருமான் திருவடிகளை நீங்கா நிலையைக் குறிப்பனவாகும். அவர்கள் பால் அடங்கியிருக்கும் திருவடி யுணர்வு காற்று முதலியவற்றின் துணையால் நீரில் உண்டாகும் ஒலிபோல் செந்நெறிச் செல்லும் துணையால் வெளிப்படும்.

திருமூலர்

1472 ஞானம் விளைந்தெழு கின்றதோர் சிந்தையுள்
ஏனம் விளைந்தெதி ரேகாண் வழிதொறும்
கூனல் மதிமண் டலத்தெதிர் நீர்கண்டு
ஊனம் அறுத்துநின்று ஒண்குடர் ஆகமே (6)

ஞானம் முதிர்ந்து எழுகின்ற எண்ண நிலையில் சுருவி
யாகிய நாதம் தோன்றி முகத்தின் முன் எங்கும் இளம்பிறை
மண்டலத்தின் ஒலியைத் தரிசித்து உடலின் இழிதகை
மையை உணர்ந்து உடலைக் கடந்து ஒளி மிக்க சோதியாகும்.
ஞானியர் உடலின் இழிதகைமையை உணர்ந்து ஒளியேதாம்
என்று அறிவர். (ஒண்குடர் - சிவம்)

1473 ஞானிக்கு உன்குணம் ஞானத்தில் நான்குமாம்
மோனிக்கு இவை ஒன்றும் கூடாமுன் மோகித்து
மேனிற்ற லாம்சத்தி வித்தை விளைத்திடும்
தானிக் குலத்தோர் சரியை கிரியையே. (7)

ஞானிக்கு உனாய தன்மையாக ஞானத்தில் ஞானம்,
ஞானத்தில் யோகம், ஞானத்தில் கிரியை, ஞானத்தில்
சரியை ஆகிய நான்கும் ஆகும். அனுபவம் முதிர்ந்து
பிரணவ சத்தியான மௌனிக்கு இவைஒன்றும்
தேவையில்லை. முன்னே பரவசமடைந்து மேல் சந்திர
மண்டல ஒளியில் விளங்கும் சத்தி ஞானத்தை
அளித்துவிடும். அவ்வாறன்றி ஆதாரங்களில் பொருந்தி
யோகம் புரிவோர்க்குச் சரியையும் கிரியையுமேயாகும்.

1474 ஞானத்தின் ஞானாதி நான்குமாம் ஞானிக்கு
ஞானத்தின் ஞானமே நான்எனது என்னாமல்
ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி
ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. (8)

சிவஞானிக்கு ஒதப்பட்ட அறிவில் அறிவு முதலிய
நான்கும் உள்ளன. அறிவில் அறிவாகிய ஞானத்தின்

ஞானமே யான், எனது என்னும் செருக்கு அறல். ஞானத்தில் யோகம் முப்பத்தாறு மெய்யுங்கடந்த அருள் வெளியில் காணும் சிவஒளி ஞானத்தில் கிரியையே திருவடிப் பேற்றினை நாடுதல். மெய் - தத்துவம். ஞானத்தில் சரியை என்பது திருவடிப் பேற்றினைத் திருமுறைச் செல்வர் நவில நன்கினிது கேட்டல்.

1475 நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானாதி நண்ணுவோன்
புண்ணிய பாவம் கடந்த பிணக்கற்றோன்
கண்ணிய நேயம் கரைஞானம் கண்டுளோன்
திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. (9)

பெற்ற ஞானத்தில் ஞானாதி நான்கும் கைவரப் பெற்ற வன் புண்ணியத்தால் அடையும் நற் பயனையும், பாவத்தால் வரும் தீய பயனையும் கடந்து நிற்பவன் ஆவான். பெருமையான நேயப் பொருளின் ஞான வரம்பைக் கண்டவன், தின்மையான மலக் குற்றங்கள் அற்றவனும் சிவ முத்தனும் சித்தனுமாவான். (சிவமுத்தன் - சிவப்பேற்றை அடைந்த வன். சித்தன் - அறிவின் எல்லையைக் கண்டவன், ஞானி - ஞானத்தின் எல்லையைக் கண்ட சிவ முத்தனும் சித்தனும் ஆவான்.)

1476 ஞானச் சமயமே நாடும் தனைக் காண்டல்
ஞான விசேடமே நாடு பரோதயம்
ஞானநிர் வாணமே நன்றறி வான்அருள்
ஞானஅபி டேகமே நற்குரு பாதமே (10)

சிவ ஞானத்தில் நிகழும் நால்வகைத் தீக்கையும் வருமாறு: சிவ நுழைவு என்பது சிவனைக் காணும் முறையால் தன்னைக் காண்பது. சிவநோன்மை என்பது மேலாம் சிவத்தோற்றம் காண்பது. சிவ நுண்மை என்பது வாலறிவனாகிய சிவபெருமானின் திருவருள் வீழ்ச்சி. சிவ நுகர்மை என்பது திருவருள் ஆசான் திருவடியினை

மறவாமை (நுழைவு - சமயம்; நோன்மை - விசேடம்; நுண்மை - நிருவாணம்; நுகர்மை - அபிடேகம்; திருவருள் வீழ்ச்சி - சத்திநிபாதம், நிபாதம் - நன்றாய் பதிதல், பரோதயம் பரம்+உதயம், சிவம் தோன்றல். நன்றறிவான் அருள் - சிவனருள். நற்குரு - சிவகுரு)

9. சன்மார்க்கம்

(காதன்மை நெறி)

காதன்மை - அன்புடைமை.

(சன்மார்க்க மாவது, நன்னெறி அல்லது ஒளிநெறி. சன்மார்க்கத்தில் தான் அவனாம் தன்மை எய்தலாம்.)

1477 சாற்றும் சன் மார்க்கமாம் தற்சிவத் தத்துவத்
தோற்றங்க ளான சுருதிச் சுடர்கண்டு
சீற்றம் ஒழிந்து சிவயோக சித்தராய்க்
கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களே. (1)

சொல்லப்பெறும் சன்மார்க்கமாவது தற்பதப் பொருளான சிவத்தின் உண்மை வடிவங்களான நாதவிந்துக் களில் விளங்கும் சுடரைக்கண்டு, சினத்தை விட்டுச் சிவயோகத்தில் நிலைத்த சித்த முடையவராய்க் காலனை வென்ற இறைவனது திருவுள்ளக் குறிப்பை உணர்ந்தவர் பற்றும் நெறியாம்.

1478 சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்நந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி நன்மார்க்கம் சேர்ந்துய்ய
வையத்துள் ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (2)

சைவத்துக்குப் பெருமையைத் தரும் ஒப்பற்ற தலைவனாகிய சிவன் ஆன்மாக்கள் உய்தி பெறும் வண்ணம் அமைத்த ஒளிநெறி ஒன்றுண்டு. அதுதான் தெய்வச் சிவநெறியாகிய

சன்மார்க்கம். அதனைச் சேர்ந்து உய்தி பெறுமாறு இவ்வுலகில் உள்ளார்க்கு அமைத்துக் கொடுத்தான்.

1479 தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப்
பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் சூடக்
குருபத்தி செய்யும் குவலயத் தோர்க்குத்
தருமுத்திச் சார்பூட்டும் சன்மார்க்கம் தானே. (3)

தெரிசிக்கவும் பூசிக்கவும் தியானிக்கவும் தீண்டவும்
புகழவும் திருவடிநிலையைச் சிரமேல் சூடவும் குருபத்தி
செய்யும் மெய்யன்பர்களுக்குச் சன்மார்க்கம் முத்தியை
அடையத் துணைபுரியும்.

1480 தெளிவறி யாதார் சிவனை அறியார்
தெளிவறி யாதார் சீவனும் ஆகார்
தெளிவறி யாதார் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே. (4)

சன்மார்க்க நெறியின்கண் ஒழுகித் திருமுறைவழியாக
முப்பொருளின் மெய்ம்மை தெளியாதவர் சிவனை உண
ரார். சிவனை உணராமையினால் உயிர்ப்பயன் எய்தார்.
பயன்எய்தார் ஆகவே அறிவுடைப் பொருளும் ஆகார்.
மெய்ம்மை தெளியாதவர் சிவன் திருவடிகளைக் கூடிச்
சிவமாம் பெருவாழ்வு எய்தார். மெய்ம்மை தெளியாதார்
பிறப்பு அறார்; சிறப்பும் உறார்.

1481 தான்அவ னாகித் தான்ஐந்தாம் மலம்செற்று
மோனம தாம்மொழிப் பால்முத்த ராவதும்
ஈனமில் ஞானானு பூதியில் இன்பமும்
தான்அவ னாய்அற்ற லானசன் மார்க்கமே. (5)

சுத்த ஆன்மாவாகிய தான் சிவமே யாகித் தன்பால்
பொருந் திய ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம்,
திரோதாயி ஆகிய ஐம்மலங்களையும் நீக்கி, மோனம் என்ற

பெயரினையுடைய ஒரு மொழியான பிரணவத்தை அடைந்து முத்தான்மா ஆவதும், குற்றமில்லாமல் ஞான அனுபவத்தில் இன்பம் அடைவதும், தான் சிவமாகத் தன்னிலை கெடல் சன் மார்க்கமாம். தான் அவனாதல் சன்மார்க்கத்தால் அடையலாம். (அனுபூதி - அனுபவம்)

1482 சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமும்
சன்மார்க்கத் தார்க்கும் இடத்தொடு தெய்வமும்
சன்மார்க்கத் தார்க்கு வருக்கம் தரிசனம்
எம்மார்க்கத் தார்க்கும் இயம்புவன்
கேண்மினோ. (6)

சன்மார்க்கத்தார்களது முகமே சிவன் உறையும் பீடம் என்பதும், அவர்களது இடமே கோயில் என்பதும். அவர்களது கூட்டத்தைக் காண்பதே சிவதரிசனம் என்பதும் எம்மார்க்கத்தில் உள்ளோர்க்கும் கூறுகின்றேன்; கேட்பீர்களாக.

1483 சன்மார்க்க சாதனம் தான்ஞான ஞேயமாம்
பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்கும்
துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றார்
சன்மார்க்கம் தான்அவ னாகும்சன் மார்க்கமே (7)

சன்மார்க்க சாதனமாவது சிவத்தை அறியும் ஞானமாகும். சன்மார்க்கம் ஒழிந்த ஏனைய சாதனம் அறிவில்லாத வர்க்கு ஆகும். தீமை தரும் மார்க்கத்தை விட்டுத் துரியத்தில் பொருந்திக் குற்றம் நீங்கினவர், சன்மார்க்கந்தான் அவனாகும் நன்னெறியை உணர்ந்தவராவர்.

1484 சன்மார்க்கம் எய்த வரும்அருஞ் சீடர்க்குப்
பின்மார்க்கம் மூன்றும் பெறஇயல் பாம்என்றால்
நன்மார்க்கம் தானே சிவனொடு நாடவே
சொன்மார்க்கம் என்னச் சுருதிகைக்
கொள்ளுமே. (8)

சன்மார்க்கத்தை அடைய வருகின்ற அருமையான சாதகர்க்கு ஏனைய மூன்று மார்க்கங்களும் பெறுவது இயல்பாதலின் சிவனொடு பொருந்தும் நன்மார்க்கமே வேண்டுவது ஆகும். இதுவே பிரணவ மார்க்கம். என வேதம் கூறியது என்று கடைப்பிடிக்கவும். ஏனைய மூன்று; சகமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், தாசமார்க்கம்.

1485 அன்னிய பாசமும் ஆகும் கருமமும்
முன்னும் அவத்தையும் மூலப் பகுதியும்
பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமும்
தன்னொடும் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே. (9)

தனக்கு வேறாய்ப் பாசம் உண்டு என்றும், பாசத்தால் இன்பம் உண்டு என்றும், அக்கன்மம் காரணமாகப் பிறப்பு இறப்புக்களாகிய அவத்தைகள் உண்டு என்றும், அவத்தைக்கு ஏதுவான மூலப்பிர கருதி உண்டு என்றும் இவைகளை அறியும் அறிவு உண்டு என்றும், இவைகளின் பேதங்களையும் ஆன்மாவையும் கண்டு ஆராய்பவர் சன்மார்க்க நெறியில் நிற்பவரேயாவர்.

1486 பசுபாசம் நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிப்
கசியாத நெஞ்சம் கசியக் கசிவித்து
ஓசியாத உண்மைச் சொரூப உதயத்துற்று
அசைவானது இல்லாமை யானசன் மார்க்கமே (10)

ஆன்மாவைப் பாசத்தினின்றும் பிரித்து, பதியோடு சேர்த்து, கசியாத மனத்தை நன்றாகக் கசிய வைத்து, கெடாத மெய்ப்பொருள் தோற்றத்துள் பொருந்தி அசையாதபடி சமாதி கூடியிருத்தலே சன்மார்க்கமாம். (சொரூப உதயம் - ஆன்மாவின் இயற்கை உருவம்)

1487 மார்க்கம்சன் மார்க்கிகள் கிட்ட வகுப்பது
மார்க்கம்சன் மார்க்கமே யன்றிமற்று ஒன்றில்லை
மார்க்கம்சன் மார்க்க மெனும்நெறி வைகாதோர்
மார்க்கம்சன் மார்க்க மாம்சித்த யோகமே (11)

சன்மார்க்கத்தில் உள்ளோர் அடைய வகுக்கும் மார்க்கம்
சன்மார்க்கமாகிய மார்க்கமின்றிப் பிறிதொன்றில்லை.
மார்க்கமாகிய சன்மார்க்க நெறியே மார்க்கம் யோகசித்தி
களைத் தரும் நன்னெறியாம். சன்மார்க்கமே ஞானத்தைத்
தரும் மார்க்கமாம். இதனைச் சிவயோகம் எனவும் கூறுவர்.

10. சக மார்க்கம்

(தோழமை நெறி)

(சகமார்க்கமாவது தோழமை நெறியாம். சகமார்க்கத்தில்
நிற்போர் சிவ ரூபத்தைப் பெறுவர்.)

1488 சன்மார்க்கம் தானே சகமார்க்க மானது
மனமார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம்
பின்மார்க்க மானது பேராப் பிறந்துஇறந்து
உன்மார்க்க ஞானத்து உறுதியும் ஆமே (1)

ஞான நெறியானது தோழமை நெறியாகவே அடையப்
படுவது. இராஜ மார்க்கமாகிய இது பின் வீடு பேற்றையும்
சித்தியையும் தருவதாம். இவையல்லாத பிற்பட்ட நெறிகள்
நீங்காப் பிறப்பையும் இறப்பையும் தந்து ஞானத்தை
நினைத்து நினைத்து வருந்தச் செய்பவை. ஆருயிர்களைத்
தோழமை நெறியில் இருத்துதற்கு இருந்து காட்டியவர்நம்பி
ஆரூரர். பின்மார்க்கம் - மேலே கூறிய நான்கு மார்க்கங்கள்
அல்லாதது. (உன் - அலைகிற)

1489 மருவும் துவாதச மார்க்கமில் லாதார்
குருவும் சிவனும் சமயமும் கூடார்
வெருவும் திருமுகள் வீட்டில்லை யாகும்
உருவும் சிளையும் ஒருங்குஇழப் பாரே. (2)

சிரசின்மேல் பன்னிரண்டு அங்குலத்தில் பொருந்து
கின்ற மார்க்கத்தை அறியாதவர், துவாத சாந்தத்திலுள்ள
குரு மண்டலமாகிய ஒளி மண்டலத்தையும், அங்கு விளங்கும்

சிவத்தையும் இவற்றை உணர்த்தும் சமயத்தையும்
அறியாதவர் ஆவர். இவரது இல்லத்தில் இலக்குமி தங்காமல்
அகன்றுவிடும். தனது உருவத்தையும் சுற்றத்தையும் விட்டு
இறந்துபடுவர்.

1490 யோகச் சமாதியின் உள்ளே அகலிடம்
யோகச் சமாதியின் உள்ளே உளரொளி
யோகச் சமாதியின் உள்ளே உளசத்தி
யோகச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே. (3)

தோழமை நெறியாகிய சுகமார்க்கத்தில் சமாதியாகிய
நிஷ்டையில் இரப்போர்க்கு, அவர் உள்ளத்தின்கண்
திருவருட்கண்ணால் பரந்த உலகங்கள் காணப்படும்.
அதுபோல் உள்ளொளியாகிய பேரொளி தோன்றும்.
அவ்வுள்ளத்தின்கண் திருவருள் அம்மை காட்சியருள்வள்.
இச்சமாதியில் உயர்ந்தோர் அனைத்துச் சித்தியும்
அடைவர். அவர்களே சித்தர் எனப்படுவோர். (யோகசமாதி
- சுகமார்க்கம்.)

1491 யோகமும் போகமும் யோகியர்க்கு ஆகுமால்
யோகம் சிவரூபம் உற்றிடும் உள்ளத்தோர்
போகம் புவியில் புருடார்த்த சித்தியது
ஆகும் இரண்டும் அழியாத யோகிக்கே. (4)

யோகமும் போகமும் யோகியர்க்கு ஆகும். யோகத்தால்
சிவ சாரூபம் பெற்று விளங்குவார். அதனால் அவர் பூவுல
கில் அடையப்பெறும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய
நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் அடைந்தவராவர். அழியாத
யோகிக்கு யோகமும் போகமும் பொருந்துவனவாம்.

1492 ஆதார சோதனை யால்நாடி சுத்திகள்
மேதாதி ஈரெண் கலாந்தத்து விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெடல் ஆம்சக மார்க்கமே. (5)

ஆதார சோதனையால் நாடிசுத்தி அமைந்து, மேதை முதலான பதினாறு கலைகளில் விளங்கும் ஆகாயமும் அவற்றால் விளங்கும் ஒளியும் புலனாகும். அறிவின் ஆலயம் என்ற ஆன்மாவில் புலன்களும் பொறிகளும் புத்தியும் தம்முடைய இயல்பான கீழ் இழுக்குந் தன்மையை விட்டு நிற்பதே சகமார்க்கமாகம்.

1493 பிணங்கிநிற் கின்றவை ஐந்தையும் பின்னை அணங்கி எறிவன் அயிர்மன வாளால் கணம்பதி னெட்டும் கருதும் ஒருவன் வணங்கவல் லான்சிந்தை வந்துநின் றானே. (6)

ஆன்மாவைக் கீழ்நோக்கில் அழைத்துச் செல்லுகின்ற ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தையும் பின்னர் மனம் என்னும் கூரிய வாளால் வருத்தித் துன்புறுத்துவேன். அப்போது பதினெண் கணங்களும் கருதுகின்ற ஒருவனும் வணங்கத் தக்கவனும் ஆகிய இறைவன் சிந்தையில் பொருந்தி நின்றான்.

(ஐந்து இந்திரியங்களையும் அடக்கும் யோகியின் சிந்தையில் இறைவன் பொருந்தி நிற்பான்.)

கணம் பதினெட்டு: அமரர், சித்தர், அசுரர், சைத்தியர், கருடர், கின்னரர், நிருதர், கிம்புருடர், காந்தருவர், இயக்கர், விஞ்சையர், பூதர், பசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர் ஆகாய வாசியர், போக பூமியர் எனப் பாகு பட்டன பதினெண் கணமே (பிங்கலந்தை-92)

1494 வளங்கனி யொக்கும் வளநிறத் தார்க்கும் வளங்கனி யொப்பதோர் வாய்மையன் ஆகும் உளங்கனிந்து உள்ளம் உகந்திருப் பார்க்குப் பழங்கனிந்து உள்ளே பகுந்துநின் றானே. (7)

வளமான கனியைப் போன்ற கனிவையுடைய செம்மை யாளர்க்கு நல்ல கனியைப் போன்று இன்பந்தரும் உண்மைப் பொருளாகும். மனங்கனிந்து உள்ளே மகிழ்ந் திருப்பவர்க்கு பழங்கனிந்துள்ளேயிருக்கும் காற்றினை நீக்கி எடுப்பது போல இவரைத் தத்துவங்களினின்றும் நீக்கித்தானும் உடனிருந்தான். சகமார்க்கத்தில் நிற் போரைத் தத்துவங்களினின்றும் நீக்கி உடனிருந்தருளு வான் இறைவன்.

(திருவடிப் பேரின்பப் பழங்கனிய அம் மெய்யடியார்க்கு அதனைப் பகிர்ந்து கொடுத்து உன் நின்றருள்வன் அச்சிவன் எனினுமாம்.)

11. சற்புத்திர மார்க்கம்

(மகன்மை நெறி)

(சற்புத்திர மார்க்கமாவது கிரியை நெறியாகும். பூசித்தல் முதலியன இந்நெறிக்குரிய அங்கங்களாம்.)

1495 மேவிய சற்புத்திர மார்க்க மெய்த்தொழில்
தாவிப்ப தாம்சக மார்க்கம் சகத்தொழில்
ஆவ திரண்டும் அகன்று சகமார்க்கத்
தேவியோடு ஒன்றல் சன்மார்க்கத் தெளிவதே (1)

தோழமை நெறியாகிய சகமார்க்கத்தை நிலை நிறுத்து வது மகன்மை நெறியாகிய சற்புத்திர மார்க்கமாகும். சகமார்க்கமாகிய அகத்தவமும் மனைத்தவமும் ஆகிய இரண்டும் காதன்மை நெறியாகிய சன்மார்க்க அடிப்படை யாகும். (அகத்தவம் - யோகம். மனைத்தவம் - சகத்தொழில். இம்மந்திரம் சற்புத்திர மார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் ஒன்றுக்கொன்று அடிப்படை என்று கூறுகிறது.)

1496 பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திடல்
ஆசற்ற நற்றவம் வாய்மை அழுக்கின்மை
நேசித்திட்டு அன்னமும் நீசுத்தி செய்தல்மற்று
ஆசற்ற சற்புத் திரமார்க்கம் ஆகுமே. (2)

பூசனை செய்தல், பாராயணம் செய்தல், இறைவனது
புகழைச் சொல்லி வணங்குதல், குறிப்பிட்ட மந்திரங்களைக்
கூறிச்சிந்தித்தல், குற்றமற்ற தவ ஒழுக்கங்களை மேற்
கொள்ளல், உண்மை பேசுதல், காமாதி அறுபகை நீங்குதல்,
அன்போடு அன்னபாவனை செய்தல் ஆகிய இவ்எட்டும்
குற்றமற்ற சற்புத்திர மார்க்கத்திற்குரிய உறுப்புக்களாம்.

1497 அறுகால் பறவை அலர்தேர்ந்து உழலும்
மறுகா நரையன்னம் தாமரை நீலம்
குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டும்
சிறுகால் அறநெறி சேர்க்கி லாரே. (3)

ஆறுகால் பறவையான வண்டானது தேன் சேகரிக்கப்
பலமலர்களை நாடி அலையும். அலையினும் வெள்ளை
அன்னமானது தாமரையை விட்டுக் கவர்ச்சியான
நீலோற்பல மலரை அடையாது. அதுபோலக் கிரியையா
ளர் மணமிகு மலர்களைப் பறித்துச்சிவனை வழிபடுவது
கண்டும், ஏனையோர் சிறுபொழுதேனும் வழிபடாது
பிறவழிச் சென்று கெடுகின்றவர்களே.

1498 அருங்கரை யாவது அவ்வடி நீழல்
பெருங்கரை யாவது பிஞ்ஞகன் ஆணை
கருங்கரை ஏகின்ற மன்னுயிர்க்கு எல்லாம்
ஒருங்குஅரை யாய்உல கேழின்ஓத் தானே. (4)

பிறவிப் பெருங்கடலுக்கு அருமையான கரையாவது
திருவடி நீழலே, பெரிய கரையாவது அரன் ஆணையின்

வண்ணம் அமைதலே திருவடியாகின்ற கரைக்குச் செல்லு
கின்ற நிலைபெற்ற உயிர்கட்கு எல்லாம் ஒரே அரசாய் ஏழு
உலகினும் ஒத்து விளங்கியவன் இறைவன் ஆவான்.
(அருங்கரை - சம்சாரக் கடலுக்குக்கரை. வரும் கரை - எழும்
பிறப்புக்கள். அரையாய் - இறைவனாய்.)

1499 உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகந்தும் தழுவி
வியந்தும் அரனடிக் கேமுறை செய்மின்
பயந்தும் பிறவிப் பயனது வாகும்
பயந்து பிரிக்கில்அப் பாண்மையன் ஆமே. (5)

திருவேடப் பொலிவால் உயர்ந்தும், சிவனடியார் திரு
வடிகளைப் பணிந்தும், அதனால் உள்ளம் உவந்தும், திருஐந்
தெழுத்தினை அகம்தழுவியும், அதனால் வியப்புற்றும்
சிவபெருமான் திருவடிக் கே திருத்தொண்டு செய்வோம்
என்பாரே மகன்மை நெறியினராவர். அப்பணியினை
அன்புடன் செய்யுங்கள். பிறவிக்கு அஞ்சிப் பெருமான்
அடிகளைச்சேரும் பெரும் பேறு அதுவாகும். அன்பும்
அச்சமுங்கொண்டு அவன் திருவடியினை நெஞ்சத்து
அமைத்துத் தொழுதால் சிவபெருமானும் அவ் ஆருயிரினை
முன்னின்று தாங்குபவன் ஆவான்.

1500 நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்தன்னை
என்றுந் தொழுவன் எழிற்பரஞ் சோதியைத்
துன்று மலர்தூவித் தொழுமின் தொழுந்தோறும்
சென்று வெளிப்படும் தேவர் பிரானே. (6)

நான்நின்று தொழுவேன். அழகிய பிரானைக் கிடந்து
என்றும் தொழுவேன். ஆதலால் நீங்களும் அழகிய பரஞ்
சோதியாகிய இறைவனைப் பொருந்திய மலர்கொண்டு
தொழுது வழிபடுங்கள். அவ்வாறு தொழும் போது தேவ
தேவனாகிய சிவபெருமான் தொழுவார்தம் சிந்தனையில்
வெளிப்பட் டருள்வான்.

1501 திருமன்னும் சற்புத்திர மார்க்கச் சரியை
 உருமன்னி வாழும் உலகத்தீர் கேண்மின்
 சுருமன்னு பாசம் கைகம்பத் தொழுது
 இருமன்னு நாடோறும் இன்புற்று இருந்தே (7)

கிடைத்தற்கரிய மக்கள் யாக்கை பெற்ற உலகவரே!
 கேளுங்கள், மகன்மை நெறிக்கண் ஒழுகுவார்க்கு வீடுபேறு
 எளிதின் எய்தும். பிறவிக்கு வித்தாகிய ஆணவ மல பாசம்
 இம்மகன்மை நெறியினரைக் கண்டு செயலற்று ஒடுங்கும்.
 அதனால் நாள்தோறும் திரு ஐந்தெழுத்து ஒதித் தொழுது
 (இன்புற்றிருங்கள். மகன்மை நெறி - சற்புத்திர மார்க்கம்,
 கைகம்ப - செயலற்று ஒடுங்கி. கை - செயல்)

12. தாச மார்க்கம்

(அடிமை நெறி)

(தாசமார்க்கமாவது திருக்கோயிலில் சென்று தொண்டு
 செய்வது).

1502 எளியனல் தீபம் இடல்மலர் கொய்தல்
 அளிதின் மெழுகல் அதுதூர்த்தல் வாழ்த்தல்
 பளிமணி பற்றல் பன்மஞ் சனமாதி
 தளிதொழில் செய்வது தான்தாச மார்க்கமே. (1)

அடியார்க்கு எளியனாய் ஒழுகுதல், திருக்கோவில்களில்
 நல்ல விளக்கிடுதல், திருநந்தனவனத்தில் மலர் கொய்தல்,
 அன்புடன் மெழுகல், திருஅலகிடுதல், திருமுறைத் திருப்பதி
 கம் பாடியபடி பொருள்சேர் புகழை ஒதி வாழ்த்தல்,
 திருக்கோவிற்கண் உள்ள அசையாமணி போன்ற விளக்க
 மிக்க பெரிய மணிகளை அடித்தல், திருமுழுக்குக்கு வேண்
 டிய திருத்தநீர் முதலியன கொணர்தல் இன்னும் திருக்
 கோவில் திருத்தொண்டு பலவும் புரிதல் அடிமை நெறி

என்ப. (பளி - பள்ளி என்பதன் இடைக்குறை. தளி - திருக்கோயில். பள்ளி - திருக்கோயில்.)

1503 அதுஇது ஆதிப் பரம்என்று அகல்வர்
இது வழி என்றங்கு இறைஞ்சினர் இல்லை
விதிவழி யேசென்று வேந்தனை நாடும்
அதுஇது நெஞ்சில் தணிக்கின்ற வாறே. (2)

ஆதிப்பரம் அது இது என்று ஐயுற்றுத் தெளியாது நீங்குவர். வாய்மைச் செந்நெறி இது என்று தெளிந்து வேந்தனாம் சிவபெருமானை வழிபட்டுத் தெளிந்தார் இல்லை. தமிழ்த் திருமாமறை, திருமுறை வழியே உண்மை கண்டு ஓர்ந்து செந்நெறிச் சென்று சிவபெருமானை நாடுங்கள். அதுவே உள்ளத்தில் தோன்றும் ஐயுறவை அகற்றித் தெளிவினைத் தருவதாகும். (திருமாமறை - தமிழ்வேதம்; திருமுறை - தமிழ் ஆகமம், விதிவழி - தமிழ் வேதம்.)

1504 அந்திப்பன் திங்கள் அதன்பின்பு ஞாயிறு
சிந்திப்பன் என்றும் ஒருவன் செறிகழல்
வந்திப்பன் வானவர் தேவனை நாடோறும்
வந்திப்பது எல்லாம் வகையின் முடிந்ததே (3)

திருவருள் துணையால் திங்களாகிய இடகலையையும், ஞாயிறாகிய பிங்கலையையும் அடக்குவன். அடக்கி எந்நாளும் ஒப்பில்லாத சிவபெருமானின் திருவடிகளை நாடுவன். தேவர் முதல்வனாகிய அச்சிவபெருமானையே நாள் தோறும் வணங்குவேன். அவ்வாறு வணங்கும் திறங்கள் எல்லாம் நால்வகை மார்க்கத்தில் அடங்கும்.

1505 அண்ணலை வானவர் ஆயிரம் பேர்சொல்லி
உன்னுவர் உள்மகிழ்ந்து உள்நின்று அடிதொழக்
கண்ணவன் என்று கருதும் அவர்கட்குப்
பண்ணவன் பேரன்பு பற்றிநின் றானே. (4)

தேவர்கள் பரசிவத்தை ஆயிரம் நாமங்கள் கூறி அருச்
சித்துத் தியானிப்பர். ஆனால் அவர்களை விடுத்து உள்ளம்
மகிழ்ந்து திருவடியை மனத்தில் எண்ணித் தொழுது, கண்
போன்றவன் என்று கருதி நிற்கும் அடியார்கட்கு நாதமய
மான இறைவன் அவரது பேரன்புக்கு வெளிப்பட்டு
அருளுவான்.

1506 வாசித்தும் பூசித்தும் மாமலர் கொய்திட்டும்
பாசிக் குளத்தில்வீழ் கல்லாம் மனம்பார்க்கின்
மாசற்ற சோதி மணிமிடத்து அண்ணலை
நேசத் திருத்த நினைவுஅறி யாரே. (5)

வாசித்தாலும் பூசித்தாலும் சிறந்த மலர்களைக் கொய்து
கொணர்ந்தாலும் சொன்னால் கல்வீழ்ந்த பாசிக்குளம்
போன்று தெளிவில்லாதது மனம் ஆதலின் இவர்கள் குற்ற
மற்ற சோதியாகிய நீலகண்டப் பெருமானை அன்பினால்
இடைவிடாது மனத்தில் இருத்த நினைவு அறியாதவ
ரேயாவர். குளத்தில் கல்வீழ்ந்தபோது பாசி அகலும்;
பின்னர் பாசிமூடும், அதுபோல மனம் பூசை முதலியன
செய்தகாலத்துத் தெளியும், பின்னர் மூடத்தைப் பெறும்.

13. சாலோகம்

(சிவனுலகம்)

1507 சாலோகம் ஆதி சரியாதி யிற்பெறும்
சாலோகம் சாமீபம் தங்கும் சரியையால்
மாலோகம் சேரில் வழியாகும் சாரூபம்
பாலோகம் இல்லாப் பரன்உரு வாமே (1)

சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயுச்சியம் ஆகிய
நால்வகை முத்திகளும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்
ஆகிய நெறிகளால் அமையும். அவற்றுள் சரியை நெறிபற்றி

நிற்போர் இறைவன் வாழும் உலகத்தை அடைந்து அவ-
னுடைய சமீபத்தில் அமைவர். அத்தகைய உலகில் சாம்
பத்தை அடைந்தவர் அவனது உருவத்தைப் பெறுவர். இவர்
இறைவனைப் போன்ற ஓளி உருவைப் பெற்று இப்பரந்த
உலகில் இல்லாமல் எங்கும் நிலைபெறும் பரம் உருவாமே

(சரியையால் சாலோகம் பெறலாம் என்றது
இம்மந்திரம்.)

1508 சமயம் கிரியையில் தன்மனம் கோயில்
சமய மனுமுறை தானே விசேடம்
சமயத்து மூலம் தனைத்தேறல் மூன்றாம்
சமயாபி டேகம் தானாம் சமாதியே. (2)

சமயத்தைப் பற்றி நிற்போர் செய்யத்தகும் முதல் கிரியை
தன்னுள்ளத்தில் வழிபடு கடவுளை வைத்தல், சமயத்தில்
விசேடம் என்பது அவ்வழிபடு கடவுளுக்குரிய மந்திரத்தை
உன்னுதல். சமயத்திலுள்ள மூலமந்திரத்தின் தத்துவம்
தெளிதல் மூன்றாவதாகிய நிர்வாண தீட்சையாகும். வழிபடு
கடவுளை நினைந்து சமாதி கூடல் சமயத்துக்குரிய
அபிடேகமாகும்.

14. சாம்பம்

(சிவன் அண்மை)

(சாம்பம் - இறைவன் சமீபத்தில் உறைதல்).

1509 பாசம் பசுவான தாகும்இச் சாலோகம்
பாசம் அருளான தாகும் இசை சாம்பம்
பாசம் சிரமான தாகும் இச் சாருபம்
பாசம் கரைபதி சாயுச் சியமே. (1)

சாலோக முத்தியில் பாசத் தன்மை கொடாமல் நின்று
பிறவியைத் தரும் சாம்பத்தில் பாசம் பந்தப் படுத்தாமல்

திருமூலர்

அருளாய் நிற்கும். சாருபத்தில் பாசமானது மேலும்
மேன்மையைத் தரும். சாயுச்சியத்தில் பாசமானது முழுதும்
கரைந்து பதியை அடைவிக்கும்.

(விளக்கம்: சாலோகம் - இறைவனது உலகத்தில்
இருத்தல். சாமீபம் - சமீபத்தில் உறைதல், சாருபம் - உருவம்
பெறதல், சாயுச்சியம் - இரண்டறக்கலத்தல்.)

(சாலோகம் முதலிய மூன்றும் பத முத்திரைகள்.
சாயுச்சியம் - பர முத்தி.

15. சாருபம்

(சிவனுரு வாதல்)

(சாருபம் - இறைவன் உருவம் பெறுதல்)

1510 தங்கிய சாருபம் தானெட்டாம் யோகமாம்
தங்கும் சன்மார்க்கம் தனில் அன்றிக் கைகடா
அங்கத் துடல்சித்தி சாதனர் ஆருவர்
இங்கிவ ராக விழிவற்ற யோகமே (1)

நிலைபெற்ற சாருபம் என்பது யோகத்தின் எட்டாவது
உறுப்பான சமாதியில் அமைவது. தங்கிய ஞானநெறி பற்றி
நின்றார்க்கன்றிக் கைகடாதாகும். இந்நெறியால் உறுப்-
போடு கூடிய சரீரசித்தி கைவரப் பெறுவர். இங்கு இவரது
உடல் குற்றமற்ற யோகத்தால் திருத்தி அமைக்கப்படும்.
யோக மார்க்கத்தால் சாமீபம் இட்டும் என்றது இம்மந்திரம்.

1511 சயிலலோ கத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே
சயிலம தாகும் சராசரம் போலப்
பயிலும் குருவின் பதிபுக்க போதே
கயிலை இறைவன் கதிர்வடிவ வாமே (2)

உலகத்தில் ஒப்பில் ஒருமலை என்று சொல்லப்படும்
பொன்மலையினைச் சார்ந்த இயங்குதிணையும் நிலைத்

திணையுமாகிய பொருள்கள் எல்லாம் அப்பொன்வண்ணம் ஆதல்போல், சிவகுரு வீற்றிருக்கும் திருவூர் புகுந்தபோதே கயிலைமலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் இயற்கை அறிவொளி வடிவம் ஆவன், மெய்கண்டானாகிய மாணவன். (சயிலம் - கயில மலை.)

16. சாயுச்சியம்

(சிவனாதல்)

(சாயுச்சியம் - இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தல்.)

1512 சைவம் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது
சைவம் தனையறிந் தேசுவம் சாருதல்
சைவம் சிவம்தன்னைச் சாராமல் நீவுதல்
சைவம் சிவானந்தம் சாயுச் சியமே (1)

சிவனாம் நிலையில் முதல்நிலை சைவம் சிவனுடன் தொடர்புற்று நின்றல். இரண்டாம் நிலை அந்நெறியின் உண்மை உணர்ந்து சிவன் அண்மையில் சார்ந்து நின்றல். மூன்றாம் நிலை சார்ந்து நின்றலைக் கடந்து முழுநீறு பூசிய முனிவர் போன்று வேறன்மையாக விரவி நின்றல். இந்நிலையே சைவத்தின் கண் ஓதப்படும் சிவனார் திருவடிப் பேரின்பம் என்னும் சாயுச்சியமாகும்.

1513 சாயுச் சியம்சாக் கிராதீதம் சாருதல்
சாயுச் சியம்உப சாந்தத்துத் தங்குதல்
சாயுச் சியம்சிவ மாதல் முடிவிலாச்
சாயுச் சியமனத்து ஆனந்த சத்தியே. (2)

விழிப்பின்கண் தன்னை மறந்திருத்தல் சாயுச்சியம் அடைதல். விருப்பு வெறுப்பு அற்ற உபசாந்த நிலையில் உள்ளவரும் சாயுச்சியம் பெற்றவரே. சிவத்துடன்

இலயமாதல் எல்லையற்ற ஆனந்தத்தில் திளைத்திருப்பதாகிய சாயுச்சியமே (சாக்கிராதீதம் - விழிப்பில் தன்னை மறந்திருத்தல் உப சாந்தம் - விருப்பு வெறுப்பு அற்ற நிலை)

17. சத்தி நிபாதம்

(திருவருள் நன்கு பதிதல்)

மந்தம்

(சத்தி நிபாதம் - சத்தி நன்கு பதிதல். ஆன்மாவை விளக்கம் உறாது பந்தித்திருந்த மலசத்திகள் வீழ்ந்தொழிந்து அருணைப் பெருக்கும் சத்திகள் பதிதல். அருள் பதிவுக்கு ஏற்ப அறிவு பிரகாசிக்கும் என்ப. இதில் நான்கு நிலைகள் உள்ளன. 1) மந்தம் - அற்ப அறிவினைப் பெற்றவன், 2) மந்ததரம் - மந்தமாக இருந்து மந்திரங்களை உபாசிப்பவன், 3) தீவிரம் - யோகப் பயிற்சி செய்வோன் 4) தீவிரதரம் - ஞான மார்க்கத்தை அனுசரிப்பவன்.)

1514 இருட்டறை மூலை யிருந்த குமரி

குருட்டுக் கிழவனைக் கூடல் குறித்துக்

குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி

மருட்டி யவனை மணம்புரிந் தாளே.

(1)

அறியாமையாகிய இருள் சூழ்ந்த இவ்வுடலகத்து அறியாமையை நீக்கி அறிவை விளக்கும் திருவருட் குமரி மூலையில் இருப்பார் போன்று மறைந்து உறைந்தனள். அறிவுக்கண் விளங்காமல் குருடாக இருந்த ஆருயிர்க் கிழவனைக் கூடுதல் கருதி, அவனுக்கு ஏற்பட்ட குருடாகிய அறியாமையை அகற்றிச் சிவபெருமானின் எண்குணங்களையும் வண்ணமுறக் காட்டித் தன்மாட்டே பேரன்பு கொள்ளுமாறு மயக்கி, அவன்பால் சிவமணம் சுமழும் படி தான் கூடியிருந்தனள்.

(இருட்டறை - அஞ்ஞான இருள்படர்ந்த சரீரம். குமரி திருவருட்சத்தி. குருட்டுக்கிழவன் - ஞானக்கண் இல்லாத ஆன்மா. மணம்புரிந்தாள் - தங்கினாள்.)

1515 தீம்புல னான திசையது சிந்திக்கில்
ஆம்புல னாயறி வார்க்குஅழு தாய்நிற்கும்
தேம்புல னான தெளிவறி வார்குட்குக்
கோம்புல னாடியு கொல்லைபு மாமே (2)

சிவனடியின்பம் எய்துவதற்குரிய நிலையினை எண்ணில் அந்நிலை திருவடி யுணர்வாய் அவ்வுணர்வினை உணர் வார்க்கு இறவா இன்பநுகர்வாம் சிவ அமிழ்தாய் நிற்கும். இத்தகைய இனிய உணர்வாகித் தெளி அறியுடையவர் கட்டுக் கோப்புலனாகிய சிவஞானம் எண்ணியவாறே ஐம்புலன் நுகர்வுஇன்பம் தரும் புறத்துப் பூங்காஒத்து அகத்துத்திகழும், (கோம்புலன் - கோப்புலன் உயர்ந்த ஞானம். கொல்லை - பூங்கா.)

1516 இருள்நீக்கி எண்ணில் பிறவி கடத்தி
அருள்நீங்கா வண்ணமே ஆதி அருளும்
மருள்நீங்கா வானவர் கோனொடுங் கூடிப்
பொருள்நீங்கா இன்பம் புலம்பயில் தானே. (3)

பழ மலமாம் இருளைப் பிறைமதிபோல் நீக்கி, அதன் பொருட்டு அவ்வுயிர்க்கு நேர்ந்த பல பிறவிகளையும் கொடுத்துக் கடத்தி, ஆதியாகிய நடப்பாற்றல் திருவருள் நீங்காவண்ணம் உன்நின்றருளும். அருளவே அவ்வுயிர் உன்மத்தம் அகலாத வானவர் கோனாகிய சிவபெருமானு டன் கூடி என்றும் நிலத்திருப்பதாகிய பேரின்பம் நுகரும். உயிர் நிலைக் களமாம் உடம்பாகவும் அவ்வருள் திகழும்.

1517 இருள்கூழ் அறையில் இருந்தது நாடில்
பொருள்கூழ் விளக்கது புக்கெரிந்த தாற்போல்
மருள்கூழ் மயக்கத்து மாமலர் நந்தி
அருள்கூழ் இறைவனும் அம்மையும் ஆமே (4)

இருட்டறையில் விளக்கொளியால் பொருளைக் காண்
பது போல அஞ்ஞான இருள் படர்ந்த சரீரத்தில் திருவருட்
சத்தியின் ஒளியால் சிவமாகிய பொருளைக் காணலாம்
என்றது இம்மந்திரம்.

மந்திரம்

1518 மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமும் நீக்கி
வெருட்டி வினையறுத்து இன்பம் விளைத்து
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
அருள்திகழ் ஞானம் அதுபுரிந் தாளே. (5)

திருவருள் அம்மை ஆருயிர்கள் தன்மாட்டு விருப்பம்
கொள்ளும்படி அவ்வுயிர்களை மயக்கிக் கூடினள். அவளே
அவ்வுயிர்கள் பழமலப் பிணிப்பால் மாயையின்கண்
மயங்கிக் கிடந்த மயக்கினை நீங்கி யருளினள். அச்சுறுத்தி
வினைகளை அறுத்துத் திருவடி யின்பத்தினை விளைவித்
தவளும் அவளே. அவளே ஞானக்கண் பெறாது அகக்கண்
குருடாயிருந்த குருட்டினை நீக்கியருளினள். எய்தற்கரிய
நன்மைகள் பலவற்றையும் காட்டித் திருவருள் வண்ண
மாகிய சிவஞானத்தினைப் பதித்தருளியவளும் அவளே.
அங்ஙனம் செய்தருளியவள் வனப்பாற்றலாகிய திருவருள்
அம்மை.

1519 கண்ணித் துறைபடிந்து ஆடிய ஆடவர்
கண்ணித் துறைபடிந்து ஆடுங் சுருத்திலர்
கண்ணித் துறைபடிந்து ஆடுங் சுருத்துண்டேல்
பின்னைப் பிறவி பிறிதில்லை தாளே. (6)

புறத்தே செந்தமிழ் நாட்டுத் தென்கோடி முனையாகிய
கன்னியாகுமரி என்னும் கண்ணித்துறைத் திருத்தநீர் பீடிந்து
ஆடியவர் அத்துடன் அமைந்து விடுகின்றனர். அஃது

அகத்தே விளங்கும் திருவருள் நெறியாகிய கண்ணித்துறை படிந்தாடுதற்கு வழியென்று நினைத்து ஆண்டுச் சென்று பயிலும் கருத்துடையர் அல்லர். அத்திருவருள் நெறிச் செல்லும் கருத்துண்டாகுமானால் அவர் பிறவாப் பெரு நெறிபற்றிப் பிறப்பற்றுச் சிறப்புற்று வாழ்வார். (கண்ணித்துறை - சத்தி பொருந்துதலுக்கு உரிய வழி).

1520 செய்யன் கரியன் வெளியன்நற் பச்சையன்
எய்த உணர்ந்தவர் எய்வர் இறைவனை
மைவென்று அகன்ற பகடுரி போர்த்தவெங்
கையன் சிவனென்று காதல்செய் வீரே. (7)

படைத்தல் காத்தல் துடைத்தல் மறைத்தல் ஆகிய உலகியல் தொழில் நான்கிற்கும் கொள்ளும் திருமேனியின் நிறம் முறையே செம்மை, கருமை, வெண்மை, பசுமை என்ப. இறைவன் இந்நிறங்களை மேற் கொள்ளுகின்றனன் என்னும் உண்மையைப் பொருந்த உணர்ந்தவர் அவன் திருவடியினை அடைவர். எய்வர் - எய்துவர் (இடைக் குறை) அவனே அறியாமைச் சார்பாகத் தோன்றிய தன் முனைப்பாகிய யானையை நகத்தால் உரித்துப் போர்த்தனன். மழுவாகிய தீயினைக் கையில் தாங்கியவனும் அவனே. அதனால் அவன்பால் பேரன்பு கொள்ளுங்கள். (செய்யன் - அயன்; கரியன் - அரி; வெளியன் - அரன்; பச்சையன் - ஈசன்.)

1521 எய்திய காலங்கள் எத்தனை யாயினும்
தையலும் தானும் தனிநா யாகம்என்பர்
வைகளும் தன்னை வணங்கும் அவர்கட்குக்
கையிற் கருமம்செய் காட்டது வாமே. (8)

உலகினுக்கு எத்தனை ஊழிகள் செல்லினும் சிவையும் சிவனும் ஒப்பில்லாத முழுதன்மையர் ஆவர். நாள்தோறும் தம்மை வணங்கும் மெய்யடியார்கட்கு உண்மை அறிவு

இன்ப அடையாளத் திருக்கையால் காட்டியருள்வர். அடையாளக் காட்டு அதுவுமாகும். இதுவே சின்முத்திரை; பொறி. (சுருமம்செய் காட்டு - யோகம் செய் என்று கூறுவது போலும்).

1522 கண்டுகொண் டோம்இரண் டும்தொடர்ந்து
ஆங்கொளி

பண்டுபண்டு ஓயும் பரமன் பரஞ்சுடர்
வண்டுகொண் டாடும் மலர்வார் சடையண்ணல்
நின்றுகண் டார்க்கிருள் நீங்கிநின் றானே. (9)

ஞாயிறும் திங்களும் ஆகிய ஒளியிரண்டும் பழமையாக ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்து வரினும் அவை இளைப்புறும். ஆனால் பரனாகிய பரஞ்சுடர் என்றும் ஒன்று போல் இருப்பன். வண்டு மொய்க்கும் கொன்றை மலர்மாலை யணிந்து நீண்ட திருச்சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளை நன்னெறிக்கண் நின்று வழிபடுவோர்க்கு அவன் எழுந்தருளி இருள்நீக்கி ஆண்டு அருள்வன்.

தீவிரம்

1523 அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை அப்பனார்
தோட்டத்தில்
எண்ணிக்கும் ஏழேழ் பிறவி யுணர்விக்கும்
உள்நிற்ப தெல்லாம் ஒழிய முதல்வனைக்
கண்ணுற்று நின்ற கனியது வாகுமே. (10)

சிவபெருமான் உடைமையாகிய தோட்டம் ஒன்றுள்ளது. அத்தோட்டம் ஆருயர்களின் உடம்பாகும். அதன்கண் பொருந்தி யிருக்கின்ற பெண்பிள்ளை திருவருள் ஆற்றல் ஆவன். அளவில்லாத எழுவகையாகத் தோன்றும் பிறப்பு உயிர்க்கு அத் திருவருள் உணர்வினை விளக்கும் உடம்பு

அகத்துள்ள சுருவிக் கூட்டங்களும் சுருமக் கூட்டங்களும்
ஆகிய அணைத்தினையும் அத்திருவருள் அகற்றி யருள்வள்.
அகற்றவே முழுமுதலாகிய விழுமிய சிவக்கனி கண்ணுறப்
பொருந்தி நிற்கும். (எண்ணிக்கும் - எண்ணைக் கடக்கும்
அளவிற்கும்.)

1524 பிறப்பை அறுக்கும் பெருந்தவம் நல்கும்
மறப்பை யறுக்கும் வழிபட வைக்கும்
குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி
சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றார்க்கே. (11)

குறப்பெண்ணாகிய வெள்ளிமலை மலையாள்- திருவருள்
அம்மை செந்தமிழ்த் திருமுறை வழியே சிறப்புடன் பூசனை
புரியும் மெய்யடியார்க்கு அவர்களுடைய பிறப்பை
அறுப்பாள். நானெறிப் பெருந்தவத்தை நல்குவாள்.
அறியாமையான் நிகழும் சிவனை மறக்கும் மறப்பை
அறுப்பாள். 'சிவயநம்' என்னும் திரு ஐந்தெழுத்தைக்
கணித்து இடையறாது வழிபட வைப்பாள். (குறப்பெண் -
குறிஞ்சி நிலப்பெண் - பார்வதி.)

1525 தாங்குமின் எட்டுத் திசைக்கும் தலைமகன்
பூங்கமழ் கோதைப் புரிசூழ லாளொடும்
ஆங்கது சேரும் அறிவுடை யார்கட்குத்
தூங்கொளி நீலம் தொடர்தலும் ஆமே(12)

எட்டுத் திசைக்கும் தலைவனோடு கூடி விளங்கும்
திருவருள் அம்மையை உள்ளத் தாமரையினிடத்து
இடையறாது உன்னுங்கள். மணங் கமழ்கின்ற மலர் சூடிய
கூந்தலை யுடைய திருவருள் அம்மையின் திருவடிகளை
வழிபடும் மெய் யன்பர்களுக்கு நீங்கா ஒளி நீலமாகிய
திருவருள் பதிந்து தொடர்ந்து அருள் புரியும். (திருவருள்

வீழ்ச்சி - சத்திநிபாதம். நீலம் - திருவருள். தாங்குமின் - நினையுங்கள்.)

1526 நனுகினும் ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணிகிலும் பன்மலர் தூவிப் பணிவன்
அனுகியது ஒன்றறி யாத ஒருவன்
அனுகும் உலகெங்கும் ஆவியும் ஆமே (13)

மேலே கண்ட வகையில் சத்தியின் அருள்பெற்றவனை அடைந்த பிறர்க்கு ஞானம் அமையும். அவனை வணங்கின் அவனும் பல மலர்களைத் தூவி வழிபடுவன். அத்தகைய மேலோன் தன்னைப் பணிவாரைக் கண்டு செருக்குக் கொள்ளாமல் சமத்துவ நிலையில் நிற்பன். அவன் உலகெங்கும் சென்று வரும் ஆற்றலைப் பெறுவான். சத்தி நிபாதத்தில் தீவிரத்தில் உள்ளோர் இயல்பு. தீவிர பக்குவிகள் எங்கும் சென்று ஞானம் நல்குவர்.

தீவிரதரம்

1527 இருவினை நேரொப்பில் இன்னருள் சத்தி
குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித்
தருமெனும் ஞானத்தால் தன்செய லற்றால்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவன் ஆமே (14)

நல்வினை தீவினையாகிய இரண்டும் சமமாக ஒத்த காலத்தில் இனிமையான அருள் சத்தி குரு மண்டலத்தில் விளங்கி, ஆன்மப் பிரகாசம் அடைவதற்கு இடையூறான குணங்களைப் போக்கியருள்வான் என்னும் அறிவால் தன்முனைப்பால் செய்யும் செயலற்றிருப்பின் மும்மலங்களும் கெட்டுச் சிவமாய் விளங்குவான். இருவினை ஒப்பா

வது நன்மையில் உவப்பும் தீமையில் வெறுப்பும் இன்றி யிருத்தல். தன் செயல் அறுதலாவது, எல்லாம் சிவன் செயல் என்றிருத்தல். தீவிரதர பக்குவிகள் தமக்கென ஒரு செயலுமின்றி யிருப்பர்.

1528 இரவும் பகலும் இலாத இடத்தே
குரவம் செய்கின்ற குழலியை உன்னி
அரவம்செய் யாமல் அவளுடன் சேரப்
பரிவொன்றி லாளும் பராபரை தானே. (15)

நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாமற் செய்யும் திருவடியுணர்வு இடத்து அருள் வினையாட்டு நிகழ்த்தும் ஆருயிர்க்குழலியை ஆராயின் அவ்வுயிர் ஐந்தெழுத்து உணர்வேயாக நிற்கும். வேறு எவ்வகை ஓசையும் எழாது, அருளுடனே தங்கிநிற்கும் அவ்வுயிர் என்றும் இளமை நீங்காது ஒரு படித்தாக இருக்கும். பராபரையாகிய அவளும் அன்போடு இவனைப் பொருந்தி வாழ்வாள்.

1529 மாலை விளக்கும் மதியமும் ஞாயிறும்
கால விளக்கும் தனிச்சுடர் அண்ணலுள்
ஞானம் விளக்கிய நாதன்என் உள்புகுந்து
ஊனை விளக்கி உடனிருந் தானே. (16)

மாலைக் காலத்தில் இருட்டைப் போக்கி ஒளியை நல்கும் திருவிளக்கும், அது போன்ற மதியமும், பகலில் அது போன்று ஒளியை நல்கும் ஞாயிறும் விளக்கம் தருமாறு அவற்றுக்கு விளக்கம் அருளும் தனிச்சுடர் அண்ணலாகிய சிவபொருமன் ஆருயிர்களுக்கு உயிர்க்குயிராய் உள்நின்று, தானே முழுமுதல் தலைவன் என அருளி என் உள்ளே புகுந்து நின்றவனும் அவனே. அதனோடு உடனாய் நின்றவனும் அவனே. (ஊனை - சரீரத்தை)

18. புறச்சமய தூஷணம்

(பிறநெறிப் பீழை)

(புறச்சமய தூஷணம் - புறச்சமய நிந்தனை. புறத்தே இறைவனைக் காணவேண்டும் என்று கூறும் சமயம் புறச்சமயமாகும். புறச்சமயம் பிறவி நீங்கும் வழியினை தெரிவிக்க மாட்டாது)

1530 ஆயத்துள் நின்ற அறுசம யங்களும்
காயத்துள் நின்ற கடவுளைக் காண்கிலா
மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள்
பாசத்தில் உற்றுப் பதைக்கின்ற வாறே. (1)

கூட்டமாக உள்ள ஆறு சமயங்களும், உடம்பினுள் விளங்கும் இறைவனைக் காண உதவி செய்யா. அதனால் அச்சமயங்களைப் பற்றி நிற்போர் மயக்கத்தைத்தரும் குழியில் விழுவர். மேலும் அவர் மனைவி மக்களாகிய தளையில் கட்டுண்டு தவிப்பவராவர்.

1531 உள்ளத்து னேதான் சுரந்தெங்கும் நின்றவன்
வள்ளல் தலைவன் மலர்உறை மாதவன்
பொள்ளற் குரம்பைப் புகுந்து புறப்படும்
கள்ளத் தலைவன் சுருத்தறி யார்களே. (2)

ஆருயிரின் நெஞ்சினுள்ளே மறைந்து எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து நின்றவன், வள்ளலாகிய முதல்வன். அவன் உச்சிக்கு அப்பால் அருள் வெளியில் காணப்படும் ஆயிர இதழ்த் தாமரையில் வீற்றிருந்தருளும் அம்மையோடு கூடிய அப்பன், அவன் ஒன்பது ஓட்டைகளை யுடைய நிலையிலல்லாத இவ்வுடலில் புகுந்து நின்றான். இங்கிருந்து ஆருயிர்களின் செவ்வி நோக்கி வெளிப்படுவன். கள்ளத்தலை

வனாகிய மறையோன். அவனது மெய்ம்மைக் கருத்தினை
எவரும் எளிதாக அறிய மாட்டார்கள் என்க.

1532 உள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் என்பவர்க்கு
உள்ளத்தும் உள்ளன் புறத்துள்ளன் எம்மிறை
உள்ளத்தும் இல்லை புறத்தில்லை என்பவர்க்கு
உள்ளத்தும் இல்லை புறத்தில்லை தானே. (3)

உயிரின் இடமாக இருந்து அறிவு செம்மையுற்ற ஞானி
கட்கு அவரின் உயிரின் இடமாக இருந்து அருள்புரிவன்;
உயிருக்கு அந்நியமாய் இருந்து உயிர்களை நடத்துகிறான்
என்று பேதஞானமுடைய பக்தனுக்கு வேறாக வெளியில்
நின்று அருள் வழங்குவான் எமது இறைவன். உள்ளூர்
புறமும் இல்லையென்ற நாத்திகர்களுக்கு இரண்டிடத்தும்
இல்லாதவனாகிறான்.

1533 ஆறு சமயமும் கண்டவர் கண்டிலர்
ஆறு சமயப் பொருளும் அவனலன்
தேறுமின் தேறித் தெளிமின் தெளிந்தபின்
மாறுதல் இன்றி மனைபுக லாமே. (4)

முக்கூற்று புறச்சமயத்துள் குறிப்பாக ஆறுவகைச் சமயம்
வருமாறு. பைரவம், சமணம், பாஞ்சராத்திரம், பாட்டா
சாரியம், உலகாயதம், சூனியவாதம் என்பன. இச்சமயங்
களில் நின்றவர் சமயங்கடந்த சிவத்தைக் காண்கிலர்.
இச்சமயத்தாரால் கூறப்படும் பொருளும் அவன் அல்லன்.
இவ் வுண்மையினை ஆராய்தற் பொருட்டு நல்லாருடன்
ஆராயுங்கள். ஆராய்ந்து தெளியுங்கள். தெளிந்த பின்
நுமக்குத் திருவடியாகிய நிலைத்த பேரின்பம் எய்துதல்
ஆகும். (நல்லார் - சித்தாந்த சைவர்.)

திருமூலர்

1534 சிவமல்லது இல்லை அறையே சிவமாம்
 தவமல்லது இல்லை தலைப்படு வார்க்கிங்கு
 அவமல்லது இல்லை அறுசம யங்கள்
 தவம்வல்ல நந்திதாள் சார்ந்துய்யும் நீரே. (5)

இவ்வுலகத்தில் சிவத்தைக் காட்டிலும் எங்கும் நிறைந்த
 மேலான பொருள் இல்லை என்று செப்புவாயாக, ஆன்
 மாவில் மறைந்துள்ள சிவத்தை அறிந்து அனுபவத்தைப்
 பெற்றுச் சிறப்படைதலே தவமே தவிர பிற இல்லை. இவ்
 வுண்மையை அறியாமல் சமயத் துறையில் புகுந்து சிறக்க
 விரும்புவார்க்கு ஆறு சமயங்களும் வீணானவையாகும்.
 தவத்தின் பயனை அளிக்கவல்ல உங்கள் குரு மண்டலத்தில்
 விளங்கும் சிவத்தைச் சார்ந்துய்யுங்கள். தவமானது,
 தன்னுள் மறைந்த பொருளைக் காணச் செய்யும் முயற்சி.

1535 அண்ணலை நாடிய ஆறு சமயமும்
 விண்ணவ ராக மிகவும் விரும்பும்
 உள்நின்று அழியும் முயன்றிலர் ஆதலான்
 மண்ணின்று ஒழியும் வகையறி யார்களே. (6)

இறைவனைத் தேடி ஆறு உள் சமய நெறி நின்றோரும்
 விண்ணவர் ஆவதற்கு மிகவும் விரும்பி மயக்கத்துள் பட்டு
 அழிவர். ஆவர் தேவ தேவனாகிய இறைவனை அடைய
 முயற்சி செய்யாதவர் ஆதலின் பிறவி நீங்கும் உபாயம்
 அறியாதவர் ஆவார். விண்ணவர் பதம் மீண்டும் பிறவியைத்
 தரும். (ஏம் - மயக்கம்.)

1536 சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள எல்லாம்
 பவகதி பாசப் பிறவியொன் றுண்டு
 தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றில்
 அவகதி மூவரும் அவ்வகை யாமே (7)

சிவநெறியே மேலான நெறி, ஏனையவை பிறவியைத் தரும் நெறிகள். அவற்றைச் சாரின் மலத்தால் உளதாம் பிறவியாகிய ஒன்று உண்டு. தன் அகத்தே சிவ ஒளி தோன்றில் தவநெறியாம். பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரர் ஆகிய மூவரும் பிறவியை நல்கும் அவநெறியினரேயாம்.

1537 நூறு சமயம் உளவா நுவலுங்கால்
ஆறு சமயம் அவ் ஆறுள் படுவன
கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறிநில்லா
ஈறு பரநெறி இல்லாம் நெறியன்றே. (8)

சொல்லப் போனால் பல நூற்றுக் கணக்கான சமயங்கள் உளவாம். ஆறு சமயங்களும் அவ்வகையுள் அடங்கிவிடும். கூறப்பெறும் சமயங்கள் மேற் கொண்ட நெறிகளைக் கடந்த முடிவையுடையது சிவநெறி. இதுவே வீடு பேற்றை அளிக்கும் நெறியாகும்.

1538 சுத்தும் சுமுதைகள் போலும் கலதிகள்
சுத்த சிவன்எங்கும் தோய்வற்று நிற்கின்றான்
குற்றம் தெளியாதார் குணங்கொண்டு
கோதாட்டார்
பித்தேறி நாளும் பிறந்திருப் பாரே. (9)

பொருள் அறியாமல் சுத்துகின்ற சுமுதைகள் போன்றவர்கள் வீணர்கள். தூய்மையான சிவன் எங்கும் நீக்கம் அற நிறைந்து நிற்கின்றான். எனினும் தம்மிடம் குற்றம் நீங்காதார் அவனிடமுள்ள பெருமைக் குணங்களைப் பாராட்ட மாட்டார். உண்மை உணராது மயக்கம் அடைந்து பிறந்து இறந்து உழல்வார். (கோதாட்டுதல் - பாராட்டுதல்).

திருமுலர்

1539 மயங்குகின் றாரும் மதிதெளிந் தாரும்
முயங்கி இருவினை முழைமுகல் பாச்சி
இயங்கிப் பெறுவரேல் ஈறது காட்டில்
பயங்கெட்டு அவர்க்கோர் பரநெறி யாமே(10)

ஞான சாஸ்திரங்களை ஒதித் தெளிந்தாரும், ஒதாது
பத்திமார்க்கத்தில் நின்றாரும், இருவினை நுகர்ந்து
சுழுமுனை நாடியின் வழியே சென்று முடிவான பிரமரந்
திரத்தில் கூடி அருணைப் பெறுவரேல் அச்சந்தவிர்ந்து
நிற்போர்க்கு ஒருமேலான நெறியாகும்.

1540 சேயன் அணியன் பிணியிலன் பேர்நந்தி
தூயன் துளக்கற நோக்கவல் லார்க்டு
மாயன் மயக்கிய மானுட ராம்அவர்
காயம் விளைக்கும் சுருத்தறி யார்களே. (11)

முழுமுதற் சிவம், மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோன்
ஆதலின் தொலைவில் உள்ளோன். அவன் அருள்
கண்ணால் காணும் தவமுடையார்க்கு உயிர்க்கு உயிராய்
வெளிப்படுதலின் நெருக்கமாக உள்ளவனும் ஆவான்.
இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கியவன் ஆதலின்
பிணியிலன். அவன் திருப்பெயர் நந்தி, இயல் பாகவே
தூய்மையாகிய வாலறிவினன். அவனை ஒருமனப் பட்ட
நெஞ்சினராய் அசையாது நின்று இடையறாது நோக்க
வல்லார்க்குப் பிறப்பறும்; சிறப்புறும். திருவடிப் பேரின்பம்
எய்தும், பிறப்பு இறப்புக்கு உட்பட்டு உடம் பால் விளையும்
துன்ப நிலையை அறியாது அதுவே இன்ப மென மயங்கு
வோர் மாயவன் மயக்கிற்பட்ட மருண்ட மாந்தராவர்.

1541 வழியிரண் டுக்கும்ஓர் வித்தது வான
பழியது பார்மிசை வாழ்தல் உறுதல்
சுழியறி வாளன்தன் சொல்வழி முன்னின்று
அழிவழி வார்நெறி நாடகில் லாரே. (12)

நற்கதியாகிய முறையை அறிந்து வாழ்பவர்க்கும், அறி யாது வாழ்பவருக்கும் வினைப் போகமாகிய உடம்பு வித் தாம். பூமியின்கண் வாழ்ந்து மீண்டும் பிறப்பையும் இறப் பையும் பெறுதல் பழியாகும். பிராணனைப் பிரமப் புழைக்குச் செலுத்தும் உபாயத்தைக் கற்பிக்கும் குரு வழிநின்று, தம்மை அகண்டா காரத்தில் ஒன்றுபடுத்திக் கொள்ளும் நெறியை விரும்பவில்லையே.

1542 மாதவர் எல்லாம் மாதேவன் பிரான்என்பர்

நாதம் தாக அறிவயப் படுநந்தி

பேதஞ்செய் யாதே பிரான்என்று கைதொழில்

ஆதியும் அந்நெறி யாகிநின் றானே. (13)

பெரிய தவமுடையார் அனைவரும் மகாதேவனாகிய பரசிவனைத் தம்மைச் செலுத்துபவன் என்று வணங்குவர். அவன் குரு மண்டலத்தில் நாதவடிவாக வெளிப்படுவத னால் அறியப்படத் தக்கவன். அந்த சப்த உணர்வே அவன் என்று வணங்குவாயாகில் அம் முதல்வனும் அந் நெறிக்கண் வெளிப் பட்டு அருள்வன்.

1543 அரநெறி அப்பனை ஆதிப் பிரானை

உரநெறி யாகி உளம்புகுந் தானைப்

பரநெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம்

பரனறி யாவிடில் பல்வகைத் தூரமே. (14)

எல்லாச் சமயங்கட்கும் தலைவனை, யாவற்றுக்கும் முன் னோனை, பக்தியினால் விரும்புவோரின் மன மண்டலத் தில் விளங்குவோனை, மேலான மார்க்கத்தை நாடிய பக்தர் களின் சித்தம் விரும்பித் தேடியபோது அவன் அறிந்து வெளிப்படாவிடில் சமய உண்மை அறிவதற்கு அருமையாகும்.

1544 பரிசுறி வானவன் பண்பன் பகலோன்
பெரிசுறி வானவர் பேற்றில் திகழும்
துரிசுற நீநினை தூய்மணி வண்ணன்
அரிதவன் வைத்த அறநெறி தானே.

(15)

சீவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய பரிசை அறிந்தவன், விரும்பின வரை ஆதரிக்கும் பண்பை உடையவன், ஒளிமயமானவன். வானவர் பெற்றுள்ள பேறுகளுக் கெல்லாம் அவனே பெரிய தலைமையாக வுள்ளவன். உன்னுடைய சந்தேக புத்தியை விட்டு நினைப்பாயாக, தூய்மையான ஒளிக்கல் போன்ற சோதியை உடையவன். அவன் வைத்த தர்ம மார்க்கமாவது அருமையானதாகும்.

1545 ஆன சமயம் அதுஇது நன்றெனும்
மாய மனிதர் மயக்க மதுஒழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனங் கடந்த உருவது வாமே.

(16)

சமயங்களில் அது நல்லது என்று கூறும் மயக்கத்தை யுடைய மனிதரது மயக்கச் சூழலை விட்டு அகல்வாயாக, நாதாந்தத்தில் விளங்கும் சிவத்தை நாடுங்கள். மலமாயா கன்மங்களுடன் கலந்துள்ள ஊனுடலைக் கடந்துள்ள பிரணவ தேகத்தைப் பெறுவீர்கள்.

1546 அந்நெறி நாடி அமரரும் முனிவரும்
செந்நெறி கண்டார் சிவனெனப் பெற்றார்பின்
முன்னெறி நாடி முதல்வன் அருளிலார்
சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாறே.

(17)

மேலே சொன்ன நாத மார்க்கத்தை அறிந்து அடைந்த தேவர்களும் முனிவர்களும், செம்மையாகிய நெறி இதுவே என்று கண்டு சிவமாம் பேறு பெற்றார்கள். அப்படி யிருக்க

மக்கள் வகுத்த வேறு நெறிகளை நாடி முதல்வனது
அருளைப் பெறாதார் செல்லுகின்ற நெறியில் செல்லாமல்
திகைக்கின்றவாறு என்னே!

1547 உறுமாறு அறிவதும் உள்நின்ற சோதி
பெறுமாறு அறியின் பிணக்கொன்றும் இல்லை
அறுமாறு அதுவான அங்கியுள் ஆங்கே
இறுமாறு அறிகிலர் ஏழைகள் தாமே (18)

நாம் அடையத்தக்க நெறியாக அடைவதும், உயிர்க்கு
உயிராக நிற்கின்ற சோதியைப் பெறுவதற்குரிய நெறியில்
நின்று அறியில் யாதொரு மாறுபாடும் உண்டாகாது.
நம்முடைய மலகன்மங்கள் நீங்குவதற்குரிய வழியாக உள்ள
செந்தீயுள் நின்று தற்போதும் கழிவதை மக்கள்
அறிகின்றலர். இவர் அறிவில்லாதவர் தாமே.

1548 வழிநடக் கும்பரிசு ஒன்றுண்டு வையம்
கழிநடக் குண்டலர் கற்பனை கேட்பர்
சுழிநடக் கும்புய ரம்அது நீக்கிப்
பழிநடப் பார்க்குப் பரவலும் ஆமே (19)

இறைவனை அடைய வகுத்த வழி மேலே சொன்ன வழி
ஒன்றேயாகும். உலக இன்பத்தில் மிகவும் நாட்டங் கொண்டு
நடப்பவர் பிறர் கூறும் கற்பனைகளைக் கேட்பர். பிறவிச்
சுழியில் அகப்பட்டு நடக்கும் துன்பத்தை நீக்கி, உலக
இன்பத்தைப் பழித்து நடப்பவர்க்குப் பிறரால் புகழவும்
ஆகும்.

1549 வழிசென்ற மாதவம் வைகின்ற போது
பழி செல்லும் வல்வினைப் பற்றறுத்து ஆங்கே
வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட்டு
உழிசெல்லில் உம்பர் தலைவன்முன் ஆமே (20)

மேலே உணர்த்திய சிவநெறி பற்றி அத்தவம் நிலை பெற்ற போது, பழிபாவங்களில் செலுத்தும் வலிமையான வினைத் தளைகளை அறுத்து, அவ்வினை வழியே செல்லும் தீவினையாளரையும் புறக்கணித்து நீங்கி, பிரமரந்திரத் தொளைவழி செல்லின் தேவ தேவனாகிய சிவன் வெளிப்படுவான்.

19. நிராகாரம்

(நிராகாரம் - வடிவின்மை, அருவம். இங்கு அருவமான உயிர் உணர்வில் அருவமான இறைவன் உணர்வாய்க் கலந்திருக்கும் தன்மையைக் கூறுவது.)

(நிராகாரம் என்று தலைப்பிட்டு அல் ஒழுக்கம் என்று பொருள் கொள்வர் ஒரு சாரார்.)

1550 இமையங்க ளாய்நின்ற தேவர்கள் ஆறு
சமையங்கள் பெற்றனர் சாத்திரம் ஒதி
அமையறிந் தோம்என்பர் ஆதிப் பிரானும்
கமையறிந் தாருள் கலந்துநின் றானே. (1)

இமயமலை போன்ற அசைவற நின்ற தேவர்கள் அவர்கள் நிலைமைக்கு ஏற்றவாறு ஆறு சமயங்கள் பெற்றனர். அவற்றிற்குரிய சாத்திரங்களாகிய பொருள் நூல்களை ஒதினர். அடைதற்காய் அமைந்த நிலையினை அறிந்தோம் என்பர். ஆதிப் பிரானாகிய சிவபெருமானும் பிழை பொறுக்கும் தன்மையராய்ப் பொறுமையுடன் ஒழுகுவாருடன் கலந்து நின்றருள்வன்.

1551 பாங்குமர் கொன்றைப் படர்சடை யானடி
தாங்கு மனிதர் தரணியில் நேரொப்பர்
நீங்கிய வண்ணம் நினைவுசெய் யாதவர்
ஏங்கி உலகில் இருந்தழு வாரே. (2)

தாரும் கண்ணியும் ஆக முறையே மார்பினிடத்தும்
தலையினிடத்தும் கொன்றைப் பூவால் அமைந்தவற்றைச்
சூடி விளங்கும் திருச் சடையினையுடைய சிவபெருமான்
திருவடிகளை மறவாது உளங்கொண்டு தாங்கும்
மெய்யடியார்கள் இவ்வுலகில் தமக்குத் தாமே ஒப்பாக
விளங்குவர். சிவபெருமானை நினையாமல் செந்நெறியை
நீங்கித்தாம் புன்னெறியிற் செல்லும் புரையாகிய
குற்றத்தினை எண்ணாதவர் செய்வது இன்னதென்று
அறியாமல் இவ்வுலகில் ஏங்கி இருந்து அழுவர்.

1552 இருந்தழு வாரும் இயல்புகெட் டாரும்
அருந்தவம் மேற்கொண்டங்கு அண்ணலை
எண்ணில்
வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோனும்
பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பிலி தானே. (3)

உலகில் இருந்து சூழ்நிலை காரணமாக வருந்தி அழுகின்ற
வரும் நல்ல நிலையிலிருந்து அதனை இழந்து வருந்து
வோரும் அண்ணலாகிய சிவத்தை நினைத்து அருந்தவம்
மேற்கொண்டால் அவரவர்க்குரிய இன்னல்களைப் போக்கி
வருந்தாமல் செய்து தேவதேவனும் பிறப்பில்லாதவனு
மாகிய சிவன் பெரிய தகுதியை அளித்தருளுவான்.

1553 தூரறி வாளர் துணைவர் நினைப்பிலர்
பாரறி வாளர் படுபயன் தான்உண்பர்
கூரறி வாளர் கலந்து பிறப்பர்கள்
நீரறி வார்நெடு மாழுகி லாமே. (4)

குற்றமாகிய தூர்வையைக் குணமென அறிந்து தம்மனம்
போல ஒழுகுபவர் யாண்டும் உள்ளுறு துணையாக நிற்கும்
அம்மை யப்பரின் நினைப்பில்லாதவராவர். நிலையாத உல
கமே பெரிதென மயங்கி அவ்வழி ஒழுகுவார் உலகப் பயனை

நுகர்ந்து பிறப்பர். அறியாமை வயப்பட்டுத் தம் முனைப்புடன் ஒழுகுவார் மீண்டும் மீண்டும் இறந்து பிறந்து இன்னல் உறுவர். திருவடி உணர்வாகிய அருள்நீர் அறிவார் அத்திருவடி உணர்வாக நின்று திருவருள் வண்ணமாவர்.

1554 அறிவுடன் கூடி அழைத்தோர் தோணி
பறியுடன் பாரம் பழம்பதி சிந்தும்
குறியது கண்டும் கொடுவினை யாளர்
செறிய நினைக்கிலர் சேவடி தானே. (5)

அறிவோடு கூடி அறிந்து அனுபவிப்பதோர் தோணி யாகிய சிவம், வினைகளுக்குச் சேமிப்பான இடமாகிய காரண சரீரத்தை அழிக்கும் தூணாகாரமான சோதியின் இயல்பை அறிந்திருந்தும், கொடிய வினைக் கூட்டத்தை உடையார் சிவபெருமானது திருவடியைப் பொருந்த நினைக்கவில்லையே. (பறி - மீன்பிடிக்கும் கருவி, குறி - தூண் போன்ற சோதி. தோணி - சிவத்தின் திருவடி.)

1555 மன்னும் ஒருவன் மருவு மனோமயன்
என்னின் மனிதர் இகழ்வர்இவ் ஏழைகள்
துன்னி மனமே தொழுமின் துணையிலி
தன்னையும் அங்கே தலைப்பட லாமே. (6)

நிலைபெற்ற ஒப்பில்லாத சிவபெருமான் அன்பால் நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின் கண் அவர் நினைந்த வடிவோடு பொருந்தி விளங்கும் மனோமயன் ஆவன். இவ் உண்மையினை மெய்யடியார்கள் கூறக்கேட்டும் மக்கள் அதனைப் பொருட்படுத்துகின்றார் இல்லை. பொருட்படுத்தாது இகழ்வார் தாழ்ந்த அறிவினை உடையவர் ஆவர். அவ்வழிச் செல்லாமல் சிவபெருமானை மனங்கொண்டு நெருங்கித் தொழுங்கள். தொழுதால் ஒப்பில்லாத அவன் அப்பொழுதே வெளிப்பட்டருள்வன். அருளவே அவன் திருவடியைக் கூடி இன்புறலாம்.

1556 ஓங்காரத்து உள்ளொளி உள்ளே உதயமுற்று
ஆங்காரம் அற்ற அனுபவம் கைகூடார்
சாங்காலம் உன்னார் பிறவாமை சார்வுறார்
நீங்காச் சமயத்துள் நின்றொழிந் தார்களே. (7)

ஓங்காரத்தின் உள்ளொளி வண்ணமாக இருப்பவன் சிவன். அவன் அருளின் தோற்றம் அங்கே உண்டாக ஆங்காரம் அறும். அறவே சிவனடி இன்ப நுகர்வு கைகூடும். இந்நிலைமை கைகூடாதவர் தங்கட்கு இறப்பு உண்டென எண்ணார். எனவே பிறவாமையைச் சார்வுறார். இத்தகையோர் பிறப்பு இறப்பினைத் தரும் புறச்சமய நெறியில் உழல்வர்.

20. உட்சமயம்

(உட்சமயமாவது, சீவனுள் விளங்கும் சிவச் சோதியை அறியச் செய்தல். இதனை ஒளிநெறி அல்லது சன்மார்க்கம் என்பர்).

1557 இமையவர் தம்மையும் எம்மையும் முன்னம்
அமைய வகுத்தவன் ஆதி புராணன்
சமயங்கள் ஆறும்தன் தாளிணை நாட
அமைஅங்கு உழல்கின்ற ஆதிப் பிரானே. (1)

தேவர்களையும் சீவர்களாகிய எம்மையும் பழமை யாகவே தனுகரணங்களைத் தந்து உலகில் பொருந்தி அனுபவிக்கும்படி வைத்தவன் மிகப் பழமையானவன். அகச் சமயங்கள் ஆறும் தனது திருவடியை நாட அமைய அவற்றில் கலந்து நின்று வியாபித்திருப்பவனே முதல்வனாவான்.

இவ் வுண்மையறியாது சிலர் அச்சமயங்களில் நின்று மேல்நோக்காது உழல்கின்றனர் எனினுமாம். (இமையவர் - இமயமலைவாசிகள். அறு உட்சமயங்களாவன. சைவம்,

வைணவம், சாக்தம், சௌரம், காணாபத்தியம், கௌமாரம் என்பன).

1558 ஒன்றது பேரூர் வழியாறு அதற்குள
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயைஓத் தார்களே. (2)

ஒரே ஊருக்குச் செல்ல ஆறுவழிகள் உள்ளன. அது போல ஆறு சமயங்களும் ஒரே பொருளை அடைய வுள்ளன. இது நன்று அது தீது என்று சொல்பவர்கள் மலையைப் பார்த்துக் குரைத்த நாயைப்போல ஒரு பயனையும் எய்தார்.

1559 சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்தன்னை
உய்ய உயிர்க்கின்ற ஒண்கூடர் நந்தியை
மெய்ய பெருமையார்க்கு அன்பனை இன்பம்செய்
வையத் தலைவனை வந்தடைந்து உய்மினே. (3)

பெருமை வாய்ந்த சைவ சமயத்துக்கு ஒப்பற்ற தலைவனை, சீவர்கள் உய்யும் வண்ணம் உயிர்க்கு உயிராய் இருக்கின்ற ஒளிவடிவான குருநாதனை, உண்மை உணர்வு பெற்றார்க்கு அன்பனை, இன்பம் தருகின்ற உலக முதல்வனை வந்து அடைந்து உய்தி பெறுவீர்களாக.

1560 சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ நெறியில்
பவனவன் வைத்த பழிவழி நாடி
இவனவன் என்பது அறியவல் லார்க்கு
அவனவன் அங்குள தாம்கூன் ஆமே. (4)

சிவபெருமான் சீவர்கள் உய்திபெறுமாறு அமைத்த நெறியில் கடவுளாகிய அவன் வைத்த பழமையான வழியே சென்று இச்சீவனே சிவன் என்று உணரவல்லார்க்கு

அவ்வச் சமயத்திலும் உள்ள அப்பெருமான் அங்குத்
தோன்றுவது அதன் கடமையாம்.

1561 ஆமாறு உரைக்கும் அறுசம யாதிக்குப்
போமாறு தானில்லை புண்ணியம் அல்லதங்கு
ஆமாம் வழியாக்கும் அவ்வே றுயிர்கட்கும்
போமாறுஅவ் ஆதாரப் பூங்கொடி யாளே. (5)

அங்ஙனம் சீவர்கள் உய்தி பெறும்வண்ணம் அமைக்கப்
பட்ட ஆறுசமய உச்சிக்குச் சீவர்கள் தாமாகப் போகும்
வழிதான் இல்லை. அவர் செய்த புண்ணியமே அங்கு
அவ்வழியை அமைப்பதாகும். அங்ஙனம் சீவர்கள் மேலேறிச்
செல்லத் தாங்கி நிற்பது திருவருளின் ஆற்றலாகும்.

1562 அரன்நெறி யாவது அறிந்தேனும் நானும்
சிலநெறி தேடித் திரிந்தஅந் நாளும்
உரநெறி யுள்ளக் கடல்கூந்து ஏறும்
தரநெறி நின்ற தனிச்சுடர் தாளே. (6)

அரணை அடைவதற்குரிய வழியாவதை அறிந்தேன்
ஆகிய நூனும் வேறு சில நெறிகளைத் தேடித் திரிந்த
அக்காலத்து வன்மை மிக்க நெறியில் எண்ணமாகிய
கடலைக் கடந்து ஏறுவதற்கு மேன்மையான நெறியாக
நின்றது ஒப்பற்ற கடரேயாம்.

1563 தேர்ந்த அரணை அடைந்த சிவநெறி
பேர்ந்தவர் உன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி
ஆர்ந்தவர் அண்டத்துப் புக்க அருள்நெறி
போந்து புனைந்து புணர்நெறி யாமே. (7)

ஆராய்ச்சியாலும் அனுபவத்தாலும் சிவனே பரம்
பொருள் எனத் தெளிந்தடைந்த சிவநெறி புறச்சமய நெறி

திருமூலர்

நின்றவர் ஆராய்ந்து மீண்டும் வந்தடைந்த பெருநெறியாம்
அகச் சமயத்துள் பொருந்தியவரும் அவரவர் பக்குவத்துக்
கேற்ப அனுபவம் பெற அந்தந்த அண்டங்களுக்குச் செல்ல
அருளும் நெறி அந்தந்த முத்திகளில் நின்று மீண்டும் வந்த
பொருந்தி உய்திபெறும் நெறியாம். திருநாவுக்கரசர்
இதற்குத்தக்க சான்றாவார்.

1564 ஈரு மனத்தை இரண்டற வீசுமின்
ஊரும் சுகாரத்தை ஒதுமின் ஒதியே
வாரும் அரன்நெறி மன்னியே முன்னியத்
தூரும் சுடரொளி தோன்றலும் ஆமே (8)

புறப்பொருளில் செல்லும் மனத்தை அகப்பொருளாகிய
சிவத்தைப் பொருந்துமாறு நிறுத்துங்கள். பஞ்சாட்சரத்தை
ஒதுங்கள். அரனுடைய நெறியைப் பொருந்தி இச்
சாதனையைச் செய்து வாருங்கள். நெற்றிக்கு முன்னே
செந்நிறம் பொருந்திய ஒளி தோன்றலும் ஆகும்.

1565 மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத்து
அனற்குறி யாளனை ஆதிப் பிரான்தன்னை
நினைக்குறி யாளனை ஞானக் கொழுந்தின்
நயக்குறி காணில் அரன்நெறி யாமே (9)

யோசக் காட்சியினர்க்கு மின்னல்போன்ற ஒளியில்
வெளிப்படுபவனை, அந்தணர் ஓம்பும் வேள்வித் தீயில்
வெளிப்படுபவனை, முழுமுதற் கடவுளை, எவ்வுருவில்
நினைத்தாலும் அவ்வுருவில் வெளிப்படுபவனை பரஞானத்
தில் ஒளிமயமாகக் காணில் அதுவே அரன் நெறியாகிய சைவ
நெறியாம்.

1566 ஆய்ந்துண ரார்களின் ஆன்மாச் சதுர்பல
வாய்ந்துண ராவகை வகைநின்ற அரன்நெறி
பாய்ந்துணர் வார்அரன் சேவடி கைதொழுது
ஏய்ந்துணர் செய்வதோர் இன்பமும் ஆமே (10)

ஆராய்ந்து ஒளி நெறியே சிறந்தது எனத் தெளியாத
ஆன்மாவின் ஆற்றல் பலவாகும். அவர் சேர்ந்து அறியா
வண்ணம் நின்ற அரன்நெறி, புகுந்து உணர்வார் அரனது
திருவடியைப்பற்றி நின்று, பொருந்தி உணர்வது ஒப்பற்ற
இன்பமாகும்.

1567 சைவ சமயத் தனிநா யகண்நந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி ஒன்றுண்டு
செய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கம் சேர்ந்துய்ய
வையத் துளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (11)

கொலையும் புலையும் விடுத்த செந்நெறியாகிய
சைவத்தின் பெருமைமிக்க ஒப்பில்லாத முதல்வன் நந்தியெம்
பெருமான். அவன் ஆருயிர்கள் அனைத்தும் திருவடி பெற்று
உய்யுமாறு வகுத்தருளிய குருநெறி ஒன்றுண்டு. அதுவே
தெய்வச் சிவனெறி. அந்நெறியாகிய சன்மார்க்கத்தைச்
சேர்ந்து ஒழுகி உய்யும்படி நிலவுலகத்து உள்ளார்க்குச்
செந்தமிழால் வகுத்தருளினன். தெய்வச் சிவனெறி எனினும்
சன்மார்க்கமெனினும் ஒன்றே.

1568 இத்தவம் அத்தவம் என்றிரு பேரிடும்
பித்தரைக் காணின் நகும் எங்கள் பேர்நந்தி
எத்தவம் ஆகிலென் எங்குப் பிறக்கிலென்
ஓத்துணர் வார்க்குஒலலை ஊர்புக லாமே (12)

இத்தவம் நல்லது அத்தவம் நல்லது என்று பேதலானம்
படைத்த அறிவிலிகளைக் கண்டால் எங்கள் சிவபெருமான்

திருமுலர்

நகை செய்யும். எந்தத்தவமாக இருந்தால் என்ன? அல்லது எங்கே பிறந்தால் என்ன? அபேதமாக நின்று உணர்வார்க்கு முத்தியாகிய ஊரை அடைதல் கூடும்.

1569 ஆமே பிரான்முகம் ஐந்தொடும் ஆருயிர்
ஆமே பிரானுக்கு அதோமுகம் ஆறுள
தாமே பிரானுக்கும் தன்சிர மாலைக்கும்
நாமே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே (13)

சதாசிவம் முகங்கள் ஐந்தொடும் எல்லா உயிர்களிடமும் பொருந்தி விளங்கும், அப்பிரானுக்கு இந்த ஐந்து முகங்களோடு கீழே அதோமுகம் என்ற ஒன்றும் சேர்ந்து ஆறுமுகங்கள் உள்ளன. சிவத்தை அறிந்து வழிபடுவோர்க்குச் சதாசிவம் போல் ஆறு முகங்களும் ஒன்றாய் விடும். சிவத்தை அறிந்து வழிபடாத போது அதோமுகம் கீழ்நோக்கியே செலுத்தும்.

1570 ஆதிப் பிரான்உலகு ஏழும் அளந்தவன்
ஓதக் கடலும் உயிர்களு மாய்நிற்கும்
பேதிப்பு இலாமையின் நின்ற பராசக்தி
ஆதிக்கண் தெய்வமும் அந்தமும் ஆமே (14)

அம்மையோடு கூடிய அப்பனாகிய சிவபெருமான் உலகை அளந்த மாலாகவும், அம்மாலின் நிறம் போலும் ஒலியுடைய கடலாகவும், அக்கடல் சூழ் உலகில் வாழும் பல்வேறு உயிர்களாகவும், கலப்பால் ஒன்றாய் நிற்பன், அவன் வனப்பாற்றலாகிய திருவருள் அம்மையுடன் பிரிப்பின்றி மரமும் காழ்ப்பும் போல ஒருவனே இரு நிலையுமாய் நிற்பன். அவ்அம்மையே நடப்பாற்றலாகிய ஆதியும் ஆவன். அவனே ஒடுக்கத்தைச் செய்யும் ஆண்டவனும் ஆவன். ஆதி - நடப்பாற்றல். ஆதிக் கண் - சிருஷ்டி ஆரம்பத்திலும். அந்தமும் ஒடுங்கும் காலத்திலும்.

1571 ஆய்ந்தறி வார்கள் அமரர்வித் தியாதரர்
 ஆய்ந்தறி யாவண்ணம் நின்ற அரனெறி
 ஆய்ந்தறிந் தேன்அவன் சேவடி கைதொழ
 ஆய்ந்தறிந் தேன்இம்மை அம்மைகண் டேனே(15)

தற்போத முனைப்பால் ஆராய்ந்து அறிவார்கள் அமரர் தந்தருவர் முதலியோர். ஆராய்ச்சியால் அறிய முடியாவகை நின்ற அரனெறியான சைவத்தை, அவன் திருவடியை வழிபடும் பேறு பெற்றமையால் ஆராய்ந்து உணர்ந்தேன். அதனால் இப்பிறப்பிலேயே மறுமை இன்பத்தினைப் பெற்றேன். அன்போடு சிவனைப் பரவினால் பிறவி நீங்கும்.

1572 அறியஒண் ணாதுஅவ் வுடம்பின் பயனை
 அறியஒண் ணாத அறுவகை யாக்கி
 அறியஒண் ணாத அறுவகைக் கோசத்து
 அறியஒண் ணாததோர் அண்டம் பதிந்ததே (16)

உடம்பைப் பெற்றபயன் இறைவனை அறிவதே என்பதை அக்கள் அறியவில்லை. அறியமுடியாமல் ஏகமாயுள்ள ஆகாயத்தை ஆறு ஆதாரங்களில் இயங்கும்படி வைத்து அறியமுடியாத வகையாக ஆறு கோசங்களில் அனுபவம் பெறச்செய்து ஆகாய மயமான சிவம் அறியவொண்ணாமல் அண்டமாய் உள்ளது.

ஆறாம் தந்திரம்

1. சிவகுரு தரிசினம்

(தம்முதல் குருவுமாய்த் தோன்றல்)

(சிவகுரு தரிசனமாவது உள்ளத்தில் உறையும் சிவனைக் காண்டல். அக்குருநாதன் பிரணவ உபதேசத்தால் குற்றங்களை நீங்கச் செய்து உண்மை இயல்புகளை உணர்த்துவார். இது சத்தியோ நிர்வாண தீட்சை எனப்பெறும்.)

1573 பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநல்கிச்
 சுத்த வரையால் துரிசறச் சோதித்துச்
 சத்தும் அசத்தும் சதசத்தும் காட்டலால்
 சித்தம் இறையே சிவகுரு வாமே.

(1)

பத்தியை உண்டாக்கி, திருவடியை வணங்கச் செய்து
 பிரணவ உபதேசத்தால் குற்றங்களை நீங்கச் செய்து சத்தும்
 அசத்தும் சதசத்துமான பொருள்களின் உண்மை
 இயல்புகளை உள் நின்று உணர்த்தியமையால், சித்தத்தில்
 உள்ள இறைவனே குரவானவன்.

மந்திரம் கிரியை பாவணையற்றது, பிரணவ உபாசகருக்கு
 அசத்தாகிய பாசமும், சதசத்தாகிய பசவும், சத்தாகிய
 சிவமும் விளங்கும்.

சிவகுருவாக எழுந்தருளி வருபவன் உறுதியாக விழுமிய
 முழுமுதற் சிவனேயாவன்.

1574 பாசத்தைக் கூட்டியே கூட்டிப் பறித்திட்டு
 நேசித்த காயம் விடுவித்து நேர்நேரே
 கூசற்ற முத்தியில் கூட்டலா நாட்டத்தது
 ஆசற்ற சற்குரு அம்பல மாமே.

(2)

ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு கிடந்த சீவனை மாயா
 மலத்தைக் கூட்டி ஆணவத்தை அகற்றி, உடலே தான் என்
 றிருந்த ஆசையை அறுத்து, நேருக்கு நேரே நிலைகுலையாத
 முத்தியில் கூட்டுவதற்கு உபகாரப்படுவது, உபாசகனின்
 ஒளி மண்டலத்தில் விளங்கும் உருவமற்ற சத்குருவாம்.
 சற்குருவின் அருளால் பாசநீக்கம் பெற்று முதல் நிலைக்குச்
 செல்லலாம்.

1575 சித்திகள் எட்டோடும் தண்சிவ மாக்கிய
சுத்தியும் எண்சத்தித் தூய்மையும் யோசத்துச்
சுத்தியும் மந்திர சாதக போதமும்
பத்தியும் நாதன் அருளிற் பயிலுமே (3)

அணிமாதி சித்திகள் எட்டுடனும், சாதகனைச் சிவமாகச்
செய்த பக்குவ நிலையும், வாமாதி எண் சத்திகளால் பந்திக்
காத தூய்மையும் யோசகத்தால் உண்டாகும் ஆற்றலும்
மந்திரங்களைத் தியானிப்பதால் விளையும் ஞானமும் இறை
வன்பால் உண்டாகும் அன்பும் ஆகிய எல்லாம், சிவகுருவின்
அருளால் நடைபெறும்.

1576 எல்லா உலகிற்கும் அப்பாலோன் இப்பாலாய்
நல்லார் உள்ளத்து மிக்கருள் நல்கலால்
எல்லாரும் உய்யக்கொண்டு இங்கே அளித்தலால்
சொல்லார்ந்த நற்குருச் சுத்த சிவமே (4)

முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு உட்பட்ட உலகங்கள்
அனைத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட சிவன், இவ்வுலகத்தில்
தென்னாடுடைய சிவனேயாய்த் திகழ்கின்றனன். அவன்
நல்லாராகிய சிவஞானிகள் உள்ளத்து மிக்க அருள் செய்தல்
போல் ஏனையார்க்கும் செய்தற் பொருட்டுப் புறத்தே தம்
முதல் குருவுமாய்த் தோன்றி அருள்வன். அதனால் எல்லா
ரையும் இப்பிறப்பு ஒன்றிலேயே உய்யக் கொண்டருள்வன்.
அதனால் புகழ்மைந்த நற்குரு இறய்கைச் சிவனே.

1577 தேவனும் சுத்த குருவும் உபாயத்துள்
யாவையும் மூன்றாய் உனக்குண்டு உரையாலே
மூவாப் பசுபாசம் மாற்றியே முத்திப்பால்
யாவையும் நல்கும் குருபரன் அன்புற்றே (5)

தேவனும் சுத்த குருவாகவும் உள்ள சிவன் ஆகமத்துள்
எல்லாம் பதி பசு பாசம் என்று மூன்றாகக் கருதுவது

அறிந்து உபதேசத்தாலே அழிவற்றசீவனது பாசத்தை
நீக்கியே குருபரன் அன்புகொண்டு முத்தியின்கண்
யாவையும் அருளும். சிவன் அன்புகொண்டு சீவரது தகுதிக்
கேற்பக் குருவாக வந்து முத்தி அருளும்.

1578 சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மை செய்து
அத்தனை நல்கருள் காணா அதிமுடர்
பொய்த்தகு கண்ணான் நமர்என்பர் புண்ணியர்
அத்தன் இவனென்று அடிபணி வாரே. (6)

சுத்த சிவனே சீவர்களிடம் கருணை கொண்டு குருவாக
வந்து மலக்குற்றத்தினை நீக்கி, அத்துணை புரியும்
அருளினைக் காணாத அறிவிலிகள், பொய் மிகுந்த புவன
போகங்களையே பொருளுனைக் கண்டறியும் பாசம்
பற்றியவர். குருவை நம்மவர் என்று தம்மோடு ஒப்பவைத்து
எண்ணுவர். சிவபுண்ணியமுடைய ஞானியர் சிவனே இவன்
என்று அடிபணிந்து வணங்குவர்.

1579 உண்மையிற் பொய்யை ஒழித்தலும் உண்மைப்பார்
திண்மையும் ஒண்மைச் சிவமாய அவ்அரன்
வண்மையும் எட்டெட்டுச் சித்தி மயக்கமும்
அண்ணல் அருளன்றி யாரறி வாரே. (7)

ஞானத்தால் பொய்மை நீக்குதலும், பிருதிவி தத்து
வத்தின் வலிமையும், சிவமாகிய அவ் அரனது உபகாரமும்,
அறுபத்து நான்கு கலைகளால் வரும் மயக்க அறிவும் அண்
ணலின் சத்தி பதியாது யார் அறியமுடியும்? குருவருளால்
அஞ்ஞானம் நீங்கி இறைவனது உபகாரம் விளங்கும்.

1580 சிவனே சிவஞானி ஆதலால் சுத்த
சிவனே எனஅடி சேரவல் லார்க்கு
நவமான தத்துவ நம்முத்தி நண்ணும்
பவமானது இன்றிப் பரலோகம் ஆமே (8)

சிவனே சிவஞானியாக அமைவதால், தனக்கு உபதேசம் செய்யும் குருவைச் சிவனென்று எண்ணித் திருவடியை அடைவார்க்கு, சிவத்தினது தோழமையும் நல்ல முத்தியும் பொருந்தும் அவர் பிறப்பின்றி மேலான சிவலோகத்தைச் சென்றடைவர். சிவகுருவை வழிபட்டார்க்குப் பிறப்பு இல்லை.

1581 குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித்து ஓராள்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே உரையுணர்வு அற்றதோர் கோவே. (9)

எனது குரு மண்டலத்தில் விளங்கும் நந்தி குருவே சிவம் என உபதேசித்தான். குரு மண்டலமே சிவனுமாய் உயிருக்குத் தலைவனுமாய் உள்ளது. குருமண்டலமே வாக்கு உணர்வைக் கடந்து விளங்கும் அரசனாகும். இத்தகைய பெருமையுடைய குருமண்டலத்தில் சிவம் உள்ளிருந்து விளங்குவதைச் சாமானியர் அறியாதவராக உள்ளார்.

1582 சித்த யாவையும் சிந்தித்து இருந்திடும்
அத்தம் உணர்த்துவ தாகும் அருளாலே
சித்தம் யாவையும் திண்சிவம் ஆனக்கால்
அத்தனும் அவ்விடத் தேயமர்ந் தானே. (10)

அத்தனாகிய சிவபெருமான் தன் திருவருளால் சீவர்களுக்கு உள்நின்று உணர்த்தி யருள்வன். அதனால் எண்ணமாகிய சித்தம் யாவற்றையும் உள்ளவாறு உணர்ந்து இருந்திடும். அம்முறையில் எண்ணமானது இடையறாது சிவத்தையே நாடுதலால் எண்ணம் முதலிய கருவிகள் அனைத்தும் சிவக் கருவியாகச் சிறக்கும். அத்தனாகிய சிவபெருமானும் அச்சீவன் தானாகவே அமர்ந்திடுவன்.

1583 தான்நந்தி சீர்மையுள் சந்தித்த சீர்வைத்த
கோன்நந்தி எந்தை குறிப்பறி வாரில்லை
வான்நந்தி யென்று மகிழும் ஒருவற்குத்
தான் நந்தி அங்கித் தனிச்சுடர் ஆமே (11)

சிவமாகிய தானே விளங்கும் சிறப்பான குரு மண்ட
லத்துள் பொருந்துவதால் அமையும் பெருமையை வைத்த
தலைவனாகிய நந்தி எம்பெருமானது குறிப்பை உணர்வார்
இல்லை. ஆகாயத்தில் குருமண்டலத்தில் விளங்குபவன்
என்று மகிழ்ந்திருப்பார்க்கு, முன்னர் அக்கினி
மண்டலத்தில் விளங்கிய அரசனே ஒப்பற்ற சிவ சூரியனாம்.

1584 திருவாய சித்தியும் முத்தியும் சீர்மை
மருளாது அருளும் மயக்கறும் வாய்மைப்
பொருளாய வேதாந்த போதமும் நாதன்
உருவாய் அருளாவிடில் ஓர்ஒண் ணாதே (12)

வாராத செல்வமாகிய திருவடிப்பேறும் வீடும் அவ்
அவற்றின் சிறப்புக்களும் மயக்கம் உறாவண்ணம் அருளு
தலும் மெய்ப்பொருள் உணர்த்திப் பொய்ப் பொருளின்
மயக்கறுத்தலும் அம் மெய்ப் பொருளை உள்ளவாறு
உணர்த்தும் திரு நான்மறையின் முடிவும் அம்முடிபால்
பெறப்படும் சித்தாந்த நுண்ணுணர்வும் சிவகுரு
வடிவெடுத்துச் சிவபெருமான் அருளாவிடின் ஒருவராலும்
உணர ஒண்ணாது என்க.

1585 பத்தியும் ஞானவை ராக்கிய மும்பர
சித்திக்கும் வித்தாம் சிவோகமே சேர்தலான்
முத்தியின் ஞானம் முளைத்தலால் அம்முனை
சித்தி யருள்தரில் தான்எளி தாமே (13)

சிவத்தினிடம் பத்தியும் அதனால் ஞானத்தைப் பெற வேண்டும் என்ற வைராக்கியமும் வீடுபேறடைய சாதனங்களாம். அவற்றால் சிவமேதான் என்ற பாவனை முதிர்ந்து வீடு பேற்றிற்கு ஏதுவான ஞானம் தோன்றி, அந்த ஞானப்பயிர் சத்தியின் அருளால் எளிதாக வளர்ந்து முத்தி கிட்டும். (வைராக்கியம் - விஷயங்களில் பற்றின்மை)

1586 பின்னய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை
முன்னய்த வைத்த முதல்வனை எம்இறை
தன்னய்தும் காலத்துத் தானே வெளிப்படும்
மன்னய்த வைத்த மனமது தானே. (14)

இவ்வுலகில் நான் வீடுபேறு அடைவதற்காக அமைத்த இன்பப் பிறப்பை, முன்னமே எனக்கு உதவிய முதல் வனாகிய இறைவனை ஞானத்தில் அடையுங்காலத்தில் அவன் என்னிடமாகத்தானே வெளிப்படுவான். அங்ஙனம் எனது தலைவனை அடையத்துணை செய்தது என்னுடைய மனமேயாம்.

1587 சிவமான ஞானம் தெளியஒண்சித்தி
சிவமான ஞானம் தெளியஒண் முத்தி
சிவமான ஞானம் சிவபரத்தே ஏகச்
சிவமான ஞானம் சிவானந்தம் நல்குமே (15)

சிவமாக்கும் திருவடியுணர்வு சிவஞானம் எனப்படும். சிவஞானம் எனினும் திருவருள் எனினும் ஒன்றே, அத்திருவருளால் ஆருயிர்களின் அறிவு தெளிவுபெறும். அறிவு தெளியச் சிறந்த சித்திகள் கைகூடும். பற்று அறுதியாகிய வீடும் எய்தும். இவற்றால் சிவம் தானாதல் என்னும் சீரும் பொருந்தும். அத்திருவருளே தவலில் சிவ இன்பமாகும். (தவலில் - குற்றமற்ற)

திருமூலர்

1588 அறிந்துணர்ந்த தேன்இவ் அகலிடம் முற்றும்
செறிந்துணர்ந்து ஒதித் திருவருள் பெற்றேன்
மறந்தொழிந் தேன்மதி மாண்டவர் வாழ்க்கை
பிறந்தொழிந் தேன்இப் பிறவியை நானே. (16)

திருவருள் துணைால் உலகியல் உண்மை முற்றும்
அறிந்துணர்ந்தேன். சிவன் திருவடிக்குப் பேரன்பு வைத்துத்
திருமுறையும் சித்தாந்த நூல்களும் ஒதியுணர்ந்து திருவருள்
பெற்றேன். சிவனடி நினைக்கும் சிறந்த அறிவில்லாரின்
பெரு வாழ்வையும் மறந்து ஒழிந்தேன். அதனால்
சிறப்பில்லார் தம் திறத்துச் சேர்வை நீங்கிற்று. நீங்கவே
பிறவியினின்று விடுபட்டேன். (மதி மாண்டவர் - அறிவு
அறை போகியவர்.)

1589 தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க்கு எல்லாம் தலைவன்
இருக்கின்ற தன்மையை ஏதும் உணரார்
பிரிக்கின்ற இந்தப் பிணக்கறுத்து எல்லாம்
கருக்கொண்ட ஈசனைக் கண்டுகொண் டேனே.(17)

வினைக்கு ஈடாகப்பெற்ற உடல் முதலியவற்றைச்
சுமக்கின்ற பல்லுயிர்க்கு எல்லாம் தலைவனாகிய இறைவன்
எவ்வாறு சீவர்களோடு பொருந்தி இருக்கின்றான் என்பதை
எவ்வகையிலும் அறியார். சீவர்கள் அறியா வகை பிரிக்
கின்ற தடைகளை நீக்கி எல்லா உயிர்களையும் தன் கருவில்
கொண்ட இறைவனை நான் கண்டு கொண்டேன்.

2. திருவடிப் பேறு

(திருவடி - திருவருள், கால் என்பது குண்டலினி சத்தி,
அது சிரசை நோக்கிப் பாய்வதே அருள். அவ்வாறு சிரசின்
மேல் பொருந்தி யிருப்பதே திருவடிப்பேறு.)

1590 இசைந்தெழும் அன்பில் எழுந்த படியே
பசைந்திடும் ஈசரைப் பாசத்துள் ஏகச்
சிவந்த குருவந்து சென்னிகை வைக்க
உவந்த குருபதம் உள்ளத்து உவந்ததே (1)

திருவருள் வலத்தால் ஒத்து எழும் அன்பின்கண் அந்த
அன்புருவாக விழைந்து எழும் சிவபெருமானை மேலும்
மேலும் முறுகி வளரும் அன்பின்வழிச் சென்று தொழுவார்.
தொழுவே, சிவபெருமான் சிவகுருவாக வந்து மும்மலங்களை
அகற்றுுவார். அகற்றி உச்சியின்கண் திருக்கையினைப்
பொருந்துமாறு வைத்து அருளுவார். அருளவே அவர்தம்
திருவடி சீவர்களின் உள்ளத்து இடனமைத்து வெளிப்பட்டு
அமரும்.

1591 தாள்தந்த போதே தலைதந்த எம்இறை
வாள்தந்த ஞான வலியையும் தந்திட்டு
வீடு அந்தம் இன்றியே ஆள்கென விட்டுஅருள்
பாடுஇன் முடிவைத்துப் பார்வந்து தந்ததே (2)

எம் தலைவனாகிய சிவபெருமான் தன் திருவடிகளை எம்
உள்ளத்தே பதித்த பொழுது இது கூறும் பொறி புலன்
களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த எமக்கு அவைகள்
அடிமைப் படும்படியான தலைமையையும் தந்தருளினன்.
அறியாமையை ஈரும் வாளாகிய திருவடி உணர்வையும் தந்
தருளினன். திருவருளால் தன் திருவடிகளை வெளிப்
படுத்திச் சிவகுருவாய் எழுந்தருளிவந்து எம்முடி மேல்
வைத்தருளினன்.

1592 தான்அவ னாகிச் சொருபத் துவந்திட்டு
ஆன சொருபங்கள் நான்கும் அகற்றின
ஏனைய முத்திரை ஈந்தாண்ட நன்நந்தி
தான்அடி முற்கூட்டித் தாபித்தது உண்மையே. (3)

திருமூலர்

என்னைச் சிவம்வந்து ஆட்கொண்டு அவனாகச் செய்த
போது சிவசொருபமாக நான் ஆனபோது முன்னர்ச்
சிவமாக விளங்கிய அயன், அரி, அரன், மகேசுவரன் ஆகிய
நான்கு சொருபங்களும் என்னை விட்டு அகற்றப்பட்டன.
இதர அடையாளங்களான அருவச் சதாசிவம் விந்து நாதம்
சத்தி ஆகியவைகளை என்னிடம் சிறப்பாக விளங்கும்படி
செய்து தனது திருவருளை முன்னமேயே பெற்றவன் என்ற
உண்மையைத் தாபித்து அருளினை நந்தி.

1593 உரையற்று உணர்வற்று உயிர்பரம் அற்றுத்
திரையற்ற நீர்போல் சிவமாதல் தீர்த்துக்
கரையற்ற சத்தாதி நான்கும் கடந்த
சொருபத்து இருத்தினன் சொல்லிறந் தோமே (4)

அனுபவ நிலையில் பேச்சற்று, உணர்வு கெட்டு, தான்
என்ற நிலை அறியாமல் தெளிந்த நீர் போல அசை
வில்லாமல் இருக்கும் சிவமாம். தன்மையும் கெட்டு நான்கு
வாக்கினால் உதிக்கும் நாதத்தைக் கடந்த எல்லையற்ற தனது
சொருபத்துடன் ஒன்றாக்கினன். அதனால் பிறப்பு
இறப்புக்கு எல்லையான பிரணவத்தைக் கடந்து விட்டோம்.

1594 குரவன் உயிர்முச் சொருபமும் கைக்கொண்டு
அரிய பொருள்முத் திரையாகக் கொண்டு
பெரிய பிரானடி நந்தி பேச்சற்று
உருகிட என்னைஅங்கு உய்யக்கொண் டானே. (5)

தீட்சை செய்ய அமைந்தகுரு சீடனின் தூல குக்கும்
காரண உடல்களில் உள்ள காரணமான தடைகளை நீக்கி,
அரிய உயிரைக் குருவினிடம் பொருந்தும்படி செய்து
யாவருக்கும் தலைவனான சிவத்துடன் மௌன யோகத்தில்
விளங்கிடப் பொருந்தி என்னை ஆண்டு கொண்டருளினன்.
குரு பிரணவ சமாதியில் பொருந்தும் படி அருளினான்.

1595 பேச்சற்ற இன்பத்துப் பேரானந் தத்திலே
 மாச்சற்ற என்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்துக்
 காச்சற்ற சோதி கடன்மூன்றும் கைக்கொண்டு
 வாச்ச புகழ்மாளத் தாள்தந்து மன்னுமே. (6)

முன்னிலையில் அமைந்த குரு மௌன ஆனந்தமாகிய
 பேரின்பத்தில் எனது பசுகரணங்களை அழித்து என்னிடம்
 அகண்ட அறிவாகிய சிவத்தைப் பதிப்பித்து என்னை நான்
 அறியாமல் செய்து, வெப்பமற்ற சந்திர மண்டல ஒளியில்
 மனம் வாக்கு காயம் ஆகிய மூன்றையும் கைக்கொண்டு அவற்
 றால் அடைந்த பெருமைகளை அழித்துத் திருவடிகளைச்
 சூட்டி என்னிடத்தில் நிலை பெற்றனன்.

1596 இதயத்தும் நாட்டத்தும் என்றன் சிரத்தும்
 பதிவித்த பாதப் பராபரன் நந்தி
 கதிவைத்த வாறும் மெய்காட் டியவாறும்
 விதிவைத்த வாறும் விளம்பஒண் ணாதே. (7)

எனது ஆத்மாவிலும் பார்வையிலும் எனது சிரத்தின்
 மீதும் திருவருளைப் பதிவித்த பராபரனாகிய குருவானவர்,
 கீழ் முகமாகச் சுருண்டு கிடந்த குண்டலினியை உணர்த்துவ
 கதியாக அமைத்தருளியதும், விந்து நாதங்களை
 உணர்த்தியருளியதும், எம்முறையில் விந்து நாதங்கள்
 தொழிற்படுமோ அம்முறையில் உணர்த்தி யருளியதும்
 பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முடியாததாகும்.

1597 திருவடி வைத்தென் சிரத்துருள் நோக்கிப்
 பெருவடி வைத்தந்த பேர்நந்தி தன்னைக்
 குருவடி விற்கண்ட கோணையெங் கோவைக்
 சுருவழி ஆற்றிடக் கண்டுகொண் டேனே. (8)

என்னுடைய சிரசின் மீது திருவடியைச் சூட்டி, அரு
 ளால் பார்த்து, எங்குமாயிருக்கும் பெரிய வடி வினைத்தந்த

திருமுலர்

பெரிய பெருமானை, குருவடிவில்வந்த தலை வணை,
எம்முடைய அரசனை பிறவி உண்டாகும்வழி உலர்ந்து
போகக் கண்டு கொண்டேன். பரிசும் நோக்கமும் ஞான
தீட்சையாகும்.

1598 திருவடி ஞானம் சிவமாக்கு விக்கும்
திருவடி ஞானம் சிவலோகம் சேர்க்கும்
திருவடி ஞானம் சிறைமலம் மீட்கும்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. (9)

திருவடியுணர்வு ஆருயிர்களை மும்மலப் பிணிப்பினின்
றும் செம்மையுற விடுவிக்கும். அவ்வுணர்வே கிடைத்தற்கரிய
திருவருட் சித்திகளை எய்துவிக்கும். அதுவே சிவவுலக வாழ்
வினைச் சேர்ப்பிக்கும் அவ்வுணர்வே சிவமாம் பெரு
வாழ்வையும் கூட்டுவிக்கும்.

1599 மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவிடின் மேல்வினை
மால்வைத்த சிந்தையை மாயமது ஆக்கிடும்
பால்வைத்த சென்னிப் படரொளி வானவன்
தாள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே. (10)

மேல்ஓதிய திருவருள் ஆணையின்வழி ஆருயிர்கள்
செம்மையுற ஒழுகாவிட்டால், பண்டைப் பழவினை
களாகிய எஞ்சுவினைகள் உள்ளத்தை மயக்கி ஆசைக்
குழியுள் வீழ்த்திப் பிறப்பு இறப்பிற் படுத்தி மாயமதாக்கும்.
பால்போலும் பிறையினைச்சூடியருளிய திருமுடியையு
டைய அறிவுப் பேரொளிப் பெருமானாகிய சிவபெருமான்
திருவடி சூட்டியவாறும், செந்நெறிக்கண் நிற்பித்தவாறும்
திருவருளே.

1600 கழலார் கமலத் திருவடி என்னும்
நிழல்சேரப் பெற்றேன் நெடுமால் அறியா
அழல்சேரும் அங்கியுள் ஆதிப் பிரானும்
குழல்சேரும் என்னுயிர்க் கூடும் குலைத்தே (11)

ஒலிக்கின்ற கழல் பொருந்திய கமலத்தில் விளங்கும்
திருவடிநிழலை அடையப்பெற்றேன். திருமாலும் காணமுடி
யாத வெம்மை பொருந்திய அக்கினி மண்டலத்தில் உள்ள
உருத்திரமூர்த்தியும் என்னுடைய உடல்பற்றை அழித்துச்
சூழமுனை உச்சியில் ஒளி பொருந்திய சிவமாக அமைந்தது.

1601 முடிமன்ன ராகின்மூ லகமது ஆள்வர்
அடிமன்னர் இன்பத் தளவில்லை கேட்கின்
முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்கள் ஈசன்
குடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுநின் றாரே (12)

முடிசூடிய மன்னராயின் மூன்று உலகங்களையும் ஒரு
சேர ஆளுவர். ஆராயின் சிவனடியாராகிய மன்னர்கள்
பெறும் இன்பத்துக்கு அளவே இல்லை. முடிமன்னராக
உள்ள தேவர்களும் இறைவனுக்கு வழிவழி ஆட்செய்யும்
குடி மன்னராயின் குற்றம் நீங்கி நின்றோர் ஆவர். இறைவன்
திருவருள் பெற்றவர் நிலையான இன்பம் பெறுவர்.
'முடிமன்ன ராயின்' என்பதும் பாடம். அப்போது
குற்றியலுகரமும் ஒற்றும் நீக்கி 12 எழுத்துக்கள் சரியாக
உள்ளன.

1602 வைத்தேன் அடிகள் மனத்தினுள் ளேநான்
பொய்த்தே எரியும் புலன்வழி போகாமல்
எய்த்தேன் உழலும் இருவினை மாற்றிட்டு
மெய்த்தேன் அறிந்தேன் அவ்வேதத்தின்
அந்தமே (13)

நான் என் மன மண்டலத்துள் இறைவனது திருவடிக-
ளான விந்து நாதங்களைப் பதித்துக் கொண்டேன். அத
னால் பொய்யை மெய்போன்று காட்டி அக் கினியைத்
தூண்டி நடத்தும் புலன்வழிச் செல்லாமல் மனத்தை மீட்டு,
இளைத்தவனாகிய நான் படும் இருவினைத் துயரினை
மாற்றி, அவ் வேதத்தின் முடிவாகிய ஞானானந் தத்தை
அடைந்தேன். (வேதத்தின் அந்தம் - தத்துவமசி, அஃதாவது
நீ எதை நினைக்கிறாயே அது ஆகிராய் என்பது).

திருமுலர்

1603 அடிசார லாம்அண்ணல் பாதம் இரண்டும்
முடிசார வைத்தனர் முண்ணை முனிவர்
படிசார்ந்த இன்பப் பழுவடி வெள்ளைக்
குடிசார் நெறிகுடி நிற்பவர் கொள்ளையே. (14)

நன்னெறிச் செல்வார் திருவருள் துணையால் திருவடி
சேர்வர். பண்டைப் பழஅடியாராகிய முழு நீறு பூசிய
முனிவர்கள் சிவபெருமான் திருவடியிரண்டினையும் தம்
முடிவுக்கு அணியாக அணிந்தனர். படி முறையான் ஏற்றமாக
எய்தும் இன்ப நிலையினராகிய அடியாருள் இணங்கி
வாழும் இன்பவெள்ளத்துள் மூழ்குதலே நன்னெறிச்
செல்வார் கொள்ளையாகும். (நன்னெறி - சன்மார்க்கம்).

1604 மந்திரமாவதும் மாமருந்து ஆவதும்
தந்திர மாவதும் தானங்கள் ஆவதும்
சுந்தர மாவதும் தூய்நெறி யாவதும்
எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே. (15)

நினைப்பவனைக் காக்கும் மந்திரமாவதும், பிறவி
நோய்க்கு மருந்தாவதும், திருவருளைப் பெறக்கூடிய
கிரியையாவதும் அடைந்தார் பெறும் பயன் எய்தும்
புண்ணியத்தலங்கள் ஆவனவும் வீடு பேற்றை அளிக்கும்
மேன்மையான நெறியாவதும் எந்தையாகிய சிவபெரு
மானது இரு திருவடிகளேயாம்.

3. ஞா துரு ஞானஞேயம்

(காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள்)

(ஞாதுரு - காண்போன். ஞானம் - காணும் அறிவு; ஞேயம்
காணப்படும் பொருள். இங்குக் காண்பவன் ஆன்மா;
காண்பது சிவஞானம்; காணப்படும் பொருள் சிவம்)

1605 நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிடப்
பாங்கான பாசம் படரா படரினும்
ஆங்காரம் நீங்கி அதன்நிலை நிற்கவே
நீங்கா அமுத நிலைபெற லாமே

(1)

ஆன்மா என்றும் நீங்காத சிவானந்தமாகிய சிவத்திடம் பொருந்தி நிற்க, அநாதியே பற்றியுள்ள ஆனவமலம் அறிவை மறைக்காது. அங்ஙனம் மறைப்பினும் தன் முனைப்பு நீங்கி அச்சிவானந்த நிலையில் நிற்கவே, என்றும் தன்னை விட்டு நீங்காத பேரின்பமாகிய அமுதத்தில் நிலை பெறலாம்.

1606 ஞேயத்தே நின்றோர்க்கு ஞானாதி நின்றிடும்
ஞேயத்தின் ஞாதுரு ஞேயத்தில் வீடாகும்
ஞேயத்தின் ஞேயத்தை ஞேயத்தை யுற்றவர்
ஆயத்தில் நின்ற அறிவுஅறி வாரே.

(2)

அறியப்படும் பொருள் சிவம் என்று துணிந்து அவ்வழி நிற்போர்க்கு ஞானத்துக்குரிய மற்றவைகளும் பொருந்தி நிற்கும். அங்ஙனம் அறியப்படும் பொருளான சிவத்தை ஆன்மா அறிந்து அதுவாகவே அமைவது வீடாகும். ஞேயப் பொருளாகிய சிவத்தைப் பிரியாத சத்தியை உணர்ந்தவர் இக்கூட்டத்தால் விளைந்த மெய்ஞ்ஞான அறிவை அறிவார்.

1607 தானென்று அவனென்று இரண்டாகும் தத்துவம்
தானென்று அவனென்று இரண்டும் தனிற்கண்டு
தானென்ற புவை அவனடி சாத்தினால்
நானென்று அவன்என்கை நல்லதொன்று அன்றே.

(3)

உண்மைப்பொருள் தான் என்ற ஆன்மாவும் அவன் என்ற சிவமும் ஆக இரண்டு உள்ளன. தன்னையும்

திருமூலர்

அவனையும் தன்ஒளியில் சுண்டு தானாக விளங்கும்
சகஸ்ரதள உணர்வை, அவன்விளங்கும் நிமிர்ந்த சகஸ்ர
தளத்துக்கு . மாற்றினால், நான் என்றும் அவன் என்றும்
வேறுபடுத்திக்காணும் உணர்வு மாறி நானே அவன் என்று
கூறுவது நல்லது ஒன்றல்லவா?

1608 வைச்சன ஆறாறும் மாற்றி என வைத்து
மெச்சப் பரந்தன் வியாத்துவம் மேலிட்டு
நிச்சய மாக்கிச் சிவமாக்கி ஞேயத்தால்
அச்சங் கெடுத்தென்னை யாண்டனன் நந்தியே(4)

சிவனுக்கு உபகாரமாக வைத்த முப்பத்தாறு தத்துவங்
களின் தொழிலையும் மாற்றி என்னை நிலைபெறச் செய்து
உலகவர் பாராட்டும் வண்ணம் பரனது வியாபகத்துள்
இருத்தி, அவ் அனுபவத்தில் நிலைபெறச் செய்து சிவமாக்கி,
என்னை ஆட்கொண்டருளினான் என் குருநாதனாகிய
சிவன்.

1609 முன்னை அறிவுஅறி யாதஅம் மூடர்போல்
பின்னை அறிவுஅறி யாமையைப் பேதித்தான்
தன்னை அறியப் பரனாக்கித் தற்சிவத்து
என்னை அறிவித்து இருந்தனன் நந்தியே. (5)

சிவதீக்கை பெறுமுன் அறியவேண்டிய உண்மைகளை
அறியாதிருந்த அறிவிலார்க்குச் சிவதீக்கைக்குப் பின் அறிவு
அறியாமையென்னும் இரண்டினையும் சிவன் அழித்தனன்.
தன்னையாகிய சீவனை அறிய அச்சீவனைச் சிவமாக்கி
கினன். ஆக்குதலும் சிவத்துடன் கூடி சீவன் தன்னையும்
சிவத்தையும் காணும். அவ்வாறு காணும்படி அருளினன்
சிவபெருமான்.

1610 காணாத கண்ணுடன் கேளாத கேள்வியும்
கோணாத போகமும் கூடாத கூட்டமும்
நாணாத நாணமும் நாதாந்த போதமும்
காணா எனவந்து காட்டினன் நந்தியே. (6)

கட்பொறியால் காணாத காட்சியுடன், செவிப்பொறியால் கேளாத கேள்வியும் மாறுபடாத சிவானந்தமும் கூடிப்பிரியாத சேர்க்கையும் நாணமில்லாத பற்றும் நாதாந்தத்தில் விளங்கும் அறிவும் நந்தியேம் பெருமான் காண்பாயாக எனக் காட்டியருளினான்.

1611 மோனம்கை வந்தோர்க்கு முத்தியும் கைகூடும்
மோனம்கை வந்தோர்க்குச் சித்தியும் முன்னிற்கும்
மோனம்கை வந்துணமை யாமொழி முற்றுங்காண்
மோனம்கை வந்துஐங் சுருமமும் முன்னுமே. (7)

வாய் வாளாமை யாகிய மோனம் கைவந்தோர்க்கு, திருவடிப்பேறும் கிட்டும். அவர்க்குச் சித்தியர்கிய திருவருள் நிலையும் கைகூடும். அவர்க்குச் சொல்சிறந்த மறையாகிய சிகரம் கைகூடும். இதனை அசபாமறை என்பர். இத்திறத்தார்க்கு ஐந்தொழிலும் ஆண்டவன் அருளால் செய்தல் கூடும். (ஊமையா மொழி - பேசாத மந்திரம், இதனை அசபமந்திரம் என்றும் கூறும். ஊமை எழுத்து - பிரணவம்; ஐங்குமம் - ஐந்தொழில்கள்.)

1612 முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது மூன்றன்பால்
வைத்த கலைகால் நான்மடங் கால்மாற்றி
உய்த்தவத் தான்அந்தத்து ஒண்குரு பாதத்தே
பெத்த மறுத்தோர் பிறந்துஇற வாரே. (8)

சிவதீக்கையுற்ற நன்னெறிச் செல்வர் பொறியாகிய முத்திரை மூன்றினாலும் இடப்பால், வலப்பால், நடுநாடியாகிய மூன்றிலும் செல்லும் உயிர்ப்பினால் வீணாக வெளியாகும் நால்விரல் அளவினை உள்நிறுத்தல்

திருமூலர்

செய்வார். அங்ஙனம் செய்யும்படி பழக்கிய பேரின்பச் சிவகுரு பாதத்தே நிலைபெறுவர். அதனால் அவர் மலப்பிணிப்பு அறும். அவர்கள் பிறந்திறக்கும் பொருந்துன்பப் பெற்றியினின்று நீங்குவர்.

1613 மேலைச் சொரூபங்கள் மூன்று மிகுசத்தி
பாலித்த முத்திரை பற்றும் பரஞானி
ஆலித்த நட்மே சூயம் புகுந்தற்ற
மூலச் சொரூபன் மொழிஞா துருவனே. (9)

முன் ஓதிய காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் என்னும் மூன்றும் திருவருட் பொறிச் சிறப்பால் உள்ளங் கொள்கின்ற சிறந்த மெய் யுணர்வுடையோன் சிவ பெருமான் புரிந்தருளும் திருக்கூத்திணைத் திருவருட் கண்ணாற் கண்டு அம்மெய்ப் பொருளின் திருவடியிற்புகுவன். புகுந்த காரணத்தால் பருவுடம்பாகிய மூலப்பகுதியின் காரியங்கள் புடம் போட்ட பொன் போலவும் வேதித்த செம்பு போலவும் ஞானத்தின் திருவுருவாகும். அவனே சிவஞானி. (பொறி - முத்திரை)

4. துறவு

(துறவு - அன்பினால் இறைவனைப்பற்றி இயல்பான முறையில் பாசங்களின் நீங்குதல். அறிவினால் ஆராய்ச்சி செய்து பற்றின் நீங்குதல் அவா அறுத்தலின் பின்னர் கூறப் பெறும்.)

1614 இறப்பும் பிறப்பும் இருமையும் நீங்கித்
துறக்கும் தவங்கண்ட சோதிப் பிராணை மறப்பில
ராய்நித்தம் வாய்மொழி வாய்க்டு அறப்பதி
காட்டும் அமரர் பிரானே. (1)

ஒருவருக்கு இறப்பும் பிறப்புமாகிய ஆற்றொணாத் துன்பத்து இரு தன்மையும் நீங்கி இறைவனுக்கு அடிமை

யாகிய மெய்யுணர்வு பெறுதலே தமிழகத்துத் துறவும் தவமும் ஆகும். அந்நெறியினை உடங்கியைந்து உணர்த்தி யருளியவன் சிவபெருமான். அவன் திருவடி யிணையை மறவாதவராய் அவன்பால் பத்தராய் அவன்னையே பன்னிய நூல் தமிழ் மாலையால் பாடுவார்கட்கு அறப் பதியாம் சிவவுலகினைத் தந்தருள்வன் அமரர் பிரானாகிய சிவபெருமான். (வாய் மொழிவார் - துதிப்பவர்; அறப்பதி - முத்தியுலகம்.)

1615 பிறந்தும் இறந்தும்பல் பேதைமை யாலே

மறந்து மலஇருள் நீங்க மறைந்து

சிறந்த சிவனருள் சேர்பரு வத்துத்

துறந்த உயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே

(2)

பலவேறு ஆற்றல்களையுடைய ஆணவ மலமாகிய பேதைமையினால் பிறந்தும் இறந்தும் சிவத்தை மறந்தும் அல்லலுறும் ஆருயிர்களின் மலஇருள் நீங்கும்படி உயிர்க்கு உயிராய் மறைந்து நின்று செவ்வி வருவித்து வெளிப்படுவன் சிவன். அவ்வாறு வெளிப்படுங்காலத்துச் சிவகுரு எனப் படுவான். சிவகுருவாய் வந்து திருமுறை வழித்தீக்கை செய்து ஆருயிர்களை ஆட்கொள்வான். ஆட்கொண்ட காலத்து அவ்வுயிர் சிவத்தைப் பேணும். அகத்துறைவெய்தும். அவ்வுயிர் அதனால் அருட்கூர் பொலிவோடு திகழும்.

1616 அறவன் பிறப்பிலி யாரும் இலாதான்

உறைவது காட்டகம் உண்பது பிச்சை

துறவனும் கண்டிர் துறந்தவர் தம்மைப்

பிறவி யறுத்திடும் பித்தன்கண் டரே.

(3)

நியதியை உடையவன்; அனாதியே உள்ளவன்; அதனால் தனியன். அவன் தங்கும் இடம் எல்லாத் தத்துவங்களும் சுட்டொரிக்கப்பட்ட இடம். அவன் ஏற்பது சீவபோகம், ஆதலால் அவன் துறவி என்பதை அறியுங்கள். பற்றுக்களை

நீத்தவரைப் பிறவியைப் போக்கும் பித்தனாவான்
என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

1617 நெறியைப் படைத்தான் நெருஞ்சில் படைத்தான்
நெறியில் வழுவின நெருஞ்சில் முட்பாயும்
நெறியில் வழுவாது இயங்கவல் லார்க்கு
நெறியின் நெருஞ்சில்முள் பாயகி லாவே. (4)

அனாதியான இறைவன் சீவர்கள் அடைய வேண்டிய
நெறியையும் நெருஞ்சில் முள்போல ஒதுக்கித் தள்ள
வேண்டிய செயலையும் படைத்துள்ளான். அறவழியில்
நில்லாமல் தவறினால் நெருஞ்சில் முள் குத்துவது போன்ற
துன்பத்தை அடைவர். ஆனால் அறிவழி தவறாமல் ஒழுக்
வல்லார்க்கு வழியில் நெருஞ்சில்முள் குத்துவது போன்ற
துன்பங்கள் அடைய மாட்டா.

1618 கேடும் கடமையும் கேட்டுவந்து ஐவரும்
நாடி வளைந்தது நான்கு வேள்அலேன்
ஆடல் விடையுடைய அண்ணல் திருவடி
கூடும் தவம் செய்த கொள்கையன் தானே. (5)

சிவ குருவால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட உயிர் பிறப்பு
இறப்புத் துன்பங்களையும் அத்துன்பங்களினின்றும்
விடுபடுதற்குரிய சிவவழிபாடும் அக்குருவால் கேட்டு
மகிழ்ந்தது. மகிழ்வே ஐம்புல ஆசைகள் அகன்றன. அதனால்
ஐம்புலக் கள்வர் பற்றிப் பிடித்துச் செய்யும் துன்பங்கட்கு
அவ்வுயிர் கடமைப்படாமல் நீங்கிற்று. அதனால் அத்தகைய
உயிர் வெற்றிப்பாடு அமைந்த ஆனேற்றை யுடைய
அண்ணலாகிய சிவபெருமான் திருவடியைக் கூடும். தாவில்
தவஞ் செய்யும் தலைமையினையும் ஆயும்; எய்தும்.

1619 உழவன் உழஉழ வானம் வழங்க
 உழவன் உழவினில் பூத்த குவளை
 உழவன் உழத்தியர் கண்ணுக்கும் என்றிட்டு
 உழவன் அதனை உழஒழிந் தானே. (6)

ஞான சாதனை செய்பவன், மேலும் மேலும் சாதனையை விரும்பிச் செய்ய, ஆகாய மண்டலம் விளங்க ஞான சாதனையில் அமைந்த நீலோற்பல ஒளி ஞான சாதனை செய்தவன் இது அருள் சத்தியின் ஒளி என்று கண்டு ஞான சாதகன் மேலும் சாதனையற்று அருளில் நாட்டம் கொண்டு விளங்கினான்.

1620 மேல்துறந் தண்ணல் விளங்கொளி கூற்றுவன்
 நான்துறந் தார்க்குஅவன் நண்பன் அவாவிலி
 கார்துறந் தார்க்குஅவன் கண்ணுத லாய்நிற்கும்
 பார்துறந் தார்க்கே பதஞ்செய லாமே. (7)

இயல்பாகவே பற்றும் வெறுப்பும் இல்லாதவன். கூற்றுவன் நாள் என்ற காலத்தைக் கடந்தவருக்கு அவன் நண்பன். எல்லாவற்றையும் உடைமையால் அவன் ஆசையற்றவன். ஆஞ்ஞானமாகிய இருணைவிட்டு ஒளி பெறுவோர்க்குத் தனது நெற்றிக் கண்ணால் அனுக்கிரகம் செய்வான். பூமி தத்துவம் என்ற பாலுணர்ச்சியைத் துறந்தவர்க்கே தனது திருவடியைத் தந்து அருளுவான்.

1621 நாகமும் ஒன்று படம்ஐந்து நாலது
 போகும்உள் புற்றில் பொருந்தி நிறைந்தது
 ஆகம் இரண்டும் படம்விரித்து ஆட்டொழிந்து
 ஏகப் படம்செய்து உடம்பிட மாமே. (8)

ஆருயிர்க்கு நாகம் போலும் உடம்பு ஒன்று அதன் ஐந்து படம்போலும் ஐம்பொறிகள். அப்பொறிகள்

வழியாக அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய நாற்பயன் களையும் உயிர் நுகரும், உளப் புற்றாகிய உடம்பினது அகத்துப் பொருந்தி நிறைந்து நிற்பன் சிவன். நுண்மை முண்மையாகிய உடம்பு இரண்டினுள்ளும் படமாகிய பொறி வழிச்சென்று ஆடும் செயலறப்பாடஞ் செய்தலாகிய தகுதி உண்டாக்கி அச்சிவபெருமான் அவ்உடம்பினை இடமாகக் கொண்டருள்வன். (நுண்மை - குக்குமம், முண்மை - காரணம்).

1622 அகன்றார் வழிமுதல் ஆதிப் பிரானும்
இவன்தான் எனநின்று எளியனும் அல்லன்
சிவன்தான் பலபல சீவனும் ஆகும்
நயன்தான் வரும்வழி நாமறி யோமே (9)

அம்மையுடன் கூடிய அப்பனாகிய சிவனும் பற்றற்றார் வழிக்கு முதல்வன் ஆவன். அவன் இன்ன தன்மையன் என்றி ளைக்கும் எளியனும் அல்லன். சிவன் தாளாகிய திருவருள் ஆருயிர்க்கு ஏற்றவாறு பலவாக அமைந்து செவ்வி வருவிக்கும். நயமாகிய திருவடியுணர்வு திருவருள் உணர்வான் உணரத்தக்கது. நாம் என்னும் அகச் செருக்கு உள்ளவரையும் அவ்வுயிர் ஆணவமுனைப்பு உடையது. அம்முனைப்பால் சிவனை உணரமுடியாது என்பதாம், நாம்அறியோம் என்பது.

1623 தூம்பு திறந்தன ஒன்பது வாய்தலும்
ஆம்பற் குழலியின் சுஞ்சளிப் பட்டது
வேம்பேறி நோக்கினன் மீகாமன் கூரையில்
கும்பேறிக் கோயிலிற் பூக்கின்ற வாறே (10)

உடலைக் கடந்தபோது கண்முதலிய ஒன்பது வாயில்களால் வரும் அறிவு விடுபட்டது. சந்திரமண்ட லத்தில் அமைந்த தொனியில் சம்மியம் செய்தபோது

தேகமாகிய சட்டையின் அனுபவம் முடிவுற்றது. பிரபஞ்சம் இனித்த நிலை மாறிக் கசப்பாயிற்று. உடலைச் செலுத்திய ஆன்மாசிரசின் உச்சியில் தலைவன் வாழும் ஊர்த்துவ சகஸ்ர தளத்தில் விளங்கியதே.

5. தவம்

(தவமாவது தன்னுள் மறைந்துள்ள பொருளைக் காணச் செய்யும் முயற்சி. அஃது இடையறாது இறைவனை எண்ணியிருத்தலால் கைகூடும்.)

1624 ஒடுங்கி நிலைபெற்ற உத்தமர் உள்ளம்
நடுங்குவ தில்லை நமனும்அங்கு இல்லை
இடும்பையும் இல்லை இராப்பகல் இல்லை
படும்பயன் இல்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே (1)

சிவத்தினிடம் மனத்தை வைத்து நிலைபெற்ற உத்தமர் களின் உள்ளமானது, உலகிலுள்ள எத்தகைய துன்பத்தையும் கண்டு அஞ்சுவதில்லை. அத்தகையவர் எமனுக்கும் பயப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குத் துன்பமும் இல்லை. இரவு பகல் என்ற வேறுபாடும் இல்லை. பிற பொருளின் மேல் பற்று நீத்தவர்க்கு விளைகின்ற பயன் வேறொன்றும் இல்லை.

1625 எம்ஆ ருயிரும் இருநிலத் தோற்றமும்
செம்மா தவத்தின் செயலின் பெருமையும்
அம்மான் திருவருள் பெற்றவர்க்கு அல்லாது
இம்மா தவத்தின் இயல்பறி யாரே. (2)

எமது அரிய உயிர் உடலோடு புணர்ப்பதாகிய பிறப்பும், அது உடம்போடு கூடி அனுபவிப்பதற்கு இடமாகிய உலகப்படைப்பும், சிறப்பான தவத்தின் மேன்மையும் சிவனது அருள் பெற்றவர்க்கு அல்லால் இப்பெரிய

திருமுலர்

தவத்தின் தன்மையை அறியமாட்டார். தவமுடையோர் வினைவழியே பிறப்பும் சூழ்நிலையும் ஆகும் என்று அமைதி பெறுவர்.

1626 பிறப்பறி யார்பல பிச்சைசெய் மாந்தர்
சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர்
மறப்பில ராகிய மாதவம் செய்வார்
பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றாரே. (3)

உயிர் உய்யுமாறு உயிர்க்கு உயிராகிய உடையவனால் தரப்பட்ட உலுக்கும் உழையாமல், பிச்சை எடுத்துண் னும் பலர் பிறப்பு இறப்புக்களால் ஏற்படும் பெரும் துன்பத்தை அறியார். சிவபெருமான் திருவடியை மறவாமையே பெருந்தவம் அப் பெருந்தவம் செய்தார் சிறப்பாகிய வீடு பேற்றுடன் வேண்டிய இம்மை மறுமைச் செல்வங்களும் பெறுவர். அவர்களே பிறப்பினை யறுக்கும் சிவபுண்ணியப் பெருமை பெற்றவராவர். (பிச்சை - தவஉணவு. பிச்சை செய்மாந்தர் - தவசிகள்.)

1627 இருந்து வருந்தி எழில்தவம் செய்யும்
பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க என்றே
இருந்துஇந் திரனே எவரே வரினும்
திருந்தும்தம் சிந்தை சிவனவன் பாலே. (4)

தனித்திருந்து சிவப்பேற்றை அடைய அரிதின் முயன்று அழகிய தவத்தினை இயற்றும் மனவுறுதி பூண்டோரை மனத்தை மாற்ற வேண்டும் என்றே சூழ்ந்திருந்து இந்திரனோ பிறதேவரோ யார் வந்தாலும், மயங்காமல் தம்முடைய மனத்தைச் சிவத்தின்பால் உறுதியாக வைத்துத் திருந்தி யிருப்பார். (பெருந்தன்மை - வைராக்கியம்).

1628 கரந்தும் கரந்திலன் கண்ணுக்கும் தோன்றான்
பரந்த சடையன் பசும்பொன் நிறத்தன்
அருந்தவர்க்கு அல்லால் அணுகலும் ஆகான்
விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதி யானே. (5)

பக்குவம் அடைந்த ஆன்மாக்களால் விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதியில் விளங்குபவன் தவம் இலார்க்கு மறைந்தும் தவம் உடையோர்க்கு வெளிப்படும் உள்ளான். அகக் கண்ணுக்கே யன்றிப் புறக் கண்ணுக்குத் தோன்றாத வன். பரந்த ஒளிக் கிரணத்தையுடையவன். பசும்பொன் போன்ற நிறமுடையவன். அரிய தவத்தை உடையவர்க்கு அல்லாமல் மற்றவரால் அனுகுவதற்கும் முடியாதவன்.

1629 பின்னய்த வைத்ததோர் இன்பப் பிறப்பினை முன்னய்த வைத்த முதல்வனை எம்இறை தன்னய்தும் காலத்துத் தானே வெளிப்படும் மன்னய்த வைத்த மனமது தானே. (6)

ஆன்மாக்கள் பின்னால் அடைய வேண்டிய இன்பப் பிறப்பை முன்னால் நியதியாகவைத்த முதற்பொருளாகிய எமது இறைவனை ஆன்மா தன்னை அறியப் புகும்போது தானே வந்து அடையும் அவ்வாறு உயிருக்குத் தலைவனை அடையச் செய்தது மனத் திட்டமேயாம்.

1630 அமைச்சரும் ஆனைக் குழாமும் அரசும் பகைத்தெழும் பூசலுள் பட்டார் நடுவே அமைத்ததோர் ஞானமும் ஆத்தமும் நோக்கி இமைத்துஅழி யாதிருந் தார்தவத் தாரே. (7)

சூழ்ச்சி மிக்க அமைச்சரும், பெருமைமிக்க யானைக் கூட்டங்களும் ஆற்றல்மிக்க அரசரும் பகைத்தெழுந்து செய்தபெரும் போரில் இருதிறத்தாரும் எண்ணிறந்தாராய் மாண்டனர். அப்போர் நடுவில் நின்று காண்போர்க்கு நிலையாமை உணர்ச்சியும், திருவடி உணர்வும் சிவப் பேற்றின்கண் ஆத்தமாகிய நேயமும் இயல்பாக உண்டாகும். அந்நோக்கல் நோக்காகிய சுருத்தினை மறந்து அழியாதிருந்தார் இறவாத நற்றவம் செய்தோராவர். (அத்தம் என்பது ஆத்தம் என்றாயிற்று. அத்தம் - சமயம்)

1631 சாத்திரம் ஓதும் சதுர்களை விட்டுநீர்
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின்
பார்த்தஅப் பார்வை பசுமரத்து ஆணிபோல்
ஆர்த்த பிறவி அகலவிட்டு ஓடுமே (8)

உண்மை நாட்டமின்றிப் பொருள்கருதி நூல்களைப்
படித்துப் பிதற்றித் திரியும் பொய்ப் பெருமைகளை விட்டு
அகன்று நீங்கள் மாத்திரையாகிய ஒரு நொடிப்
பொழுதேனும் உயிர் உணர்வு வெளிமுகப்படாது அகமுகப்
பட்டுச் சிவனை அவனருளால் நோக்குங்கள். அங்ஙனம்
நோக்கினால் அப் பார்வை யுணர்வு பசுமரத்து ஆணி போல்
உயிரின்கண் பதிந்து விளங்கும். அவ்விளக்கத்தால்
தொன்று தொட்டுப் பிணித்துவரும் பிறவி நீங்கி ஓடும்.

1632 தவம்வேண்டு ஞானம் தலைப்பட வேண்டில்
தவம் வேண்டா ஞானம் சமாதிகை கூடில்
தவம் வேண்டாம் அச்ச கசமார்க்கத் தோர்க்கு
தவம் வேண்டா மாற்றம் தனையறி யாரே. (9)

ஞானம் பெறவேண்டுமாயின் தவம் வேண்டும்.
ஞானசமாதி கூடிய பின்னர் அதற்குரிய சாதனை வேண்டிய
தில்லை. இல்லறத்திலிருந்து யோகம் பயில்வோர்க்கு, சமாதி
பெறுதற்குரிய தவம் வேண்டியதில்லை. நான் தவம்
வேண்டா எனக் கூறும் உண்மையினை உலகினர் அறியார்.

6. தவதூஷணம்

(தவதூஷணம் - தவநிந்தை, அஃதாவது புறநோக்கை
விட்டு அகநோக்குக் கொண்டவர்க்குப் புறத்தே செய்யும்
கிரியை ஒன்றும் வேண்டா என்று கூறுவது)

1633 ஓதலும் வேண்டாம் உயிர்க்குயிர் உள்உற்றால்
காதலும் வேண்டாம் மெய்க்காயம் இடம்கண்டால்
சாதலும் வேண்டாம் சமாதிகை கூடினால்
போதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகார்க்கே(1)

உயிர்க்குயிராகிய பொருளை உள்ளே பெற்றபின் கற்று
அறிய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. உண்மைப் பொரு
ளான சிவத்தை எடுத்த உடலில் கண்டால் அன்பு செய்தலும்
வேண்டா. தன்மை மறந்த சமாதி நிலைகிட்டிய பின்
இறத்தலும் வேண்டியதில்லை. மனத்தைப் புலன் வழியாகப்
போகாமல் தடுத்து நிலை நிறுத்தும் ஆற்றல் பெற்றவர்க்குப்
பிற இடங்களுக்குச் சென்று தவம் செய்ய வேண்டியது
இல்லை.

1634 சுத்தவும் வேண்டாம் சுருத்தறிந்து ஆறினால்
சுத்தமும் வேண்டாம் சமாதியைக் கூடினால்
சுத்தமும் வேண்டாம் துடக்கற்று நின்றலால்
சித்தமும் வேண்டாம் செயலற்று இருக்கிலே (2)

மெய்நூற் பொருள்களின் உண்மைக் சுருத்தறிந்து
அடங்கினால் வெளிப்படையாக அச்சொற்றொடர்களை
எடுத்தும் படுத்தும் சுத்துதலாகிய முயற்சிகள் வேண்டா.
சமாதி கைகூடினால் வேதம் ஓதுதலாகிய சுத்தமும்
வேண்டா. ஆணவத் தொடக்கு அற்றவர்க்கு வேறுதுப்புரவு
கள் வேண்டா. உயிர்ச் செயலற்று உடையான் செயலாக
இருப்பின் ஒன்றைத் தூக்கி நாடுதலாகிய சித்தமும்
வேண்டா.

1635 விளைவுஅறி வார்பண்டை மெய்த்தவம் செய்வார்
விளைவுஅறி வார்பண்டை மெய்யுரை செய்வார்
விளைவுஅறி வார்பண்டை மெய்யுறம் செய்வார்
விளைவு அறி வார்விண்ணின் மண்ணின்மிக்
காரே(3)

உடம்பு எடுத்த பயன் உடம்பினுள் உடையானைக்
கண்டு வழிபடுதல். இவ்வுண்மையினை யுணர்ந்தார்
நன்னெறி நான்மைத் தவம்புரிபவர் ஆவர். அதுபோல்
மெய்யுரையாகிய குரு மொழி கொள்வார் உடம்பின் பயன்
உணர்ந்தோர் ஆவர். மெய்யறமாகிய சிவ புண்ணியம்
செய்வாரும் உண்மை உணர்ந்தோரே. இவ்வுண்மை
உணர்ந்தோர் விண்ணிலும் மண்ணிலும் வாழ்வார்;
அனைவரினும் மிக்கோராவர்.

1636 கூடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் குரைகழல்
தேடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் சிவகதி
வாடித் தவஞ்செய்வ தேதவம் இவைகளைந்து
ஊடில் பலவுல கோர்எத் தவரே. (4)

திருவருளோடு கூடிச் சிவத்தைப் பேணுவதாகிய
தவத்தைச் செய்து அவன் திருவடியைக் கண்டு கொண்டேன்.
அந்தத் தவவழியே சென்று சிவ நிலையையும் கண்டேன்.
முன்னாக இவ்வுண்மை உணர்ந்தவர் உடல்
வருந்தும்படியாகத் தவம் செய்யார். ஐம்புலன்களையும்
வென்றவர் பலவுலகப் பண்பினராவர். வெல்லாது ஊடி
நிற்பவர் ஒரு தவமும் உடையவர் ஆகார்.

1637 மனத்துரை மாகடல் ஏழுங்கை நீந்தித்
தவத்திடை யாளர்தம் சார்வத்து வந்தார்
பவத்திடை யாகார் அவர்பணி கேட்கின்
முகத்திடை நந்தியை முந்தலும் ஆமே (5)

மனத்தில் சங்கற்பத்தாலாகிய பெரிய கடலாகவுள்ள
எழிணையும் கடந்து தவமுடையோர் வழி சார்ந்து அவ
ரோடு இணங்கியிருப்பார் பிறப்புக்கு வரமாட்டார். பின்
அத்தவமுடையோர் ஏவலைக் கேட்டு நடந்தால் சிவத்தைத்
தம்முகத்தின் முன்னர்க்கண்டு சிவப்பேறு அடைதலும்
கூடும். (ஏழ்கடல் - எழுவகைப்பிறப்பு).

1638 மனத்திடை நின்ற மதிவாள் உருவி
இனத்திடை நீக்கி இரண்டற ஈர்த்துப்
புனத்திடை அஞ்சும் போகாமல் மறித்தால்
தவத்திடை யாறுஒளி தன்ஒளி யாமே. (6)

மனமாகிய உறையுளில் செறிக்கப்பட்ட ஞானவாளை
உருவி பிரபஞ்ச வாசனையை விட்டு, சிவத்துடன்
அந்நயமாகப் பொருந்தி ஞானேந்திரயங்கள் ஐந்தும்
விஷயங்களைப்பற்றி வெளிச் செல்வதைத் தடுத்தால்
தவத்திடை காணும் சிவஒளியே தன்னொளியாகும்.

1639 ஒத்து மிகவும் நின்றாணை யுரைப்பது
பத்தி கொடுக்கும் பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுக்கும் முனிவன் எனும் பதம்
சத்தான செய்வது தான்தவந் தானே. (7)

சீவர்களது அறிவினில் பொருந்தி நின்றாணை உணர்
வது, சிவக்காதலை உண்டாக்கும். மேலும் அடியார்
பணிந்து நாள் தோறும் தொழுகின்றமையால் முத்தியும் கிட்
டும். அவ்வாறு பிரபஞ்ச நோக்கை முனிகின்றவன் என்ற
சொல்லை உண்மைப் படுத்துவதே தவமாம்.

1640 இலைதொட்டுப் பூப்பறித்து எந்தைக்குஎன்
றெண்ணி
மலர்தொட்டுக் கொண்டேன் வரும்புனல் கானேன்
தலைதொட்ட நூல்கண்டு தாழ்ந்ததென் உள்ளம்
தலைதொட்டுக் கண்டேன் தவங்கண்ட வாறே(8)

பத்திரங்களை எடுத்தும் பூவினைக் கொய்தும் எம்
இறைக்கு ஆகும் என்று நினைத்து, மலர்களைத் தொடுத்துக்
கொண்டிருந்தேன். அவ்வாறு பூமாலைகளைச் சாத்தி
வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் கண்களில் இன்பநீர்
பெருகக் காண்கிலம். செந்தமிழ்வேத ஆசுமங்களைத்

திருமூலர்

தலைசிறந்த மெய்ந்நூலாகக் கொண்டு திரு ஐந்தெழுத்தை ஒதினேன். வழிபாட்டுப் பாடல்களைப் பாடினேன். இதுவே நற்றவம் எனக் கண்டேன்.

1641 படர்சடை மாதவம் பற்றிய பத்தர்க்கு
இடர் அடை யாவண்ணம் ஈசன் அருளும்
இடர் அடை செய்தவர் மெய்த்தவம் நோக்கில்
உடர் அடை செய்வது ஒருமனத் தாமே (9)

படர்ந்த ஒளிக்கிரணத்தை உடைய தவத்தைச் செய்த அன்பர்க்கு, துன்பம் வாரா வண்ணம் இறைவன் காத்தருளுவான், துன்பத்தை வாரா வண்ணம் செய்தவரது உண்மைத்தவத்தை ஆராயின் உடம்பை மீண்டும் பெருமை செய்வது அவரது மன ஒருமைப்பாட்டினால் ஆகும்.

1642 ஆற்றிற் கிடந்த முதலைகண்டு அஞ்சிப்போய்
ஈற்றுக் கரடிக்கு எதிர்ப்பட்ட தன்ஓக்கும்
நோற்றுத் தவம்செய்யார் நூலறி யாதவர்
சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்ற வாறே. (10)

நூலை அறியாதவராய்ப் பொறுமையோடு தவஞ் செய்யாதவர் வயிற்றுக்கு இரைதேடி வருந்தி அலைவது ஆற்றிலேயுள்ள முதலைக்கு அஞ்சி ஓடி அண்மையில் ஈன்ற கரடிக்கு முன்னே அடைந்து வருந்துதலை ஓக்கும் நூலைக் கூற்றறிந்து தவம் செய்தலே துன்பம் நீங்கும் வழி. (சமீபத்தில் குட்டிபோட்ட கரடி மிகக் கொடுமையானதாய் இருக்கும்).

1643 பழுக்கின்ற வாறும் பழம்உண்ணும் ஆறும்
குழக்கன்று துள்ளியக் கோணியைப் பல்காற்
குழக்கன்று கொட்டிலில் சுட்டவல் லார்க்குள்
இழுக்காது நெஞ்சத் திடஒன்று மாமே (11)

நற்றவம் முதிர்ச்சி யடையுமாறும், அத் தவத்தின் பயனை நுகருமாறும் இளங்கன்று ஒத்துத் துள்ளித் திரிகின்ற

நெஞ்சினைப் பலமுறை அடக்கும் வன்மையுடையார்
இனிமேல் கோணியாகிய உம்பினுள் புகும் தன்மையையும்
உணரவல்லார் ஆவர். அவர்க்கு மெய்ம்மை தோன்றும்.
இளங்கன்றாகிய பசுவின் மனத்தை அடக்கவல்லார்கட்கு
நெஞ்சத் திடம் உண்டாகும்; பிறப்பும் நேராதது.

1644 சித்தம் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவால்
சித்தம் சிவானந்தம் சேர்ந்தோர் உறவுண்டாய்
சித்தம் சிவமாக வேசித்தி முத்தியாம்
சித்தம் சிவமாதல் செய்தவப் பேரே. (12)

சித்தம் இடையறாது சிவத்தை நினைந்து சிவமாகவே
அவருக்குச் செய்ய வேண்டிய தவம் ஒன்றும் வேண்டா.
அவ்வாறு சித்தம் சிவமாகிப் பேரானந்தம் பொருந்திய
அடியார் உறவும் உண்டானால் அவர்களது சித்தம்
சிவமாய்ச் சித்தியும் முத்தியும் உண்டாம். ஆகையால்
சித்தமானது சிவமாவதே பூர்வம் செய்ததவத்தின் பயனாம்.
சித்தம் இடையறாது சிவனை எண்ணிச் சிவமாதலே தவம்
என்பதாம்.

7. அருளுடைமையின் ஞானம் வருதல்

(அருள்- நாத விந்துவாகிய திருவடி அருள் உடைமையின்
ஞானம் வருதலாவது, நாதவிந்துவாகிய திருவடி பொருந்
தியபோது ஞானம் விளங்குதல்).

1645 பிரான் அருள் உண்டெனில் உண்டுநற் செல்வம்
பிரான் அருள் உண்டெனில் உண்டுநன் ஞானம்
பிரான் அரு ளிற்பெருந் தன்மையும் உண்டு
பிரான் அரு ளிற்பெருந் தெய்வமும் ஆமே. (1)

சிவபெருமானின் திருவருள் உண்டானால் செல்வன்
கழல் ஏத்தும் செல்வம் உண்டாகும். அதுபோல் திருவடி

திருமுலர்

யுணர்வும் உண்டாகும். அத்திருவருளால் அறிவினுள் அறிவாம் பேராப் பெருநிலையும் உண்டாகும். அதுபோல் சிவமாம் பெருவாழ்வும் எய்தும்.

1646 தமிழ்மண் டலம்ஐந்தும் தாவிய ஞானம்
உமிழ்வது போல உலகம் திரிவர்
அவிழு மனமும்எம் ஆதி அறிவும்
தமிழ்மண் டலம்ஐந்தும் தத்துவம் ஆமே (2)

சரியை வழிநிற்போர் தமிழ்மண்டலமும் அதனைச் சார்ந்த சன்னடம், மலையாளம், துளுவம், தெலுங்கு ஆகிய மண்டலங்களிலுமுள்ள தலங்களை அடைந்து வழிபடுவதில் அவர்களிடம் மறைந்துள்ள ஞானம் வெளிப்படும் என்று சுற்றித்திரிவர். ஞானிகள் இவ்வுண்மையைத் தமது தேசத்தில் உணர்ந்து ஒன்றான சிவமே பலவான சத்திகளாக விளங்குகிறது என்று அறிந்து எவரும் செல்லாமல் இருந்த இடத்திலேயே அகண்ட வழிபாட்டைச் செய்து பெரும் பயனை அடைகின்றனர். (குறிப்பு:- திருமுலர் காலத்தில் ஐந்து மண்டலங்களுக்கும் இப்பெயர்கள் இருந்தனவா என்பது ஆராய்தற்குரியது)

1647 புண்ணிய பாவம் இரண்டுள பூமியில்
நண்ணும் பொழுதறி வார்கில ஞானிகள்
எண்ணி இரண்டையும் வேர்அறத்து அப்புறத்து
அண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்துகொள் வீரே. (3)

புண்ணியம் என்றும் பாவம் என்றும் இவ்வுலகில் இரண்டு உள்ளன. இவை வினை காரணமாக இன்ப துன்பமாகப் பொருந்துகின்றன என்று உணர்வார் சில ஞானிகள். இவ்வாறு உணர்ந்து இவற்றுக்குக் காரணமான வினையாகிய வேரினை அறுத்தால் அதன் பின்னர் நீங்களும் வினை நீங்கி வெளிப்படும் அண்ணலை ஆராய்ந்து அறிவீர்கள்.

1648 முன்னின்று அருளும் முடிகின்ற காலத்து
நன்னின்று உலகில் நடுவுயி ராய்நிற்கும்
பின்னின்று அருளும் பிறவியை நீக்கிடும்
முன்னின்று எனக்கொரு முத்திதந் தானே. (4)

வினைகள் முடிகின்ற காலத்தில் சிவம் தனது சத்தியைப்
பதிப்பித்து ஆண்டருளும். அந்நிலை வாராத இடைக்
காலத்தில் உயிருக்குயிராய் நின்று வினைகளை ஊட்டி
நிற்கும் சீவனுக்குப் பின்னே நின்றருளிப் பிறவியை
நீக்கிவிடும். அவனே முன்தோன்றி . வீடு பேற்றை
அளிப்பவன் ஆவான்.

1649 சிவனரு ளாற்சிலர் தேவரும் ஆவர்
சிவனரு ளாற்சிலர் தெய்வத்தோடு ஒப்பர்
சிவனரு ளால்வினை சேரகி லாமை
சிவனருள் கூறில்அச் சிவலோகம் ஆமே. (5)

சிவத்தின் அருளால் சிலர் தேவ வடிவம் பெறுவர்.
சிவத்தின் அருளால் சிலர் தெய்வத்தன்மை பெறுவர்.
சிவத்தின் அருளால் சிலருக்கு வினை சேராமை பொருந்தும்.
சிவத்தின் அருளைச் சொல்லப்போனால் மேலே கண்ட
மூவரும் சிவலோக வாசிகளே யாவர்.

1650 புண்ணியன் எந்தை புனிதன் இணையடி
நண்ணி விளக்கென ஞானம் விளைந்தது
மண்ணவ ராவதும் வானவர் ஆவதும்
அண்ணல் இறைவன் அருள்பெற்ற போதே. (6)

அம்மையும் அப்பனுமாக ஓர் உடம்பில் விளங்கும்
சிவபெருமான் புண்ணியன் என்று அழைக்கப்படுவான்.
யாவர்க்கும் தந்தையாய் உள்ளவன் ஆதலால் அவன் எந்தை
எனப்படுவான். அவனே யாவரையும் தூய்மைப்
படுத்தலால் அவன் புனிதமாயுள்ளான். நல்லார் அத்தகை

யோன் திருவடியைத் திரு ஐந்தெழுத்து ஓதியும் போற்றி
மந்திரம் புகன்று மலர்தூவித் தொழுதும் சேர்வர். அப்படிச்
சேர்தலால் அவர்பால் திருவிளக்குச் சுடராகிய சிவஞானம்
விளைந்தது. தலைமைப்பாடு அமைந்த சிவபெருமான்
திருவருள் பெற்றபோதே மண்ணவர் பிறப்பற்றுச்
சிறப்புறுவதும் சிவ உலகத்தாராகிய வானவர் ஆவதும்
நிகழும்.

1651 காயத்தோர் ஏறி மனப்பாகன் கைகூட்ட
மாயத்தோர் ஏறி மயங்கும் அவையுணர்
நேயத்தோர் ஏறி நிமலன் அருள்பெற்றால்
ஆயத்தோர் ஏறி அவன்இவன் ஆமே (7)

உடம்பாகிய தேரினுள் புகுந்து மனமாகிய தேரோட்டி
சேர்த்து வைக்க, மாயத் தேராகிய இவ்வுலகத்தில் மயங்கும்
உயிரினங்கள் திருவடியன்பாகிய தேரேறிச் சிவபெருமான்
திருவருளைப் பெற்றால் ஆயமாகிய சிவனடியார் திருக்
கூட்டத்துடன் விரவி உயர்வற உயர்ந்த சிவமாம்
பெருவாழ்வை எய்தும். (ஆயத்தோர் சமதி யோகம்).

1652 அவ்வுல கத்தே பிறக்கில் உடலொடும்
அவ்வுல கத்தே அருந்தவம் நாடுவர்
அவ்வுல கத்தே அரனடி கூடுவர்
அவ்வுல கத்தே அருள்பெறு வாரே. (8)

மெய்யடியார்கள் சிவவுலகத்தே தோன்றுவர். அச்சிவ
உலகத்துக்குரிய தூய உடலுடன் இருப்பர். அவ் வுலகத்தின்
கண் சிவனை வழிபடும் அருந்தவம் ஆற்றுவர். அச்சிவ
உலகத்தே நின்று இறையருள் நேர்படிவ் சிவன்
திருவடியினைக் கூடுவர். அச்சிவ உலகத்திலேயே திருவருள்
இன்பத்தினை எய்துவர்.

1653 கதிர்கண்ட காந்தம் கனலின் வடிவாம்
மதிகண்ட காந்தம் மணிநீர் வடிவாம்
சதிகொண்ட சாக்கி எரியின் வடிவாம்
எரிகொண்ட ஈசன் எழில்படி வாமே (9)

சூரியனைக் கண்ட சூரிய காந்தக்கல் நெருப்பின் வடிவ
மாகும். சந்திரனைக் கண்ட சந்திரகாந்தக் கல் முத்துப்
போன்ற நீரின் வடிவாகும். சக்கியோடு மோதும் முக்கியைக்
கொண்ட சக்கிமுக்கி தீயினை உண்டாக்கும் அக்கினி
வடிவம். ஆனால் அக்கினி மண்டலத்தைத் தன்னுள்
இழுத்துக்கொண்ட சிவன் அக்கினியின் தன்மையை விட்டு
அழகான சந்திரன் ஒளிமயமாக விளங்குவான். சக்கிமுக்கிக்
கல்லை நெருப்புக்கல் என்பர்.

1654 நாதும் உறவும் கலந்தெங்கள் நந்தியைத்
தேடுவன் தேடிச் சிவபெரு மான் என்று
கூடுவன் கூடிக் குரைகழற் கேசெல்ல
வீடும் அளவும் விடுகின் றிலேனே. (10)

நாடுதலாகிய சிந்தித்தலும் உறவாகிய முழுநேயமும்
கொண்டு எங்கள் நந்தியாகிய சிவபெருமானை அவன்
அருள் விளக்கத் துணையால் தேடுவேன். தேடிச்
சிவபெருமான் என்று கூடுவேன். கூடி இடையறாது
நினைக்கும் நினைவாகிய ஒலிக்கும் ஆண்மைக்கழல்
அணிந்துள்ள திருவடிக்கே செல உடம்பை விட்டு உயிர்
நீங்கும் வரை திருவடியைப் பற்றுதலாகிய திரு ஐந்து
எழுத்து ஒதுதலை நீங்கேன்.

8. அவ வேடம்

(போலிக் கோலம்)

(அவ வேடம் - பயனற்ற சின்னம் அகம்புறம் ஒத்தில்லா
மல் வேடம் புனைவது பயனின்றாகும்)

1655 ஆடம் பரங்கொண்டு அடிசில்உண் பான்பயன்
வேடங்கள் கொண்டு வெருட்டிடும் பேதைகள்
ஆடியும் பாடியும் அழுதும் அரற்றியும்
தேடியும் காணீர் சிவனவன் தாள்களே. (1)

கூடா ஒழுக்கத்தினராய்த் தவவேடங் கொண்டு பிறரை அஞ்சலித்துத் திரிவார்க்குப் பயன் ஆடம்பரமான சோறு கறி உண்பதேயாம். பேதைகளே! பிறப்பின் பயன் இதுவோ? சிவனார் திருவுருவினைக் கண்டவுடன் மெய்ம் மறந்து ஆடியும், பொய்யில்லாத திருமுறை பாடியும் இன்பக் கண்ணீர் பெருக்கி அழுதும், மகிழ்ச்சி மேலீட்டால் அரற்றியும் இம்முறையாகத் தேடியும் காணுங்கள். இதுவே பிறவிப்பயன்.

1656 ஞானம்இல் லார்வேடம் பூண்டுஇந்த நாட்டிடை
ஈனம தேசெய்து இரந்துண்டு இருப்பினும்
மான நலங்கெடும் அப்புவி யாதலால்
ஈனவர் வேடம் கழிப்பித்தல் இன்பமே. (2)

திருவடி உணர்வில்லாக் கீழோர் சிவக்கோலம் பூண்டு சிறந்த தென்னாட்டகத்துக் கூடாஒழுக்கம் புரிந்து பிறரை வஞ்சித்து ஏதும் உழையாது இரந்துண்டிருப்பர். அவர் அவ்வாறு இருப்பதால் நாட்டின் பெருமையும் நன்மையும் கெட்டழியும். ஆகையால் அப்பொருந்தா வேடத்தாரை அவ்வேடத்தை நீக்கச் செய்து நாட்டுக்கு நன்மையும் இன்பமும் வாய்க்கும்படி செய்வது நல்லோர் கடனாகும்.

1657 இன்பமும் துன்பமும் நாட்டார் இடத்துள்ள
நன்செயல் புன்செய லால்அந்த நாட்டிற்காம்
என்ப இறைநாடி நாடொறும் நாட்டினன்
மன்பதை செப்பம் செயின்வையம் வாழுமே. (3)

இன்பமும் துன்பமும் நாட்டுமக்கள் செய்த நல்வினை தீவினையால் அந்நாட்டிற்கு ஆகும் என்று கூறுவர். ஆதலால் அரசன் இதனை நன்கு ஆராய்ந்து நாள்தோறும் நாட்டில் அவ்வேடத்தாரை நல்வழிப் படுத்துமாயின் உலகம் வாழும்.

1658 இழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர் மேலெய்த
வழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர் தேவாகப்
பழிகுலத் தாகிய பாழ்சண்ட ரானார்
கழிகுலத் தோர்கள் களையப்பட் டோரே. (4)

தாழ்ந்த குலத்தில் தோன்றியவர்கள் மேல்நிலை அடைய வேடம் கொள்வர். வழிவழி அடிமை செய்யும் குலத்தில் வந்தவர் தெய்வநிலை அடைவதற்காக வேடம் கொள்வர். பழிக்கத் தக்க செயலைச் செய்யும் குலத்தில் வந்த பாழான சண்டாளர்கள் வேடம் பூணில் கழிக்கத்தக்க குலத்தவர்கள் ஆவர். ஆதலால் நீக்கத் தக்கவராம்.

1659 பொய்த்தவம் செய்வார் புகுவார் நரகத்துப்
பொய்த்தவம் செய்தவர் புண்ணியர் ஆகார்
பொய்த்தவம் மெய்த்தவம் போகத்துள் போக்கியம்
சத்திய ஞானத்தால் தங்கும் தவங்களே. (5)

தவத்தைப் பொய்ம்மையாகச் செய்பவர் இருளுலகம் புகுந்து இன்னல் உறுவர். பொய்த்தவம் செய்வார் புண்ணியர் ஆகார். பின் அதற்குப் பயன் மெய்த்தவம் போன்று நடிப்பதால் நிலையிலா உலக இன்பம் பொருந்தாவழியில் சிறிதுண்டாம். அவ்வளவே அத்தவப் பயன் உண்மையும் திருவடி உணர்வும் மேற்கொள்வதால் மெய்த்தவப் பயன்கள் நிலைக்கும்.

1660 பொய்வேடம் பூண்பர் பொசித்தல் பயனாக
மெய்வேடம் பூண்போர் மிகுபிச்சை கைக்கொள்வர்
பொய்வேடம் மெய்வேடம் போலவே பூணிதும்
உய்வேட மாகும் உணர்ந்தறிந் தோர்க்கே. (6)

வயிறார உண்பது ஒன்றே பயன் என்று கருதிப் பொய்யாகத் தவ வேடம் புனைவர். உண்மையாகத் தவவேடம் பூண்போர் உயிர் பிரியாதிருக்கக் கைப்பிச்சை ஏற்பர். பொய்யான வேடத்தை மெய்யான வேடம் போலப் பூண்டாலும் வேடத்தின் உண்மையும் மேன்மையும் உணரின் அதுவே அவர் உய்தி பெறுதற்குரிய வேடமாகும்.

9. தவ வேடம்

(தவவேடம் - தவத்துக்குரிய சின்னம், விபூதி, உருத்திராக்கம், குண்டலம் முதலியன தவத்துக்குரிய சின்னங்களாம்.)

1661 தவமிக் கவரே தலையான வேடம்
அவமிக் கவரே அதிகொலை வேடர்
அவமிக் கவர்வேடத் தாகார்அவ் வேடம்
தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாங்குண்ண ணாதே (1)

திருவடி யுணர்வுக்கு வாயிலாகிய நற்றவமிக்கவரே தலையான சிவக்கோலம் உடையவராவர். தவமில்லாத அவமாகிய பாவச் செயல் மிக்கவரே கொடுங் கொலைக்குச் சிறிதும் நடுங்காத வனவேடராவர். சிவக்கோலமாகிய தவக்கோலம் மிக்கவரே அக்கோலத்தைத் தாங்கும் தகுதியினராவர். மற்றவர்கள் அக்கோலத்தைத் தாங்கும் தகுதியுடையவர் அல்லர்.

1662 பூதி அணிவது சாதனம் ஆதியில்
சாதணி தாம்பிர குண்டலம் கண்டிகை
ஓதி யவர்க்கும் உருத்திர சாதனம்
தீதில் சிவயோகி சாதனம் தேரிலே (2)

சிவ அடையாளங்களுள் முதன்மை வாய்ந்தது திரு வெண்ணீறு. இத்திருவெண்ணீறு உடம்பில் பலவேறு இடங்களில் அணியப்படுவது. செம்பொன்னால் ஆக்கிய குண்டலங்கள் இரண்டு காதுகளில் காணப்படும். வண்டனைய வடிவச் சிவமணிகள் முப்பத்திரண்டு கொண்டு கண்டிகை மார்பிடத்துக் காணப்படும். இவையே சிவ அடையாளங்களாகும். குற்றமற்ற செறிவு நிலையாகிய சிவயோகிக்கும் இவையே அடையாளங்களாம் சொம்பொன் தாமிரம். XXXXXX

1663 யோகிக்கு இடுவது வுட்குட்குக் கஞ்சுளி
தோகைக்குப் பாசத்துச் சுற்றும் சடையதொன்று
ஆகத்து நீறணி ஆங்குஅக் கபாலம்
சீகத்து மாத்திரை தின்பிரம் பாகுமே (3)

உட்கட்டாகிய கோவணமும் கஞ்சுளியாகிய போர்வை
யும் திருச்சடையின்சண் மயில் இறகாலாகிய குல்லாவும்
முழுவுடம்பும் அணியும் திருவெண்ணீறும் கையில்
மண்டையோடும் அழகிய வலத்திருக்கையில் பிரப்பங்
கோலும் சிவயோகியின் அடையாளங்களாகும்.

1664 காதணி குண்டலம் கண்டிகை நாதமும்
ஊதுநற் சங்கும் உயர்கட்டி கப்பரை
ஏதமில் பாதுகம் யோகாந்த மாதனம்
ஏதமில் யோகபட் டம்தண்டம் ஈரைந்தே (4)

காதணியாகிய குண்டலமும் சிவமணியாலாகிய
கண்டிகையும், ஓசை எழுப்பும் திருஐந்தெழுத்தும்,
வெண்சங்கும், மண்டையாகிய சட்டியும், திருநீற்று மடலும்,
பாதக்குறகும் சிவயோகிக்குரிய அழகிய இருக்கையும்,
யோகப்பட்டமும், யோத்தண்டும் என்னும் பத்தும்
அடையாளங்களும் சிவயோகியர்க்கும் உரியனவாம்.

10. திருநீறு

(திருநீறு - விபூதி, விபூதி என்பது ஒளியை நினைவு
படுத்தும் சாதனம்.)

1665 நூலும் சிகையும் உணரார்நின் மூடர்கள்
நூலது வேதாந்தம் நுண்சிகை ஞானமாம்
பாலொன்றும் அந்தணர் பார்ப்பார் பரமுயிர்
ஒரொன்று இரண்டெனில் ஒங்காரம் ஒதலே (1)

திருமூலர்

பூனூலையும் சிகையையும் அணிந்திருந்தும் அவற்றின் உண்மையை மூடர்கள் அறிவதில்லை. பூனூல் என்பது வேதாந்தத்தைக் குறிப்பது. நுட்பமான குடுமி என்பது வேதாந்த ஞானத்தை உணர்த்துவது. பிரமத்தின் பால் இரண்டற்று ஒன்றினை அத்தண்மையுடையோர் பரமும் உயிரும் ஒன்றென்று பார்பார். அவ்விதம் ஒன்றாகாது நின்றவர் ஒங்காரம் ஒதில் ஒன்றாவார்.

1666 கங்காளன் பூசும் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சார்வரே. (2)

சிவபெருமான் பூசும் கவசத் திருநீற்றை ஒளிகொடமல் பூசி மகிழ்வராயின் பண்டைய வினைகளும் உங்களிடம் தங்கா. சிவகதியும் உங்களிடம் வந்து பொருந்தும், ஆனந்த மயமான திருவடியை அடையலாம். (கங்காளன் - எலும்பு மாலை அணிந்தவன்; சிவன் எலும்பில் சோதியை வெளிப்படுத்தும் சக்தியுள்ளது)

1667 அரசுடன் ஆல்அத்தி ஆகும்அக் காரம்
விரவு கனலில் வியனுரு மாறி
நிரவயன் நின்மலன் தாள்பெற்ற நீதர்
உருவம் பிரமன் உயர்குலம் ஆமே. (3)

அரசு, ஆல், அத்தியின் சமித்துகள், வேள்வித் தீயில் பொருந்தி உருவம் மாறி விபூதியாகும். உருவம் இல்லாதவனும் மலம் இல்லாதவனும் ஆகி சிவத்தின் திருவடியை உணர்ந்து அனுபவிக்கும் நியதி உடையவர் உருவ மற்றம் பெற்ற பிரமத்தியானத்தினால் உயர் குலத்தோராவர், காரம் - காரியம் - திருநீறு, நீதர் நீதியை உடையவர்.

11. ஞான வேடம்

(ஞான வேடமாவது, ஞானப் பேற்றினை விரும்பி மேற்கொள்ளும் வேடம். இது அருள் ஞான சாதனம் என்று உணர்ந்து பூணுதலாம்.)

1668 ஞானம்இ லார்வேடம் பூண்டும் நரகத்தர்
 ஞானம்உ ளார்வேடம் இன்றெனில் நன்முத்தர்
 ஞானம்உள தாக வேண்டுமோர் நக்கன்பால்
 ஞானம்உள வேடம் நண்ணிநிற் போரே. (1)

உண்மைச் சிவஞானம் இல்லாதவர் உண்மைச்சிவ ஞானியர் போல் வேடந் தாங்கினால் நரகத்தை அடைவர். உண்மைச் சிவஞானம் உடையோர் சிவஞானியர்க்குரிய வேடத்தைத் தாங்கா விடினும் நல்லமுத்தர்களே யாவார்கள். சிஞானப் பேறு உண்டாக வேண்டு மென்ற விருப்பமுடையோர் சிவத்தினிடம் என்றும் நீங்காத பேரொளியைப் பொருந்தி நிற்பர்.

1669 புன்ஞானத் தோர்வேடம் பூண்டும் பயனில்லை
 நன்ஞானத் தோர்வேடம் பூணார் அருள்நண்ணித்
 துன்ஞானத் தோர்சம யத்துரி சுள்ளோர்
 பின் ஞானத் தோர்ஒன்றும் பேசுகில் லாரே. (2)

இழிந்த ஞானமுடையோர் ஞானிகள் வேடத்தைத் தாங்கினாலும் அதனால் ஆவதொரு பயனும் இல்லை. நல்ல ஞான முடையோர் திருவருளில் தோய்ந்து வேடம் பூண்பதில் விருப்பமற்று இருப்பர். திரிபு உணர்ச்சியுடையோர் சமயக் காழ்ப்பு உடையோர் ஆவர். பின்பு அனுபவமுள்ள ஞானிகள் சமயக்காழ்ப்பு உடையோரிடம் வாது செய்ய விரும்பார். சிவஞானிகள் வேடத்தில் விருப்பமின்றி மவுனமாய் இருப்பர்.

1670 சிவஞானி கட்கும் சிவயோகி கட்கும்
 அவமான சாதனம் ஆகாது தேரில்
 அவமாம் அவர்க்கது சாதன நான்கும்
 உவமானம் இப்பொருள் உள்ளுற லாமே (3)

சிவஞானிகளுக்கும் சிவயோகிகளுக்கும் ஆராயின் பய
 னற்றதான புறச்சாதனங்கள் ஆகா. அவர்களுக்குத் திருநீறு,
 உத்திராக்கம், சடைமுடி, அஞ்செழுத்து ஆகிய நான்கு
 புறச்சாதனங்களும் வீணையாகும். அவர்கள் உவமிக்க
 ஒண்ணாத பொருளை உள்ளே பொருந்தி வாழலாம்.

1671 கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாய்போல
 கொத்தித் திரிவர் குரக்களி ஞானிகள்
 ஒத்துப் பொறியும் உலும் இருக்கவே
 செத்துத் திரிவர் சிவஞானி யோர்களே. (4)

செப்பிடு வித்தைக்காரர்கள் கழுமரத்தின் அடியில்
 இருக்கும் நாய் போலக் கத்தித் திரிவார்கள். மேலும்
 கழுகுபோல ஏமாளிகளைப் பிடுங்கித் திரிவார்கள். ஆனால்
 சிவஞானிகளோ ஐம்பொறிகளும் உலும் நுகர்ச்சிக்குத்
 தக்கனவாக ஒத்திருந்தும் போகங்களை விரும்பாமல்
 செத்தாரைப் போலத் திரிவார்.

1672 அடியார் அவரே அடியார் அலாதார்
 அடியாரும் ஆகார்அல் வேடமும் ஆகார்
 அடியார் சிவஞானம் ஆனது பெற்றோர்
 அடியார் அலாதார் அடியார்கள் அன்றே (5)

அருள் இயக்கத் தன்முனைப்பற்று அதன்வழி இயங்கும்
 சிவமெய்உணர்வினர் மெய்யடியார் ஆவர். அத்தகுதி
 யில்லார் அடியாரும் ஆகார். அவர் கொள்ளும் கோலம்
 சிவக் கோலமும் ஆகாது. திருவடியுணர்வு பெற்றோர்

மெய்யடியார் ஆவார். அடியார் தன்மை யில்லாதவர்
ஒருகாலமும் மெய்யடியார்கள் ஆகார்.

1673 ஞானிக்குச் சுந்தர வேடமும் நல்லவாம்
தானுற்ற வேடமும் தற்சிவ யோகமே
ஆன அவ் வேடம் அருண்ஞான சாதனம்
ஆனதும் ஆம்ஒன்றும் ஆகா தவனுக்கே (6)

சிவஞானிக்கு நம்பியாருரர் போன்று திருமணக் கோலம்
ஒத்த அழகிய கோலமும் தோற்றத்தாலும் பயனாலும்
நன்மையேயாம். கொண்ட அத்திருவேடமும் சிவயோக
வேடமேயாம். மேலும் அத்திருக்கோலம் அருள் ஞானத்
துணையுமாகும். சிவஞானம் கைவரப் பெறாதார்
கொள்ளும் கோலம் ஒருவகையானும் பொருந்தாதென்க.

1674 ஞானத்தின் நாற்பதம் நண்ணும் சிவஞானி
தானத்தில் வைத்த தனிஆல யத்தனாம்
மோனத்தன் ஆதலின் முத்தனாம் சித்தனாம்
ஏனைத் தவசி இவனெனல் ஆகுமே (7)

சிவஞானி ஞானத்தில் ஞானமாகிய நான்காம் மார்க்கம்
பொருந்தும். அகண்டமான சிவம் இவனுடலை ஆலயமாகக்
கொண்டு விளங்குவதால் ஞானியின் தேகமே ஒப்பற்ற
சிவாலயமாகும். சிவஞானி பிரணவ உபாசனை உடையவன்
ஆதலின் முத்தனாகவும் சித்தனாகவும் விளங்குவான்.
ஏனைய தவத்தர்களின் நிலை எல்லாம் இவனிடம்
உள்ளமையால் அவரெல்லாம் இவனைப் போன்றவர்
ஆவரோ? ஆகமாட்டார் என்றபடி.

1675 தானன்றித் தன்மையும் தான்அவ னாதலும்
ஏனை அச்சிவ மான இயற்கையும்
தானுறு சாதக முத்திரை சாத்தலும்
மோனமும் நந்தி பதமுத்தி பெற்றதே (8)

தற்போதும் நீங்கிய தன்மையும், மற்றும் தான் சிவமேயாகி விளங்குதலும் உலகிலுள்ள எப்பொருளுக்கும் உரிய முக்காலத்தையும் அறியும் ஆற்றலும், பக்குவ சீவர்களுக்குப் பார்வையாலோ பரிசுத்தாலோ ஞானத்தை வழங்குதலும் பிரணவசித்தியும் சிவபதவி அடைந்தோர்க்கு உரியனவாம்.

12. சிவ வேடம்

(சிவ வேடமாவது சிவனுக்கு அடிமை என்று உணர்ந்த திருப்போர் கொள்ளும் வேடம். இவ்வேடத்தார் தமக்கென ஒரு செயலற்றார் என்க.)

1676 அருளால் அரனுக்கு அடிமைய தாகிப்
பொருளாம் தனதுடல் பொற்பதி நாடி
இருளானது இன்றி இருஞ்செயல் அற்றோர்
தெருளாம் அடிமைச் சிவவேடத் தாரே. (1)

திருவருளால் சிவனுக்கு உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணித்து அடிமையாகி, பொருளாகிய தனது உடலுக்கு மேல் விளங்கும் பொன்னொளி மயமான அண்ட கோசத்தை உணர்ந்து, இருள் நீங்கித் தம்செயல் அற்றவரே தெளிந்த அடிமை பூண்ட சிவ வேடத்தார் ஆவர்.

1677 உலில் துவக்கிய வேடம் உயிர்க்காகா
உல்கழன் நால்வேடம் உடனே கழலும்
உலுஉயிர் உண்மையென்று ஓர்ந்துகொள் ளாதார்
கடலில் அகல்பட்ட கட்டைஓத் தாரே. (2)

உலிற் காணப்படும் வேடமாகிய திருக்கோலம் உயிரினைப் பொருந்தி உயிரினுக்குத் துணையாகாது. உலு உயிரை விட்டு நீங்கினால் அவ்வேடமும் உடனே நீங்கும். உலின்கண் தங்கும் உயிர் அழிவில்லாத உண்மையான மன்னுயிராகும். இத்தகைய உண்மையினை உணர்ந்து

கொள்ளாதார் உடலிற்பட்ட மரக்கட்டை இடையறாது
அங்கும் இங்கும் அலைவது போன்று பிறவிப்பெருங்
கடலினை நீந்தமாட்டாது பிறந்து இறந்து உழன்று
அதனுள் அழுந்துவர்.

1678 மயலற்று இருளற்று மாமனம் அற்றுக்
கயலுற்ற கண்ணியர் கையினைக் கற்றுத்
தயலற்று அவரோடும் தாமே தாமாசிச்
செயலற்று இருப்பார் சிவவேடத் தாரே. (3)

ஆணவமல காரியமான மயக்கத்தை விட்டு, அதன்
விளைவான இருளையும் அகற்றி, வலிமையுள்ள மனம்
எண்ணுதலை விட்டு, கயல்மீனைப் போன்ற கண்களையுடைய
பெண்களால் கையால் தழுவப் பெறுதலையும்
நீங்கி, மயக்க மற்றவரோடு இணங்கி, தமக்கெனச்
செயலின்றி இருப்பார் சிவ வேடத்தர் ஆவர்.

1679 ஓடுங் குதிரைக் குசைதிண்ணம் பற்றுமின்
வேடம்கொண்டு என்செய்வீர் வேண்டா மனிதரே
நாடுமின் நந்தியை நம்பெரு மான்தன்னைத்
தேடும்இன் பப்பொருள் சென்றுஎய்த லாமே (4)

மனிதர்களே! பிராண ரூபமாக உங்களிடம் ஓடிச்
கொண்டிருக்கும் குதிரையைக் கடிவாளங் கொண்டு
உறுதியாகப் பற்றி நிறுத்துங்கள். வேடத்தை மட்டும் தாங்கி
என்ன செய்வீர்கள்? வீணான வேடத்தை விடுங்கள். நம்
தலைவன் நந்தி தங்கியுள்ள குரு மண்டலத்தில் மனத்தைச்
செலுத்துங்கள். நீங்கள் தேடுகின்ற இன்பப் பொருளான
சிவத்தைச் சென்றடையலாம். (குதிரை - பிராணன். குசை
கடிவாளம்.)

13. அபக்குவன்

(பொய்க்குரு)

அபக்குவன் - தகுதியில்லாதவன்

1680 குருட்டினை நீக்கும் குருவினைக் கொள்ளார்
 குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
 குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடிக்
 குருடும் குருடும் குழிவிழு மாறே

(1)

அறியாமையை அறிவனால் போக்கும் குருவினைக் கொள்ள மாட்டார். அறியாமையை நீக்காத குருவினைக் கொள்வர். அது குருடனும் குருடனும் சேர்ந்து குருட்டுத் தனமாக ஆடி இரு குருடர்களும் அறியாமையால் குழியில் விழுவது போலாம். ஞானமில்லாத குரு ஞானத்தை உபதேசிப்பது ஒரு குருடன் மற்றொரு குருடனுக்கு வழிகாட்டுவது போலாம். இருவரும் செடுவர்.

1681 மனத்தில் எழுந்ததோர் மாயக்கண் ணாடி
 நினைப்பின் அதனின் நிழலையுங் காணார்
 வினைப்பயன் போக விளக்கியும் கொள்ளார்
 புறக்கடை இச்சித்துப் போகின்ற வாறே

(2)

மனிதன் எண்ணுவது எல்லாம் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருப்பது காரண சரீரம். எண்ணங்கள் நிறைந்த மனம் உடையவர் காரண சரீரத்தின் நிழலைக்கூட அணுகி அனுபவிக்கமாட்டார். எண்ணங்களால் உண்டாகிய வினைப் பயன்களை மாற்றிக் கொள்ளவும் அறியார். அறியாமையால் மீண்டும் காலவழியை இச்சித்துப் போய் எண்ணங்களைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றனர்.

1682 ஏய்எனில் என்னை மாட்டார் பிரசைகள்
வாய்முலை பெய்ய மதுரம்நின்று ஊறிடும்
தாய்முலை யாவது அறியார் தமருளோர்
ஊன்நிலை செய்யும் உருவிலி தானே. (3)

மக்கள் 'ஏய்' என்று கூப்பிட்டால் 'என்ன' என்று கூட பதில் கூற மாட்டார்கள். இது உலக இயல்பு. சிசுவின் வாயில் தாயின் முலையை வைக்க அமுதம் ஊறும். ஆனால் எவ்வாறு தாயின் முலையில் அமுதம் ஊறுகிறது என்பதை நம்மவர் அறிவதில்லை. அவ்வாறு அமுதம் பெய்து ஊனில் உயிரை நிலைக்கச் செய்பவன் உருவில்லாத சிவனேயாம்.

1683 வாயென்று சொல்லி மனமொன்று சிந்தித்து
நீயொன்று செய்யல் உறுதி நெடுந்தகாய்
நீயென்றிங்கு உண்ணைத் தெளிவன் தெளிந்தபின்
பேயென்றிங்கு எண்ணைப் பிறர்தெளி யாரே. (4)

உறுதி கொண்ட பெருந் தன்மையுடையோனே! வாய் ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லவும், மனம் வேறொன்றைச் சிந்திக்கவும் நீ மற்றொன்றைச் செய்யாதே முக்கரண சுத்தி யோடு இருப்பின் நீசிவாக்கினையைப் பெற்றவன் என்று நான் கூறுவேன். அவ்வாறு தெளிந்த பின்னர் என் கூற்று பித்தன் கூற்று என்று பிறர் கூறமாட்டார். பக்குவம் இல்லாதவர் முக்கரண சுத்தியோடு இருக்கமாட்டார்.

1684 பஞ்சத் துரோகத்துஇப் பாதசர் தம்மை
அஞ்சச் சமயத்துஓர் வேந்தன் அருந்தண்டம்
விஞ்சச்செய்து இப்புலி வேறே விடாவிடில்
பஞ்சத்துள் ஆய்புலி முற்றும்பா ழாகுமே (5)

பொய், கொலை, சுளவு, சுள், காமம் என்னும் ஐம்பொருளும் பாவங்களும் அஞ்சாது நெஞ்சார இயற்றுவோர். நம்பகக்

திருமுலர்

கேடுகூழ் பெரும் பாதகராவர். அவர்களையும் ஏனையோடும் அவ்வாறு செய்து பாதகர் ஆகாவண்ணம் அஞ்சி ஒழுகும்படி தண்டித்தல் வேந்தன் கடனாகும். அத்தண்டமாவது அக்கொடியோரை நாடு கடத்தலேயாம். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் நாட்டினில் மழைபெய்யாமல் விளைவு குன்றிப் பஞ்சமுண்டாகும். (துரோகம் - நம்பகக் கேடு)

1685 தவத்திடை நின்றவர் தாம்உண்ணும் கண்மம்
சிவத்திடை நின்றது தேவர் அறியார்
தவத்திடை நின்றுஅறி யாவதர் எல்லாம்
பவத்திடை நின்றேதார் பாடது வாமே. (6)

சிவனை மறவாமல் செந்தமிழ் திருஐந்தெழுத்தை ஒதி ஒழுகும் பெருந்தவத்திடை நின்றவர் உடம்புள்ள துணையும் ஊழ்வினை நுகர்வு நீங்காது. ஆகலால் அத்தவத்தோர்க்கு அந்நுகர்வு உடலோடு நின்றுவிடும். அவர் உள்ளத்தின்கண் நின்று நிலைபெறும் மாறில் நுகர்வு சிவநுகர்வேயாம். இவ்வுண்மையினைச் செருக்கறாத் தேவரும் அறியார். நற்றவமாகிய சிவவழிபாட்டில் நின்று அறியமாட்டாதவர் எல்லாரும் பிறப்பிடை நின்று துன்புறுவர்.

1686 கன்றலும் சுருதலும் சுருமம் செய்தலும்
தின்றலும் சுவைத்தலும் தீமை செய்தலும்
பின்றலும் பிறங்கலும் பெருமை கூறலும்
என்றிலை இறைபால் இயற்கை அல்லவே. (7)

நற்றவத்தால் சிவத்தை யுற்றவர்பால் செருக்குக் கொண்டு சினத்தாலும், நட்பு உறவு சுருதுதலும், பயன்கருதிச் செயல் செய்தலும், முனைத்துத் தின்றலும், சுவைத்தலும், தீமை செய்தலும், முறையின்றித் தாழ்த்தலும், உயர்த்தலும், தற்பெருமை கூறுதலும் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் மறந்தும் உண்டாகா. காரணம் யாதெனில் இவையாவும் சிவன்பால் இன்மையால் என்க.

1687 விடிவது அறியார் வெளிகாண மாட்டார்
விடியில் வெளியில் விழிக்கவும் மாட்டார்
கடியதோர் உண்ணிமை கூட்டுமின் காண்மின்
விடியாமை காக்கும் விளக்கது வாமே. (8)

அனுகூலமானதை அறிய மாட்டார். பரவெளியைக்
காணமாட்டார். அனுகூலமான பரவெளியில் பார்வை
யைச் செலுத்த மாட்டார். உதாவலுடன் கூடிய கண்ணிமை-
களைப் புறநோக்கிலிருந்து தடுத்து நிறுத்துங்கள்.
அகநோக்கை அறியுங்கள். தொடர்ந்துவரும்
தூர்ப்பாக்கியத்தைத் தவிர்க்கும் ஒளியாகச்சிவம் விளங்கும்.

1688 வைத்த பசுபாசம் மாற்று நெறிவைசிப்
பெத்தம் அறுமுத்த னாகிப் பிறழ்வுற்றுத்
தத்துவம் முன்னித் தலைப்படாது அவ்வாறு
பித்தான சீடனுக்கு ஈயப் பெறாதானே. (9)

அனாதியே ஆன்மாவோடு பிணிக்கப் பெற்ற
ஆணவமலத்தை மாற்றுகின்ற வழியினைப் பொருந்தி,
மலக்குற்றம் நீங்க முத்தியில் விருப்பனாகி உலகஇயலில்
மாறுபட்டு, உண்மைப் பொருளை நாடி மேன்மை
யடையாவண்ணம் உறுதியில்லாத சீடனுக்கு ஞானத்தைக்
கொடுக்கலாகாது.

1689 மன்னும் மலம்ஐந்தும் மாற்றும் வகையோரான்
துன்னிய காமாதி தோயும் தொழில்நீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்புஇறப்பு அஞ்சாதான்
அன்னியன் ஆவான் அசற்சீடன் ஆமே. (10)

நிலையான ஆணவம் ஆதி ஐம் மலங்களையும் நீங்கும்
வகையை ஆராயான். பொருந்திய காமம் முதலானவற்றில்
மூழ்கும் தொழிலினின்றும் பிரியான். பொய் கலந்துபேசு

பவன் பிறப்பு இறப்புகளுக்கு அஞ்சாதவன். இவன் தீட்சைக்குரிய சீடன் அல்லன் என்று தள்ளத்தக்கவன் ஆவான். (மலம் ஐந்து - ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதாயி. காமாதியாவன: காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆம்.

14. பக்குவன்

(மெய்க்குரு)

(பக்குவன் - தகுதியுடையவன். குரு உபதேசப்படி ஒழுக்கு. பவன் பக்குவம் உடையவன் ஆவான்.)

1690 தொழுதறி வாளர் சுருதிகண் ணாகப்
பழுதறி யாத பரம குருவை
வழியறி வார்நல் வழியறி வாளர்
அழிவறி வார்மற்றை யல்லா தவரே. (1)

வழிபாடு செய்யும் பக்குவமுள்ள சீடர் வேதாகம முறை உணர்ந்து, குற்றமே அறியாத மேலான குருவை நாடி அறிவார். இவர் நல்முத்தியை விரும்பும் அறிவுடையவர். மற்றைய முத்தியை விரும்பாத உலக நிலையில் உள்ளவர் அழிந்து போகும் வழியைத்தான் அறிவர். முத்தியை விரும்பும் பக்குவமுடையவர் நல்ல குருவை நாடி உபதேசம் பெறுவர்.

1691 பதைத்தொழிந் தேன்பர மாவுணை நாடி
அதைத்தொழிந் தேன்இனி யாரொடும் கூடேன்
சிதைத்தடி யேன்வினை சிந்தனை தீர
உதைத்துடை யாய்உகந்து ஆண்டரு ளாயே. (2)

சிவபெருமானே! பிறப்புத் துன்பங் கண்டு அஞ்சிப் பதறினேன். உன் திருவடியை நாடி இடைவிடாமல் அலைந்

தேன். அறியாதார் உம்பினை இனியாரென்று கூறுகின்ற
னர். அவ்வுடம்புடன் கூடேன். அறியேனின் இருவினை
களையும் சிதைத்து மனக்கவலை தீரப் பிறப்பினை
உதைத்து அடியேனை உவந்து ஆண்டருள்வாயாக.

1692 பதைக்கின்ற போதே பரம்என்றும் வித்தை
விதைக்கின்ற வித்தினை மேல்நின்று நோக்கிச்
சிதைக்கின்ற சிந்தையைச் செவ்வே நிறுத்தி
இசைக்கின்ற அன்பருக்கு ஈயலு மாமே (3)

பிறப்பு இறப்புக்களில் படும் துன்பத்தை நினைக்கின்ற
போதே உள்ளம் பதைக்கின்றது. மேலாகிய சிவனைச் சேரும்
திருவடியுணர்வைப் புருவ நடுவினின்றும் நோக்கி
அந்நோக்கத்திற்கு இடையூறாக உலகியலிற் செல்லும்
மனத்தைத் தடுத்து நிறுத்திச் சிவன் திருவடியில் இடைய
றாது சேர்க்கின்ற மெய்யன்பர் அருமறை பெறுதற்கு
உரியராவர். (அருமறை - உபதேசம், குருமொழி -
திருஐந்தெழுத்து)

1693 கொள்ளினும் நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக
உள்ள பொருளுடல் ஆவி யுடன்ஈக
எள்ளத் தனையும் இடைவிடா தேநின்று
தெள்ளி யறியச் சிவபதந் தானே. (4)

கொண்டால் நல்ல குருநாதனைக் கொள்க. உன்னிடம்
உமையாகக் கருதப்பட்ட பொருளையும் உனது உட
லையும் உனது உயிரையும் காணிக்கையாகக் கொடுக்க எள்
ளளவு காலமும் இடைவிடாமல் அவர் காட்டிய வழியிலே
நின்று தெளிந்து உணரச் சிவபதம் தானே விளையும்.

1694 சோதி விசாகம் தொடர்ந்திரு தேள்நண்டு
ஓதிய நாளே உணர்வது தானென்று
நீதியுள் நேர்மை நினைந்தவர்க்கு அல்லது
ஆதியும் ஏதும் அறியகி லானே. (5)

திருமுலர்

உலகோர் கொள்ளும் முறைமையுள் அருமறை கொள்ள
சோதி, விசாகமும் முதலிய நட்சத்திரங்களும் தேள் நண்டு
முதலிய ராசிகளும், திங்கள் முதலிய கிழமைகளும் சிறந்தன
வாக நினைப்பவர்க்கல்லது அதன் முதலும் காரணமும்
அறியவொண்ணா என்க. (சோதி - சுவாதி நட்சத்திரம் தேள்
- விருச்சிகராசி, நண்டு - கடகராசி. ஓதியநாள் - சொல்லப்
பட்ட சுப வாரங்கள். ஆதியும் ஏதும் - முதலும் காரணமும்)

1695 தொழிலார மாமணித் தூய்தான சிந்தை
எழிலால் இறைவன் இடங்கொண்ட போதே
விழலார் விறலாம் விளையது போகக்
சுழலார் திருவடி கண்டரு ளாமே (6)

குரு உபதேசம் பெற்ற பெரிய மணியைப் போன்ற
தூய்மையான சிந்தையில் ஒளி பொருந்திய இறைவன்
எழுந்தருளிய போதே, விருப்பமுடையாரது வலிமை மிக்க
வினைநீங்க இறைவனது திருவடிஎன்னும் நாதவுணர்வு
பெற்று அருளைப் பெறலாம். தொழில் என்பது - குரு
சீடனுக்குக் காட்டிக் கொடுத்த உபாயம்.

1696 சாத்திக னாய்ப்பர தத்துவவந் தானுன்னி
ஆத்திக பேத நெறிதோற்ற மாகியே
ஆர்த்த பிறவியின் அஞ்சி அறநெறி
சாத்தவல் லான்அவன் சற்சீட னாமே (7)

அறிவும் அமைதியுமாகிய தலைமைக்குணம் உடையவ
னாய் உண்மைப் பொருளாகிய சிவனடியை மறவாமல்
நினைந்து கடவுள் உண்டெனும் கொள்கை வேறுபாடு
உடைய நெறிகளின் அடிப்படைத் தோற்றத்தை மேற்
கொண்டு எல்லையின்றிப் பிணித்துவரும் பிறவியினுக்கு
அஞ்சிச் செந்நெறியாகிய அற நெறியின் கண் உறைந்து நிற்க
வல்லான் நன்மாணவன் ஆவான். (சாத்திகனாய் சத்துவ
குணம் உடையவனாய். ஆத்திக பேத நெறி - கடவுள்
உண்டென்னும் பல சமயங்கள்)

1697 சத்தும் அசத்தும்எவ் வாறெனத் தான்உன்னிச்
சித்தை உருக்கிச் சிவனருள் கைகாட்டப்
பத்தியின் ஞானம் பெறப்பணிந்து ஆனந்தச்
சத்தியில் இச்சை தருவோன்சற் சீடனே. (8)

உலகில் நித்தியமாய் அழியாத பொருள் எவ்வ அநித்திய
மாய் அழியும்பொருள் எவை என்று தான் சிந்தித்து
உணர்ந்து, சிவத்தையே சிந்தித்துச் சிவத்தின் சத்தி பதியப்
பெற்றுச் சிவத்தை உணர்த்த உணர்த்த நித்தியப் பொரு
ளான சிவத்தினிடம் சிவஞானத்தைப் பெறப்பணிந்து
ஆனந்தமே வடிவான சிவசத்தியின் இச்சைக்குத் தக்கவாறு
தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்பனே நல்ல
சீடனாவான்.

1698 அடிவைத்து அருளுதி ஆசான்இன்று உன்னா
வடிவைத்தம் மாமுடி மாயப் பிறவி
அடிவைத்த காய அருட்சத்தி யாலே
அடிபெற்ற ஞானத்தன் ஆசற்று ளோனே. (9)

குருநாதனே! இன்று தங்களது திருவடியைச் சூட்டி
அருளும் என்று குருவினது வடிவத்தைத் தம்முடைய சிரசின்
மேல் தியானிக்க வஞ்சனையுடைய பிறவியைக் கோபிக்
கின்ற அருட்சத்தியால் அருள்பெற்ற ஞானமுடையோனே
குற்றம் நீங்கிய சீடன் ஆவான்.

1699 சீராடு ஞானத்தின் இச்சை செலச்செல்ல
வாராத காதல் குருபரன் பாலாகச்
சாராத சாதக நான்கும்தன் பால்உற்றோன்
ஆராயும் ஞானத்த னாம்அடி வைக்கவே. (10)

சீடன் சிறப்புப் பொருந்திய அனுபவ ஞானத்
தில்விருப்பம் மிக்கு, இதுவரை கண்டறியாத காதல் குரு
பரனான சிவத்தின்பால் உண்டாக, இதுகாறும் அமையப்

பெறாத சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்ற நான்கும் தன்னிடம் அமையப்பெற்றோன் திருவடி தீட்சைக்குப் பிறகு ஞானத்தின் அனுபவத்தை ஆராய்வான் ஆவான்.

1700 உணர்த்தும் அதிபக் குவர்க்கே உணர்த்தி
இணக்கில் பராபரத்து எல்லையுள் இட்டுக்
குணக்கொடு தெற்கு உத் தரபச்சி மங்கொண்டு
உணர்த்துமின் ஆவுடை யாள்தன்னை உன்னியே.
(11)

உணர்த்துவதும் சத்திநிபாதம் மிக்குடைய வர்க்கேயா
கும், பசுக்களுக்கே உதவும் பராசத்தியை நினைந்து,
ஒன்றோடும் பற்றில்லாத பராபரமாகிய சிவத்தின்
எல்லைக்குச் சீடனைக் கொண்டு சென்று கிழக்கு, தெற்கு,
வடக்கு, மேற்கு ஆகிய இடங்களை அறிவியுங்கள்.

1701 இறையடி தாழ்ந்துஐ வணக்கமும் எய்திக்
குறையது கூறிக் குணங்கொண்டு போற்றச்
சிறையுடல் நீயறக் காட்டிச் சிவத்தோடு
அறிவுக்கு அறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே (12)

உபதேச குருவின் திருவடிகளை வணங்கி, ஐந்துவகை
யான வணக்கங்களைச் செய்து, ஆன்மாவின் குறையைக்
கூறி, அழியாத குணத்தை அளிக்கும்படி சீடன் வேண்டிப்
போற்ற குருவானவர், "சிறைப்பட்டு உடலையே உண்மை
யென்று நம்பியுள்ள மாணவ! நீ அகண்ட சிவமாவாய்" என
உணர்த்தி, சிவ அறிவுடன் ஆன்ம அறிவையும்
ஒன்றுபடுத்தும் நெறியை அறிவிப்பவனே சன்மார்க்க
உபதேச குரு ஆவார். (ஐ வணக்கம்: ஏகாங்கம், திரியங்கம்,
பஞ்சாங்கம், ஷடாங்கம், அஷ்டாங்கம். அங்கம் உறுப்பு,
கைகள் 2, கால்கள் 2, தலை 1, காது 2, நெஞ்சு 1, ஆக எட்டு
உறுப்புக்களும் நிலந்தோய வணங்கல் அஷ்டாங்க
வணக்கம்.)

1702 வேட்கை விடுநெறி வேதாந்தம் ஆதலால்
 வாழ்க்கைப் புனல்வழி மாற்றிச்சித் தாந்தத்து
 வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே
 தாழ்க்கும் தலையினோன் சற்சீட னாமே (13)

ஆசையை விடுகின்ற நெறியே வேதாந்த மாதலால், உலக வாழ்வுக்குத் துணை புரிகின்ற புலன்வழிச் செல்லுகின்ற பொறிகளை மாற்றி, சித்தாந்தச் செந்நெறியிலே சென்று விருப்பத்தை விடுகின்ற சிறந்த வேதாந்தியான குருவின் திருவடிகளில் வணங்குகின்ற தலையினை உடையவனே சிறந்த பக்குவமுள்ள சீடனாவான்.

1703 சற்குணம் வாய்மை தயாவிவே கம்தண்மை
 சற்குரு பாதமே சாயைபோல் நீங்காமே
 சிற்பர ஞானம் தெளியத் தெளிவுஓர்தல்
 அற்புத மேதோன்றல் ஆகும்சற் சீடனே. (14)

நன்னெறி நன்மாணாக்கனுக்குரிய பத்துத் தன்மைகளும் முறையே வருமாறு; நற்பண்பு, வாய்மை, இரக்கம், நல்லறிவு, பொறுமை, குருவின் அடி நீங்காமை, உண்மை அறிவின்பப் பெரும் பொருள் உணர்வு, தெளிவு, ஓர்வு, அருள் நிகழ்ச்சி என்பன. இவை முற்றவும் உடைய மெய் உணர்வினனே நன்மாணவன் ஆவான்.

ஆறாம் தந்திரம் முற்றிற்று.

பாட்டு முதல் குறிப்பு அகராதி

பாட்டு	எண்	பாட்டு	எண்
அகன்றார்	1622	அதுவாம்	927
அகாரம் உயி	975	அதுவிது	1154
அகார உகார	951	அதுவிது	1231
அஞ்சிட்ட	1034	அதுவிது	1503
அஞ்சுக அஞ்	980	அத்திசைக்	936
அஞ்சுள வாணை	977	அந்தநடு	1089
அஞ்செழுத்தாலே	934	அந்தமில்லா	1031
அஞ்செழுத்தாலை	966	அந்தமும் ஈறு	1266
அஞ்சொல்	1109	அந்தம் பதி	1076
அடிசார	1603	அந்திப்பன்	1504
அடியாரவரே	1672	அந்நெறி நாடி	1546
அடிவைத்	1698	அப்பது	1261
அடுக்குந்	1144	அமர்ந்த	925
அடைந்திடு	1327	அம்பலம்	895
அடைவினில்	924	அமுதமதாக	1408
அண்டத்தி	1362	அமைச்ச	1630
அண்டமுத	1210	அம்பன்னை	1147
அண்ணலை நாடி	1535	அம்புய	1003
அண்ணலை வா	1505	அம்மனை	1253
அண்ணல் இருப்	931	அம்முதல்	1264
அண்ணிக்கு	1523	அம்மையும்	1254
அது இது	1186	அரகர	916

அரசுட	1667	அறிவான	1133
அரநெறியும்	1543	அறிவுடன்	1554
அரனெறியா	1562	அறிவும் அடக்	1471
அருங்கரை	1498	அறுகாற்	1497
அருவினில்	960	அற்றவிடத்	952
அருளால்	1676	அன்பின்உரு	1456
அருள்பெற	1071	அன்புடனே	1005
அவளையறி	1053	அன்றிரு	1388
அவ்விட்டு	932	அன்னிய	1485
அவ்வியல்	942	ஆகமம்	1429
அவ்வினை	1269	ஆகாசஅக்	1262
அவ்வுண்டு	933	ஆகியகோத	1224
அவ்வுலக	1652	ஆகின்ற காசன்	945
அவ்வென்ற	953	ஆகின்ற சந்த	1368
அவ்வொடு	957	ஆகின்ற நாள்	1219
அளந்தேன்	1125	ஆகின்ற பாதமு	941
அளியொத்த	1064	ஆகின்ற மண்	1381
அறவன்	1616	ஆகின்ற மூல	1380
அறிந்தபிர	1291	ஆகின்ற மூவ	1077
அறிந்திடும்	1263	ஆங்கு வட	999
அறிந்திடுஞ்	1346	ஆடம்பர	1655
அறிந்திடுஞ்	1284	ஆணையமாய்	1131
அறிந்திடுவார்	1328	ஆதாரகோ	1492
அறிந்துணர்	1588	ஆதி அனாதியும்	1120
அறியவொ	1572	ஆதி அனாதி அகா	1124
அறிவரு	1009	ஆதிப்பிரானுவ	1570
அறிவார் பரா	1054	ஆதியனாதிய	1114

ஆதிவயிரவி	1099	ஆவின் கிழத்தி	1122
ஆதிவித	1069	ஆறியிருந்	1139
ஆமதுவங்கி	1223	ஆறிருபத்	1300
ஆமத்தினி	973	ஆறுசமயமுங்	1533
ஆமத்தினி	1213	ஆறெட்டெழு	930
ஆமயன் மால	1208	ஆறெழுத்தா	994
ஆமயன் மால	1241	ஆறெழுத்தோ	962
ஆமாறுரை	1561	ஆற்றிற்	642
ஆமோ அதோ	1412	ஆனசமய	1545
ஆமே எழுத்	1303	ஆனந்தமுன்	892
ஆமே சதா	1350	ஆனந்தம் ஆனந்	910
ஆமே சிவங்	891	ஆனவராக	1072
ஆமே பிரா	1569	ஆனை மயக்	1418
ஆமே பொன்	887	இசைந்தெழு	1590
ஆமே யனை	1342	இடங்கொண்	1024
ஆமேவப்	1293	இட்ட இதழ்	1313
ஆமையொன்	1206	இணையார்	898
ஆயத்துள்	1530	இணையார்	1423
ஆயிழையா	1220	இதயத்	1596
ஆயுஞ்சிவா	923	இதுகணிந்	1454
ஆயும் அறிவு	1239	இதுவப்	1171
ஆய்ந்தறி	1571	இத்தவ	1568
ஆய்ந்துண	1566	இந்துவினி	1188
ஆரும் உரை	1305	இமையங்க	1550
ஆருயிரா	1110	இமையவர்	1557
ஆரேதிரு	1200	இயலுமீம்	929
ஆலமுண்டா	1211	இயைந்த	972
ஆலயமாக	919	இயைந்தனள்	1115
ஆலிக்கும்	1161	இரவும் பக	1134
ஆவினமான	1267	இரவும் பக	1528

இராசியுட்	1270	உதங்கண்ட	1043
இருக்கின்றமந்	900	உகந்தனன்	1393
இருக்குஞ்	1470	உகந்துநின்றா	1162
இருட்டறை	1514	உச்சியங்	1000
இருந்த இச்	1392	உடலான	1439
இருந்த இச்	1392	உடலில்	1677
இருந்த இவ்	914	உடையவன்	1140
இருந்த இவ்	920	உணர்த்து	1700
இருந்தழு	1552	உணர்ந்திரு	1373
இருந்தனர்	1371	உணர்ந்தில	1126
இருந்தனள்	1146	உணர்ந்துட	1063
இருந்தனள் ஏந்	1113	உணர்ந்துல	1170
இருந்தனள் ஏந்	1185	உணர்ந்தெழு	1222
இருந்தனள் ஏந்	1190	உணர்ந்தெழு	1306
இருந்து	1627	உணர்ந்தொ	1250
இருவிணைநே	1527	உண்டில்லை	1065
இருளது	1119	உண்டோர்	1402
இருளும்	1010	உண்ணுமருந்	968
இருள்குழ்	1517	உண்மையிற்	1579
இருள் நீக்	1516	உத்தமன்	1039
இலைதொட்	1640	உபாயம்	1108
இல்லடை	1417	உயர்ந்தும்	1499
இழிகுல	1658	உயிர்க்குயிரா	1444
இறப்பும்	1614	உய்ந்தன	1460
இறையடி	1701	உருவம்பல	1248
இனியதென்	1105	உரைத்த நவ	1090
இன்பக்	1128	உரைத்திடுங்	1016
இன்பமும்	1657	உரையற்று	1593
ஈருமன	1564	உழவன்	1619
ஈடுதுதான்	1189	உள்ளத்தித	1117

உள்ளத்தின்	1183	என்றும்	1236
உள்ளத்தும்	1532	என்னம்மை	1129
உள்ளத்துளே	1531	ஏகபரா	1309
உள்ளொளி	1196	ஏடங்கை	1067
உறங்கு	1107	ஏதும்பல	1311
உறுமாறறி	1547	ஏந்திழை	1198
உறைபதி	1203	ஏயெனில்	1682
உற்றிட	1357	ஏய்ந்தமர	1366
உன்னிட்ட	1282	ஏய்ந்தவரி	1001
ஊரும் உலக	1419	ஏரொளி	1255
ஊழிதோறுழி	1458	ஏழாயி	899
எடுக்கின்ற	1030	ஐந்தின்	969
எடுத்தவக்	1019	ஐந்துகலை	978
எட்டாகிய	1310	ஐந்பத்தெழு	965
எட்டினில்	995	ஐம்முதலா	1334
எட்டுநிலை	917	ஒடுங்கி	1624
எட்டும்	986	ஒத்தசெங்	1464
ஊட்டுவரை	987	ஒத்தடங்	1062
ஊண்ணமர்	1399	ஒத்துமிக	1639
ஊண்ணாக்கரு	1002	ஒளிக்கு	1345
எந்தை பிரான்	1026	ஒளியது	1349
எம்மாருயி	1625	ஒன்றது பேரூர்	1558
எய்திடலாகு	1204	ஒன்றியசக்	1365
எய்திய காலங்	1521	ஒன்றிரண்	913
எய்தியவழிப்	1006	ஒன்றும்	1437
எல்லாவுல	1576	ஒங்காரத்	1556
எழுத்தவை	1265	ஒங்காரமுந்தி	1012
எழுத்தொடு	1461	ஒங்காரி	1073
எளியனல்	1502	ஒடுங்குதிரை	1679
என்றங்	1407	ஒதலும்	1633

ஓதியந்தி	1080	கலந்துநின்	1215
ஓதியவண்	1121	கலப்பறி	1363
ஓதும் எழுத்	963	கலைத்தலை	1112
ஓமென்றெழு	944	கல்லொளியே	938
ஓரில் இது	1308	கழலார்	1600
ஓரெழுத்தா	885	கற்பன	1421
ஓரைம்பதின்	1233	கன்றலு	1686
ககராதி	1307	கன்னிஒளி	1168
கங்காள	1666	கன்னித்துறை	1519
கடந்தவள்	1400	கன்னியும்	1118
கண்ட இச்சக்	1336	காணலுமாகும்	1352
கண்ட இச்சத்	1391	காணாத கண்ணு	1610
கண்டங்க	1425	காணும் இரு	1092
கண்டசில	1085	காணும் பல	1087
கண்டிடு சக்	1273	காணும் பொரு	1302
கண்டிருஞ்	1323	காதணி	1664
கண்டு கொண்	1522	காதுப்	1424
கண்டு கொள்	1330	காயத் தேரே	1651
கண்டெண்	1167	காரணி. சத்	1389
கண்டெழுந்	992	காரணிமந்	1088
கண்ணுடை நா	1384	காரொளி	1274
கண்ணுடை யா	1166	காலரை	1289
கதிர்கண்ட	1653	காலவி	1216
கத்தவம்	1634	காலை நடு	955
கத்தித்திரி	1671	காணுறு கோடி	1452
கத்துங்	1538	கிரியை	1448
கரணவிற	998	குண்டலக்	1050
கரந்து	1628	குத்து	1163
கருத்துறுங்	1205	கும்பக்	1127
கலந்திரு	1038	குரவன் உ	1594

குருட்டி	1680	கொம்பணை	1058
குருவே	1581	கொள்ளி	1697
குலாவிய	1111	கோலக்	1100
குவிந்த	1415	கோனக்	1453
குறைவது	1301	சடங்கது	1192
கூடமுக்	1020	சட்கோ	1312
கூடித்	1636	சத்தமுஞ்	1468
கூடிய எட்	985	சத்தியினோ	1234
கூடியதம்	1287	சத்தியும்	1230
கூத்தனைக்	935	சத்தியென்	1199
கூத்தேசிவா	912	சத்தும் அ	1420
கூபத்துச்	1397	சத்தும் அ	1431
கூவியச்	1096	சத்தும் அ	1697
கூறியசன்	1181	சமயங்	1508
கூறியசக்	1285	சமாதி செய்	1202
கூறுமின்	1332	சமையம் பல	1450
கேடறு	1428	சயிலலோ	1511
கேடிலி	1409	சரியாதி	1449
கேடில்லை	1356	சற்குணம்	1703
கேடுங்	1618	சன்மார்க்க சாத	1483
கையவை	1294	சன்மார்க்கத்	1482
கொங்கீன்ற	1177	சன்மார்க்கந்	1488
கொடியதி	1197	சன்மார்க்கமா	1229
கொடியாறு	1040	சன்மார்க்கமெ	1484
கொண்டஇக்	1018	சாங்கம	1004
கொண்ட இச்	949	சாதனை	1044
கொண்ட இம்	1290	சாத்திகனாய்	1696
கொண்டகன	1372	சாத்திரம்	1631
கொண்டங்கி	1416	சாம்பவிம	1297
கொண்டனள்	1102	சாயுச்சி	1513

சார்ந்தமெ	1447	சூலங்கபா	1081
சாலோக	1507	சூலத்தலை	926
சாற்றரி	1442	சூலந்தண்	1398
சாற்றியவே	1098	சூழ்ந்தெழு	1382
சாற்றுஞ்	1477	செம்பு பொன்	903
சிகார	982	செய்யதி	1316
சிகை நின்ற	1093	செய்யன்	1520
சித்தஞ்சிவ	1644	சேயன்	1540
சித்தம் யா	1582	சேர்ந்த கலை	1036
சித்திகண்	1575	சேர்ந்தவர்	1348
சிந்தையில்	1201	சேவடிசேர	1333
சிந்தையினுள்	1138	சேவிக்கு	959
சிந்தையினுள்	1370	சேவிப்ப	1318
சிவகதி	1536	சைவசமய	1567
சிவஞானி	1670	சைவஞ்சிவ	1512
சிவமில்ல	1534	சைவப்பெரு	1478
சிவமான	1587	சைவப்பெரு	1559
சிவனருளாற்	1649	சொல்லவோ	1164
சிவனவன்	1560	சொல்லிய	1257
சிவனே	1580	சொல்லு	908
சிவன்முதல்	990	சோதிவிசாகம்	1694
சிவாயவொட	981	சௌமுதல்	1320
சீராறு	1699	ஞாலம்	1259
சுத்தசிவன்	1578	ஞானச்	1476
சுத்தசிவனு	1440	ஞானத்தினா	1674
சுத்தம் அசு	1430	ஞானத்தின் ஞா	1474
சுத்தவம்	1052	ஞானத்தின் மிக்	1467
சூக்குமம்	909	ஞானமிலார்	1668
சூடிடும்	1207	ஞானமில்லார்	1656
சூடும் இள	1209	ஞானம் விளை	1472

ஞானிக்குச்	1673	தாரமுமாகு	1179
ஞானிக்குட	1473	தார்மேல்	1130
ஞானிப்புவி	1426	தாவித்தவப்	1153
ஞெயத்தே	1606	தாளணி	1049
தக்கபரா	1175	தாளத்தினுள்	1355
தங்கிய	1510	தாளத்தினுள்	1395
தமிழ்மண்டல	1646	தானதுகம்	1344
தராதல	890	தானந்தமே	1226
தரிக்கின்றபல்	1589	தானந்தி	1583
தரித்திருந்தா	1156	தானவர்	988
தருவழியாகி	1374	தானவனாக	1011
தலைவனுமாய்	897	தானவனாகிச்	1592
தலைவி	1060	தானவனாகித்	1481
தவத்தி	1685	தானன்றி	1675
தவமிக்	1661	தானா அமைந்	1047
தவம்வேண்டு	1632	தானானவா	1174
தனமது	1379	தானிகழ்	1225
தனியாய	1252	தானெங்குள	1055
தன்பால்	1469	தானென்றவ	1607
தன்னுளு	1351	தானே இருநில	1165
தண்ணைப்பர	1432	தானே எழுந்த	1132
தாங்கி உல	1244	தானே எழுந்தஅச்	1364
தாங்கிய நாபி	1386	தானே கழறி	1341
தாங்குமின்	1525	தானே தலைவி	1074
தாடந்தபோ	1591	தானே தனக்கு	896
தாண்டவ	888	தானே தனக்குத் தகு	901
தாமக்குழலி	1091	தானே பரஞ்	889
தாமேல்	1141	தானே யளி	937
தாரகையாக	1272	தானே யெழு	939
தாரத்தினுள்	1405	தானே வெளி	1361

தானொன்றிலா	915	நடந்திடு நாவி	1338
திரிபுரை	1046	நடந்திடும்	1326
திருந்துசிவனு	1235	நடந்து வயிரவ	1292
திருமன்னுஞ்	1501	நடமிரன்	902
திருவடிஞான	1598	நணுகினு	1526
திருவடிவை	1597	நண்ணிய ஞான	1475
திருவம்பல	904	நண்ணும்	1007
திருவாய	1584	நமவது	1013
தீம்புலனான	1515	நம்முதல்	983
தூம்பு	1623	நம்முதல்	996
தூரறிவா	1553	நலந்தரு	1322
தெரிசிக்	1479	நல்குந்	1048
தெளிந்திடு	1288	நல்லதென்	1022
தெளிவருநர்	1014	நல்லொளி	1028
தெளிவறியா	1480	நவகுண்ட	1015
தென்னன்	1079	நவமுஞ்	984
தேர்ந்த அரணை	1563	நவாக்கிரி சக்	1319
தேர்ந்தெழு	1173	நவாக்கிரியா	1321
தேவருறை	886	நவிலும்	1148
தேவனும்	1577	நவிற்ற	1243
தையல்	1103	நற்குட	1021
தொடங்கி	1247	நன்மணி	1403
தொடியார்	1151	நாகமும்	1621
தொழிலறிவா	1690	நாடரி	1298
தொழிலார	1695	நாடிகள் முன்	1106
தோத்திரம்	1068	நாடு நகரமு	1145
தோற்போர்	1317	நாடும் உற	1654
தோன்றிடும்	1238	நாடும் பிரணவ	922
நகார மகார	976	நாதனு	1218
நடந்தது	1143	நாலாம்	971

நாலிதழ்	1155	நூலுஞ்சிகை	1665
நாலைந்	1299	நூறு சமய	1537
நாவியின்	956	நெறியது	1240
நாவுக்கு	1387	நெறியை	1617
நானென்றும்	1441	நெறிவழி	1457
நிலாமய	1214	நேர்தரு	1325
நினைத்திடு	1324	நேர்ந்திடு	1443
நின்ற அரசு	997	பகையில்லை	1304
நின்ற இக்	1029	பகையில்லை	1339
நின்ற இச்ச	1390	பசுபாச	1486
நின்ற இச்ச	1401	பச்சை இவ	1394
நின்ற எழுத்து	947	பஞ்சத்து	1684
நின்ற திரி	1051	படர்ச்சடை	1641
நின்றது அண்	1275	படுவதிரண்	893
நின்றது சக்	948	பட்டபரி	974
நின்றது புந்தி	1410	பட்டன	989
நின்ற பரா	1136	பண்ணிய	1367
நின்ற வயி	1097	பதைக்கி	1692
நின்றவன்	1061	பதைத்தொ	1691
நின்றனள்	1221	பத்தர்சரி	1446
நின்றனள்	1237	பத்தன்கிரி	1455
நின்றாளவன்	1066	பத்திப்டங்	1032
நின்றிடும் ஏழு	1353	பத்திப்பணி	1573
நின்றிடும் ஏழ்	1358	பத்தியும்	1585
நின்றிடு விந்	1271	பத்துத்திசை	1451
நின்று தொழு	1500	பத்துமுக	1180
நீங்காச்	1605	பரந்தகரம்	1376
நீரில்	954	பரந்தது	943
நீர்பணி	1329	பரந்திருந்து	1378
நுண்ணறிவாகும்	1228	பரமாய	946

பராசத்தி	1056	புண்ணியன் ஈ	1650
பராசத்தி	1169	புரிந்தருள்	1184
பரிசறிவா	1544	புணையவல்	1149
பழுக்கி	1643	புள்ளான	1669
பன்மணி	1083	பூசனைகெந்	1086
பன்னிரண்	1075	பூசனைச்	1404
பாகம்	1217	பூசனைசெய்	1265
பாங்கமர்	1551	பூசிக்கும்	1315
பாசத்தைக்	1574	பூசித்தல்	1496
பாசமதாகிய	1383	பூதியணி	1662
பாசம்பசு	1509	பூரணந்தன்	1433
பார்க்கலு	1283	பூரித்த	1084
பார்த்திடம்	1042	பூவினிற்	1459
பார்ப்பதி	1033	பெண்ணொரு	1159
பாலனு	1135	பெற்றான்	1251
பாலித்திரு	1193	பேசியமந்	1095
பிணங்கிநி	1493	பேச்சற்ற இன்	1595
பிதற்றிக்கழி	1116	பேச்சற்ற நற்	1160
பிராணருள்	1645	பேணிற்	1463
பிறந்தும்	1615	பேதை	1414
பிறப்பறி	1626	பேரொளியாய	1375
பிறப்பை	1524	பேர்பெற்றது	928
பிறிவின்றி	1182	பேறுடை	1331
பின்னெய்த	1586	பைந்தொடி	1142
பின்னெய்த	1629	பொய்த்தவஞ்	1659
புகையில்லை	1347	பொய்வேடம்	1660
புண்ணியநந்தி	1078	பொற்கொடிமா	1245
புண்ணிய பாவ	1647	பொற்கொடியா	1413
புண்ணிய வான	993	பொற்பாதம்	907
புண்ணியனாகி	1343	பொன்னாற்சிவ	1427

பொன்னான	906	மாமாயை	1045
போகஞ்	1057	மாயம்பு	1249
போற்றியென்	1150	மார்க்கங்க	1227
போற்றுகின்	884	மார்க்கஞ்	1487
மகாரநடு	921	மாலைவிளக்	1529
மங்கைய	1191	மாறாத	1634
மட்டவிழ்	918	மினற்	1565
மணிமுடி	1377	முக்கணன்	1025
மண்டலத்துள்	1385	முச்சதுரத்	1145
மண்ணில்	1406	முடிமன்	1601
மதித்திடும்	1286	முத்திநற்	1035
மந்திரஞ்சக்	1281	முத்திரைமுன்	1176
மந்திரமாவ	1604	முத்திரைமுன்	1612
மந்திரம் ஒன்	958	முத்துவதன	1194
மயங்குகின்	1539	முன்னின்றரு	1648
மயலற்றிரு	1678	முண்ணை யறிவ	1609
மருட்டிப்	1518	மூன்றுள மண்	1187
மருவுஞ்	979	மெய்கண்ட	1037
மருவுந் துவாத	1489	மெய்ப்பொருள்	1354
மருவொத்த	1137	மெல்லிசைப்	1152
மறையவனா	940	மெல்லியலாகி	1337
மனத்திடை	1368	மெல்லியல்	1082
மனத்தில் எழு	1681	மேதாதி ஈ	1070
மனத்துறை	1637	மேலறிந்	1017
மன்னும் ஒரு	1555	மேலாம்	1212
மன்னும் மலம்	1689	மேலைச்	1613
மாட்டிய	1027	மேலதுற	1620
மாதவர்	1542	மேல்வரு	1258
மாதனமாக	1041	மேல்வைத்	1599
மாது நல்	1157	மேவியசக்	1314

மேவிய சற்	1495	விந்துவும் நாத	961
மேவிய மண்ட	1195	விந்துவும் நாத	1276
மேனியிரண்	911	விரிந்த எழு	1260
மோனங்கை	1611	விரிந்தது	1279
யோகச் சமய	1466	விரும்பி நின்	1462
யோகச் சமாதி	1490	விரையது	1279
யோக நற்	1172	விளக்கொளி	1359
யோகமும்	1491	விளங்கிடு மேல்	1360
யோகிக்கிடுமது	1663	விளங்கிடும் வா	1411
யோகிக்கு	1465	விளங்கொளி	1246
வணங்கிடுந்	1340	விளைந்த ஏழு	1280
வந்தடி	1242	விளைவறிவார்	1635
வந்திடும்	1268	விளைகடிந்தா	1153
வருத்தமிரண்	1094	வின்னாவிளம்	1023
வழிசென்ற	1549	வீசம் இர	1277
வழிநடக்கும்	1548	வீழ்ந்தெழு	967
வழியிரண்டு	1541	வெளிப்படு	1101
வழுத்திடு	1335	வெளியிலிரே	950
வளங்கனியோ	1494	வெள்ளடையா	1158
வன்னியெழு	1256	வென்றிடலா	1232
வாசித்தும்	1506	வேங்கட	1438
வாயுமன	1178	வேட்கை விடு	1702
வாயொன்று	1683	வேண்டார்	1008
வாறேசதா	894	வேண்டியவா	1296
வாறே சிவாய	905	வேதாந்தங்கண்	1435
விடிவத	1687	வேதாந்தஞ்சு	1422
விண்ணமர்	1396	வேயன	1104
விண்ணினை	1436	வேரெழுத்தா	970
வித்தாஞ்	991	வைச்சனவாறா	1608
விந்துவிலுஞ்	964	வைத்தபசு	1688

பாட்டு எண்

353

வைத்தபாரு

1059

வைத்திடும்

1369

வைத்தேன்

1602

இரண்டாம் பாகம் முற்றிற்று

